

నాకకా మహాప్రబంధంబేను సంధానంబుసేయ నుద్యోగించియున్న సమ
యంబున॥ సీ॥ తనకల్పిబుధదీన తాద్రీకిదంభోశి తనబస్మిషడ్రి పుధ్వాంత
హేళి । తనమూర్తి శిష్యహృద్వనవసంతస్ఫూర్తి తనకీర్తి దశదిశాంతః
ప్రభూః । తనదాంతిసంతతా ధ్వస్తాక్షవిభ్రాంతితనకాంతిరోషశక్తము
ఖదంతితనచి త్తమిశ్వరాగ్నసవిధాయ త్తంబుతన వి త్తమార్కలోక నతవి త్త॥
తే మనుచుగొనియాడ వహికెక్కినట్టిఘనుడు । దేవనార్యుని నెయ్యంపు దేవి
యైనమల్లమా దేవిపుత్రుడామ్నాయవేది భవ్యగుణహరిపిడుపర్తిబసవశౌ
రి॥క॥ననునొకనాడాత్మాంకస్థునిగనుగొనిపాలకునికిసోమేశునిపే । రనుబస
వపురాణముప । ద్యుబద్ధత వెలయజేయ దలచితినిసుతా॥ మ॥ అదివేదా
గమసారసంగ్రహము సత్యజ్ఞానసంపాదకం । బదీరుద్రాది మహాపురాతన
కథావ్యాప్తంబుపాపావహం । బదీసద్భక్తివృద్ధికారణము ముక్త్యావ్యాస
మల్లెనునీ । వదిచెప్పందగుబద్ధకావ్యముగ కావ్య్రజ్ఞసేవ్యంబుగనొక॥అక్క
తిసోమేశుడుదా । నైకావింపడుహృదీశుడామ్నాయవచో । నీకోక్తభక్తిసు
గతిన్ । జేహినిపోమింప సీటజేసెన్దీపదల్॥ క॥ ఆవేదాధకము ద్విపదలు
సీవిష్ణుమపద్యములుగనిర్మించినభ । క్తావతిమెచ్చుకోలివకపు । లీవిధమంగీకరిం
తురిష్ట ముమాకున్॥ అ॥ సోముడేమి చెప్పెసోమేశుద్విపదలే । బెట్టిపద్యము
లుగబెనచనందు । నన్యులనగవలదు నాయుద్యోగిపుల । మగుటచునకుచే
ల్లునవియునిలుప॥ సీ॥ విరచించెజైమినివేద స్తవం బొకపాదమునవేదయు॥
క్లిలిపిహారభక్తివైదికంబనిశ్చితులిడిచెప్పప్రతిసోమేశుడుదా రాధ్యచరిత్ర॥

ప్రథమాశ్వాసము.

సరవిశ్రీ నాథుడాచరిత సద్యప్రపంచముసేసె ద్విపదలుతరుచుఁ బిపియాతగ
 దుపద్యకావ్యముసేసె నైవధమంచితహాషణవాక్యములబెట్టి॥ తే॥ సోమగు
 రువాక్యముల బెట్టిభీచునుకవి॥ గరిమెబసవపురాణంబుగణనజేసె॥ గానపూర్వ
 కావ్యముచేరగఁగిరిచించు॥ వారికాదికావ్యోక్తులువచ్చినెగడు॥ క॥ నీవును
 సోమేశునిద్విప॥ దావళియధికములుజేయుచుండలయధికం॥ బావంతయు
 దిగవీడక॥ యేవియుమున్నందులేని విడకుకుమారా॥ సీ॥ చదివించినారము
 శబ్దాధికసారముల్ కావ్యస్మితశక్తిగలదునీకు॥ మనకులాచారుడైచుహివీ
 రశైవైక మాగంబుచూపినచుహితయశుని॥ సోమేశ్వరునిగృతిస్వామిగా
 నియమించి బసవపురాణంబుపద్యకావ్య॥ మధికావింపుమీయని యానతి
 వ్యగకరములు శీరమునందిరవుకొలుప॥ అ॥ మీకునంకితముగానాకాంక్షనొక
 కృతి॥ సేయువేటగానాకుబాయదెవుడు॥ నైనమీయనుజ్ఞమీరినడవగ
 సేయుచున్నట్లసేయువాడ॥ క॥ అనియేనువిన్నవించిన॥ విఃసముదాయాన్ని
 బృష్టివీక్షించిమహా॥ త్సునిబాలకురికిసోమే॥ శునిగృతిపతిశేయిమహాభద
 మామనకున్॥ క॥ నాకొకకృతినీదలచుట॥ చేకొనిసంతసమునాకుజేయట
 కైన॥ న్నాకృతిగురువులకిచ్చిన॥ నాకునుసంతసము శతగుణంబగు
 వ॥ కావుననీవుమాపేరనంకితంబుగా వేరొకప్రబంధంబనుసంపాదించు
 పుజ్జగించినజ్ఞసమృతంబును సమస్తశాస్త్రనిగమాగమపురాణసమృ
 తంబుచునకల మాహేశ్వరసమృతంబుగా సోమేశ్వరుండు సమృద్యులు సేసి
 సవపురాణంబు సోమేశ్వరునిపేరను సుశబ్దాధికసాగ్ధురీధురీ

బుగాపద్యకావ్యంబు గావింపుమనీ యానతిచ్చినందద్యవనంబు శిరంబునఁబ్రేలిం
రియించి శిష్టంబూనినకావ్యకన్యకా ముఖమండనాయ మానంబగు కృతి
పతిమాహాత్యంబు ప్రథమకథనియ్యమానంబుగావున దానివణిఁగించెదనది
యెట్టిదనిన॥ చ॥ హరుడొకనాడుభృంగి కిటులానతియిచ్చెను గాయ

— శ్లోక తి ప తి వ రాణ న. —

నుజ్జమై! నరిగిధరాతలింబసపుడధిఁగిబిజ్జలరాజ్యమాధురం! ధరతవహించి
మన్మహిమదళశిలయెంగజేయుచున్! వరుసజయించెబెక్కులుపవాద
ములందరు చోద్యమందగ॥ చ॥ అసదృశతన్యహమహి మమారవితారక
మైచెలంగశ్రీ! బసవవరిత్రమున్ సకలభక్తకథామణిసూత్రభాతిగా । వెస
రచియింపుమీపు పృథివీస్తలికింజనినాగభృంగిసల! తసమునబుట్టెబాల్క
రికినామపురీమరసోమనాథుడై॥ సీ॥ లిపిలిఖింపకమున్న యపరితాధోక్షి
శక్తియాతనిజిహ్వజరుగుచుండు! ఛందాదికరణాదిసరణిచూడకమున్నమది
నుండుకావ్యనిర్మాణశక్తి! భావ్యసంతతులుచెప్పంగజూడక మున్నరుద్రభా
వ్యక్రియారూఢివెలయు! తరు-శాస్త్రాదీవిద్యలుపఱంపకమున్న పరపక్షని
గ్రహప్రాధివెలయు॥ తే॥ నతనినుతియింపనాబోటికలవియగునె । జైనమ
హావ్యక్తవిన్యస్తశాతశూలకలితబిజ్జలతలగుండుగండిబిరుద! శోభితుడుపాల్క
సికిసోమనాభిదుండు॥ క॥ అతడుగురువరకరసంజాతుండైవిశ్వనాథుసన్ని
ధికవితా! చాతురియొరిగిబసవ । ప్రీతిగరచియించినట్టికృతులెవ్వయినన్॥
సీ॥ బసవపురాణంబు పండితారాధ్యుల చరితంబు ననుభవసారమనుచు

సకవిష్టదసారసూక్తులుసోమనాథభాష్యమ్ము శ్రీరుద్రభాష్యంబుబసవరగడ
 మపద్యోత్పత్తిరగడశ్రీబసవాధ్య రగడయుసద్గురురగడచెన్న! ముల్లుసీసము
 రువాక్యగారగద్య వృషాధిపశతకంబుత్తురాంక॥ తే॥ గద్యపద్యములుపం
 కాహకారగద్య యష్టకముపంచకమునుదాహరణయుగమ్మునాదియగుకృ
 తులుభక్తిహితార్థకాబుద్ధి జెప్పినవిభక్తనభలలోజెల్లించుండు॥ సీ॥ ఒకనా
 మశివభక్తులొరుగంటనుస్వయం భూదేవుమంటపమునవసించిబసవపురా
 ణంబుపాటిచివినువేళ హరునిగొల్వప్రతాపుడచటికేగి యానంభ్రమంబే
 మియెనుడుభక్తులుబసవ నీపురాణంబధికవినెదరనిన । విననాపురాణంబు
 విధమెట్లొకొయన్న ధూతకవిప్రొడొకకళకచేరి॥ఆ॥ పాలుకురికిసోమపతితు
 డీనడుమను । పెనచెమధ్యమవల్లుపెట్టిచ్చిపద । యప్రమాణమిదియనాద్యంబు
 పదమన్న । నరిగెరాజుభక్తులదియెరింగి॥ చ॥ కతములకణక యుగ్మములు
 గ్రకురసమూయుచుబ్రహ్మబంధువున్ । బారిగొనజూచియిట్టిఘన మూర్ఖు
 లుభక్తులటందృవేగబా । లురరికిపురిశదేశునకున్ వినుపించితదభ్యుజ్జనీ
 వెరవిడివిప్రబ్రహ్మకొనివేవధి యంతమటంచునందరున్॥ క॥ చనిపాలకురికిసో
 మేశుని తోనప్పాటుపలుకుచొప్పెడచెప్పెన్ । వినియూరకున్నభక్తులకును
 తలవంపొనటంచు కుపితాత్ముండై॥ క॥ భవిగానివానితోడన్ । వివాదమెల్ల
 రింపచూడవిధిలేదైనన్ । శివభక్తిశక్తితృణమా । నవుచేగెలిపెంతుదూషణ్ము
 రుంబాటున్॥ ఆ॥ అనిప్రతిజ్ఞజేశహరయుక్తిముక్తుడైలింగముద్రయెడ్లన
 గడించి । కూడగట్టిపట్టిగూడారుబండ్లపై । గదలిపోయిరియగంకిపురికి॥ ఉ

పొమ్మరబితకుధరమ్మనకునన్ను । ననిననట్లకొంచురుగుశివుని । సమ్మఖం
బునందు సమగ్గంబుననుండె । సోమతల్పుడగుచు సోమగురుడు॥ వ॥ అట్టి
పాబురికి సోమేశ్వరునకరితంబుగా బసవపు గాణంబు పద్యకావంబుగా
వింపసుద్యోగించినతచ్చివ్యప్రశిష్యుండగుమద్వంశానుక్రమబట్టిదనిన॥

క వి వం శా ను క్ర మ ము.

క॥ సోమేశ్వరుహరిపురికిం । గానేకకమున్నయన్నదండాధిపతి ।
ప్రేమంబుననిప్పించి । చూడుండలిదోప ర్తిపురిశరణులలో॥ క॥ ధరపా
లకురికిసోమే । శ్వరగురుకారుగృహస్త సంభవుడగుటకొ । గురుదత్తలింగ
భావాం । తరుడైశివరాత్రికొప్పనాథుండొప్పు॥ క॥ ఆకొప్పయ్యకుబుద్ధి
శ్లోకుడుబసవయ్యపుట్టెసోమేశునకున్ । చోకపిడువ ర్తిలోపల । బాకారము
బువ్వుతోట బావిఘటించె॥ చ॥ వివయసేవేకమాషబుమ పశుతక్తి ర్తిశివా
ర్చనక్రియా । జనితవరప్రసాదజలసంయగే గుడితయిండు సాదువ । ర్తనడు
విశుద్ధబుద్ధిగురజిత మూర్తిదయాప్రపూర్తియ । శ్లోఃఘనిచాగుడాబసవ
యప్రభుడొప్పుర దాత్మసంభవత్॥ ఆ॥ సోమయప్రభుండు సొరదికొప్ప
య్యయ । గొండవీకిలింగకోవిందు । శివ్రాయానతియ్యభువనయ్యనేవర ।
యనగ వెలసిరంగునగ్గిజుండు॥ నీ॥ నకలరాజ్యమస్త్యస్త వాణికాంక్షపుంజ
రంజిత పదాంభోజయగళం । డకుంబిలాగపపురాణోమ్నాయ సమ్మతవీ
రశైవప్రతవిశ్వతుండు । బరపాకపరసతిపరధన పరసర్వవచనాదిదురతవి
వృత్తుండు । పంచాక్షరీసంత్రసతన ప్రబావదూరీకృతాంతగళ తరిపునికా
యు॥ తె॥ ఉపమశివలింగసంతతధ్యానిజనిత । పరసనమోదసంపూర్ణభా
వకలిత । మానసేంద్రియవగుంబుమహిత ఇశుడు । కలపపిత్రుడుపేద
గోమగురువరుండు॥ క॥ ఆదిన్ద్రితాపుడిచ్చిన । యాదోపహాసంబుండు మనం
బుకెలివడినక । మోదమునప్రాధీనయమ । హీనైతుచోడెచ్చి నిదరునెరు
గె॥ క॥ శ్రీవెలయగచాసోపయగ దెనకపినసో గురునిదకప్రభునికాధూ
వినుతుంజెక్కియచు । కోవిదుబగవయ్య హరిగురికయ్యనగనె ॥ చ॥ వారిలోన॥
నీ॥ శ్రీశైవతాస్త్రవిశేషాగమజ్ఞత మనిగొన్నపద్మలజ్ఞాపూరిక । యాగా
మిదజ్ఞదిగబరనిశ్చంక వరిగురుసహస్ర కాండీతుండు । నిఖిలరాజ్యవంది
తపదాంభోజుడై బంగినలోకైక పాపనుండు । సకలనిషా శరూపనచ్చిన్ద్ర

దాల్చినామొదలసోమన్నయు బాలన్నగువన్న బసవయును । వారిలోన
చనేవరజుండ బహుకావ్యకాటకాలంకారచటలవేది అ॥ చెప్పదొడగినాడ
ప్రపంచగురాణి । గవలపద్యకావ్యమైచలంగ । మంజులోక్తయుక్తిచతుల
గుడుడైన । బాలకురికెగుగునిబతినిశేసి॥

షష్ఠ్యంతములు.

క॥ తేజస్వదగణులకుచా ! రాధిరసోరురయూ భరణునకునుమ
హావేదాగమచరణునకా । వాదితదద్భుక్తియుక్తిహరీణునకున్॥ క॥ చరిలిం
గార్చనరశీప్ । వరమచినిధూమధామభాసురసతికిన్ । వరకావ్యకృతికిజ
న్మతిఁ మిరినిర్వాపణమము ప్రమిళికిన్యతికిన్॥ క॥ భవిషాకభవిషహూదిత ।
భవిప్రప్తిస్సప్తిమప్తభవిప్రప్తిమహీ । భవిభాన్యభవిక్తిరద్ర । వ్యవవజనశీలు
చకుచయూ లోబనకున్, కి॥ హరిదంతదంతిదంత । హరహరి శారదా
భారాగదవిలస । శ్మశరకరావగజిత । వరసునుకుచిత్రభావవణి
తమసికిన్॥ క॥ అజ్ఞానాపహకరణ । ప్రజ్ఞునకునునకలనుకపిభావజ్ఞునకున్ ।
వైజ్ఞానికసేవితునకు । సుజ్ఞానికి బాలకురికి సోమేశునకున్॥

ప॥ భక్తిశ్రద్ధాబద్ధబుద్ధిపూర్వంబుగా ననేకసాష్టాంగదుండప్రణామం
బులచరించిజ్ఞానా ఫల్యంబుగా నాజెప్పంబూనిన బసవపురాణంబును మహా
ప్రబంధంబునకు ధానుసంధానంబెట్టిదనిన.

కథాప్రారంభము.

ఉ॥ ద్రివిజాగహంయ శశిశేఖర చిత్తవశీకృతితమ । త్సౌగతకే
శిశోమసురుగవ్యావపూగముశభుశాంభవీ । యోగదశావ్రకాశకరిణాత్మ
ఘనాంఘ్రీసరోజచిన్తాధూ । భాగమురాజితాగమజ భక్తసురాగముచెప్ప
నోప్పగెన్॥ ప॥ వెండియు॥ చ॥ సురగణనేత్రమబ్జరిపుమచితశేఖర ముల్లస
త్తిగం । బరస సీలేతరద్యుతివిభాసుర మాక్రితనర్వంకశం । బురుచిరభద్ర
నాగపరిమాషితహితమువైచిశేష్యగుం । బురహంబోల్పుచున్ రజితధూ
ధరమిథుచెప్పనొప్పగెన్॥ ఉ॥ మారునిరోధియుండనున నన్యడుభృంగియు
నుదిగొల్పినీ । హరిధగాన్యజానహితి వైకొలుపున్నడంగరకేశర । న్నా
రకె నారదుడు నన్యకంజనులంబులమల్ । ధారుణమోవ ము
క్తిచరమమరి నులులుమాళిలెల్పచున్॥ క॥ నిలిచినమయంబెరింగిన । కల
లోకస్థుల మిగుల గానబడంగా । బలుకురచిచన్ననాగుడు । తేజశ్చరిగిపిగా

కపాణిదయదులకింపక॥ ఉ॥ వెన్నెలగాయుకంట నరవిందజనంభవుమాచె
 నంబయా । సన్నయెరింగిస్వీయ పతిసన్మతినిమ్మహస్తంబ్జడాఁయన్నియ
 మించెయాత్మసమయాజ్ఞత కీశ్వరునిచ్చమెచ్చబ । తెన్నెజడంత కాంతలువి
 కీణములై సభసిండబర్వక॥శా॥ పుత్రానారదనిపుగన్న భువనోద్భా
 తాద్భుతశ్రేణిక । లేత్రాత్రోత్రవిభూషణమోనభి వణింపం దగుంగా
 వ్యవై । చిత్రంబోపుగబలుకమన్నయె డ రాజీపూర్ణవత్సరకుఁ చొచ్చి తా
 నందము కుదభింపబలికై ఊణీద్రజాజానితో॥ తే॥ అవధరి పున కన్న
 పంబద్రజేక । లోకములనెల్లనీభక్తిహాక జెడక । జరుగునెప్పుటి యల్లపెన్న
 వమగుచు । రీతిలేకున్నగుదియిపుహాతలమున॥ సీ॥ సైశ్వాశివాచారసిహగరి
 మ్మలైపలుకరు గొందరుభవులతోడ । లోకప్రపంచంబులో గొందరుండియు
 లోకబోధనలకుఁజూసెగారు । మరకొంద రానంద మగునైయున్నారు ధరకు
 మార్పడితమ్ము దారులరచి । సద్భక్తియుక్తులై జనులకు పొడమాప కున్నా
 రుగొందరుమానవులు తే॥ గానమిభక్తియే ప్పొగుగానబడక । విష్ణుపై
 రుగుసుగలిపినవడువుదోచి । యున్నయదిగాని భుజిపైనుద్ధరింప । సయ
 మివిదృష్టములు ప్రత్యయములుమాపి॥వ॥ అట్లైనమానవులదేద బులగల
 సందియంబుడి దుపడుగరులి గజంగవస్తంబులుఁ త్రసాదపాదోదక పభా
 వంబులుఁజెలివిబొంద నప్పడమిల సకలభక్తజనంబులు దావకభక్తిస పత్తి
 జంబునచూరలం జేలురురుగావున దేవనీపుభూలోకంబునకు నవసరింపల
 యుచన్నవినియన్నలిన సంభవసంభవునకున భవండ్లియొడ॥ నాకుననం
 దికేళునకు నారదవేరొకయింతలేదువి । న్నాకరణాకరుక ధరణికన్నెదను
 జ్వలభక్తియుక్తిహూ । లోకపులోకులెల్లచిర లోకసుఖప్రదజన్మ దుఃఖలుం
 టాకచుదియ్యైక్తి నొడంబడిచెందుదు రెందుమోక్షముల్॥ చ॥ అనవినికే
 లుమోడ్చికుడరాత్మ జవలెహృదీశనందికే । శునకునునీభిన్న దశచూపు
 డకుండుటభక్తదేహివై । వినుతికేనెక్కియండుటనో చేరినిటు తముగల్గొ
 నాకుజ । య్యననెరిగింపవయ్యహృదయంబున బమ్మినసందియంబుబ॥

నందికేశ్వరునిచరిత్ర.

క॥ కళింకినగజబలి, ౧! నారాజధరుండునారదాదులవినవి। ప్తార
 ముగనందికేశ్వరు । దారిప్రముచెప్పదొడగెసతిమదమలరక॥ తే॥ నందికిని
 నాకునించ్చకన్నలేమి । భక్తదేహంబునగునబుగునట్లు । గాకయితనికీ

నాకు నైక్యంబువేరే | కలదుచెప్పెదవినుము దలార్చుంబు|| ఉ|| అనిశిలా
దుడస్సుని కులాగ్రణి యుగ్రభ్ర స్థికోడభ్ర | తోదయ కాంక్ష శ్రీగిరి
సముద్రులనైమతి భూమిగంగమూ | లాదులునంబుజాహిత వదాహిత
దీప్తులశాత రాగ్నిపెం | పైకగశంస దాకం సానతచేసె యోగి
వషణముల్|| తె|| ఎంతయావ తలేక యూహంతశిలలు | తనకు హా
రముగ చేసికొనియతండు | పెనుకొట్లు వషణంబులైదనిష్ట | సత్తు
దక్కరయ్యుడె సన్మకరయనగ|| క|| ఉన్నతపమిట్లు సేయగ | బర్హిన
రతిసతః కేనుప్రత్యక్షులై | గుర్విసురాగ సూపతి | బాహ్యశర్వ ర్యధీక
భాసువదనా|| ఉ|| ఆయనియట్టనన్న ముదయమచుగన్దొరి మొకేరలేచి
సూ | త్రామముఖాభిరామర వనప్రదశకరశర్వపార్వతీ | కోమలచే
హవిశ్యు పగూహన గేహ యంచుహృ | త్రేపు మెలర్చుట్లు విసు
తింపశిలా మనఃట్లుబగ్గిరి|| ఉ|| ఇష్టమనీకనె న్యది ముశ్యకరంబుకడెప్ప
వయ్యె | స్పష్టముగాగనీరి యమక క్తికి పిచ్చితి రా జెవము | తృప్తుడుద
చ్చిలాదుడటు దీనవచోగతిబల్గెదద్దము | ఎప్పుడనైతెహిందో కటివేలుట
నాకువివేకపాకమే|| క|| ఐనచుగానూరామి | యాన గుంగంగ మరవకడిగ
దమదిలో | మాంకగోరుదుభక్త్యస | మానుండ గునుతభవస్సిమామంబ
డయె|| క|| అనవినిమునిమిమునబెస | గొను మాంకయోప్తిద్విగోనకొ
నియేను | న్ననెరింగిమరియునతడి | బ్లినివిరుతంపుదుంక్షవాంకరవదరా||
తే|| నీవునాకిచ్చుసుతునకనీదుభక్తి | లోనవణువైచగడమైనమాంకేనువాని
శలవృంచివైతునియూరచాని | కడ్డమైనవచ్చి నైవిమింవ|| క|| ఏగోరినట్టి
తప్పుతు | నీహుడియేరిరాసగుట్టిట్టుటకు|| లోగొవేరియి కుంగన |
సంపదవిచ్చుంములేరొదొల్ల|| వ|| అవియట్లున్నవింపిన సంగంచి
తథ్యైయుక్తికేచుకనమోపించి చాచినిమభీనుతము సభలంబులెరు
ద్యోగించి|| ఉ|| స్వర్గముకర్మనన్నసురసం విమువభ్యులేరిరాడునై |
ర్గిక ముఖాంకము సుభుమ దిర | ప్పమముగ గొప్ప మహాపురుషు
ప్రభువంబులైన్ద్రాధిపావమై | బాంకంబులైప మూసగము
న్నట్టెక్క వకమై|| నీ| క్రితవశచదియూని జతురంబులజడంబు ప్రదేవ
మూ | ములప్రిమలగు | ద్వాపరంబునదద్దముమిలపైమోపు గోయ
గంఃసంకోకరగాలిబుడు | ఫమంబు దానోట రనపానచా నాచు

యమగంబులవారికొప్పుశెప్పు । వెండివీతియ్యకంఘుడనాబొగడొందియాత్మ
 శాశానమైననూత్నముండు ॥ తే॥ మనముఖ్యుండుగోకులపరియునైన
 యాదివ్యసభేశుమాయొట్టినానీతి ॥ అనన్మనండునగబుట్ట । వల
 గునునిటుగాకున్నాని వినుచు ॥ క పనైననబుట్టవలయు ॥ గానవరంబిచ్చి
 గప్పగానెరనుట ॥ ధానూనాత్మనిండు ॥ గానశిలాదుంకుబుత్తుగాని
 యునుండు ॥ చ॥ కలదకొడుయమ్మలలిత మణిబుత్తుబవిత్రగోత్తుచ ॥ స్స
 మయశుగామియొల్లమింబునిపల్కినమా గాస్మలో ॥ బ్రమదమనొంది
 నం రునుభవమాశ్చ్యోలీయనిభుమ ॥ త్తముపాదనించెయోనిజుదక్కి
 ధరత్రీశిలాదులునుడై ॥ ఉ॥ ఎన్నివిప్రమోసరసి జేకుణయొత్తుకుచుడియి
 శిక్ష ॥ బుట్టగదోడుదోడుతనబుచ్చెనుచియ్యపద బుభక్తిదా ॥ బుట్టనాన్నె
 బుట్టెమదిపుర్యమహాస్వనిచింతయల్లయా ॥ పట్టిపాదవస్వనభావ
 జ్జ తర్కియచు ॥ తే॥ మరియుచేగాంఠసూక్తిమగ్గుమనదొక్క ॥
 కులాదిశవాచారంరతవృత్తి ॥ గానమెలగుచుతలపదకమలములకు ॥ నన
 ముగ్ధులంరంగుత్యతనిష్ఠ ॥ ఉ॥ చింతయొకింతిలకశిశుసంహమపాదెడు
 యెలగుమే ॥ మలపుపాదయ్యలనస్మరరక్తిగదెదక్కుపాదోం
 తరశీనుశిల్పిగరాదవచుక్తదునైచెలంగుచు ॥ సంజనమందింతతము
 సంయమినిసంపంబునయొడ ॥ క॥ గ్రీష్మమునతడుచతుర ॥ ర్విష్ణుస్మర్య
 మునందరికినిలిపిదా ॥ నొన్నగనూగమములగచివి ॥ భీష్మగతొదివికివాద
 దిగులంతుక ॥ తే॥ తలగవారలదెండునదాపముండు ॥ బలకనొన్ను
 బకబకలగునుండు ॥ జూడలెప్పులుచుగురస్మక్కుచుండు ॥ నందియొనిరింశె
 దపముమిందొకండు ॥ చ॥ ఒరబిండుంకెగ్గుతెలుగ్గామడువారిధులికె
 న్న ॥ క్కరులొట్టులొట్టుగైమగ్గనహికచ్చపరాజముమేనుస్సగ్గనం ॥ ఒరమి
 లమిదప్రాతెనుచుపజ్జాలాచాయువుదూలెనగ్గివి ॥ స్ఫగిమమాచెక్కితె
 బలమాదనలోకమబోద్వ-లోకం ॥ తే॥ క॥ వెండియనాశాధీశుల ॥ గూడియ
 లునిగుంబొచ్చిగోపపశాఙ్కుల్ ॥ పండెతమకనుచుబట్టిన ॥ నుండకొడు
 నోకివచ్చిరుమలుకడకుం ॥ ఉ॥ మిక్కిలిభీతిగొన్న పరివేష్టిముఖ్యులవలల
 గ్గిగాబ్బనులే ॥ జిక్కుగజేసియిల్లునునేసిరివన్నగుమాస్త్రవిక్రియా ॥ ధి
 క్కయణాచండిత్యతీయవిలోచనదేశవమా ॥ దిక్కుటబాడుమంచుపర
 దేవనయిల్లముననగుచు ॥ ఉ॥ శంకరభక్తవాంధ్రితశంకరపదజం

ప్రథమా శ్వాసము.

త్రనేత్రనే | త్రాంతితపాదపంకజనిరంకకళాపకళాపగంధవ | తుంకంకను
 పంకసంకలితకుధ్రసుతాకుచకుంభికుంభకూ | లంకవదోధ్వక్తాయాంతరజలం
 ధరసింధురమానమదకానా || సీ || అనినన్నుచినుతించునమ్మతప్రముఖుల గనిక
 న్నుగవనవ్వికమలనయన | బలికి నిల్లనిభ్రాంతిమానసులారయింతసంతాపిం
 పనేమికు | న ది కేశ్వరు వాయువుతపోనిష్ఠు వెరచవేవచ్చుటవెట్టితనము |
 గాకి యాశండుభలాకా క్షిమైరీనుత్ సలుపునే కెండవశ భుముఖా || తే ||
 సీకై నను శానన శ్రీ. సీ | ద బువ ణీ సీ పనిదా పడవను | జూడబూడం
 గనుర శెసురురపతిత్వ | మానకేయశతండుశనీపతి || క | మీపదవలుయ
 ననేనికి | నాపదసభ్య కి గనినాపదమైనక | శెపట్టడతడుచుమ్మండిపట్టున
 వట్టిశక్తిలేమిటికిక || క || అపలికహిమన గాశ్శుజ | వనరుసూనేత్రాదిదివి
 జవరులకునారం | దివిసగంక్షిష్ట దెలుపన | తనికొకేగితియితిదితద్దయుగొ
 లువక || డ || ముందలనున్నుగగముప్పిరిగొన్నుదంబుశోడనా | ప్టాంగ
 నమస్కృతుల్ సలిపియెఱురితా | గరుశార్చుడై నతిం | పగదొడంగెనిట్లనిను
 పరులపూర్వితయీ-వ్యవా | క్సంగ కిచ్చమెచ్చగ బిసప్రసవోల్ల సదాస్య
 మండలా || లయగ్రాహి || అక్షయ్యసోక్షితోటాక్షనిదక్షిణ శిభిక్షితవలక్ష
 కిమలాక్షునతదేవా | ధ్యక్షశతవక్షుహననక్షయ్యశిక్షితంహేక్షిక్షనమక్షణ
 నభక్షుభితరింభ | ద్రాక్ష పుకక్షం తక్షపంరక్షితవనక్ష | మధోక్షభచ్చ
 త్తిరురుభాసం | దక్షిణిష మోక్షకరిణక్షుపవాక్షరవి లక్షవక్షక్షరమయా
 క్షితివిదూరా || క || త్తక్షవిక్షింపగగని వేపలసింపరములిత్తు వేడుకటన్నకొ
 దేవాళులుననమ్మచి | నా లగసుగొనుదుబలికెగుజిగొన్నక || క || నిచ్చు
 గనుగొంటిమతివర | మెన్నంగానొండుగల్గ నెనాకథవా | పెన్నిధిసన్నిధి
 నుండగ | మచ్చగనుగబోహీనమతుంగలరే || క || పదపులగదపులనేనా |
 ల్లదయామవిమమునాతలపుదమ్మిగవ | శ్పదనులభ క్తిదలింపక | బదిలంబై
 యున్నయది కుపదివేల్పరిచాల్ చ అవినియాద్రహాస్యగతిహత్తిచలిం
 పకయిండకొగిట | బెంగొన శనిచంపంభిష్టవిష్టములిగ్భాక్తిగో | బుచ్చ
 నరూణిఃచిశద్వరపపులగంగ కాంక్షనాకు | వాహనచాగపెనిగొంటివి
 కచాంబురుహానయన్మహాస్పనిక || ష || నియు నమ్మకాత్మంబు తొంటి
 కాలంబున నాచ్యుభాకారింబున నుదియ్యవాహనంబుగట యతనికిదేవప
 రచి యేపూర్వస్వస్థ్యస్థంబుతోడగూడ ప్రమధగతాధిపత్యంబు నిత్యంబు

గామెచ్చిచచ్చితి నప్పడు॥ ఊ॥ అంశటకంతుగూర్చు ధరుడంతలధాతను
రాధిరాధుడ ॥ ల్లంతటదేవతానివహమంతటవంతటజాగిమొకిశ్య ॥ తల్లిం
తవచోమచచ్చికలనడరునరిఁనుతింపతగ్గయ ॥ భాగ్తియొడంగబట్కితి గ్గు
పారసమానసమాచరింపగజ్జ ॥ తే॥ ఆతడుతపమాచరించుటఁచటనంది మం
డలంబనబరగేభూషండలమన ॥ సందుచరియింపుచుండెడినఖిలజీవ ॥ సంత
తులకిత్తుమోక్షంబుసారసాక్షి॥ ఊ॥ నందిమహత్వమం యు వినంబడువజ్జలి
ఖియింపగల్గురా ॥ స్పందవిశుద్ధ్యల్లియవ చక్రయస్థియభక్తివృద్ధియుం
చందనగంధినాగిరిజసంపదమందుచునందిజూచిబా ॥ లేందుక శాకలాపునకు
నిట్లనిబలెనుమోక్షుకేలుతో॥ ఊ॥ ఈయనమహిమిచరిత మింశరంతర
భక్తిచింతయా ॥ సోయగమిప్రభావిభవ శోభనమిసుకృతంబునమహిమా ॥
పాయమునీవిచక్షుత భాసుగీర్తికయ్యుట్టిమూలకయ్యుం ॥ గాయజువైరి
యవ్వరికెల్లనెసేదయలెనివారికి॥ గీ॥ నీనిజాంక బుగాకున్ననిన్ను నుబాన
గునెసోడనై క్యబునగుట లడె ॥ యనుచునగ్గించుగిరి గజ తనయవినగ
నారిదుఃతోడబలెచినాకపాణి॥ శా॥ వింటేన దనంది కేశునిక ధావిఖ్యా
తినామానిము ॥ కరంటింబేరొల నిదేవ దేయహిరాక్షయ సీసతల్ప
వజ్జ ॥ వింటికి మంటినంగనందియునహ చియిచ్చెన నొద్దమల్ నంబజ్జ
భక్తియుంబార్ధభాష్పమునన్నుక యు క్షమాస్తాఖ్యజ్జ ॥ సీ ॥ నుతింప దిశకు
—* సంకశ్వరని చూలొకంబున బిచ్చింప వర డా విచ్చింప. *

నికనునన్నుకేనన్నగగయబిచ్చిచ్చి మెజయ ॥ తనసమకలద్రన ఉమశ్చపజే
సియిల్లునయెనందీశనర్వాథకవితి ॥ ద్రమదమఖ్యులకునుబార్వతీస క్షిణి
పేమనీకాచిశెప్పవటుల ॥ నీకడంబునక నిలోకంబులందెల్ల విడిచి బద్ధుని
యెరుగబడదు ॥ గానచునవలొకంబుకడకు నగి ॥ నాదుసచ్చిచ్చి చ్చటబా
దుగొల్పి ॥ వలయునవన్నయనుపేరినెఱుమహు ॥ భక్తలొకహితార్థ
మీపనిలంపఁ వా అట్లైన పూలొంబున నెమో ఘానా న్నలైనవిద్వ
తిగ్యకంభుంబును సభూతపూర్వగర్వజ్ఞత్వంబును బ్రహ్మకందయింబ
నటుల జేయుచు నూరుడాచిచ్చినని॥ ఊ॥ అప్పడునందిలొచ్చిచియావ
రి మేశ్వరుతోడనిట్ల నెం ॥ శెప్పినయూడిగంబులెడనేయె జేకొనియున్ననాకు
ని ॥ ట్లాప్పగశెప్ప నేమిటికనూర్వకపలాచనయందునుండంబ ॥ దప్పనదేమి
నిదదుడదప్ప యుంచి జాలునెప్పుడు ॥ క॥ ఇందున్ననేమిచెనజని ॥ యం

దుండీననేమి నీపదాంబుజయుగళం (బండెయ్యోకినాకనియా । వందీబలుక
వినియతనివినియభాషాకుక్ష॥ క॥ ముదమందిహారుడునందీ । బదమసిధరకని
పినిన్నుచాయనుజుమ్మి । మొదలగుతుడగుచుచిదా । స్పదుజేయుచుబ్రాణ
దేహభరితడగుచుక॥ క॥ జంగమరూపముబూనిని । నుంగూడిచేరితనిసి
ననాభీష్టంబుల । చెంగిచెడకండనెట్టన । నుంగదియగశేసుకొనిని నుంగృప
యైక॥ క॥ నాప్రాణములగు । నాప్రభుధూనిప్రాణమైననందీశ్వర
ని । నాప్రాణములెకగుట । కేప్రత్యక్షచయములేటికినెరుగన్॥ మ॥ అని
తన్నూడబలు - శంకరునగునీనాష్టాంగదండప్రాణ । మవికాయంబానరించి
హస్తయుగముననుస్తస్యనిశ్చయె । బవిపిందుంధరకంచుతత్ప్రవిభా
జిష్టశివో నా । వనప్రాప్తితుజేసినందిధరగున్వ చ్చెన్నరుల్మెచ్చగన్॥ వ॥
మండంగి మాచిరాజకథ.

అంతనికొడ॥ నీ॥ తోచుంబుసుగనదీతోచుంబులచ్చటిశిలశెల్లిలింగమూతుక
లుదిలంప । మానవోత్తములెల్లమానులమొత్తముల్లొవులెల్లమగల్గు తరువు
లరయ । లీలవిహరింబులోడియజ్ఞక్రియలయిచ్చాభుజక్రియాయీశ్వగార్వ ।
తావధానంబెన్ననానక్రియనమాధిపతతంబుబుట్టభాషణములెల్ల । జప
ముగాకుండుటయెముక్తిసంగమంబు । సంగమచ్చటమహిమలెన్నంగదరమ ।
నట్టిశ్రీగిరిపడకుటనమరుచుండు । మేటిసంపదబాదకీకర్నాటకంబు॥ క॥ ఆక
ర్నాటకచతులసు । ధీకర్నాటకమితిత్యారంభా । లోకనదకౌతుకము
నై । నాకమచరితరించె నాకెలువొందన్॥ గీ॥ అట్టకన్నడదేశమధ్యంబు
నంబు । నననియవతిగురుకుచాగ్రహార । యగుటచగ్రహారాభ్యుదనకునన్వర్థ
మగును । బరగుశ్రీహింగుశేష్వరభాగవాటి॥ ఉ॥ ఖండశశాంకశేఖరుం ఖం
డచూహత్విమెకాభిమాన్యువే । రొండుదలంపచెన్నడుపయోజభవాన్వయగు
ర్భవాధిపం । ప్రొండుపరిగ్గెయ్యెంబునవోషవిహారంబుపచూహజైమం
గమూనికామంబితిపెడితుడొప్పంబురిన్॥ క॥ ఆతిసతయోజగద్వి
శ్వాతాధవభక్తియుక్తిమనపాత్రిత । త్యాగితనువ్రతగమా । స్వీతయ
గుచుమాదమాంబనెకదేహిని॥ స॥ పశిగూరాడక బలికించుచాత్యేకున
న్నదయ్యులగన్నంతకన్న । తోడితోడంబ్రతొగూడివేడుకజరించుబంధులబ్రో
చుదాత్పర్యమునను । తుమతలకన్నుగొనగోరిమాడదు పాత్రితలగన్న
భక్తిగేయు । నాకొన్నయతిధులకన్నబానములిను దాసులబనిగొనుదోస

మెరిగి | యత్తమామలనేవలాసక్తిసేయు | వైరముననేమి నొచ్చిననోరబ
లుక | దుష్పుతోదొమ్మిదినింటనుండనిచ్చు | మంగళద్రవ్యరాజినేమరకబూ
ను || మ|| నిలువెల్లంగ్యపబల్కలెల్ల నిజముల్ నేమంబుల్లెల్ల బ్రహ | ధి=లున
త్యేవలుశైవులెల్ల పతిసం ప్రీతిక్రియాధీనముల్ | తలచెల్లంవరధనకసన్నుతి
ముచిత్తంబప్రమత్తంబుభూ | స్థలిమాదాంబకుసీమపత్తులెత్తు యెత్తు | అంత
లేకాంతెచున్ || క|| కులమునరూపునుగృణమును | గలకాంతలలానిమున్ను
గానెన్నబడుం | గలకంతికినంతతియుం | గలుగకయెడపడియెగాంతకాల
ముదాకక || ఉ|| మత్ప్రతికూలజాలచయము క్తతకాత్మవిషాదముండి | మ
త్ప్రతిపాద్యమాన నియమంబుననొమునొమధూమరు | జ్ఞత్ప్రమేద్ర
తంబాయని మాన్యులవేడునదైవ్యవక్త్రం || గీ|| ఇవిభంబుననుగోరిపు
వ్వుబోడి | తలపురంజిల్ల పెద్దలువలికిరిట్లు | నందినోమనతప్పునదనాప్తి |
మాదమాంబ నందనోమునోచుట.

యనివిని సాదమాంబనోమునకునొడిగి || నీ|| పసపుమేననలందిపన్నిరుగలిపి
నశీతాంబువుననును స్నాతయగుచు | కురులయతడియూర్చికూడజేతనమర్చి కీ
లుగంటు పైనిగీలుకొలిపి | పండువెన్నెలదాలుచారుబట్టగజాలు వెలిపట్టుక
టితటినలవరించి | మణిమయాభరణముల్ పట్టవన్నియగాగ దత్తదంగంబుల
దాపుకొలిపి | భస్మరుద్రాక్షలునుబూనిభవదనుజ్జ | కడుపుచల్లంగకొడు
కులకన్నులుట్టి | వృద్ధసతదేవతలుతనవెంటరాగ | నందిగుడికేశగుభసూ
చకములుగనుచు || మ|| చనిమాదాంబకనందికేశగుని సంశ్రద్ధంబుగామొక్కి
మ | జ్ఞనసత్యత్యముదీర్చిగంధమునవక్షయ్యాక్షతశ్రేణిపు | ప్పనికాయం
బుననందమైమునుగ పూజంజేసిధూపాదులిచ్చి | నేదించిమహేశవారము
వ్రతశ్రీలాభమోహంబునక || గీ|| సోమవారంబుమొదలుగాసారించవది | నం
బులునునోమిదశమిదినంబునందు | మాదమాంబతనకుసంపదకునిధిక | మైన
పూజలుగావింపనాత్మదలచి || నీ|| పంచావ్యసమునిండవడ్డించెమ్మట బిడ్డు
నోగోష్ఠంబుచేక మొసగి | ననఘటంబులసించిననుగంధజలమలనభిషేకము
లనించుయంగకముల | దడియొత్తమైత్తనదడినుంచువలనతో నిగుడించిపైప
ట్టు వెక్కిగట్టి | కర్పూరకస్తూరికాకుంకుమాంకితగంధంబు వెట్టినక్షతలువెట్టి ||
తే|| పువ్వదండలునందిపైబాగడనేసి | స్వస్థకృతఫాలపట్టికా కణకమురవి |
సాగింకిణి కాదులక్షీణదత్త | దంగములనిలిపిధూపదిపాంగమొసగి | చ|| పు

ప్రథమా స్వాగతము.

శ్వరమామకతౌహృదవ్యధన్|| గీ|| పుణ్యవతులైంసతులైంసహృదమున | నె
 న్నితొమ్మిదిమోచికండ్ర సుతల | నిల్లనల్లచుమాడే పలయ్యెనకట! కన్ను
 మొకమేరుపడదునాళ్ళు చునకు ఉ కర్కశిగర్భచుట్ల ననుగాసిబులైతురు
 గానిజూడుచా | గారె-సమాససూచగనునై గెల్లగనిరాదుచా! కో
 రెలుదీర్చుటెల్లనికుత్తిభింబుడొంచుటేతుభో | దర్శగజేంద్రసహర
 ణతకొనకొకెల్లనెవ్వియన్|| ప|| అనియిట్లు నందికేతు దూరికృతాహ
 మై యితన గర్భభారంబున దూరంబునడవనొడి యాడాడలచి తోడి నీడ
 లజాడ తనతోడగూడినదుచు జేడియలచే దండలుగైకొనుచు మంగగమనం
 బున దనమ దిరంబునొచ్చె చచ్చెలులు నచ్చికలొనన్ శీతలోచారంబున
 బభ్రాంతి గుడచుచుండు నలిగామోక మేరురబగు మృదుపువ్వు శయ్యాత
 లంబునమేరుజేర్చి నరుర్చినకెక్కులవకున చుదనచ్చికలమర్చి భవత్రాశ
 వ్యతంబులన జాతశీతపోతవాతంబులకుసాగయుచుండకొండొక సేపునకు క|

* మానసంబకు స్వప్నంబున నందిసాక్షాత్కారంబుట. *

నుల్లకుగ్రయాసన్నిబయ్యెనయ్యె|| మ|| కలనోలెన్ కలకంఠకంఠికమహా
 త్మస్వామిగాజంగమో | జ్వలవేపంబుధరించినచ్చిపలికెం వామాక్షిసీతీలనే
 గలుగంమానసతాపమన్వగయున్ గర్భంబులోనున్నన్ శ్రీచిత్తుండుమహా
 నుభావుడునుమీసత్యంబుముమ్మాటికిన్|| గీ|| ఆదివృషభంబుపిదపశిలాదనుతు
 డు | వైవనందేనుగిర్భమందునుండియవతరించెనుభక్తిహితార్థబుద్ధి | నపు
 నుచాతనిబూనియిట్లుజలనేలా|| క|| పుట్టెడునుతుబసవసిపే ద్రేట్టుముఖవనివ
 హరిపులిపింధుణంగం | గొట్టుముగట్టుముమరిన్ | బట్టికీకేయోధిరాజ్యప
 ట్టుముతరుణీ|| ప|| అనికలలోననందియిటులానతి మచ్చినమచ్చకంఠిగ్ర | కుంన
 తెలివొందినలైసల కుంబిజవృష్టులుజొన్ననెవ్వరుం | గనపడకున్నచన్నదయ
 గావగనందియేయేగుదంచెనా | జనిసభలశ్వమొకెనని సంతసమొండెన
 పొరవైఖరిక|| క|| చెలులుతనచుట్టుచుట్టున | దలగకవినుచుండగాయధా
 గ్ధవవాగా | విలసనయనచలరం గానలివేణివచింపుచుండెవాసయమునన్||
 గీ|| వాతిహృదయంబునందున్ననందిహృదయ | కమలమధ్యగతంబైనవిమలత
 త్వ | మహనిగోధించెట్లనియెనభిధర్తి | హితవగాబునినుటవిశ్వక్తియెనీక||

శ్రీబహువతాః ఘట్టము.

క|| అననిగ్రక్కున పాస్తా గద... దిశరముల మానిం దెవ

గొల్పియట్లజననీ । ఘనగర్భమునుతుడువెడలగానయ్యడక॥ ౩॥ ఆతనిటో
నున్న పరంజ్యోతిస్వరూపంబుశివుడుసోమగురుత్వో । పేతుడగుచునచటికపు
డయే తెంచెనువిపులభాషవేషవహిం॥ ౪॥ వ॥ అట్లధోక్షదయకాలంబునంద
తనిలోనుండివచ్చినయధేదు మౌళియబ్బలునంగంబున సాంగంబుగాలిం
గసాహిత్యబోగర్చినిచ్చేసె నత్తపసివచ్చిపోం॥ నన్రవ యగ్నుపాకన్బడి
జనంబులిచ్చులచ్చెరువంది యుండిరప్పడు॥ నీ॥ దంతపక్వోక్త్యుత్పాశధ
శ్యంబులువైద్యుతద్యుతులనువమ్మసేయ । రాగికుండలమున్నైగనగ్యంబులు
గండఫాళికలపైసండిబర్వ । ఆకర్ణ దీర్ఘ దృక్పాకచక్ర్యంబులగుచారసాసా
రసరిణిజూప । ఫాలస్తలస్యస్తభస్యపుండ్రంబులు ధాగధగ్యంబులుదావుకొ
లుప॥ గీ॥ విడిచిమార్పడగటినిజదలనడుమ । మృదునిచందంబు వెడమోపమన
గలయ । గాలురుద్రాక్షములుదాల్చికత్తుమునవి । భూకభస్త్రికధరియించి
జామిరి॥ ౫॥ ఒకచేతగోడుగుమరియొండొకచేదెత్తంబుగలయనొత్తినడా
లుం । వికసిల్లుబవరిగడ్డముప్రకటింపుచుగురుడుహరినిభావముదోప॥ ౬॥
వేవచ్చియెదట నెలకొని కేవలకృపతోడమండిగెయమాదిమహి । దేవునిదేవి
గనుంగొనియూవనరుహనేత్రితోడవతిడిట్లనియెన్॥ ౭॥ యిల్లికప్పటిసంగమే
శ్వరమునందేవర్ధిశోనుదుమో । పుల్లబ్బాక్షిణిమాదచాంహయడనైటో
ల్పాందుటంశేయే । నెల్లప్టంబడివాయనానుతుడు సుక్ష్మస్పృహభావ్య
డోతల్లిశోకహితార్థమైరగునిధాక్షోభవత్పుత్రుడై॥ ౮॥ నానందనుజూడగ
మది । నందముగడలుకొనగనరుచెచ్చితి నా । యాననుమీబిడ్డకులింగనర్చిత
మేమియుడననలికులవేణీ॥ ౯॥ పద్మదళే నేత్రిపీనికభివభవముల । నేనుగురుదజ్జమీ
యనియాచచ్చియంతనంతర్నియెడయ్యెనచటిజనము । లితడెసారుడనికొని
యూరటలుసుండు॥ ౧౦॥ ణోటిరవిప్రకాశముల గుండగజేయనర్హనాప్రభ ।
రూపానెల్లగుమాండలజన్మము నొందినమాత్రమిత్థాహ్లాతోటరమో
హలామముతోడనెనైనతమ బుబాసెన । స్వామసతిపతులనయనపర్వము
గానుతుజుచిపొంగుడు॥ ౧౧॥ వ॥ అప్పుడప్పురంబునంగల సకలభక్తులంబిలిపిం
చి భక్తీయుక్తంబుగాసాష్టాంగదండంబులాచరించి యర్హసింహాసనాసీను
లంగావించి విఘాతవిద్యంబులత్పించి దత్వాద్రైక్ష్యశిషిపిత్రజలంబులంబు
త్ర గాత్రంబుడగిభక్తిపహస్పృష్టవిస్వప్రభస్త్వంబులకంబుగానెలకొల్పియై
నిండంజిలికించి పంచమహావాద్యంబులుదంచితధ్వానంబుల ఘానభోంతరా
శంబులగీలింప నాదంపతుల సలపదకనురు పంబగుసొంపుబెంప నకులమా

రునకుబసవండును నసదృశనామంబునిడిరప్పాపండు॥ నీ॥ వెనుక చీకటియొం
డదనకేమికళలనుచూపునదీపంబుజూచినవ్వ । సన్నుతలింగప్రసాదమగ్నత
నూనియున్నట్లుచన్నానియూరకుండు॥ శివసుఖావృతమునుచేతలోగొనుమా
టికొహస్తయుగంబొగింపరగిచు । శంభుశాస్త్రధ్యానక్షిణికి నగీతివాణ్ణా
కొతటివెగొంపియుండుని యుచ్చసస్మృతిమృదులమోలు॥ విధము
దో గజేతు పచ్చిగూడు । బ్రహ్మమాయ బ్రపంచంబువాగుదన్ను జూడ
పాదంబులట్లు పుయ్యడు గియు॥ నీ॥ శివునిపంపుననువచ్చినవిదడవయ్యెనని
యులుగగతియులదంకుదాన । భవుపాదనానందభాష్యముల్ దొరగువైఖరి
గన్నుగవసీరుదొరగ నేడ్చు । భవునిబాధకుచుదిదవిలియాలించెడుననువుననెడ
నెడనాలకించు । భక్తులయడుగులబడి మొరల్ బెట్టెడుబొలుపునలబడిబోర
గిల్లు॥ గీ॥ మరుగుబడ్డెట్టిశివభక్తిమార్గముదల । యెతులాగునధరతలయెత్తి
యాడునర్థిబద్ధాననాభ్యాసమలవరించు । నొప్పుచూపుడియొడగూర్చిండి
యాడు॥ నీ॥ భవునివాహనవృషభంబు దాననుబుద్ధిచోవుచుండగ నేలదొంగియా
డువీరమాహేశ్వరాచారంబుప్రొకమైసిలిచెనానొయ్యె గ్యనిలచుచుండు॥
ప్రతిభతోనాదిమార్గంబుపప్పుకనుండనడుగిడుగడిదప్పటడుగులిడును । శివుని
బేరొగనికంతసీమగ్గ కగానలరెం దొక్కరలగులంపించు॥ గీ॥ జల్లిదులు
జూడమాశివభక్తులమచు గెల్లువారెడుక్రితబారునల్లనల్ల । నగతంతరికనమ
కూడెనాటపాయు బప్పుడతడయ్యెసతలలింగార్చికుండు॥ ప॥ మరియొనల్లు
బాల్యంబుతొయ్యుంబంగడపిడియెరుగు వేదమంత్రాయుంబుబ్రాపించి శివ
భక్తులనెల్లశకు ముదలంచు గగ్గజ్జుండకు స్వీతి సుశంభుమూర్తిగావున స
ర్వవిద్యావిలాసంబుం సహజంబులై పాటలైంపును॥ ఉ॥ శ్రవణపారపారగ

* బసవేశ్వరుడు విసనయన మక్క గోదరుట. *

తజెంచెనుమండిగలంపిరాజుగ । ర్భావక సంబుక్రమగావులుమిత్రులు
మొచ్చగోపదో । చివ్వువప్పలగ్నరూపదీర్ఘసమైడంగిండిగా శివిస్సప్తవచో
మచ్చకలబాలుడుబులెనుభక్తిపడై॥ క మృదుగాప్పయజడమిచ్చె । వ
డుగనిచిడుముడి దంపచ్చునగురొప్పడు ననుశంబుగోరియుండెనురు
లగురునిజేయ విషయముగాడె॥ నీ॥ గతిపూర్వజన్మ దుష్కర్మసిద్ధిజుచేత
యాచూత శివదిత్య మదియకాదె । నినుకల గురుకృపానిమిత్తునకుక
మక జన్మశ్శముజభున్య సరణిగాదె । గురుపదద్వితయాచ్చకుండయ్యుహ

వ్యగ్రీ దగ్ధంబునేయుటదప్పుగాదె । పంచాక్షరీమంత్ర పరుడయ్యునొన్యమం
 త్రావశుల్దొడుగుటయభిముగాదెగీ॥ శంభుభక్తులకైతూహస్తములుభక్తి
 హీనులగుత్రాటమాలల కెత్తబోవు । మాలతీటుగాక శివభక్తిమాగమ
 గునె । మరియుజెప్పెదవినుధరామరవరేణ్య॥ చ॥ అమితఫలప్రదాభవ
 పదాచలకామికపాకరాజిదు । త్తమురుగజేసిమించి భ్రమితుండయి
 పూర్వకమకపాశముల్ । దెమలగయుండ రెంటిగొనిదేకువదూలదె భాసి
 తస్రిత్రం । డ్రముభీశివై కలాంభను దొడంబడనేచుక నెత్తుద్రముద్రకుక॥
 క॥ నీరీకిద్రాటికిజేరని । వీరశివాచార దీక్షువిగతో భయక । మూరభు
 నన్నుగమకపు । వారాశినిముంపనెట్లువగచెదుతండ్రీ॥ క॥ కన్నులగానక
 నిటబస । వన్నకువడుగెట్లునేయనగుబ్రహ్మశిరో । కృన్నిజగణవంశోచ్ఛృ
 జన్నెనన్నదండ్రీబ్రహ్మజాతుంజేయక॥ వ॥ మణియుజాతిగోత్రాతీతసద్గు
 రుకరుణోదర సంజాతు జాతిగోత్రక్రియాశ్రియు నెట్లుజేసెద వదియునుం
 గాక కులరహితుండగు యంబికాసహితు శరణున కెయ్యది వణంబని
 నిర్మయించెద వింతగాలంబయ్యు సంతరంగంబునం గంతుహంతు భక్తి
 మంబావంతయు సంతరించనిపాపంబున మదనులాపంబులు భవదభిప్రా
 యప్రవాహ ప్రదీపంబులై యున్న యవి యట్లుండ నిష్క్రంతసుండివడుగిడు
 గనువట్టిగొడిమెల కొడంబరచు వెడంగునుడుగులు మగుమని విడనాడినవిని
 తనయు ననునయింపును మణియుట్లునియె॥ చ॥ విను విచిత్ర విప్ర్రలకు
 వేదములబదియారుకమకముల్ । వినబడుగాననందొకటి లెక్కకు తక్కు
 వగాకయుండజే । సిననతడగ్ర జోత్తముడు జేయిమి నీచుడు గానవానిజే
 సిననువిరోధమెశివ వశీకృతికీంకలపోసిమాడుమా॥నీ॥ మంచిరుద్రగణంబు

నందిమఖంబాది నడువంగదగుచు పనయనమునకు । మునుపుభంగుడైదైవ
 మ్మితారకబ్రహ్మమయమైన ప్రణవంబుమంత్రమౌత । వినుమట్లుకాకపట్టిన
 పాత్రషజుబుట్టు బెట్టినసూత్రముల్భీమఫణులు । పాలాశదండంబుపద్మాక్షు
 కోతెమ్మపంచశిఖిల్జటాపంచకంబు ॥ గీ॥ చారుకృష్ణాజినంబుగజాజినంబు ।
 నాసలిమేధావిమన్మధభసితమిదిపి । నాశిభీత్పాటనమునాటినటనగాని । వేరె
 యొండనితలపకవినుకుమార ॥ క॥ ఈవేషము బూనకభూ । దేవుడైనానే
 రడెద్దిలెరగైనమహా । దేవునిభక్తికివెలితియె । భావింపవుగాకబాలభావము
 కతనన్ ॥ ఉ॥ కానకగన్నపట్టివని గ్రకుటనధికరణంబునేయకి । మ్రొన్నో
 డచాటుసేసినను మ్రొక్కోనెరవునీవిధంబువై । భూచునులించుకేసెరుగ్రకుట
 ననిన్వెలిసేపురప్తునీ । తోనొడగూడమాకులము గ్రుంగగజేసికొనంగబోలు
 నే ॥ క॥ కులదీపకుడగుతనయుడు । గలిగెన్నేలయ్యెననగగలకటకొడుకా ।
 కులనాపకుండవైమా । కులమునకున్ మొదలమొదలిగుద్దలకొంటే ॥ చ॥ కా
 ఘనీభక్తియునీవుపడ్డట్లుపడుము కమఘనబుట్టిన పట్టివిగావున వలసినంత
 యునింతనే కుకచెప్పితి మింతనుండి మాకునీకునుంబనిలేదని నైష్ఠూర్యంబులు
 భోషంబలికనవిని బసవండు దండ్రీకిట్లునియె ॥ చ॥ పలికెదు మాటిమాటికిని
 బ్రాహ్మ్యము భక్తిపథంబుగావదినే । దలచెనుగాకవేరెయొకదళకనమయి
 చనుబ్రాహ్మ్యమందునం । మణగురుమంత్రచైవత పిఠుల్వీవిధంబులుధ్యాన
 ధారణా । కలనలుచేరెవేరె యటుగావున బ్రాహ్మ్యము భక్తిమాగకమే ॥
 నీ॥ గాయత్రీకర్మముఖముబ్రహ్మశిరమాది రుద్రుంబుశిఖిమావచుండుహృది
 యు । ననువులు ప్రాణాదివాయు పంచకమిలయోని వర్షము దెల్పుచాని
 గోత్ర । మరయసాంఖ్యానుసంబత్తంబుల సంఖ్యయిరువదినాల్గు మూడె

సగుపాద । ములుకుత్సలారుతలలు బాణసంఖ్యలునని జెప్పగాడెమియా
జ్ఞికమున॥ గీ॥ గానశివభక్తినిబ్రాహ్మ్యగతికినకల । కవఁములువేరెనేరె
యాగాదొడైవ । మనగలేదెందుచదియు సాంఖ్యాయనోక్తి । దాసిసాం
ఖ్యాయనుడుజెప్పెదన్గురుండు॥ గీ॥ తానుసాంఖ్యాయనమత స్రధానకర్మ
జనుడుతత్పర్యమానవిశ్వస్వరూప । సహితబహు దేవతోపాస్తీసుని
యైన । యట్టిగాయత్రిశివభక్తికనుమతంజె॥ వ॥ షటియుప్రతిదిని కర్మ
నుసంధానంబగు గాయత్రితంత్రంబునకు దైవంబులునాచారంబులు జపం
బులు విహింస । వనో సాత్వాన్మోక్షైక సాధనంబుగాదు వాదుడుగు
మదియట్లుండనిమ్ము వడ్డకనాతీతంబగు నగజాధిపాదు భక్తిమాగఁంబు
వినుము (విశ్వశశ్చక్షురత విశ్వతోముఖ విశ్వతోబాహు) వని శృతినుతింప
(నత్యశిష్టదశాంగులం) బనశృతుల నతిక్రమించి వెలుంగు ననాదిమధ్య నిధ
నంబు సచ్చిదానందకందంబగు శ్రీలింగమూర్తియేదైవంబట్టి జగజ్జైవితేల్పు
తేలింజేపట్టి కుంచంబుగావించుకొని తనుముట్టికొచ్చిచట్టిభక్తులకుముక్తిం
టమూర్తిక కతతలామలకంబునేయును (గురోరధికం) బనునిగమ వచనం
బుబాగదనెగడు సర్వాశ్మస్వరూపుండు మాసహితసద్గురుండు మంత్రరా
జంబునంబరగు షడక్షరియెమదీయచుంత్రంబు జటాపటల భస్మరూప్రాక్ష
విభూతితత్వం బస్మదీయవేషంబు భువనైరి పటల సిటపిపాటినపటుగుర
ధారాయమానమాని తాష్టాంగసంకతం బశ్శ్రీచుభక్తసంధంబే దా పర
గాపరిగతు జూచినంతసె సకలపాపక్షయంబును మోక్షొంగనాపరిణయం
బునునగు నిదిఫలప్రాప్తిమాత్రంబు యటమీద లింగ సేవనోత్కృష్ట చిశ్చస్వ
లయిట్టిట్టిని వాక్యవ్రందలంప దరిముగాద కావున బీవన్ముక్తి కరంబగు

భక్తియు బ్రాహ్మ్యంబువేరుగాని యారెంటికినైకమత్యంబుయొక్కంబుగా
 దలంపకుమా॥ గీ॥ కలవుషద్దశకానములనగాధరిత్రి । గలసియుండువొకం
 డొకండిలనెపుడును । గానశివదశకానము వేరెఘనతకెక్కు । గానిజగతకు
 సుఖపాశసంగతముగాదు॥ క॥ రెండునుసమముకొందరు । దుండగమున
 గ్రోవ్వొలుకదురు దుమాకగుల్ । ఖండేందుధరునిభక్తుం । డొండుమ
 నుండువొకసంకయూధమునబడుక॥ క॥ అనిశ్మతులుమ్రోయవినరేవిని
 యనునట్లెలపలుకవిప్ర్రలకుదినం । బునుదినకరదిక్పాలకమ్రోహిసనముఖు
 గొల్వవలయుకవెలయన్॥ క॥ కడువడిబ్రాహ్మ్యమునద । విలియునుగొలి
 చిననుభక్తవిషయమగుద్విజుం । డిలభక్తుండగుభక్తున । కలవడునెట్లద్విజ
 య్య రయగవలదే॥ గీ॥ చూతబీజంబుమహివిత్తుజాతిదప్పి । వేముగానేరన
 టునువినుమునహజ । తింగిన్వండు బ్రాహ్మ్యసంగమాన । జేసిబహు
 తేని శాసేవజేసిడదు॥ చ॥ కలనతియట్ల నిశ్చల నకుందల క్రిందగుభక్తి
 కైతివి । క్రొత్తగెన్నవేళ్ళగతిబొందుగనందిముఖాదికృత్యముల్ । నతిపి
 నుశువేషములు సమస్తనిశ్చరమంత్రరాజముం । దెలిసియునేక నిష్టజన
 నుచోచు సాపమెట్టిదో॥ క॥ ఇలువేల్పుల నెడబాయుచు । బలువేల్పుల
 గొలువదమత్తబాటియొక్కాసా । దులశాపముప్రేరేపగ । దరమేనత్పథము
 నొందదమనందముకుక॥ ఊ॥ మాకొడబాటు గాశ్మశి సమాహితమార్గము
 నిష్టజెప్పితం । గాకభవశ్చనూగమమొకా నొకయప్పుడు నొల్లధాత్రిపై
 కాయలువెంచినంతకలకంతము కూయఁ నెకావుకాజనన్ । దిూకునుమాకు
 నేనుని మిన్నకయందుడు మీరుమిగలెన్॥ క॥ ఎకొడితలదండులు । మీరె
 కొడిబాంధవులు భుజహీనులునాకున్ । దీకును దెనయును నారయ॥

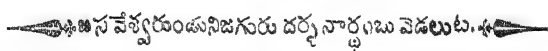
ముక్కుంటిగణములెయితరమూగలనొల్లన్॥ క॥ పిన్నయ్యచాకుగక్కయ్య
చెన్నయ్యయు తండ్రితాతచేతమశంభుం । శెన్నుగగొల్చినభక్తుల । నన్నే
లెడువారునాకునేడ్గడయ్యుక్క॥ వ॥ ఇట్టివిప్రత్వంబునకుం బట్టియాడెద
రేని మీరుమీయంత నుండుండయేను నాయంతనుండెదనని సహృదరి
యగు నాగాంబయుదానును నచ్చోటనుండరాదని కదలియమందగమనిం
బున ఘణిహరిమందిరంబునకు నరులు వెరగంద నరుడెంచెనంత॥

❖ బసవన్న పెండ్లిమహాత్మ్యము, ❖

గీ॥ భాగినేయోపనైనది దృఢాగతుండు । మాదమాంబికసయిదో
డుమహితయశుడు । బిజ్జలాధీశుబండారిప్రీతిబసవ । ధీరుగనుగొనియాజల
దేవమంత్రి॥ చ॥ భవిషిదనూజనియ్యనని పట్టిననేమములెల్లనాతనూ! భవబ
సవన్నగైకొనినభాగ్యము బొమ్మనిమేనయల్లునిన్॥ సవినయభంగిబెండ్లికినిస
మ్మతిశేసితదాజ్ఞబట్టణ । స్థవరసుఖంబుగాశుభము సాటగబంపెనుమేటిభృ
త్యులక॥ వ॥ అట్లుచాటంబంచిన॥ సీ॥ కస్తూరివీధులగలయంగజల్లిరిమం
ల్లముత్యాలముగ్గులిడిరి । పంచిల్లనూత్నరంభ స్తంభముల్లట్టిరద్దమిల్ దాపి
రాడాడగలయ । బంగారుమేడలపైడికుండలు బెట్టిరందుకే తనమలుపొం
దుపరచి । రంగడివీధులయందు క్రందుకొనంగ తోరణంబులునిల్పిరూరమి
గుల॥ గీ॥ శోభనోల్బాణమైయున్న సుభగమైన । మందిరంబునలంకతింపంగ
జేసి । పరమమాహేశ్వరార్చనా పరవశాత్ము । డగుచుదనియాశ్చ జనుల
తోనాడెనిట్లు॥ క॥ రండాడయలవేగమపి । ల్వంఁడెదురుననుండలెండులోప
లికిటతో । ట్టెండనిపండినరిని ల్వంఁడనికూర్చుండ జేయుడుత్సవయుతులై॥

గీ॥ సంభ్రమంబునజంగమస్వాములకును! సేంహవీతికలిడివారిశ్రీపదములు!
 గడగిప్పుష్పజలులొనర్చి గంధదూప | దీపికాదు లొసగిభక్తిపీఠుకొనగ॥
 ప॥ అమృతహస్తలకు విధూతివిద్యంబులర్పించి వారిసమ్ముఖంబునకు సమ్మ
 దంబోదవ నాపురంబునంగలసకలకవిగాయక వందిమాగధనటనటీజనంబు
 లంబిలుపించ వారలం దాతలెరింగినతెరంగునం గోలాటంబు గోలాహలకే
 ల్లికజోకలుజోకలంజెడకుండనడుపుచుండి కొండుగడచుద్ధసాళక సుకీర్ణంబు
 లనాలాపంబులాపాదించి తాళమానంబులం జెనలకు జవులుపుట్టం బాడు
 చుండి రొకపట్టున నెచ్చరీకపరాకుజేయు బాగుంభకౌయని శబ్దాయమా
 నంబుగానుగ్గడితపుచుండి రిట్లుభక్తులు మార్చయిక్తులై పేరొల గంబుండిత
 మతోన॥ ఉ॥ భక్తిరసాభిషిక్తులయి బాడెమవారుబుర్రాతనప్రధా! త్యక్త
 విశేషగీతగతికుబ్బుచునుబ్బుచురాడువారునా | దోష్ట్రులవైదికోక్తులనియు
 న్నతిసన్నుతిసేయవారు | దధ్ధక్తులగొల్వగల్గొనిముదంబునమొకుకూచుజొ
 కుకూవారలున్॥ క॥ ఈలీలనున్నభక్తుల | పాలికిబసవన్నవచ్చిపాహంబులు
 లకొ | దేలిదుకూలయుగంబాగి | దాలిచిసితభసితదిగ్ధతనుడై పిదపన్॥ చ॥
 నుదుటత్రిపుండ్రరేఖలు మనోహరలీలధరించియాదలన్ | మదిముదముండ్ర
 సాదకుసునుంబులుపుని శరీరమష్టిజె | న్నొదవగనడుమాలికెల నూనము
 గావహియించిమీదగే | లిదకుమెత్తకంటె కటిలింగవసాయతమన్మలార
 మున్॥ క॥ ఆనంబాత్రులుదొరుగగ | మేనుసలోమాంచకముగమి న్నందగ
 భ | క్తానూనపాదుకాతతి | దానంచేతనకుమిగుల ధన్యుంబు గదా॥ ప॥ అ
 నియోడయుల యడుగులపైబడి నమసురంపుచు తన మడుగులు వొడయ

లుగనకుండమడచి వెనుకజాచి పుడమినప్పలించి తోడలిపై మోచేతులిడి
 మోడ్పుంగేలుతో కుంచి తాంగుడై తనదొంటిరూపంబు జాల్చునోయననని
 మిచుండై భక్తులంజూచుచు భక్తిశృంగార పారంగతుండైయెన్న బసవ
 న్నంగన్నులారంజాచి యేచినగతి బలదేవదండ నాయకుండిట్లనియె॥ ఉ॥
 భస్మ్యుడనైతదానని ముదంబుననెప్పుడు గంగమాంబయన్ । కన్యకదెచ్చిశం
 కరుగణంబులకుక్ ప్రణమిల్లజేసియా । మాన్యులయాజ్ఞ నాబసవ మంత్రికి
 బెండ్లియొనర్చెనన్యసా । మాన్యముగాని లగ్నమున మానవతీతతిశాసలా
 లుగన్॥ గీ॥ శంభుభక్తార్చన వివాహసతిక్రియలట । తదనుమతి యెద
 లపముహూర్తంబునట్టె । భక్తగణముల సత్కృపాబలమునటవి । చిత్రమ
 దియనజనులవచించిరపుడు॥ అదియెట్టిదని॥ క॥ శక్తివమున బ్రహ్మాండ
 ను । లోకగ్రాటమనుపంగ జెరపనొప్పినశరణు । లైక్రింతురెఘనములుగా
 దకిరినగ్రహనివహచంద్ర తారాబలముల్॥ ప॥ అసియిట్లు భక్తజనంబులా
 డుచుండ బసవండునిబడువేట్రా భక్తమండలి కభిమతార్థంబులొసంగి వసు
 భసూప్తాంగదండ ప్రణామంబులావరించిలేచి ముకుళిత కరకమలుండగుచు
 ముజాభాషణములనిట్లనియె॥ తా॥ యిల్లీకప్పడిసంగమేశ్వరము నందింపొంది

మాసద్గురుం । డెల్లల్లుక్ వసియించు దర్పదరుగం బీడ్రించిభావ
 త్సర్ప । గ్వాల్లభ్యుంబువహించు వాదననుచున్ గంగాంబకాత్మాగ్రజాత్స
 ల్లాపంబులొనర్చుచున్ । వెనుచనన్సంఘిష్టుడైయెగగనెద్దిల్లరుగనరుగ॥చ॥బస
 వనిమంత్రికన్నులకు బండువజ్రసెను దేరికేంద్రుం । పెసగవసించుపట్టణ
 మహీశవి భూషణభక్తిభావరా । భృంగసమాగత ఫల నిగంతవసద్భసి

తాక్షమాలిగో ! ల్లనదసమానజంగమ కులప్రతిపత్తియు యుక్తిభక్తియై
 ఉ॥ ఎంతపహాత్నుడొక్కో బసవేశ్వరుడాపురియోజనానగంబంతటయుం
 డియేందలప దాసత్వినైమ్మదితత్పదద్వయో । చింతనుజిహ్వదన్తుతిని జేరి
 చెరింపకయుండజేసీధి । మంత్రులుగౌరవార్చన క్రమంబిదిబొమ్మని నిచ్చమె
 చ్చగన్॥ ఉ॥ అప్పురివైభవంబులు గులాధిపునంతటివానికైనవే । జెప్పనశ
 క్యమన్నచరితెప్పగవచ్చునె యేరులెల్లబూ । లాఁపరిపూర్ణులద్రులు నురా
 ద్రులుతద్దనులెల్లభస్మపుం । గుప్పలుగోవులెల్ల సురగోవులు నందులుకోడె
 లన్నియున్॥ గీ॥ తరుచయందెల్లరు డ్రాక్షతరుచయంబు వనములెల్లకును
 మితోప వనములబల । లందరునుదేవతానతులాడుమాట । లన్నియునుభ
 క్తిపరిభాషలాపురమున॥ ఉ॥ కల్లరియేంగృతఘ్నదును గర్వియుగ్రోధియు
 దుర్గుదాంధుడుం । బ్రల్లదుడుంబ్రహ్మసమదు వ్రాత్యుడులోభియుగాగడిడు
 నుం । జల్లర వెట్టుదిమ్మరియు జారుదుజోరుదుజాడిగోరునూ । రెల్లపరిభ్ర
 మింప నొకడేరియుగానబడండుతత్పురికొ॥ వ॥ అట్లొప్పకప్పడిసంగమేశ్వ
 రునకు భక్తులెదుర్కొనజని యద్దేవదేవు మందిరాళంబునలిచి సాష్టాంగ
 దండ నమస్కారంబు లాచరించి సమంచిత పురాణోక్తుల ప్రస్తుతంచెన
 ప్పడు॥ ఉ॥ పూర్వపు గౌరవా కృతయు పూర్వముగా ధరియించి
 ప్యద్య । క్షంపముగాగ నీశ్వరుడు గారము వెల్వడి వచ్చి భక్తియై
 సుర్విపమునీవినచ్రీడయి యూరర యన్నకుమారు గౌగిటకొ । బర్హి
 నవేట్కజేర్చితద భంగురభక్తిపెచ్చియిట్లనెన్॥ క॥ ఇచ్చకముగాదువిను
 మిటువచ్చుచుబోవుచు జరించుచారలచేసి । సచ్చరించునిసంతెన । మచ్చు

వడన్ దాల్తునహరహము బసవన్నా॥ నీ॥ గతకాలశివభక్తగణసమాభ్యుత
భక్తిమిశ్రితపృకుండగ మెలగుగున్న! భస్మరద్రాక్షముల్ భక్తిదాల్చినవారి
శ్రీకంఠాగాజూడుమీకుమార । శూలిభక్తాభిషేకీలంబుగన్నను మేలుగానై
నుమీకొమార । శత్రులైనను లింగసంగతులై రేమిప్రలుగా జూడుమీకు
మార॥ గీ॥ పట్టినట్టివ్రతలులేపట్టునందు । నించుకయుజారనీకు మీకుమా
ర । భక్తులెడజాతిభేదంబుపట్టుకునికి । మీరినట్టిపథంబునుమీకుమార॥ క॥
ఆదిశివభక్తిపథమును । గాదనుదుర్జనులవృత్తిగతి బారిగొనుమీ । వేదో
క్తభక్తిగతియు । మేదినిపైవెలయజేయుమీ బసవన్నా॥ ఉ॥ చేర్చకుమీ
మనంబు శివశేషముగాని పదాధికమందుకం । దర్శనబారిచారి పరనారూ
లమోములు గాంచికన్నుల । ల్లార్చకుమీశివైక శరణావళిలోపలవంచకత్వ
ముం । గూర్చకయందు పేమిగుల గుర్యగుత్రోవను మీకుమారకా॥ ఉ॥ మె
చ్చగజంగమంబుగను మీనకుగా బసవన్నుచిత్తముం । చచ్చరణంబుశేషమును
దత్తంబుం గొనుమీనుతింపుమీ । లచ్చరితంబుచావికకు ధన్యతజేందక మోస
బాకుమీ । చిచ్చరకంటిచోతికడ సేయుంబట్టినవాసదప్పినన్॥ క॥ ధీమ
ద్భగ్గునుమరువకు । మీచుదినెడకడరదలపు నీచుముసత్యం । బేమాత్రము
సేవపనుమీ । హేమాచలచాపు గొల్పుమీ బసవన్నా॥ క॥ అనిమృదుమ
భువోక్తులతన । తనయుబ్రహ్మధించిన చివరకు మొక్కుకొనై । కొనిగొగిట
చ్చముదం । లునుగుడిలోజొచ్చితొంటి పొబపుననుండెన్॥ ఉ॥ అప్పడుజూ
చుచున్న జనులంబులచచ్చరువంఱియారడే । తప్పడుసంగమేశ్వరుడు దాన
తనూజనకాల్గొనూర్గిముం । శ్వాడిసెప్పియగుచొచ్చెను ద్రిమూర్తగక

యచ్చిను | నిష్పరిశీతపస్వి వసియింపగగండుమే మాటలేటికిన్ || సీ॥ సం
 గమేశున కెంతసన్నతుడో బసవన్న సంయమివేషమతి నూదమున | నచ్చు
 గాదాదాల్చి యరుచెంచిబోధించి యరుగునెక్రమ్యర నంగజారి | యదిగా
 రణంబు గానభినుతింపగజూడ నరుదయ్యె పుణ్యులమైతిమిహిమ | యట్టుం
 డవలవదావుట్టువురకుఫలంబెక్లెన్ నపనమన్న సేమిఫలము || గీ॥ నల్లల్రాబస
 వన్నపిరాకివాహ | యపునబసవద్యులొకత్రయైవంద్య | చాంగురీబసవే
 శవిశాలీతిక | భభిరబసవకమార సన్నక్తీసార || చ॥ పనరుహనేత్రిసిచ్చి
 యును వస్త్రమొసంగియు బుత్రవండియు | న్నవకునిచెండియున్ శివుమనం
 బలరించినతొల్లిభక్తులీ | యపఘచరితుడైన బసవన్న నిజస్థిరభక్తియుక్తి
 మై | బనిగొనుచున్న వాడభవు బట్టక బైటవసుండ జిత్రమో || చ॥ ఆనిగొని
 యాడగాబసవ డగ్గుడింటపవధ్యభూమిభ | క్తవహ యత్తుడైరక్త
 కాలములగ్గురుమూతకగొల్చుచున్ | జనులృతీపుటంబులకు సారైకువిందు
 వుగాగబాదు మన్దినములుబుచ్చుచుండెను సుధీజనముల్దను సన్నతంపగన్
 మహాసన్నతం | గహీరంతఃపూర్ణభాస్వ ద్భసవస నిధిదా ప్రాణలింగప్రసా
 దా | వనాపారీఘాతచేతో వశగతకరణ వ్యాప్యతీర్థస్నమోహా | ద్య
 హితోష్ణద్యుక్తవాచావ్యసనచుదవి కృత్యానివయోక్తవేధా | మహిబా
 హూమాన్యైవేష ముఖినిఖిలసన్సార్గక్షిప్తు ప్రపంచా || క॥ బసవశము
 ప్రసథ | ప్రసృచరమాహాత్మ యక్షబసవప్రసాదా | ద్యవమప్రసాదా
 బం | ధిసమింజనవాగ్వి లానచవ్యవ్యాసా || చా॥ ౧ భవాభరాన్యజాహ్మ
 స్థిక ధావయోగంబునా నుదాసుర్యకృత్యం బుద్ధిచ్ఛేషా పరాచ

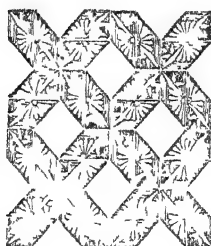
రాచరాత్మకప్రపంచ సౌఖ్యదుఃఖమగ్నతా । హరాహరా పరావతార
హరిభూరిసద్గుణా॥

గద్య * ఇతి బ్రతులకునికి సోమేశ్వర ప్రసాదలబ్ధ
ప్రబంధసంబంధన శక్తియుక్త శ్రీపిడుపతిః బసవ
నాగ్య సత్పుత్రకులపవిత్రసోమనామధేయ శివ
కవిప్రణీతంబైన బసవపురాణంబనుమహా
ప్రబంధంబునందు ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీసాంబసదాశివార్పణఃస్తు.

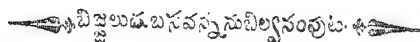

శ్రీసదాశివాయనమః.

బసవపురాణము - ద్వితీయాశ్వాసము.

క॥ శ్రీమద్గురుకరస్థల । తామరసోద్భూతదేహదళిత విమోహః ।
 ధీమద్వంశితసుగుణ । స్తోమోజ్వలపాలకరికిసోమారాధ్యా॥ గీ॥ దేవము
 న్నుమీరుద్విపదగావించిన । బసవచరితమేను భవదనుజ్ఞ । బద్యహృద్యకా
 వ్యభంగినానేర్చిన । యట్లువిన్నవించునపథరింపు॥ మ॥ అటకశ్యాబాపురం
 బునుదుబల దేవామాత్యుడాత్మాశ్శబరి । బటుభక్తింబసవన్నకియ్యబ్రమ
 ధుత్ భావంబులంగాంచియు । తేటహర్షంబునబిల్వనంపజను జోకకశం
 కరైక్యంబుబాం । దుటయున్బిజ్జబుడయ్యమాత్యుణిబంధుశ్రేణీతోనిట్లునున్॥
 మ॥ కలడామీబలదేవధీమణినధిః కారంబు శాయంగన । త్యలఘుండాశ్శ
 జుడైననగ్రజుతుండైనన్ హేతుండైననా । నలికస్తాపితహస్తులై పలికిరా
 త్కాఢీగుతోదేవమా । బలదేవాత్మజ ప్రాణభతకగల తొప్పందెప్పిరప్పించి
 నన్॥ శా॥ నీరాజ్యంబు సమస్తమున్నిలుప నిర్మిదప్రభావుండుయో । సో
 రత్నంబగు మాడమాంచికత పస్సంతాన సస్యంబుగం । భీరోదారగుణం
 గువిద్విషవిసేర్వేద్యండు విద్యావయో । ధీరత్వోదనయాన్వితుండు బసవా
 ధీమందుప్యధీశ్వరా॥ గీ॥ ఆతనిమహాత్మ్యమింతింతయనగవశమే । సకలజను
 లు నెరుంగంగసంగవేళు॥ దనకుబ్రహ్మముగ శేసికొనెయెనతడు॥ దగుభవద్రా

జ్యోతిసకుబ్రహ్మనుజేయ॥ చ॥ అనవినిసంతసిల్లిమను జాధిపుడాత్మదోడితేర

గాదనహితమంత్రపంక్తిభటదంతినమేతముగాగబన్పవా | రుసుజనిసంగమేని
 శ్వరగురుప్రభుణంబునగాంచిదీర్ఘదం | డనుతులు సేసినేర్పుననొడంబడనిట్లు
 రమ్యహస్తతోన్ || మ || పునరుద్భూతకరంబునైబరగు స్వర్ణోగంబులైననీమహా |
 త్పునకునీకొకతెక్క- నాకునికి నేమున్నంగకార్యంబయి | ట్లును గాకిశ్వర
 భక్తియు క్తిరుచికి లోకోభోగంబునై | చుసెయట్లుయ్యబోపకారమ
 గుటం జూచేమదభ్యర్థనత్ || ఉ || కాపునమానుప్రసాదానైకానిబిజ్జలురా
 జ్యరిత్యం ; దీవువహింపరాజు ధరయేతెమ- స్వచనంబగానిగం | గావ
 లికెల్లనీవపతి వన్నియునేటికిరాజ్యపూజ్యసం | భాదనకెల్లనీయవియపట్టె
 డుకూటికిగర్తకర్తదా || క || అనివిన్నవించుమంత్రుల | మనువులజేకొనుటభ
 క్తిమండలరత్నా | ర్థనిజాగమనంబునకది | యనుకూలమకాదలంచియంద
 రుగొలువన్ || క || పారగణపరిపృథ్వైత | తరుణామృతవారిరాశిదాచే
 లుచును | దరగతిబసవామాత్యం | డరుచెంచుచునుండనంతనకగడన్య
 పుషం || ఉ || అంబలవారిచేబసవడంతటనింతటవచ్చురాకరో | మాంచ
 సమేతుడైవిసిని జాలయమున్పురముంబరిప్పియో | దంచితభూములై
 చెలగునట్లుగజేసియలంకృతాంగుడై | పంపవిధోరునాద్యములు బాయ
 కనుండగజేసెవెండియు || ఉ || దంఱిపదాతివీతి భటదండపత్రవీరధీర
 సా | మంతపురోహితప్రతతి మాగధగాయకయూధపాదసం | క్రాంతభ
 రాతలంబడరగారతితో నెదురేగిగాంచియ | ల్లంతనవాహనంబుడిగియం
 ఘ్రిచరుండయిపోయి ముందర || సీ || పరిహృతాహంకారుభక్తైకశృం
 గారు విశ్వామరకారు విబుధబారు | లోకవిస్తారునటో కానుసారు

జంగమగతవ్యాపారునమితసారు । లింగగంభీరుగతాంగవికారు విమలశి
 జాచారుత్రిమలవిదూరు । విరహితసంసారువీరావతారుదేవాచలనిభధీరుడ
 ప్రపూరు ॥ గీ॥ గలితసంసారుభౌక్తికఘనమయూరు । దమదనూకారు
 భసితరుద్రాక్షధారు । గుణగణాధారుదుష్కృతకుజకుతారు । హృద్గతోం
 కారునిర్జితశ్రీకుమారు॥ క॥ శూరుంజారుగుణాలంకారున్వినయప్రచారుగ
 తమోహారున్ । పారశివాచారుమహా । పాఠున్విజ్ఞలుడుగాంచెబసవకు
 మారుక॥ వ॥ కాంచీయదంచిత భక్తితాత్పర్య ప్రేయూర్వకంబుగాత
 త్కాలోప చారంబులునిట్వర్తించి సంతుష్టంచేసి కట్నాయత్నంబుగాబ
 ల్లనకట్టిముందరబెట్టి తనపట్టంపుటేనుగపై నాజగజ్జ్యోతిఃబెట్టుకొనిమహాం
 ధసింధురంబు లేడునూరు పండ్రెండులక్షల బలవత్పదాతులుగొలువపన్ని
 ద్దరుబ్రధాశులకం బెన్నుద్దిగావించి యశేషరాజ్యధురంధరుంచేసి మాన
 సోల్లాంబుతో వసుమతీక బసవేశులు పురంబు బ్రవేశించి రాజమార్గం
 —————
 బసవేశ్వరుల గజారుఢునించేసి పురంబునకుదోడైచ్చుట, —————

బువనడ నడలెంచు నప్పుడు॥ రగడ॥ పుణ్యాంగనలును బురముల
 గలిగిన - పత్యాంగనలును బసవని గనుగొన - నలరుచు వచ్చుచున
 తిశయమగుగతిలలినాడుదు రాలాపములీగతి- వేడుక జెరపకవిసవిసనన్ని
 తిశగూడగరమ్యకొమ్మరొపిమ్మట- కాలిదొసగుగాకమరలనేసన- నేలదొస
 గునేనేవచ్చిననన-యెవ్వరురాకుండేసనె యెగనన - నవ్వనీవెంటగనచెదనే
 వన-నేకతముక తెపు నేగుమునీవన- నీకాల్లననేనిదొండ చెదనన, బతిగన్న
 మునుబరపడెయనవుడు-బరిచినగతిబ డియెదనిప్పుడు - బసవనిజూడకడ

తిరొపోసన-మసలకమునుగిడిమగువ రొరమ్మన-దోకొనిపోయినదోసమెయ
నుచును-పోకుముకలకయి పొలతిరొయనుచును-దిక్కులు జూడక తేరవర
మ్మనుచు-నెక్కడరవమేయంతి నీకనుచు-వీడెబసవడువెలిదిరొయనుచును-
వాడెచూడుకులవర్ధనుడంచును - యిత్తరిసందడియెందుగ బదనుచు-దత్తర
పడక వెతరుణిరమ్మనుచు-గంటి వెబసపునికమలాశ్రీయన- గంటినెమోక్ష
ము^{భక్తి} గాకనుచు-జూచితి గదపదనుదతియటన్నను- జూచిచూచిపోసుం
దరియనుచును- మచ్చికగనుగొనిమగుడెడివారలు- హెచ్చినకట్టములిచ్చెడి
వారలు- శ్రీమేరయగతమచ్చెలులునుదామును - ప్రేమవిడియమర్పించెడివా
రును - నచటచ్చటపుష్పాంజలిలిచ్చుచు - బ్రచురంబుగనారతులర్పించుచు-
సందడికోర్వకసౌధాగ్రంబుల - జెండిద్యవములు శేయుజనంబులు - వీరు
వారక^కటకజనింపగ - సారెకుబసవేశ్వరునినుతింపగ - రతిసందోకసతి
ప్రౌఢీమవెలయగ - సతులకుదనచేసన్నలుదెలియగ - నలవడపంచమహా
వాద్యములును - లలిగొనజాంగుభశాయనిజనులును - బొలయగమందట
బోమొడిగీరులు - లలననంకికోలలపడిహోరుటు - సరసతనాచేచక్కటిబా
డుచు - సరదముపైకోలాటములాడుచు - నరుగువారుత్రిపురాంతకుకొలుపు
న - నిరతమునాడెచునెలతలుచెలుపున , బసిడిగీటలపాటలవారలు - పొ
సగచెలుపుగుళురిగలనారులు-శేరువబేగిచెలగెడియింతులు - సారాష్ట్ర
మహేశ్వరగడికా-తలు - నాడనాడనిలచాడెంభామలు - గూడలిసంగ
యకొలుపునలెలు - ననయముమెలపుననాడెచుబాటులు - జనపతినాట
కశాలపహుటులు - బటుగుతేజులపాజాలసింగలి- జటులగతంజనుజనపతి
మంగలి - గలనెక్కిచను^{మంగళము} - శిరమునకరములు శేర్పిఠము

కుశుచు - దరుచుమాణికపుతలుపులతోడను - కొరలుమృత్యువుగొడుగుల
 నీడను - నతమంత్రిశిరోనవరత్నంబుల - ప్రతిబింబముకలపాదనఖంబుల - మి
 గులనొప్పుగమీరినభద్రుని - జగతిబొగడదగుసాక్షాద్రుద్రుని - భక్తివిహా
 రునిబసగుమారుని - భక్తిజూచితిరెబసవగుమారుని - ననవుడుబసవనికం
 దరుసమ్మతి - మునిమిడిమొక్కగమ్మద్దియయొక్కతె - యలనాగరొయిత
 డేనందీశుడు - చలియయితడేశివసంకాశుడు - మగువయితనినెన్నోదాం
 బయమును - మొగిఘనమగునోములజేబడసెను - తెరవయితడెబలదేవ
 చమూపతి - నెరిగూర్చినయినీలవేణిపతి - జలజాక్షితడె సంగయడేవుని-
 బలుకగజేసెనుభవదవతారుని - సతియితడెనిజ్జలుచేనప్రతి - హతముగ
 మన్ననలందిననువ్రత - యీతనగనుగొను లేకన్నులఫల - మీతనిబొగడు
 టయేజిహ్వకుఫల - మిట్టిచుహాత్మ్యునిపృథుగంటిమి - పుట్టుచుసఫలముబొం
 డెనుమంటిమి - యనివిశతులుసేయగవించునురతి - ఘనపురవీధీయుగడచి
 యుహాపతి - నగరిసమీపమునకుసేతేరగ - జగతీతలపతి సంభ్రమమాడగ-
 బొమికపరివృతపరిజనధీరుని - భరితవిచారునిబసవకుమారుని - ననఘునిద
 నభవనాంతరమునగై - కొనివనిమణిమయమగుపీతీకపై - నొప్పుగనునిచి
 యధోచితములుడగ - నొప్పురజేసెనుపహాన్నతిమీరగ - హస్తినాబవ
 స్త్రాభరణములతి - నిస్తులభక్తివేదించియుపహదసపన్నిద్దరుదండేశులకు
 ను - ఘనునిగపట్టముగట్టివేడుచు - బసవుకిట్లనుబల్లహుండిపుల - ననగృ
 కనారాజ్యమునకునాబల - పతులకునభక్తప్రాణంబునకును - పవైసన్ను
 కుపాలింపునిను - నగ్నితివేయి ననంబనిలేదని - బమ్మిరవేడుకబలి
 క్తేతున్నపుగని - సకలమోడురక్షకుడగు సభవుని - కొకనిబ్రోవగని

పుటెంతపని - యరగొరలేటిటహరగఁ గోటికి - వెరచిట్రతుకుముక వేయను
 నేటికి - ధారుణిజనములదగబాలించెద - నీరధిమేయగనిన్నేలింజెద- ననీటలి
 కిసబసవయ్యకుఁబ్బిన - ఘనుడుంగరమును గ్రహ్యరఁబ్బిన - గొనిసరపలివీ
 టూకొనువువీడుకొని - యనఘడుశివభక్తాలిగూడుకొని - జనపతిరాజ్యముజ
 క్క-బెట్టుచు - నుదిసవిస్ఫురెదైశ్వర్యజగుచు - తైంకిలిలాసుబలనెన్-
 జంగభక్తవశంబునవెలనెన్॥ క॥ అసదివాగ్రణిబహు॥ ౧౭ ॥ జ్యోసక్తుండ
 య్యుజంగమాసక్తకళా । నాచ్యకాదరణంబులు । బాసలుగానుమవువీ
 రభక్తైక్యముక్తిన్॥ వ॥ అది యెయ్యదిచునిన॥ గీ॥ శెలగిశివరాత్రిస్యంబుసే
 యుదాస । భక్తులెల్లచుశివుడచుభాసభక్త । జనులనన్యులవట్టక జరుగుదా
 స । భక్తకులమెత్తిబలకనిచాసమరియొ॥ గీ॥ భర్తనైననునునిదాసభక్తు
 లమగువర్ధంబులెడపని మట్టిదాస । భక్తులెడవంచనంలేదాసభక్తు । లేమి
 వేడినడగిపడిచ్చుదాస॥ గీ॥ తలపులకొలందిబక కనుదాదీదాస । పలికిపట్టు
 లుడిపెడుదాసపలికి । బొంపొలిచైనదాసయేవంకివైన । జలమువిడువ
 కజరుదాసజయపునినుచు॥ గీ॥ బాసచరనత్పిష్టిబహుపకుండు । బాసచరధన
 ములకాసబడదుయందు । బాసచరాంబాహుబాసమయియు । బాసభ
 ర్తునిగొలిచెగదాసచునుచు । సరులనుర్ధంబులొక పరిబలక పండు । బా
 సపసమకరుంబులభయచు । బాసచరవాంలంకారపరుదుదాస । భ
 గవంతు నిరహుడదాస తిలకం॥ గీ॥ హరగఁ గ్రహ్యరఁగొకంబరుచుం
 డు । బాసభక్తవశంబుననుదాసభక్తున్యుచునుగుండగమా
 లిప్రాసంబుననిదాసగీ హనుమలవేదనొల్లనిదాసనికి । మొక్కిర
 కుండెమదాససర్వోన్నతైన । భవునికి శ్రియదాసమచ్చ భదాది । కాథల
 క-పడకండెడు సమతయొగీ ఇశ్రయవిషయంబునైనదాస । య
 మిశశివభక్తిజరియింపనవ్విదాస । వేదచోదభక్తిసంసంబునానినై
 నాబులరి చుంకిదాస॥ క॥ విశ్వకేచినయమిద శరణులనుజేయు
 చు-మనద్బాచిగో । నిరహివగుచున్నయి॥ క॥ రెరలచుశేతుకెత్తున
 న్బాససహి॥ క॥ గుట్టినబుచ్చిననెనును । మెట్టినబుచ్చినబోధ మేరగి
 శియై । యిప్రతిముల్కయియెత్తి । ముట్టించెడివసమృతభక్తియైకిధక
 ణి॥ క॥ బసవెవ్వసరచ్చరితంబు । బసవండ్ల చరుగగతి పరమర్తువుకున్
 వశమాచాక్కుభరణపక । సకలగ్రీవసంబియకనొకాదో॥ స వికలౌక

ట్టిగంధీరతవేటిసారాధకంబుప్రోక్షజ్జాచాగ్నిగాక । ప్రతినలగుండవిశ్వతభక్తి
గండను ప్రతముల పెంట పేలరాతుల పెంట । సత్యంబుకలనుప్రసాదంబుకొల
నుసత్యత్యంబుతాపని వగ్నత్యమణిప । వేదార్థముల పాటివిద్యలకునుపేటి
నాదంబుకొనివిని యముకీలు॥ గీ॥ శాంతిసంపద సెలవువిశ్వపతినలవు ! దాం
తికలిమియనైశ్వరత్వంబుబలిమి । నీతికోటవివేకంబునయితేట । దయవసిం
చెడునిల్లుభృత్యతతిజల్లు॥ గీ॥ మణియొత్తత్వంబుజాగనన్మహిమచేత । సాధు
సభచెచ్చునత్రైకరణిచెచ్చు । బసవలింగంబుకేవలభక్తిమాత్రు । డనగ
రాదనియందరునభినుతంప॥ చ॥ వినియొకొకరవ్రతంబుబట్టుకొని వేవేగ

శ్రీబసవేశ్వరదర్శనార్థము భక్తులరుడెంచుట.

దగేకేతెంచువా । రునుదాబట్టిచనేయముల్వడువునారూఢప్రసిద్ధిండితం । డ
నిదర్శింపగవచ్చువారలుప్రభావానుససద్భక్తిభా । వనయోచూతమటంచు
వచ్చునిలనద్యైరాగ్యభాగ్యాధ్యులు॥ చ॥ బసవనమంత్రిచేతనుసపర్యలుగై
కొనువేట్లవచ్చుభ । క్రమముద యంబునాఘనుని గాంచినమాత్రనభక్తిగల్గు
నం । చంద్రకలిలవచ్చెడుమహాత్ములుచా బసవేశ్వరామతి । ధానలిలమాడ
వచ్చుజుంధరలోనల చెందుజూచినకా । నీ॥ కరితుర గాంధోళవరరథారూ
ధులైవన్నెకెక్కుమకుటవధానులను । నభిలాంగనంగ రుద్రాక్షముద్రిత
లుచువిరచితవస్త్రోపవేష్టితోరు । జాటజూటులునుకక్షకరస్థగళభాగయుత్ర
మాంగప్రముఖోచారు । పదవింకలిమగ్ధబాలేందుక్షరలునుసన్నతావృ
తులునుసంచుము॥ గీ॥ సకలభవిపాకవజ్జితాచారయతులు । భవిస
హవాససంసకభావనాది । విరళతులునీశ్వరధ్యానవిశుతులును ! వసుధ
బసవన్నజూడంగవచ్చువారు॥ క॥ లింగవిలీనేంద్రియులును । లింగాంగవివేక
యుతులులిలాభ్యుతా । నాంగులననేకకేళులు । సంగమబసవన్నజూడజచు
దెంచుఘులీ॥ చ॥ శబదంతరంబ సంబంధనుస్థితియందు నుచిది కీయమాంశ
నిష్ఠాపరుకు బ్రియవస్తుసందోహంబు లచ్చించియుంకని యుచి విసువక
బసవందు సద్భక్తిగాజ్యస్థితింజేయుసమయంబున॥ చ॥ రసవంతంబులుగాగ
నోధుపసాధకంబుత్రికాలంబులన్ । బసవాధీశుడు గోనగావేళలనంపక
భక్త్యులైగొంచువా । రసతీశేషములందెయించువిటమారిధ్వంసిభక్తా
శిసం । భృగసహస్రంబులునాల్గుచూడ అననన్నచెట్టువర్షంబుగన్॥ చ॥ అని
భక్తులాశ్చర్యంబు చొంది యానందింప రుద్రాక్షముద్రితులొదిగాగల సకల

శశికళాధరుభక్తుల నిష్ఠాభాసంతుష్టులంజేయుచుండె నట్టియెడ|| చ|| బస
వక్యపాకరోదరజపావనవిగ్రహుడక్కరాగమాం | బసుతుడుభక్తియుక్తి
దనప్రాణపదంబగువాడుదేశికో | క్తసరణిపట్కన్ధలబలుడదప్పకయుండగ
గన్నధన్యుడీ | వసుమతిలోనచెన్నబసవంతునింపగ నొప్పునెప్పుడున్|| ఉ||
లింగమయాణిలాంగుడురులింగగతాత్మచుండెనపుత్రిని | స్సంగుడుజంగమప్రి
యుడు సాంగుకౌభరణండు సత్కృపా | సంగపదాంతరంగుడరివటంబుని
కృతనశాలిశీలుడు | త్తుంగపురాతనాచరణధుర్యుడవార్యుడువేదవేదియున్||
ఉ|| త్వక్తగుభాశుభక్తియుడప్రాప్తపునర్భవనిభ్రముండుని | ర్లిక్తశివైక్యమ
ర్ముడరీత్యజంగమలింగభక్తిస | భక్తకృతప్రమోదుడను భావిసద బసవే
శదేశికా | సక్తమనసుండైయతనిసచ్చరణంబులభక్తినిత్యముక|| క|| సేవిం
పుచుగోచియాడుచు | భావింపుచుహావనావాప్సరివృతదృగ్గా | జేవుండై
జీవగుణము | బోవిడిచివరాశ్శక్తిబొంగుచునుండున్|| క|| సప్రాణలింగలిం
గియు | తత్ప్రేక్షిద్విపయనీరదశపుణియననో | బ్రహ్మాదుర్భవదనుభవ | ధీ
ప్రాప్తుండగుచుసన్నుతింపగ వెలయుక|| చ|| రమణపీఠికావనచరద్భయనీతి
సతికమించికా | కమధురసస్థలంబుగతిగ్రక్కనము క్తతజెడిగారవాంఘ్రి
మహిభక్తిచారహితశిల్పిగుహ్యతనెడ్రసాదభో | గమునంపారవశ్యము
నగ్రాలుచుసోలుచునుండె వెండియుక|| గీ|| లింగదేవుడప్రాణంబు లింగజం
గ | మత్ప్రసాదప్రపూరంబుననుశరీర | మమలతంభక్తికి రుమంబుహరగణా
ను | భవసుఖంబుధనము చెన్నబసవన్నకును|| క|| శివునకబ్రాణంబగుచును |
సవిశేషప్రిధిశేషసద్రుచియగుచుం | బ్రవిమలజంగమభక్తికి | నివాసగు
చుకశుభ్రేలయంబగుచున్|| మ|| అతివాక్తానసకంభుతత్వగతి పర్యాలోచ
నాసక్తివి | శ్రుతుసస్తోకవివేకుజన్నబసవేశ్రుంబ్రస్తుతింపంగనే | రితరందే
తదుదారభక్తివిధిస్వశ్రీదేశికేంద్రుండుచ | త్ప్రతిభావైభవమాతడుక దెలి
యదుద్ధాంతాత్మయోగంబునక|| ఉ|| గాయకకోటులున్నటులుగావ్యకళావి
దులుకరసజ్జులుక | న్యాయనయాదివాదులును సాంగకవేదతదాంతవేదులున్ |
ధీముతసుంతులుక బసవధీమణిగన్గొనరాగభూతలం | బాయతితోడదొడ్డగ
డచ మెగ్గినానుతెక్కెమ్మిలిక|| వ|| ఇట్లుభక్తులునునుదెంచుమార్గంబుల
కస్తూరిలికినవిస్తారవితధి- కలపై రంగుమీరక్రొత్తముత్యంపు రంగుల
బెడగును ముకుళమకుట మణిమక్తాఫలాదిభూతిరోరణస్తంభంబుల సంభా

రంబులును-సందడిగొనునందీసమేతకేతనంబుల సఁఘాతంబులును-నస్తోకవ్యా
 సహస్తాకృతిగ్రాలు వ్రాతపురాణబంధబంధంబుల నందంబును-సమీకభంబు
 దొడుకుపడ పుదిరులపదంబును వెలిగొడుగులపడికంబును-దత్తవితాదివా
 ద్యంబులచోట్లంబును-నాకసంబద్ధవర్ణూర్జిల్లు వందమాంధవాక్యంబుల సౌ
 ఖ్యంబును-నంతకంత గ్రంథుగాజేయించుడు - భక్తాపక్తిమది నెఱకురించిపె
 రుగంగన భంగలింగ సంపత్ప్రభావంబుమెరసి - యీశ్వరభక్తులనెదిరొగ్గ
 నుసమయంబున వుద్వోక్తార్థ సంగతాంగ విక్రియాయుక్తుండై - భక్తులం
 జూచి యుప్పొంగియుద్బాగి భయభక్తియుక్తంబుగా భక్తాంఘ్రి పాదప
 ద్మంబులకు జక్కనాగిలబడి మ్రోగి-మ్రోగి-యక్కరిదీరక భక్తపాదరే
 ణు పటల ర్వంకంబుపైపొలిపొరిలి భక్తదయామృతధాంలూ దొప్పదోగి
 దోగి భక్తచిహ్నశ్రీవాదోదైకి పాదోధిమ్యంబునలచెలితేలి - భక్తహితమ
 హితవస్తు ముర్ఖుణ పర్యాసంపద వాత్సవాలి - జంగమశతంత్ర తాత్పర్యగ
 త సమభ్యర్చనారం సోలిసోలి భక్తనిరుకల నిత్యప్రసాద సేవ మేళాక
 రత్వంబుసంగ్రాలిగ్రాలి - భాసురవహువిలాసంబున భక్తసమస్తవంబు నొ
 గారంజేసిచేరి - భక్తకథాంత్రధానంబు బుష్టి ట్టు న్న గాంధర్వరస
 ప్రవాహంబు (గ్రా) - సువాసిత మెకసతాస్యంబు భక్తులలోకింప
 సొంపుగా - స్వంశరంగ బుధజెలగుచు నాడియాడి - భక్తపదభక్తి పార
 వశ్యంబున జ్యోతిమాగ - భక్తవన వాధిత సారవ్రాణమనంబుల పిన
 ణంబుతో నొప్పుంచియు వగిచి సరమతత్పరక ద్వీపక్రముఖ్యుల దత్త
 బోధపాదోధికి నిధానిచుద్యునుగముచి నికలభక్తి సంపత్కామధ్వం
 సేభక్తుల బ్రవించుభక్తిసంపదలచెప్పజేర్చి - వెడయు కామోపభోగలో
 లులనంగ నారప్పజులయూర్చిపూర్చి - వస్త్రోత్తరణ భవధాన్యకాంత్యుల
 వస్త్రోభరణ భవధాన్యంబుం దువతరిపి - రాజోపచారంబులుగొరుము
 రారిత్రక్తుల రాజోపచారంబులొసగియునుగి - అష్టధర్మభక్తి కీయా
 పురహరభక్తుల సాష్టాంగ కీర్త్య నియంపించి - గురుభునిభక్తిని బద్ధ
 శుద్ధబుద్ధి నిట్లవినుతింపదొడంగె క్క శాశ్వతసద్గుణశర్వధి ! విశ్వేశ్వరదా
 ప్రసాదవేదాంతమయూ ! భాగ్యతైత్తికల్పదళ ! క్తేర్వగారు భనిచ్చునే
 నుతము బాక || క || ఆంధ్రులరహితంబునా ! విత్తాదీర్చనంబునవేళగ
 తిసా ! పోత్తమరవిశింకె ! సుద్యమోఽప్రగాయనలెలముగ పుకొక

అవివేకతిమిరసంఘా | రవికారదశిష్యశీషా రాజితహస్తా | భవసంచితప్రా
 ఘతతి | నివారణధురీణనిన్నునేన తియిలగుట || ౯ || విశ్రుతభక్తజనాంతర్వి
 శ్రాంతిమదాశ్రమప్రవృత్తమనోబా | విశ్రాంతిగుర్మపాచు | త్రాశ్చితహృ
 దయేశనీపదంబులుగోల్తు || ౧౦ || వ | ఇట్లునేకవయామచుట్పల బన్నబసవండు ని
 జనేశికుండగు బసవరాజుం బ్రస్తుతింపుచుండె నాసమయంబున | చ | మనసి

— { సంకమేశ్వరుడు అల్లనుకప్రభు వచ్చి తారమున
 శిష్యుండగు బసవేశ్వరుల బూదనచ్చట, } —

జవైరిమూత | సుసమానయశుండుశుభాశు భక్తియా | జననజగమృతిప్ర
 భృతివడ్డిధర్మూరివికారమారుడా | ర్గనుతుచుండెడియొక సమ హితాహి
 తకాంచనలోష్ఠదుఃఖసౌ | భగ్గునుతిలగహాణుండు విగతాంగగుణాదియతీం
 ద్రయుండ || ౧౧ || క || గాన తిగఁగదివి | హీనుడుచు నా మనహేయ
 ధేయో | ధూనవకృధానమ | ధీనే గళ నసుండు ధీనిధిమిరియు || ౧౨ ||
 సంకల్పవికల్పహృదా | శం తంకాతరుదితశాత్రవవిజయా | లంకారడిం
 ద్రజాలన | మాంకూర్జితవిభ్రమాతీతుండు || ౧౩ || పరమపదానంద
 త | పర శమానసుడుముక్తభాసురదేశుం | దురుతరగాంధర్వకళా | విర
 సుమసునకారుణాత్మవీక్ష్యాబ్జుడు || ౧౪ || క || అశరీరశరీరధరుం | డసద్భవశబ్దా
 త్మకుండునాఖ్యాభిఖ్యా | వశదతుడభావిసద్భా | విశమదమాప్తితుడువై
 పవిద్యాదికుడు || ౧౫ || ముల్లోకంబులభక్తికి | నెల్లయగును నెగడునంతరిజ్యా
 యోగ | బ్రోల్లావాసవనత్సత్పుల్లబ్జుండల్లమనుద్ర భుండచ్చటికి || ౧౬ || క || లిం
 గేబాచునురీత్తి | యాంగు డగరస్థస్థితాపాజ్యోతీ | లింగాలింగచ్చిద్భా
 క్సంగపరవశుండునగుచునుజనుచెంచు నెడ || ౧౭ || క || ఇదియేరుపజ్జుమిదిమి ట్టిది
 గట్టిదిచెట్టుశ్రోవయిదియెతంకం | మదిబెసానీకనడక | నడవరలైయవి
 యయోలకరుగకనరుగన్ || ౧౮ || వ || ఈదృష్టిధ్రువావంబునకు జనంబులు మనం
 బునవచ్చెరువంది యమందానందంబునం గరాదివింద బుదలలందావుకోరిపి
 యనల్పపచోమ చర్చకలుగోరియాడుచుండెను | రసప్రపూర్ణార్థాన్తో
 రాశి నెల్లవిరిసివోడువంద దియ్యది ము | పిత సవ్యసు | ప్ర
 వ్యపాత్ర బస నహిహ్రాబుంబుల విజయంజేసెన | గీ || మణిపరీక్షావిదుం
 డైనవణిహరిడు | దిష్టత్సంబుచుచెంచు ద్యలీల | ద్రుభువున జూడగా
 రాగబసవరాజు | సంగమేశ్వరనందపూసంగుండు || ౧౯ || ఆనందాశ్రులుగ

స్తులందూరుగగానందందండప్రదా । మానీకంబులూనర్చిగద్గదగళుండైన
 స్తుతులీసేయుచున్ । నానాకారవిచిత్రరత్నరచనానవ్యాససింహాసనం । నీ
 నుండేసినపాదవాంచరుచిముంచీప్రాత చిక్చక్రమున్ ॥ నీ॥ ఓడలజీవముగల్గి
 యునులేనిహానినెన్నడుగల్గియునువతకనంబులేని । వానిగన్నులప్రేవులైన
 లువందెడువానిలింగమైప్రాణమైనవాని । శేతసుండరుచిని చేష్టితంబగువాని
 భ్యాతిలేకయునతిభ్యాతివాని । భావలమీరినపరమభాషలవాని తలపులమీరి
 నతలపువాని ॥ గీ॥ హీనుగుణుడయ్యు గుణములనిచ్చువాని । ప్రణవయుతుడ
 య్యునేర్పడబరగువాని । ప్రభువునద్భక్తియుక్తుడైబహువిధముల బూజణే
 సెనుబసవన్నుధనుతుండు ॥ క॥ లింగకత్యూస్యస్వములు । నిగియునేల
 యునుముట్టిసీరాజసము । పౌంగుచునిచ్చిపురస్థగి । రంగుగబంగారుపల్లెరం
 బిడియందుక ॥ ఉ॥ పాయసములీపదాథములు బప్పును కేనియుభక్ష్యులక్ష
 లుక । నేయినిపిండివంటలునుస్నిగ్ధపుష్కముబల్లెరంబు ॥ శేయిడరాక
 యుండనేకజేసివెనస్సెనదొడ్డదొడ్డక ॥ శ్లాఘ్యతోడజేసిబసవన్నిప్రభూత్వి
 ముచేతికియ్యుగ ॥ గీ॥ సురిముచుండచ్యుజేకళ్ళుశూలపాణి । యందుకొని
 యాతగించినయట్లప్రభువు । బసవరాజచ్యుజేకళ్ళుమెనవమెనవ । నెల్లవారికి
 వెఱగయ్యెనెట్టులనిన ॥ క॥ లక్షయు నెనబదివేలున । లక్షలగుజగమంబు
 లకుజేసినధి । టొక్కుయసంగ్రహమంతయు । నాక్షాపభుజించుబసవడర్ధిం
 బెట్టక ॥ ఉ॥ దానికీవాత్సలీబసవదండవిభుండుదలకకాశ్యచే । హాసుప
 మోపహాసముమహానతిన్నరాసేయబూనిత । దీనిధిభుక్తిపాత్రకనతిత్వరితం
 బునభక్తియుక్తిసం । ధానపరాయణుండగుచు దానవసింపదలంచుమాత్ర
 లోక ॥ చ॥ బసవనదండనాయకునిభక్తినిష్ఠకునల్లమప్రభుం । డానపహమె
 చ్చిభక్తతతిహేయనుచుంగొనియాడుచుండను । ల్లసదనదృక్పాపాలహరి
 లాలితలోలకటాక్షునీక్షణ । ప్రసరణపాత్రుజేసిగొనిబాపురెయంచునుతించు
 నీక్రియ ॥ గీ॥ చాపురాబసవన్నునద్భక్తపాల । బాపురాబసవన్నునద్భక్తి
 లోలి । నెల్లమ్రాబసవన్నయనదమూర్తి । నెల్లమ్రాబసవేశ్వరానవ్యక్తి ॥
 చ॥ అమృతమునందుజెల్లు విమలాకృతిమస్మణిగృహుం దీ । సముచెరుకం
 చునత్ఫలముబైడికికమ్మనంబుచందన । ప్రముమనపువ్వుచిత్రపురూపునజీ
 తముబైడిబొమ్మబ్రా । ణముజనియించునట్లజనంబువహించితిపిపుపుత్రక ॥
 నీ॥ నాదుబసవదండనా లుకబసవయ నాదిబసవయ సంఖ్యాతబసవ । భక్తు

లబసవయాబ్రమధేంద్రబసవనము క్రిశబసవనాముద్ధుబసవ । సంగమబసజ
 బ్రసాదజంగమసద్బసవనపత్యగమితబసవ । బండితబసవనాబంజారుబస
 వసౌభాగ్యంబుబసవసంపదలబసవ ॥ గీ॥ సత్యయుతబసవనిత్యత్వబసవ! సం
 విదుజ్వలబసవవృక్షభములబస । వధికజవనబసవధవవధికబసవ । వివ
 ధరునిబసవబహువివేకబసవ ॥ గీ॥ నందికేశ్వరబసవసాగందబసవ । తస్వజ
 నములబసవతత్వజ్ఞబసవ । సిద్ధసాధ్యబ్రసిద్ధబ్రబుద్ధసిద్ధ । జనవినుతచద్యసాం
 దర్యసారబసవ క ॥ బసవయ్యుబసవబసవన । బసవేశ్వరబసవరాజబసవ
 కుమారా । బసవప్రభుండబసవన । ప్రస్ఫురనామాంకలింగభవభయభం
 గా ॥ క॥ బుడలెల్లనొళ్లువస్త్రీకి । నొడలెల్లనుగాళ్లుపారుపుదకంబునకుక॥ నొ
 డలెల్లశిరముగాలికి । నొడలెల్లనుభక్తిమహిమయోగిబసవుకుక॥ నీ॥ బస
 వాయనినజాలుబాసలొండేటికి బశువులకైననుప్రబలుభక్తి । బసవాయనిన
 జాలుబరికించిచూచినబశువులకైననుభక్తివొడము । బసవాయనెడిభక్తవరు
 లజూచినమాత్ర బతులకైననుభక్తివులు । బసవాయనెడిభక్తవరులకేడు
 శైంతమసలుశైంతువులకుసేనగుముక్తి ॥ గీ॥ బసవరోయన్న మాత్రబద్ధులనిట్లు
 లేల । నసమలోచనునకు నైనలరుభక్తి । బసవరోయన్నజాలునెట్టింగైన
 గరళమైననునమ్మితంబుగాకయున్నె ॥ క॥ బసవాయన్నసుకులీతము । కుసు
 మంచొవెన్నెలయువగుంగాచ్చిచ్చున్ । బసవన్నాయనశాత్రవ । విసరంబునా
 నాశ్మబంధువిసరముగాడే ॥ వ॥ ఇట్టి లింగైక్యసౌఖ్య కేళిలోల యుక్తియు
 జంగమ ప్రాతౌనుసంధానశక్తియును భుజప్రసాదసంయోగోపభుక్తియు
 త్రిభువనంబుల నితరులనున్న దేయని యనేకభంగుల ప్రభువభినుతీంపుచుండ
 బసవః డసదృశభక్తియుక్తుడై భయోభయోభివందన సందోహంబందంద
 గాంచి నిలతతటఘటిత విశంకట పటుతరకరపుట విభ్రాజితుండైయాప్ర
 భుశునుద్దేశించి ॥ డ॥ భక్తజనావనప్రవణభావపరాపరశుద్ధభక్తికృష్ణుక్తి
 సతీసహాయశుభము ॥ సమస్తకళ్యాణ శాంభవా । బ్రాక్తనభక్తజం
 గమధగాధుసంగత కృంగవాసనా । రిక్తశరీరమగ్నతవరేణ్యశరణ్య దయా
 పయోనిధీ ॥ గీ॥ నీకునారగింపబెట్టనేనెంతవాడను । నయ్యహరునివనితనమర
 దొల్లి । హరగణావళులకుననుచు జేసినవిందు । చిట్టిగణముగొనియెనెట్టుల

గారి దేవిహరగణములకు నారగింపబెట్టుట.

నిన॥ శా॥ కైలాసంబునదొల్లిశంకరుడుశంకరింగింకరుల్ గొల్వగే । శ్రీలోటుండ

యయంఘ్రుచున్నయెడనాళికాసన్నత్యత్రీ | శైలేంద్రాత్మజభతః శోల్కన
 కువాంభకవచ్చిపీఠేపువో | మోలిన్ సర్వగణంబులకు శివునిసాహు పాశ్చ
 తింబొచ్చుటకు || ౬ || యుండీతండనినత | గణమదియని మదిని దేయగా
 లేకవిచా | రణమునగునగజగనియా | ఊమగణంబులువిస్మయ శక్తికృతు
 లై || నీ | సామజశరభోష్ట శ్రాగ్ధూలముఖులును గుక్కుటవనచర గోముఖులు
 ను | మహిషాశ్వసారంగమార్జూలముఖులుగేసరివరాహవిహంగసర్పముఖు
 లు | ద్విముఖచతుర్ముఖముఖైకముఖులు నవముఖపంచముఖసహస్రముఖు
 లు | లంబోష్టలబాహుంబహుసికులునులంబోరులలిలంబకర్ము || గీ || లజగ
 జాభీలకర్ణులువిజయకణః | వీరఘంటనకణులేకకణుః | లానయబాహు
 లుముఖులుబాహుతనువులును | బాహుపాదులన్నిటలబాహుముఖులు || క ||
 బహుకర్ణులుబహువణులు | బహుబాహులుబహుపదులును బహురూప
 ధరులే | బహుజిహ్వలునైనమహా | మహులుగనిమానసోద్వమానసయగు
 చుకు || చ || అతులితనిజాకృతిబాలుచుచాశ్మపతింగనిమొకిర వేడ్కన | న్ను
 తులొనరించినంహృతమనోభవతావకభృత్యకోటిస | స్మృతికికిమానస
 సమానసలీనశరీరులైరిత | త్ప్రతిభకుమెచ్చుచచ్చెనారతద్గణకోటికివిందుపాం
 దగన్ || ఉ || పెట్టెదనచుభూతగణబృందమునుండరదెట్టిశిష్టితా | నెట్టననిం
 టకేగిధరణీవ్రజయత్నమునకు మహాభో | హోట్టతలబుంసమధి కాతలద
 త్వములందబుందిరే | వుట్టజేసియబ్బభవ భూరితరాంజవయంబభాండ
 ముల్ || క || కావించినిధిబక్వా | న్నావలినిండంగశేషియై | ద్రుచునం భా
 వితఫలపల్లవములు | దావులుదొలకిం గాధవస్థుదాత్మైక్ || క || ఘృదధియ
 ధాహారర | సప్రతీఘృతక్షీరధిరసాలరసంబా | చలని నదిలముఘో
 సతివాసనగట్టరసరసానచ హమన్ || వ || ఎరియు చిత్తావనినాయాభి
 త్యుతరంబుల సంకపదాధకంబుల నూనంబు గామిని నిలిపి సరభి
 సురతరు బహుసహస్ర్రజన సానసూరి | జడటాతువీక్షణ విక్షేపము
 త్రంబున విచిత్రతరవస్త్రసంఘంబుల సంఖ్యలుగాని పాదించుచుండె నానమ
 యంబున || ఉ || ప్రహరగణాధిపులే పహధ బాలగణాని నిర్విరూపగే | మా
 మునకునేగియోగిరముతాటయు గామియజూచిరవృహ | హిమనగజాశ్మ
 జాంతికమనీస్తలికిన్ జనిబాలకుం స్వా | గంసనిమిత్రమున్ దెలుగ గారిగం
 బుబదోడిదెమ్మనెకు || ఉ || పోకలబోవుచున్ వరపుబోయెదనా కొనిపొవజు

అనా । మీకల వాయొకింతనయాకలిదీరగ నన్నమన్నచా । అొకశరణ్ణాబా
లునవిలోలుగివార్చనగేయశేసికూ । రాకులునొగిరమ్మ, జయవిజయ దు
లుదాను బెట్టగన్లు॥ చ॥ సరసరలింగపూజనమునన్ని పదార్థచయంబునోదనో ।
తొరముగలింగమూతి= కవధానముతోడసమర్పణంబుజే । నీగుచిభాత్మ్య
భోజ్యములు చిత్రవిధంబులకళ్లుమేరుధూ । ధరములయంతలంతలుగదప్పగ
యు డగజేసిమ్రుంగగన్లు॥ చ సకలపురాతనావశికి జాలగజేసినమంతవట్టు ।
నెట్లొకశిశువారనించుటన గోధృషనివ్వెంగందిప్రాణనా । యకుకడ కేసిగణ
మహాశ్యమునీవయెగుగుదంచునూ । రికెతలవాల్చియున్నుకరధృషమర్దను
డల్లనప్పుచున్లు॥ ఉ॥ చిట్టిగణంబుగౌరవవిశేషమునీకుచిత్రియెగ్గనా । యట్టి
డీకైనమామక గణాళిమహత్వమెరుంగబోద । ట్టిటనలేకవేదమాలు సెంశ
యుభీతియింతిపుచుండగా । దట్టమమేయమత్తుగపెచ్చు- ప పారిమ పాను
శూన్యమన్లు॥ క॥ ఆతభగవత్పతులునం । ఖ్యాతహస్తాని గునగ నాప్ర
మధులనే । రితినుశించగవచ్చునాదాతనుశిదన్నబోలదడ గుగమణియున్లు॥
ఉ॥ అజగులజేయులత్తురులుయాధ్యులమోధ్యులచెంచబాత్తుకున్లు । ద్విజులణి
మాదిసంయుతులువేద్యులను వీరివద్యులుత్తుకున్లు । గజగజసింహులప్రతిమ
కాయలుశూరులపీరులెల్లడన్లు॥ ఉ॥ లింగశరీరసంభావులు లింగమయాంగ్ములు
లింగసన్నతున్లు । లింగస శివాత్మకులు లింగతానులలి గవతెగ్గున్లు ।
లింగమహానుభావులులింగసమర్థులులింగశాసకున్లు । లింగగభీరమానసులు
లింగవినోదులులింగస గులున్లు॥ క॥ లింగావధానముక్తులు । లింగాశ్మస్తుత్తే
కసంఖ్యలింగప్రభులున్లు । లింగాభిమానగూవులు । లింగవిహితచేతులులు
లింగప్రియులున్లు॥ క॥ సర్వసుబోధయుక్తులు । సర్వాధి తున్లుంబున్లు సంప
త్పూర్ణున్లు । సర్వజగత్కారణములు । పాగ్యనేనన్లు వేరెన్లు షధు సువేర్లు॥
క॥ మత్కాయమతత్కాయము । తత్కాయమునాదు శ్య త్కాయదిజని
హృత్కాయలంబునన్లు । త్వత్కాయము సేనుమెప్పునుసంభిక్తుభాగిన్లు॥ ఉ॥
ఈగణకోటియిచ్చొకని యిచ్చులుబద్ధునివాడభాండవన్లు । వేలపుట్టుని
ల్చుశె విషువిరించిబరిందరాదులున్లు । జాగులబెట్టుచుడు యసంపదనా
ప్పజూపవతలే । కారగజ్జయనరాగని గొనివిన్నయమాయునింజనన్లు॥

బసవేశ్వరులు సంగమేశ్వరులగుల్ల ప్రిభులు స్తుంబులు.

క॥ ఏనానీకునుభోజన । మానందయుట్టైబ్బనెతవేదాడన్లు ధీధిసలతో

చిత్తలిం । గానభవప్రభువయభవయగణితమహిమా॥ క॥ భావాతిగోచరు
 లభ । స్వాహావేతాంతరంగభవభయభంగం । కేవలము కేదస్యంగయ । దేవ
 శరణుశరణుదేవదేవస్తుత్యా॥ క॥ అనిబంధనమవినుతింపగ । వినిప్రభువానం
 దముందివిపులకృపావా । ధిఃనిచిగ్నుజేసీ స్వర్గా । వసీరుహమణులతనియిం
 టవరువుశృగుటన్॥ గీ॥ పరములియబోవకడమగావగచితనదు । సత్ప్రసా
 దంబుకృపజేసిసంతసంబు । వలయునన్నట్టి వస్తువుల్ దలచుమాత్ర । వచ్చి
 నుందటనిలువంగవరములొసగె॥ చ॥ పలికినమాటపాటియయి పాటిలబట్టి
 నమన్నబ గరై । వెలుగగముట్టిచిబయలవేగమయాకృతిదాల్చిజెయ్యవే । ని
 లుకడ గాగమాగ్నినినీలగళుకెలువంగజంగమా । యలసడికోర్వలైంగి
 కనుహాత్యయసంగదలిచ్చుచుచ్చికన్॥ చ॥ పరమాశక్తిచాణాభిదనుధాపా
 దోధిలోదేర్చిదు । పరమాయాచదమోహమస్మరతమః కాండంబుఖండిం
 చిభం । గురదేహేంద్రియముఖ్యవైరిజయమున్గోవ్యంబుగాజెప్పిత । స్వర్గ
 ః త్వత్కరుగాగదెచ్చియుక్రియా పారీక్షజేసెకవెనక॥ ఉ॥ అంతటమిదలిం
 గినునుబ్రాహ్మమువైక్యముబాండుసందువే । దాంతరహస్యవాక్యమలరాబ
 సవన్నకుదెప్పిసంతతా । భ్యంతరయోగలతణముః స్మియుజెప్పియకాలకా
 లవి । బ్రాంతినదచ్చియంతరముబాహ్యములింగమయంబుకాదనున్॥ క॥ ఘన
 తత్వాంబుధిలోచన । మనసునవరిగొండవైచిమర్దింపగనం । దునుదయమొం
 దినశివత । త్వత్కూఢాస్త్రతమబాడనువతనెఱుగింపన్॥ గీ॥ పుష్పముడియ
 నీరుచుంచినవిధమున । గర్వరమునన్నిగప్పిన్లు । చనధిలోనబడినవడిగడ్డ
 వావదం । గమనబసడుండెదానుజేక॥ క॥ ప్రభువుచిత్తమభక్తుల సభ
 లన్జరిపిన విచ్చినద్యః శ్రేయ । శృంగునులింగాంగశుభా । సుభవంబులు

దొంగలు వంగకాయల లింగలుగట్టుకొనవచ్చుట.

నింపన రుచుజేకూర్చి॥ నీ వెండియనొక దుండడరాధుడజంగమా
 రాధనముసేయినవగడ॥ దొంగలువచ్చివంగమాహించియలిగ్గులా
 కనిమందిరాంగంబు । దొక్కరామిసఱిగి గక్కు కోకొంగులించిచి
 క్కయినానుడ్డలందు । వంగకాయలుబట్టివలనుగాధియించిలంగసన్నిహితు
 జొచ్చి॥ గీ॥ బసవరామాత్యుగనిభ సుభాగ్రితివొంద । సతదుగన్నులనవ్వి
 కబుకలేల । లింగవంతులుగానియలించులకును । శూలిభక్తులయంద్లెలజొ
 గవచ్చు॥ చ॥ కావన మీరందరు శివభక్తులు యింక నొడువకలదక్కిగ్ర

కుక్కనగూర్చుండి శివార్చనబుదీర్చుకొనండనిన ముల్లంబులు ఝల్లననొండ్చారు
 ల్ ముగంబులు బెగడిచూచుకొనుచు పందినబట్టజను దెంచి పందికచిక్కుటవె
 రపి / పంబోయి వెరచినవిధంబయ్యెగదా పినవాలిబిడైవంబు యీబారిగడి
 పెనేని బ్రతుకుటలేకున్న చచ్చుటగాని మగడి త్రోవగాను మని కృతనిశ్చయు
 లై కూర్చుండి॥ చ॥ ఘరసరలింగనన్నుతులచాటునచేతులుసాగ చాచికెం । ద
 రముననున్న గ్రంధులుపదంపడివీడిచిచూడనప్పు । డ్చువుగుళిం మూర్తుల
 యుచెన్నువహించెను వంగకాయలి । ధరబసవన్నభావ సముగ గవిహత్వ

కుంచము శివాలయంబగుట.

ముజెప్పనేటికి॥ ఉ॥ అట్టిదెగాదెమున్ను వ్యవహారముబోయినచోటలింగ
 ము । న్నుట్టిశివాలయంబుగననబ్బకయుండుటదోటివర్తకుల్ । శెట్టిమహేశు
 బూడకభుజింపకవచ్చు నెయంచుగుత్తితుల్ । గట్టుగుంచమన్నిలివగొట్టుచు
 నందరుసుభ్రమంబునన్॥ గీ॥ కొండగోగుదెచ్చికుంచంబుబూచుచి । కాల
 కంతునిగుడిగట్టిమయిచు । దోడిపెరికింట్లుదోడ్చునిపోయిచూ । పంగభ
 క్తుడలరిభక్తియుక్తి క॥ జోహారువెట్టివలగొని । జేహారియువేటికలరి పీఠి
 గుడుచుచు॥ హీహీమామల్లనన । మ్మోహంబునకుంచమునకుమ్రె క్కీభు
 జించె॥ ఉ॥ కుంచముగొంచురడతనిగొల్పిభుజించెనుగింజగి బలున్ । పం
 చిగగొల్పుకుండమదిమల్లనయాకిలెరుక్కరల్ వెనన్ । దృంచగజాలుదైవమ
 నితోడివడిక్కులలింగమూర్తిదూ । పించినగంపినులను శేతులుజేర్చు గభ
 ర్చమోక్తులన్॥ క॥ చాకుక్కలారసాతొత్ । శ్రీకంతునిలింగమూర్తిజడనాడ
 గేజ । న్నుకుంచంబుననమ్మికగా । కన్నున్నిటురండ్రగాకపి హేశున్॥ క॥ అని
 తోడియటుగునందరి । గొనిపోవగగాననయ్యెగుడిశిఖరంబున్ ! ఘనగోపుర
 సాలంబును । మునునిల్చినకుంచమభవుమూర్తివహించె॥ గీ॥ నందిముద
 రనున్నట్టివాగహారు । గాంచిదూషకతొదలల్ వాచ్చిచనిరి । యమ్మహేశుం
 డుబల్లేశుడనగవెలసె । నతడుబల్లేశుమల్లయ్యయనగవెలసె॥ నీ॥ వెండియు
 భక్తులు యీశ్వరునిప్రభావమలు చూపుట.

గోటకోటండనునొకగొల్లమేక పెంకికయి తాపృథుడుదినకు । ననుచుబాల
 న్నియుంచుపైబిడుకంగగనితండ్రోపించికాలదన్న । హరుదన్నడెట్లునియత
 డల్లిగొడ్డటనడచినదలచెళ్ళిపుడమిగూల । జనవుండరికమస్తకముదూచిన
 యెట్టులదిట్లుగొట్టులద్రుంపదతనిం॥ గీ॥ వరుసగైలాసహమ్మక వాటకోటి
 స్రుక్కలైకూలెనాకు తరియ్యలెగర । విఘటనాపటుకీలయో వింతయినగ

మన్మథేతికశివలింగమూర్తిగాదే॥ ఉ॥ బాపురిబ్రహ్మధీరువరభావసజ్జో
న్నలరాశిలింగమై । యీవిభ్రలందలర్పరేషహేశ్వరభక్తులభావమీకజ॥ న్నా
వసదంబుగాదెబసవన్నమహాన్నతభక్తియై క్రిస । శ్వాసనతసగరుగ్గిశు
భక్తులునొటవిచిత్రమై త్తరిక॥ క॥ కిపటశంబులవైనం॥ గంగ్రిలాంభనము
పూనగామన్మసజ । తక్పపనగుమోక్షముశాశ్వే । నవరీహసేనయనవినం
గనువలదే॥ క॥ అచ్చెరువచ్చెరువనగా । మ్రుచ్చులనచ్చులుగజేసి ముదమా
ర బ । భోశ్చయమువెనవారల । కెచ్చియనిపెముజ్జగంబులెరుగక సరగన్॥

జొన్నలరాశి ముత్యములగుట.

ఉ॥ జంగమలింగముకూ దివసంబుననాబసవన్నయర్చిన । భ్యంగమనాచరిం
చునమయంబున నచ్చటికేగకాంచిను । శింగముముగలనీదినములెక్కకు
ముకునము త్రియపుము । గ్రుండగదెట్టనేమము దదర్థమనీకడకేగుడెంచి
తిక॥ క॥ పదిపుట్టులముత్రియముం । గదలకనిష్కన్ననట్లు కానిష్కనుచున్ ।
గదమంగింగవసానుత । ముదమునజేబట్టిదృష్టిచుంగలిబరపన్॥ గీ॥ కట్టెరు
టరాశిక్రూసినయట్టిజొన్న ! లన్నియునుముత్రియములైననల్లనగుచు । నిట్లు
పదిపుట్టులనుసంఖ్యయేలమీచు । వలసినన్నియుగొంచుపొష్కలఘచరిత॥ క॥
అనిబసవమన్జ్ఞాపన । మురించినజంగనయ్యయునుహర్షమునందనవలసి
నన్నిపొకల । గొంచనిమెనుమడిరిచునకన్ వససతయన్॥ క॥ మొరటద

మెరటద వలకయగారికిథ.

వలకయగారియెడ । హరిభక్తుంగడంజులహయ్యయ్యెండు । ధృరగళిత
దరేరురుకే । రరచించి రదాహాపూజగాజగ్భక్తిన్॥ గీ॥ అనిజేబూ
జకైకొయ్యెగాను । వంకజేవయ్యెనుముహా ప్రతమదినము । నొక
మొనశబాలుబిల్వత్రికయలేక । త్రైగికావసరంబులదట్లుగాన॥ క॥ అ
రుకొంచి గడనం । దిగమైనననుదీనజేవార్చనకున్ । దొరకువావస్తు
వనివే । దొరకింపమనీకుమేము దొరకముబిదపన్॥ క॥ అనిహర భక్తుండ
య్యో । రనువేరొరునకుగనేనగ్రామాంతరిమే । గనుగొనజాలింకనునె
ట్లనియూపొహాశేయు నవసరమందున్॥ గీ॥ శంకలెల్లనుశివంకయ్యదమ
యింట । గొడ్డునందువట్టికొరిటయందు । బాలుబత్తిరియునుబడియెదనని
భక్త । గణమదలచికుండగడిగిచ్చి॥ ఉ॥ దోహనమావంపనవ దుగ్ధము
దోహాపూలైస్తన । పూర్వ నగదుగ్ధగ యూపి తమద్దజిగర్పబ్రత

ము । తాహముతోడగోసివ్రసంహరుభక్తునకిచ్చెభక్తుడున్ । స్నేహిత
భంగిలింగమును సేవల చేల్చెజగద్ధితంబుగన్॥ డ॥ చెప్పికొనంగవృద్ధతతిచేశను
సిందుముగానియన్నినీ । చొప్పునదృష్టిమాత్రమన జొన్నలవన్నెకు నెక్కు
ముత్యముల్ । గుప్పలుగాగజేసినయకుంతితభక్తులగానమిద్ధరక । నిప్పురిని

{ సంగమేశుండు మాయవేషంబున బసవేశ్వరులను }
మూడవగన్ను వేడుట.

ట్లుజేసెబసవేశుడుయీశుడుగాడెచూడగన్॥ సీ॥ అనిభక్తుమండలి హాషికం
చికొనియాడనట్టులబసవంతునభవభక్తు । సమితీకోరినయట్లునమకూర్చగా
బాచినంగమేశుండుబసవనమంత్ర । వేషంగమదిలోనవేడుకబుట్టుడుజంగమ
భక్తిబాసంగదాల్చి । కడుచేగమునవచ్చిపాడగనిమూడవ కన్నువలయునీ
మ్ముగదలకన్న॥ గీ॥ సరసనాయతలింగవసాయతంబు । హస్తమునబట్టియే
రుగుచునయ్యనీచు । మాయలఁచునుముకురంబుదాయబట్టి । చూడుమున్న
వికన్నులుకూలియూడు॥ క॥ అననయ్యభవుండద్దము । గనుగొనినలికాతమం
దుగానగనవుడుం । దనుదానెసిగ్గుపడిపో । యినిరాకృతియగుచుబసవడిట్లు
నిపలికెన్॥ గీ॥ ఓడకోడకునిబ్బమోరోరిసంగ ! గటకటాయిత్తవందలు గట
రెయిండు । యెరగవేనన్నుసత్కమహేశులిండ్ల । చిరుదుమాకిదనమగనిన్న
రులభంగి॥ సీ॥ తెవనిధినినువేడ వాసయ్యయనువునసిరియాలుగతి యెతు జీరనా
ల్లి । కనకవృష్టిచడగకరికాలుదం దాననడపింపబడిపనుల్నంబియట్లు । గుండ
య్యగతిగోరమండప్రాయంబేచున్నగ్రాపవర్గాదిసౌఖ్యమొల్లి । ధూతేశుభ
క్తులుభుజియించిడించినయాప్రసాదముగల వారగింప॥ గీ॥ నట్టిసంపదగలగవ
గనంతకన్న । నధికసంపదగలదెనిన్నడిగికొనగ । నీవుసుఖివౌటూభక్తసిం
హమెవుడు । మానకభవన్నియోగముల్బూనెగాదె॥ అదియట్లున్ను॥ సీ॥
అఖిలభక్తాత్మనీకభిషేకమొనరించునతడుమాకోటకోటయ్యగారు । కరకం
తమిమూలకరిపుష్పదంతాఖ్యుడనిదిపూజారికన్నప్పదేవు । డెద్దగట్టెడిదిమా
యిందిరేకవ్యయ నమిందదివ్వెలమర్చువాడు । మృడనీకుఘాపిత్వేడువా
డొడయపశ్యదభవన ద్వేషయవరవంద్య॥ గీ॥ మలయజంబేజుమూర్తినీకలదు
వాడు । ఘనుడుమాయోహియ్యనీఘంటవాడు । ఆరతులవాడువరదసో
మప్పగారు । లింపంటకట్టెలవాడు మౌళిగయ్య॥ గీ॥ శూలివడినీకునివాడు
చోళవిభుడు । వెడిదిడబాలమాచిరుతోండనబి । స్వామిశాసనమునది

మౌనాంగశవ్య | పల్లెమిడువాడుకరికాలపాధి=వుండు || క || పరమేశ్వరమా
 ఘోషాన్నయ | గరమరుదుగనెంచగరిగెకావడివాడో | గిరములపరిసనలత
 డు | స్థిరమతిచెన్నయ్యయమలజేహుడుమీకున్ || సీ || ఆరసింపగజెట్టునదివీర
 చోడవ్యయడపంబుగాడురేచయ్యగారు | పేరుబడ్డప్రసాదిబిబ్బబాచయ్యవై
 ద్యుండుమీక్షనునమిత్తాండిగారు | జియ్యమాకళ్ళిదేవయ్యమీపెట్టిడు శర్వ
 పురోహితుల్సామవేది | గురుడుమీపారాణికుడుమాయిభట్లుమీహాస్యకరు
 డుకల్లియంబగారు || గీ || ప్రభువవాగీశనయనారుపాతకుండు | వెండికవిరా
 జుశ్రీపతిబండితయ్య | బండితుడుమల్లికార్జునపండితయ్య | మరియుమీవేణ
 వాడుమామాదిరాజు || క || హరమీనాదజ్ఞుడుక | కూరరదేవుడుగేరిరాజు
 గరణముదండే | శ్వరుడుజగదేవుడుగజే | శ్వరుచుప్రధానండుప్రభుడనత్ప
 ఘడభవా || క || ఇరవంతుడుగజసాహిణి | వెరిజెరమయ్యశ్వసాహిణియు
 జోడభం | డరలేనియోగిమరిప | ల్లగునేకాంతంబువాడు మారామయ
 యున్ || సీ || గురుడబల్లహుడుమీకుంబెనసభీనంబి శంకరదాసిబట్టకకాడు
 తొరయనేణాదినాథుడువెంకవంచయ్య సుంకిడుబంకేశుబంకవిభుడు | సురి
 యచౌడయ్యమీసురియవట్టుడునాతడిలగులచ్చిరియారుహేళగిండు | మదనారి
 బెద్దమహాదేవిమీదాదిమారుద్రబతుపతిమంత్రవాది || గీ || యభవమీసువిధాన
 కళ్ళయ్యగారు | స్వామిశివరాత్రిసంకయ్యజాలవాడు | జెలిమికాడుభోగ
 య్యదాసిండుదాస | మయ్యమీటచ్చుమాకిన్నరన్నగారు || గీ || మరియుమడి
 వాలుమడివాలుమాదవిభుడు | నాధదివిటిడు కడమననంబికోట | వెల్లనిడు
 వాడుగోడలమల్లివిభుడు | దండికుమ్మరికుమ్మరగుండవిభుడు || గీ || దేవమీవేట
 కాడుమాతెలుగుజొమ్మ | ఘనుడుహిళహళబ్రహ్మయ్యగమ్మరిడు | దండికీ
 లారిచండేశ్వరుండుమీకు | గురుడబల్లేశుసల్లియ్యకొట్టుకర్త || క || కొట్టరుక
 రణముమీకుక | గొట్టరుబాచయ్యగారుగోవులబిడుకున్ | నెట్టనమొరటగ
 వంకయ | ఘట్టిగగోడగూచిపాలుగాచున్సీకున్ || వ || ఇట్లు సకలనియోగం
 బులవారును మీగల్లెయిండ నాకునేగొరంతయలేదు నీదుమనంబునకెయ్య
 దియం బ్రియంబైయిండు దానినిచ్చేద నడుగు మీయర్థంబు యదార్థంబు
 జొందిన డెందంబు దల్లికిలిని బ్రకృతిపల్లటిలిసని య్యాగస్మిబ్రహ్మధులానయని
 యనేకప్రకారంబుల బసవండుననివిలోచనుం గొనెకొనరి భక్తిపరవశుం
 డైపలికెవెంకియు || సీ || కాలకూటగుకుప్తుకకురాక ఓటమున్న రాకాశిప

శ్లోలుశ్రాకమొదల । గౌరీవివాహంబుగానికాలంబున బ్రహ్మాండములుగానబ
డనినాడు । యిరునాల్గుకూతులుయలమిదాల్చకతోల్లి హరివిధులపుట్టని
యట్టియడను । పత్యాదిగుణములజన్మించుటకునాది బుధ్యాదిస్పృహకీర్తనార్థ
మునను॥ గీ॥ యెన్నిచూడంగభవకావీవేనుబంట । కళవళించినబోనియ్యకాల
కంత । యనుచుచారుతోడమావంకమాచరించి । విజయమొండెనుబసవయ్య

{ బిజ్జలరాజుకు బసవేశ్వరులు యీశ్వర }
{ ప్రభావంబు జూపుట. }

విశ్వమెరుగ॥ ఉ వెండియునొక్కనాడు పృథీవీవరకొల్లునదండనాయకుం
డుండుచునిర్మిమిత్తముననొడకుమోడకుమంచునేలపై । గుండువడంగబట్టు
గతిగొబ్బునజేతుబజాపజూచిభూ । మండలభవకావ్యయనమంజనవాక్కు
లనప్పడిల్లును॥ గోరంతబూదిబూసిన । భోరునగొండంతవెట్టివాడమన
నెడివా । చారింభమునిజమయ్యెను । ధారుణీనియందుబసవ దండధీశా॥
క॥ తలకెక్కినభక్తిరసము । నిలవంగానీకయిట్లు నిన్నేచెనుని । కొలువెట్ల
బూచినగజే । తులురిత్రకురిత్రసాపు దురేయ్యారు॥ క॥ జగదీశుడిట్లుప
పలుకగ । నగుచునేబసవండునిజగుణస్తుతిదోషం । బగుననియూరకయందెన
నగుసభయనిపలికెనిట్లునరపతితోడ॥ క॥ త్రిపురాంతకేశుగుడితూ । రుద్ర
నారామడనుబురవిరోధికిసెలవై । కపిలేశ్వరపనివెలయుం । దపనియొకండ
మ్మహేశునకుసద్భక్తి॥ గీ॥ పుడమివెలయునన్నూరుపుట్లపాల । మజ్జనం
బార్చగాలువమాటి పాలు । వీధులెల్లంగపారంగవిపులభక్తి । సంఘీసం
ఘుపకామనబంకమయ్యెనధిప॥ చ॥ ఆనగరంబులోపధితమమ్ముచుకాళవబో
యినోయనం । గానుకెక్కుగొల్లసతికాలుధరాతలిజీరువారగా । నానెరి
పేరుగ్రుచ్చిబసవాయననిచెయిసాచియిష్ట । మ్మనీసినెత్తిపైకడవ మానుగ
బట్టి గూలకుండగ॥ గీ॥ ఆనుచుగొల్లెతరాపంబువాస్తలంబు । బసవరాజ
య్యచేవినిబలమాండు । పిచ్చితేప్పించియడుగనా భీరనారి । సెప్పెబసవ
య్యదనతోడకొప్పెనట్లు॥ గీ॥ జెప్పియంతటబోకయాచెలువతనదు । కాలిరొం
పియజేయకంబుజూపి । యీతనిమహాత్యమనకిదియెంతపెద్ద । యెరుగవే
శభుభక్తులయిద్దభక్తి॥ క॥ నరవరమన్నరుపదిము । గ్గులొమునుపెన్నద
గినగునిధిధరణిం దించిత్తబులుడనగా । బరగుంగరకంతుభక్తి పరతం
త్రు॥ జై॥ ఆ॥ అతమవానకాలమున దొక్కదినమున । పుష్పపత్రములకుబో

ఋగ్వేదిని | కొనుచువచ్చుచునుండివనిధితటమాన | కాలుజారనేల గూలబో
యి || క|| విరులోబుకకుండబుళ్లుల | కరడెగబడిలముగబట్టి కడువేగమునన్ |
స్థిరచిత్తంబుననాధా | శరణంబనుమాత్రభక్త శంభుచువుట్టె || వ|| అవ్వ
ధంబున బసవేళ్లరుం డడుసులోఁ బడకుండ నన్నుంబట్టెనని సభాసదుల స
మక్షంబున నాక్షమాధ్యక్షుని కెరుంగించి యింకెయకాధు వినువని యుడం
చితమిట్లుంబుట్టెయె || ౩ || ఒకఁడమున నేనాన్నలి | గకుబోమునచటిభ

సిద్ధగామృతి యను భక్తుఁడప్రభావము.

క్షగణమెల్ల భా | క్షిగోష్ఠినుండనచటికి | దృశింపమసిద్ధరామ కృతియే
తెంచె || క|| ఏతెంచినగణగో | పాతీశయంబులనుభక్తులత్ముడవుతై తో
తేంచియాసనముపై | రాతనిగూర్చుండనేసిప్రాంజలులగుచు || గీ | పక్షికి
ట్టియితనితోభక్తులెల్ల | విన్నపంబవధానవివేకపార | శుద్ధకరమూర్తి
కప్రసిద్ధిర్ధి | శుద్ధసద్గుణగంధామసిద్ధరామ || నీ | అభివృద్ధికి యభివృద్ధి
మించిశ్రీమద్వికారస్వామి దెచ్చి | యెందుప్రక్షించి శుభలక్షణంబులు
మూర్తివంతంబులై మొలవజేసి | దివ్యకాంతారముల్ జెజ్జల్లగజేసి సయ
మింద్రులలోనజరిగి | వు | నేయించి రాక్షసజీవింబులనుచూచుటవై
న్నండుపరియె || గీ || సహజమకుటంబునలిలోపలముసము | నాడివివేద
యోచనచిన్ | దుగు | రాకయండగరుగి గులోకముల | నీచయో
గమహత్వము చెగడబొగడ డా | ఇతయకామంబులనుగెల్గ్రహములు
జగేసిపూ | జాంతమనందుయోగిక మహాశ్వముంబ్రమధేంద్ర లోకము
త్యకంబులకేగితా | వ్యకమహానుభవంబుధిమ ముత్తము | సుసమయంబు
డిగిరశాస్త్రలికజనుచేతురెప్పుడున్ | క | సమమెల్లనొకడు గానల
సేనీబసవేళ్లరుండుభ | క్షాంతి | ముండలంబువలంబయింబుం
ననలే | వావిధుమాని | కమలాపలం నైవాదా | సేవి | నా
నతెచ్చనగణగోష్ఠి | స్థిరస్థిరా ముఖ డా | చెడు చేపకొన్ననని
చెబుమామండూచియ | చుదూరంబిది | కమలం
చియంతెగుర్ | బొడుజుజువాడందె చుదు నిమ | నిష్పించియి
వ్వేడిమి గన్ను దమ్మిగల చెలువు రాచని గో | చి | నా | పా | క్ష
సిద్ధరామండు శుద్ధ ఘటి సభా సరనంబును ప్రభు నివాసంబును

భక్తినిజరసంబున కైలాసంబునకుంజని తదగ్రంబున బాగ్యగర్భస్థితి
 దైవహర్షాంతరంబున దేదీప్యమానంబగు సింహాసనంబుపై సునాసీనుం
 డైయుండ ఖండశశిమండనుం గనుంగొన నప్పుడప్పురశాసను నిండుగొలుచు
 గన్నులపంజుచైయండె నదియెట్లులనినీ॥ సీ॥ అడకాలబద్ధకుయా. తరజ్యో
 తునిజగద్రయయావ్యసీలరుదు । శీశానశర్వసర్వేశభగవిభప్రకాశగౌ
 రీశసురేశధన్య । వామదేవభవోద్భవబ్రహ్మండధరోగ్ర ధాతృహుతాశవిధా
 తృశివులు । లలిమహాతేజతగ్రాలాంకదంష్ట్రులు నవ్యసహాపినాకధరులు॥
 గీ॥ వితరణార్చివృద్ధుగ్రనివృద్ధిపింగ । శాశ్వకర్తునిధికుభీమాభిధాన । విష
 ధరానంతసూక్ష్మాఖ్యవృషభగమన । రత్నధరబభృవాత్ప్రేవారప్రభృతులు॥
 సీ॥ త్రేమీశహరివిధిరాస్వామిసామ్యాత్ములు పరిభయానకహాలహాలవిహువు ।
 లవ్యయవజ్రదంతాత్మంతశీఘ్రులు వటరుద్రసహవేశవజ్రధరులు । శంభుసం
 యోక్తబంచశిఖివియోగ్దుగుహారౌద్రబాధకగోపవాహు । లతులమాతం
 గరోహితసాధ్యసహానేకకపాలధరనురంగప్రభృతులు॥ గీ॥ చండభండీశవి
 శ్వేశశాశ్వజోధన్య । కేశవాకేశరుద్రవిద్యోకయశ్చ । పణావిచక్షులుమొద
 లైనప్రమథవరులు । శంభుచిహ్నసమేతులైనరగగోలువ॥ క॥ శ్రీనందినంది
 నాధమ । హేందవప్యక్షేంద్రగోముఖాశ్వాదిముఖుల్ । సానందదండపాణీ
 శానుబరుండాభరణులువైలాభరణుల్॥ క॥ సర్వసుభద్రకదర్శక । సర్వజ్ఞస
 మస్తలోకచయసంహృతికు । త్వర్వాత్మవీరవీరక । శర్వదళలోచనప్రజ్ఞకు
 ధూర్జటులు॥ క॥ దారుకరేణులలోజ । యరభటులునిత్యవహు లాంగ
 నిజబలుల్ । భూరిబలినిశక్తం । కారూఢాభిఖ్యులునుచుహాశగళుల్॥సీ॥
 ఉగ్రరూపులునుశాంఖోగ్రస్వరూపులువిశ్వరూపాధ్యులువిగతరూపు । విభ
 ములుచునుజకపేంద్రసభముఖుల్ ద్విమఖచతుర్ముఖ త్రిముఖముఖులు । వి
 ముఖుడక్షాప్తచతుముఖులునవముఖానేకసహస్రసంఖ్యాకముఖులు । వికటా
 త్మవిమలాత్మవిషధాస్థురహరుల్ మృత్యుహరద్వితైత్యహరులు॥ గీ॥ గరటి
 సైంధవశామూలకర్ణనిజయ । కర్ణమంటాభరణవరకర్ణునిల । కర్ణలాది
 గాగలయాదిగలన రేణ్యు । లంగజారాతికొలుపునలరుదుండ॥ చ॥ సనకస
 నందనాదిబహుసంయమసంతతయొక్కచక్రీదై । త్వరవహముక్కయొక్క
 సమృతాశనజూబములొక్కచోటసి । ద్ధనికరసాగ్యచుమాధును స్వాగత
 భానుబయత్కరము । దినిఖిలవగళముందగినదిక్కులుమిక్కిలభక్తిగోల్వ

గక॥ క॥ ఏకాదశాష్టనవసం । ఖ్యాతశ్రీరుద్రవసుకలాంబుజగర్భత్ । నాకప
శిఖాయుదైత్యపి । నాకవరుమాతలిక నరవాహనులుక॥ క॥ మతమవా
హనములపై । నమరుగానరుగుదెంచియుయ్యెదెసలక॥ సమధికసద్భక్తిర
సా । క్తమనంబుననొకరినొకరుగదిసియుగొల్వక॥ నీ॥ వాపమయ్యవామదేవ
సవిశ్రప్రాణులు కవిలక్ష్మయగస్త్యకౌత్సమునులు । శ్వేదధీవిశిష్టశాన
కులునుగౌరవకాన్యపహితములు । మాండ్యసుబలమారగజేయపుల
హులుగాంకిల్లవచ్చుచున్నప్రభృతులు । బాదరాయణభృగు బహద్రాచార్య
తుల్యశాస్త్రిమాధ్వన క్తినుతులు॥ గీ॥ భార్గవాంగిరసారుపభాండకాని లా
దమైత్రేయనంకగచ్ఛనగక॥ బల్లకిశిలాదసౌమణ్యప్రబలనారి । దాత్రి
మైత్రాపరూపులస్యామిమునులు॥ క॥ వెండియుజతుర్ముండుమ్మ । తుండు
సుసంతకుకన్యపుండునుపాల । స్త్ర్య డునజైమినీమాగ్వ । ముండుగ్ర
తువుగుండపాలు॥ డుగవ్వండుక॥ గీ॥ వీరలాచియైనవేదేవనాన నుత్ । వే
దిభూషణములవినుతిజేయ । గరుడిసిద్ధపాథ్యగంధర్వయశులు । గాఢము
నగువేళగాచియుండ॥ క॥ తుంబుకారదముఖులు । చుంబితగానములనే
ర్ముజూపగనంచా । చింబొప్పినహితుండై । యంబావలిదొడ్డకొలుపునందుం
డంగన్॥ డి॥ మచ్చికసిద్ధరామయమిమాన్తవారిశక్తిచ్చాచారుడై । యచ్చ
టికేగియయ్యభవు నర్థిగనుగొనిభక్తిమనైతై । మెచ్చుజంపయొచ్చునన
మీపగతుండునుజేలు మోడ్చుచున్ । వచ్చితిన్నిసంబునకు నాకజకన్గొనివి
న్మునగ్గుతిన్॥ డి॥ నావిస్థిరామునిపితామహుగొనెజెప్పమన్నన్ । వావసు
ధాస్తలింగ లభవత్సదిభ్రతులుమీగునన్నిధిం । బావనుడైనబ్రహ్మసమంత్రిశి
ఖామశియున్నవాడొదే । డొవెనగాంబిరవ్యుచుడుంజనుదెంచి నానతిన్న
నన్॥ క॥ అలోకంబనజేటికి । బాలోకంబగశేలయోగోకములన్ । మా
లోమాప్రసాదులలో । లోకాగనింబులంగమునిమా॥ క॥ గురులింగ
జంగమగులం । దురభిప్రసాదమునుబసపడి । ధృసిద్ధగాయయాతని
యిరివీక్షింపుమితనదు హృదయముచెరివన్॥ డి॥ శంభుహృదంతరాళమున
సత్యకంఠులబంధుమూర్తిం । స్తంభితవృషియోనకలజంగులింగపదాబ్జ
పదరా । రంభాలోలదశాకరాంబురువాంబుసమోదమిన్న । క్షంభవ
దత్రులుదరచితస్వరక్తమునెప్పమీరిగన్॥ క॥ మువళివధ్యానవిధాప
రవతభావమునబద్ధపద్మాసనుడై । స్త్రీతనున్నబసవనిది । బరహరుగణ

రాజిగాంచిపొంగినుతింపన్॥ చ॥ అమరులకు స్తపంకజు తావలలంకదియిం
చిమొక్కగా । పీచుగిరిరాజకన్యపది నెంతయునర్చిత మొంక చుండన
య్యు లగుణాలవాలుబసవన్ననుజెన్నగగిద్దగమనం । యమితమడుగాం
చిప్రమదాస్పదమానసుడద్యౌనద్యౌడన్॥ క॥ సూరుడరవిరికల్పన్హీన । ధర
సంభవమచిబసవదండాధీపుభా । సురిమహిమను గంటవిగద । తిరుణీధర
సెదుఃస్టిధ్యులుగలరౌ॥ ఊ॥ ఏననగానాదివృషభేంద్రుడన జనురెండుమూ
తుకొన్ । మానినియేరయాటబ్రథమంబుశిలాదమనీ ద్రవృత్తహం । దేఖి
ల బుజెప్పించిమదిసంశయముజ్జగింపన ! స్మరితుకైనయీబసవమందలం
పగభక్తమాత్రుడే॥ క॥ ఓశిఖరిజనుబోటుల । శిశుడగుచెనెయవృష్మాస్తలి
బసవా । ధీశుడనభక్తుడనై । యీశంబెడల సిదింగమావలిగొల్పె॥ న॥
నెండియొ బండారుబసవన్న సన్నతనహస్త్యులంబు మది సూధిక్ల బను
యోగపద్యాభిమానులున నభివణికన్ । తమతన యెని నాయంత
రంతంబులు నీయంతరంగంబు నెరింగికును మిసిండులోకపావనుండేను లో
కధీశుడనెందు సకలలోకో కాగుండే నిఖిలోకసంహారండ నితండు
భక్తున్నభాదాగారంబేను భక్తవత్సం డనినందు భక్తజప్రాణపదంబే
ను భక్తజేహం డనితండు భక్తికిగాజు నేనుకైకిరాజ యిశండు భ
క్తిపట్టభద్రుండేను లింగపట్టభద్రుండ నిశండు సచరాచర లోకానీకంబులం
జరయి చు చరలింగంబేను నచరకింగంబు నితండు ద్విశి శ్చశంభుండేను గే
వలశంసు డ క్రచ్చు మమ్మొమ్మి నెక్కిరిగొలచినగాని భక్తిగలగ దతనిం
దలంచిన విగక్తియుక్తి జనయిత్రయగు భక్తియుక్తిగొను మదియు ప్రాణ
దేహాధికంబులు తగ్గుక్తజనంబులొసగం బొసంగ గైకొందు నేతండు
ప్రాణదేహాధంబులొడయ లడుగనడుగిడక సహస్పంచుగావున బసవాత్మర
త్రయం బెప్పుడుపతియింపుచుండు నతిని వదనసదనంబునందు మదియ్యగం
బులును నేనుం గదలకండుదు మిదీనిక్కవంబు కంబుకరీ ను మిరియకా
దు॥ నీవివ్వనిమదిలోన నెనగునెప్పుడుభక్తి గుదియెల్లబసవమహాత్మ్యం బు
మరువకెప్పుడుమదిమమ్మిచ్చదలచురాతండు మబసవాంశజుండుగాడే । బరగ

నెవ్వనిమదిబరగుజంజనభక్తి యుతుడునబసవాభిమతుడుగాడె । భక్తిప
 ట్టమునకుబస వేళ్ళకుందకొశక్తులుగలరెముజ్జగమునందు॥ గీ॥ నోమృగేశ్వర
 నామదినుండిపట్టు । యితడునకలప్రమథగణహృదయబదవు । లందునెల్లన
 నీరీతిసలరియుండు । ననుచుగొనియాడునాబసవన్నజూచి॥ క॥ బసవామత్త్య
 మునంభ । క్తసమూహములంబుయభిమతంబేసంసా । రసుఖంబసవుడుశివ
 హృద । యనదనమునకున్నబసవుడభవునకనియెన్॥ క॥ నగజేష్వరబరికింప
 గ । జగత్స్పందినకునైనసరిభక్తుడులే । డొగినేనచూచెభక్తుడ । నిగమో
 క్తైభక్తులెల్లనీయాపగుటన్॥ క॥ శూలివినుముకొరమనవివి । శాలకృపకజం
 గమలశాసాదాంబుధిలో । జేలుభవమువెలిసేనను । మేలిగుంపవగకసుఖ
 సమృద్ధులకెల్లన్॥ క॥ కావునక్రిమికీటకశున । కావహభవకోట్లబుట్టునట్లుజే
 సిభ । క్రావళప్రసాదభోగం । బేవళలగుగజేయు మేమియునొల్లన్॥ క॥
 అనవుడునీశుడుగృహబస । వనిగనుగొనిసిద్ధరామవరునకుజూపక । గనివెర
 గందుచుశివునకు । వినతుండైసిద్ధరామవిభుడిద్ధరకున్॥ క॥ చనుడెంచియచటి
 భక్తుల । కనుబసవనిమహిమసిద్ధగురుడతిభక్తిన్ । వినుతింపవింటినేననవి
 చుచునికాళవ్వసెప్పెవిగబిజ్జుడున్॥ క॥ వుడమిన్సవమహిమకు । నడియా
 లమురొంపిలోననడగులుజారన్ । బడుదుననిశంకదడవిన । బడతింగడుదూ
 రమందఃట్టుటగాడె॥ క॥ అనిసంతసించికాళవ । కనుపమవస్త్రాభరణముల
 ద్విండికడున్ । వినయంబుజేసీయందరు । విననిట్లనిపలికెరాజువేడుకతోడన్॥
 సీ॥ అవికాలాజాండతత్వాత్మకుండిశుండుగరసరోజంబునగదలకుండు । సర్వ
 గతుండైవశేషభక్తులకునుసర్వగతత్వమపూర్వమెట్లు । సర్వమయందైవశం
 భుభక్తులకునుసర్వమయతనసూజంబుకాడ । యణిమాదిసిద్ధులునకిదూరవి
 జ్ఞానదూరత్రవణములదూరదృష్టు॥ గీ॥ లభవుభక్తులకెంత శ్లాఘ్యంబటంచు ।
 సకలజనములుమ్రొకుచునన్నుతింప । నల్లవోయనిబిజ్జులుడుల్లమలరబసవ
 నిశివ్యభూషణాంబరములూసగె॥ మహాస్థగర॥ త్రివిధాంగాసంగిరంగాత్రి
 విధమలతమస్తీత్యభాసూపమానా । త్రివిధోద్యమైవదీప్త్యాదివిమలవిలసద్దీప్య
 దేహావ్రదత్తా । త్రివిధాశ్రీలింగవిసరస్తిరకరణగుణాధీనమేధావిభూతా॥త్రి

బ స వ పు రాణ ము.

విధాద్యాత్మాదినానా త్రిపుటవిలసనా దృష్టశిష్యప్రశిష్యా॥ క॥ అజీతభ
క్త్యధోత్కర । వజీతభవిభక్త్యసకలవస్తుసరసం । తవితభవశాత్ర
వధి । నిజీతమాహేంద్రజాలనిమలశీలా॥ స్రగ్వీణీ॥ సారవీరవ్రతాచార
పారంగతా । దూరదూరోద్ధితాదుర్గతైప్రసీతా । చారుకారుణ్యసం
చారునేత్రాంచలా । ధీరతాధికృతాదివ్యధామ్రధరా॥

గద్య * ఇది శ్రీమత్పాలకునికి సోమేశ్వర గురుప్రసాదలబ్ధ
ప్రబంధసిబంధన శక్తియుక్త శ్రీపిఠుపర్తి బసవ
నార్య సత్పుత్రకులపవిత్ర సోమనామధేయ
శివకవిప్రణీతంబైనబసవపురాణంబను
మహా ప్రబంధంబునందు ద్వితీయా
శ్వాసముసంపూర్ణము.

శ్రీసదాశివాయనమః.

బసవపురాణము-తృతీయాశ్వాసము.

శ్రీరుద్రభక్తపాదాం । భోగుహచింతానితాంతదూస్వాంతా వీర
 ప్రతసన్నార్దవి । హాగావాలుగరికిసోమహారాధ్యవరా॥ క॥ వెండియునొక
 యెడబసవన । కండేతునిమంత్రివరులుదానుచుభరిణీ । మండలపతియునుమ
 బసవని త్యాగమునోర్చక జోడినంతలు రాజునింబెల్లుట.

తిభట । మండలికిపిజ్జిత్తమునిరెన్నసచ్చనెడన్ । క బుడివిటజుగమవడచ
 టికిధనకాంక్షమొగుడుచడించనియె । టికడియున్ను గుర్తము । సకల
 మునిమృగయడు బసవశత్రుగ్ధి॥ గీ॥ ఇచ్చెనమెల్లపటజంతుచ్చమెచ్చదా
 నిగనికోడియంతలుదంప్రసహతు । లగుచుశిరాజుగయిటు లనిరితముదు
 హస్తములుమస్తకచినుచుహతుకొనిపి॥ ఉ॥ చెప్పివకొండెహొనుచుజెప్పుక
 యుడిచిఁద్రోహమానుమి । జెప్పినగుటెసేనలకు జీవితముత్ బసవన్న దిద్దు
 చో । నప్పుడుమండజుగమొకడర్థము సర్వముచేడనేరకిం । జెప్పెసిచ్చదాస
 చివశేఖరుతో బనిసామాకికన్॥ క॥ అనితనమంత్రిలునెప్పిన । పనిజవపతి
 బసవమంత్రివేగమెరావి । చిసహాధకోభుజైమా । ధనమిటుజెప్పించునీట్ర
 ధానతసాబన్॥ క॥ కండింపదయచునా । బుడారముబాసేయ బాడి
 యెనిసేన్ । ముందుముపరధనిమెల్లము । టంతురుమాననముగొనగ నగుచె
 నీకున్॥ క॥ మాసొమ్ముమాకునప్పుచు । జేసివెనజనుటచ్చజీరునవ్వముభో
 ల్లాసములన్ గాబసవం । దాసచివులుచివగనిట్టులనియెగృహతికో॥ మాహార
 సద్భక్తిసురాద్దితైలమణిధేన్వా సుల్సచాస్వీయముం । దిరమందుండగభక్తు
 దాసబడునేదీహత్పుజైవోపకృ । త్పరికియద్రవిశాళిక దయనకుంభతుంభి
 తుంభస్థమాం । సరసజ్ఞంబగుసింహశాబక యగ్రాసంబాసతోపేయజే॥ నీ॥
 వెండియుద్ధుద్ధాభివిహరించుచుసంబు గోరునెడియెలసీరుద్రావ । సహ
 కారఫలములాస్వాదిండుకీంబు దానాసబీల్చునెరేనుబంధు । రాకామలజ్యో
 త్స్నద్రావుజకోరంబుజీకటిద్రావ నాసేంచుటెట్లు । లలితాబ్జగుంధలొలంబగు
 రొలంబయరుగు నెదిప్పలిమిలడక్కు గీ॥ బండిచనుచాలువీభడింభంబుగొన
 ని । చుట్లులింగసదర్శులయెగరెక్క । వైననాకొకయలవియెయధాపధి
 ప । యొప్పుగించితిన్ డచులకొడను ముపుడు॥ క॥ కాజేననువాద జేలాద

వ్యాధులనుండ్ల లందిలిచినాన్ | శోధింపుచునీ లెక్కకు | బాహికదరిగినను
యేనుభక్తుడనెప్పుడూ || శా|| కాటువ్యాధులగుధరోపమతియై సాంబాంతు
డప్పునాన్ | వీటంగల్లనమశ్యకొటుబడచ నేపిక్షింపుచుండనేనిరా | ఘట
| పొధిమబెట్టెలండించుగంటగిగింద్రాగన | ప్పేకించెట్టినరాణెముల్బాద
లెవేచేలిననుచాతీతమై | అప్పుడు || మధురాధీశుడుపాండ్యభరదనసన్నా
న్యాత్మనుండ్రొచ్చుచే | సద్వికారకంబుహయాధకమైయును సమున్నధేందుధృ
ద్భుత్తులన్ | విధివత్సృజ్యులదేచ్చివాజులగోనంవిత్తంబులేకున్నమం | త్రిభ
రంగల్లిచింకకతండములవేదప్పించెభూజానకి || క | ఎన్నికజూపగనాశివ | ల
స్మయజోకకనయచారకశ్యములయ్యెం | బన్నగధరుభక్తులమహా | మొన్న
తికిదియే మిచోద్యముహింపంగక || క || అనిభక్తులుగోనయాడగ | వివిజ్జల
భూవిభుండుండుగుడగుచున్ | మనసిజహగున బసవం | డవీసిరుడనివత్త
భూషణములనల్పిక || వ || వెండియు సద్ధరాండలేకుండు సెండుగొలువె
ల్లవినుచుండ వింతనుండి గూబ డారు బసవ దండేశుపై గొండుంబెవ్వండు
శిష్యురా వెండికుక్కలు నాలికలు నాలికలుం గాగోసి కొత్తనున్నంబుబూసి
వేయించి యిసుమునొల్పింబోయింతునని పటికి బహుమానంబుగావీడుగొ
ల్ప చవండును జననుతుండగుచు సజగృహంబునగ గెనంతి || క || ఓకనాడూ

{ విటజంగముడు గుంజులంచే ప్రేరేతుడై బసవసిఘార్థ్య }
గట్టెడు పట్టుపుట్టంబుగుట.

విటజంగము | వికసితంబు లంజయుంటహంపుచుచే | టికిశ్రీబసవవిభు
నగ | రికిధనము సెగబడుచుననదియున్ || గీ || బసవరాజయ్యనగరిలో
పటికిగోయి | యతనిపట్టపుదేవిగంగాంబమేవి | పుట్టమిక్కిలపక్షివేయటట్టె
బెట్టి | మనుడివగుదెంచవలికెన్నగునతోక || శా || అక్కాయెమనిశిష్యుడా
నవియ్యుగాయ్యానచోద్యంబుచే | నెక్కాలంబునుగానట్టవననం బేనేడు
గంగా బస | మ్మక్కాలయంబుగంటిబావయడుగున్ మా రాడకిప్పించుదా
ద్యుకాకామంతి భక్తుడైనబసవాధీశుంబుదవ్వస్త్రముక | క | హరభక్తులచే
నర్చ | లరుదుగవైకొన్నజంగంబుబులుకి | త్తురసభ్యుక బసవసరం | బ
రయగనవివేరుపువలవియమనకుక || సీ || కెంజులలియుజయింబసవిహ
రసత్ ప్రజంబుమకిపట్టు సూతిలము | శ్రీనన్నయునుమహాచీనియుజీనియు
భావజతిలకంబుబసవను | రాయశేఖరమును రాజవల్లభమును రాయమేఘ

ముజటాలకపువన్నె । గండకలంబును గావియుసరిపట్టుహంసావళియువీణో
వలియును॥ గీ॥ గౌరగనయ్యుక్తిరోదకమ్మునిండ । రాగచంద్రాతపమలు
నురత్ననేత్ర । సాంధ్య గాగంబులునుసంకు సన్నిలపడి । మరకతంబుచుటా
బ్బిట్టుచుదరిశరధి నీ॥ తవరాజమనమహేంద్రవిహషణంబును మాందోలి
భూపతిమలయజసిరి । రుద్రలికమునురుద్రాక్షవన్నెయు కొలినిమేఘంబును
వెలిసన్ను । సరిబండునెరపట్టుపరిగమ్మి తెలిపట్టు పులిగోరుగుజ గాతీతెలు
వునలుపు । దివ్యాంబరముపూత్తిదేహంగమదయ రాగంబుకాంధోజమేఘ
ప్రభంబు॥ గీ॥ గజహయాః శులాది గాగలుగుచీర । లెన్నమనవారుచున్ను వే
డినవిగలవు । గానిబసవయ్యులకాంతమేనచన్న । నున్నతాంబరసమము రా
దొకటియైన॥ క॥ అనితనచేటిక సెప్పిన । వినియాసలుమోవలెత్తవేశ్యావిటు
నిం । జనిచేయిల్లుపలుకున్ । ననువునుభ్రమియనుమొగంబువోదం॥ కీ॥
శా॥ రమ్మనాచుకనన్నునీవెపుడునిప్రాణంబుబ్రాణంబుగా । నన్నంబల్కు
దువప్పింబులజమైన్నేడునీవేగివే । డెమ్మనుబసవయ్యభార్యవలువం తె
చాలుదేకుంటివా । బొమ్మింకన్నినువిల్వనన్నవిటుకుం బ్రాద్భూతతాపంబు
ననీ॥ చ॥ చనిబసవన్న గాంచివిటుజుగవవయ్యడు శుకలేకనీ । ఎనరుహనేత్ర
మైవొలువవస్యముగావలెన్నులెన్నురా । విఃబసవయ్యయాసఫకు వేగమ
మానివిల్వించియి ! యువనకాంతశోడనపగాభవమూర్తియి వారిరీతికా
యె॥ క॥ పుట్టుపుజాపునునెరుగని । చుట్టిమహాత్మ్యండుపుట్ట మడిగడనికన
ట్టిట్టనకనీవుగట్టిన । పుట్టచిచ్చిననుమగుడబట్టచుతరుణీ॥ మ॥ అంబయ్యె
దకొంగుబట్టిబసవండాస్థానరంగంబునన్ । వనిశాన్తమమెనిచీలొం వన్
వామాక్షిబాపట్టెన । స్త్రువికాయమ్మచురాల్చెరాగబతిచీ బద్రాయయా
యంగద । త్తనవల్లింబడిరాయున్నునిహోద్యంబుదిరందం॥ గీ॥ ఇల్లు
నివ్వెగడుచున్నయెల్లనులు । గాచిచడవన్వెటం జగంబులమొబుకె
నిదిచిత్రమేజగత్పాత్రసూత్ర । ధాతలగురింపునద్భక్తశివీంద్రు చ॥ ఇమ
గుణి నాయునారిదంబుదుకాన చీరొచ్చెను । నొవ్దగులికేబెల్లను
దుముగ్గులినియ్యడదాంబుగమ । బంగివివ్వరకొబ్బరచాంబరచుడెను
మాణిక్యంబున । న్నడిసిననీ మున్నును గానిపుడిశ్చై భక్తియూర్తిన్ వ ।
మరియు విడుగుపిపెత్తాశేయంబు ప్రాయశ్చిత్రాశ్రమింబునున్ను
శాలంబులంజాటించి పాటించి పశ్యంతాటాక్షులకు ధనధాన్య ములం గొ

ల్లవిడవడే యిదియునుం గాక మానకంజారుం డాత్మసంజాత వంజులవైభవంబునం బెడ్లి యార్చునవసరింబున నొక్కయనపరిసం పసియొచ్చిన కనుమనయన చిగురధరంబు జడలనంకునకు నంకలేఁ జేడినఁగూడ దనక క్రొత్త పెట్టికూతురు గొప్పకొప్పు చప్పుడుం గాకుండ నప్పుడగోసి యాసంయమికినరింపజేసి యిదియెంత కిద్దగాలియ తరంగ బున సుతరించి నుతిం చెదరని తృణకణాయమానఁబుగాబలిగి యొక్కపరిశుద్ధవయ్యో వచ్చి మచ్చ కింటి యిచ్చనొచ్చునోయని వెనువెన్ననసరింబులో దనకువలసినన్నియు వలువలుం దనతలమోపున కలఁపించికొనిచని తనవనితకీచ్చి మెచ్చుడనె బసవ దండాధీశు భక్తిసంపత్తిద త్తరుణి మానంబనూనఁబగుట కచోనిట లతలనయను భక్తులనురక్తింగొనియాడ గంగాంబ యంతఃపురంబునకరిగె

సూర్యాస్తమయవర్షన.

తదనంతరంబు॥ చ॥ బసవనదండనాయకునిభక్తిప్రభావిభవంబునర్వది । గ్వీ సరముమచ్చుమిచ్చుగమ వేగమునన్ గబళింపసిగ్గునన్ । వసమఁ గ్రమ్ముండు రివాఁ ధిసోపలదెల్లైచాఘృణి । ప్రసరముతోడగూడ నపరిక్షితిభి త్తక్షణేరి మి యున్॥ ఉ॥ మిత్రుడుబోవబద్ధునిమీఁతతవైభవ యెయ్యెనంతవా । ద్విత మృదంగశంఖములు దేవగృహంబున మోయశౌభవ । ధేత్రక్షిరగ్ధూపవం తకీర్తిపధూమజనీలమేఘముల్ । ధాత్రితలంబుగ పెననఁ జ్చుచోకిటి ప్రోపిసి కులన్॥ ఉ॥ త్యక్తికనదృక్షుడైనబసవన్నకుమిన్ననుబల్లెరంబునక । మోక్షు వలక్షలోచనసమున్నతినారతులెత్తగాత్రిలో । కీక్షుణగమ్యలై వెలుగున్ద్రసు దీపకలంచుచాచ్యులు । త్యేక్తికనసేయబిక్కటిలె జెక్కలర్కములుటచ క్కటిక॥ గీ॥ గొరియ ముచ్చన మునుకూ దకుండునగకు । వడియెజన్నంబు ననువిరభద్రుడైత । పంచకర పాట్లబడిరిపరించిముఖులు । చోరజారులునర కా బ్ధిజొచ్చువారు॥ క॥ వారివినుతించుకలని । శారముభారంబులై సూర వికి శివా । ర్చారంభవర్ణనయనం । ధ్యారాగద్వర్ణనకుసుధాఁ జిహ్నగణ॥ ౨॥ ఇట్లు సంధ్యాసమయంబగుటయు భక్తుల భవార్చనాసక్తులై యుండుపమ యంబున॥ చ॥ బసవనమంత్రపంపుననుబల్లవజంగమసంఘః ర్థితో । గునుమను గంధఘామలునుగోకలునాకు లుగొంచుమాకలై । యసదృశలీలబంజరుకే

ముగ్ధసంగయగారికిధ.

లాటకుబోగనిల్లింపలెనాం । ననుడగుముగ్ధసంగయ మసంబునన్గొని యుండెను

చ్చికక్షా|| నీ|| భక్తిసనువువాడుబండ్లుబసవయ్య చనుమహావరుషులుబంగ
 మములు | గొనిపోవుదురుగంధకుమతాంబూలాదులరయంగనిదిశివార్చ
 వసరము | వేరొ డుపలకువీ లేందుయ న్యలనభూర్భువకకానియనితలం
 చి | కలనైల జరుకవుచుటలేకుగె యతడుగావునబసవ కృపాచి|| గీ||
 బసవయేచునునీవకప్రభులగూడి | లంకెరుకమాడబోదునానంబుల | నను
 డుజిరునన్వో బసవగృబలకె | జనుమునంజియ్యజనుముగ్ధులగమయ్య|| క||
 అనిగ నించుచు | నున్మంగారిచిపరిచ రావలతోగూ | ర్చిసూర్యభ
 క్తిగల || నిచుంటికిబంపనవ్వ నితగనియతడు|| గీ|| ప్రపథలోకంబుక
 యోహమరుద్ర | గణియోచిత్రువురూపు కాంతిపసిమి | వుత్తడియొ
 యనికొనియాసిహలంబుచి | ముగ్ధసంగమ్యపదంబుమలకునెరిగి|| ప|| తన
 నుగ్ధసూపిద్ధమాగ్ధ్యమునకు దాబూటగానమ్మియ | తనిచిత్రాబ్జము
 మెత్తెనుగూడయ్యా పౌధిగానెంచెద | యనచాచార్చనజేసి పాదజల
 ను|| కాంబిదిద్దుమన | క్రియ క్తంబుగనిచ్చిమెచ్చగనెన్ స్థితిసం
 గయ్య|| క|| కంబుగగముగ్ధన గను | మెబడివచ్చినదినులకు | వెగముతాం
 బూరింబు || నునెపితనహస్తంబుట్టుకలోకికిజనగట్టెవర|| క|| స్కంధ
 శశికాంతోపల | నిర్మి సోచనజాలసిదిడిక్లశమా | భర్తాణి లవృక్ష్ణ
 క్లగహార్చ్యంబుముగ్ధసంగయిగాంక్షె|| ప|| ఎంచియాంచుచినునంబుం
 బుచుచితగమంబున రావచట్టహంబుబ్రవేసెను నెడనెడం / స్త్రూ
 రింబిచుచిస్తూరితట్టెలపై చిక్కింబుగావలైకొట్టిన క్రొత్తనుక్తియం
 పుగ్రుగ్ధల స్థంబునంబుగ ఎంబునంబుల చోరికింబుంబులను సు
 దానంబుచేసెక్లగం గను పుష్పలల గుట్టినుతులనైచెన్ గుత్తిలపర
 మున్మేలకుగర్జవప్టును సగంబునుచునెడిపడిగనెచ్చ గోడలబడివేలం
 గట్టెచ ముత్తిగంబుపట్టుచు | కంతాంతరంబు సెలెరింబులుగాసం
 శరించినదావులు | ప్పుగ డలనెరిగెన మ్రోయమందు మిండ
 తామ్మలంబువకె | యిట్లిరాడగన జాలువారు రాలగించిన
 పాలకాంతంబుంబొచ్చినచ్చు తెలగాలిలమ్మల మున్మంబును కునుమ
 నిసరంబు హనులసంకె చెయనోరుపుమిగులుజెల్పంబగు హానతూలికా
 తప్పు బురుగార్చి బవ్యశలలు శ్రాహుంబులుగా నాహరించి పాట్ట
 మెదు సెలలిపంబు సచ్చిసాగిదబద్ధంబై పురాకృతాత వాతపోతంబుల

విజనఃభంజన వ్యాజంబున మరలించుగతి మించులదులగించు సంచినవర
 శ్నెడ డంబగు నంబులును నిశ్చలంబుగాబచ్చుపేర్చిగూర్చి నిర్మింతుకన్ను
 లకింపుసాంపు నింపువిటవిటికావేటిక యనబలక లేర్పడి తళుకులుగులుకునిల
 నికరింబులనిధంబగు నిలుపుటద్దంబును గంధవలెగబంధ బంధుబంధురంబగు
 బంగారుభృంగారువును స్ఫటికపాపాణికోణంబుల విచ్చాగంబులు వెట్టగట్టిం
 చిన పద్మరాగమణిపూరగ పరపభాగయోగంబున శోణంబగు గంధశా
 గంబును స్వస్వరూపాద్భాస కరదీధిశ్శిథిశకరణకారణమణిగణ ప్రభావిభం
 జనదీపంబు రూపుమాన్వ స్వయంజ్యోతిరూపంబు దానదాల్ప నుదితారం
 భంబగు దీపస్తంభంబును మనంబునకాశ్చర్య కౌశలకంబలంబొంగి పవ్వళిం
 పు పాన్ముగనుంగొని సంగయ్యియట్లనివిశరింకా మ॥ ఇదిశ్రీమద్రామణ్యద్రవీ
 తికయైలేకిందుస్ఫురన్మౌళికిం । పొదవంగట్లనయ్యట్లప్పకమై లేక త్కూర్చిరు
 లేరొకా । సదనాంతశ్చయనంబొవెం' మదింజచ్చించివీక్షింపగ । మ
 దః ధ్వంసీయనుంగునంటపమొరమ్మగపట్టెనాక॥ వ॥ అని తదీయరా
 మణీశ్వరంబున కచ్చెరువంది యయ్యిందుముఖి శయ్యామందిరంబు శివసప
 గ్యంబుంబింబనియును దదస్త్ర దైననుంబంబు పంచవదను పంచాస్యవీతంబని
 యౌన శ్చమించి యాదెంగటిం గంబళ బాసనంబుగా మక్షినివై చిక్కిని శి
 వాచ్చింకుంగూర్చుండి॥ గీ॥ చూతియాతండుమొయినాడబూసికొనుచు పొల
 తీసేలే భస్మంబులుగాయవనిస । చార్వతీదేవిధరించుబచ్చబూతి । బాసగదా
 శ్చితినిమేనిపసుపుజావె॥ నీ॥ ఆయియ్యగద్రాక్షులన్నుంబులందుదాల్చుట
 నీవేలదాల్చినన । నాతిపల్లవునితోనగుచుబోలగబాకు లవదాల్చితటసము
 ద్భిములైన । సన్నురుద్రాక్షులనైపమిదుగ్ధాభిపగ్యంతభవన ప్రభవములై
 స' తెల్లపద్రాక్షులదెచ్చియిచ్చెనొకయ్యయిలుమదాల్చు ననుకెర
 ననును॥ గీ॥ బసపుపయ్యదనొన్ననబలులెరిచి । నిస్తుల సరవిన్న సనిస్తు
 లభ । యగుచుశృంగారములమీరునగగహరి । హరితతర తారహారంబుల
 వసనూపే॥ గీ॥ అలికపలకావధిమణులలరుబొంది । యుత్తమాంగంబునను
 దాల్చుట ప్రశంబు । ముకురనదొకరొద్రాక్షముఖ్యమగుట । వింతయిది
 యెండుశిష్యునొదంపిగవన॥ క॥ అనవివసరుహలోచన । యగభూయేమి
 నివచింతురానైష్ఠ్యంబుక । ఘననిగమాతీతంబును । వినుతశివైక్యానుగుణ
 వి వినుడామదనీ॥ నీ॥ వరలినకిటిసీమవ్రాసినమకుటంబు విచ్చిచ్చుడంబుగావి.

ముకొనుచు । దగలాక్షి జడలేలదాల్చునీవన్న సగముప్రసాదపుష్పములకునిచి ।
 సగమిట్లు దాల్చి సన్నంపుజడలుమై భసితంబుదాకునంబచ్చనగుచు । వీపున
 వ్రేలేడువిక్రింపునునిర్మిత్తుభూషితకంఠవిభూషణములు॥ గీ॥ బదియైయుండగ
 ట్టినబచ్చుట్టు । గొండియుంబులమొత్తంబుగూడియున్ను । హరిములతోరము
 గుజటాగారిమనుచు । సుగ్ధమిండనిమొర 7 నమ్ముగ్ధవేశ్య॥ ఉ॥ ఇట్టియవూర్వ
 లాంఛనములెన్నియుదాల్చిన నానవేటికిం । గట్టపుగచ్చడంబైన గామినిబలు
 నభక్తదృష్టున । స్ఫుట్టకయుంకనంగముమునుంగదెడలగగుచ్చడంబునే॥ గట్టి
 తొగిడునుంచునన గట్టినబుట్టముజూపెదిట్టయై॥ గీ॥ ఇట్లుదనసూనవుచ్చిన
 యిందునుతిని । బూర్వలాంఛనయుక్తిగాబుద్ధిచెలిసి । విస్తయిలుచుబొజ్జ
 గులవేరవిత్తు । దత్తలోదరిపాదపద్మములకెరిగి॥ క॥ నికరపుభక్తినిమిండదు ।
 మ్రుక్కెవెనకలేచియుజ్జముదితామణివే । రొక్కరహస్యముడుగబెం । పె
 కేనహృదయమునవనితెక్కిల్లనిపలికె॥ ఉ॥ ఇంకభవచ్చతంబుకు నెవ్వరదేశి
 కులెట్టిచర్మమి । సంతతశైవసోదలజప్రమునెయ్యడలందపంబను । ప్రింతు
 రుగోష్టియెల్లపుడజేయుదురెవ్వరితోడగూడియా । ద్యంతమునాకుజెప్పును
 ననంగనన గూడొట్లనున్॥ క విన్నమొదలవామదేవు । డనుయోగిశ్వరు
 నిశేషంబియ్యాలాం । ననయునడసెంగావున । ననయమునాచార్యురా
 లగాత్మజమరియుకొ॥ కీ॥ ఏయింతిదపముండియాశ్వమమెప్పించి మేనిలోపల
 సాముగానయ్యె॥ నేకాంతశక్తిచేనెల్లలోకంబులుజైతన్యయుతములైజ
 రుగుణుడు । నేవరాలోకానింగుశేఖరుచేత వేదాంగమాదులవిద్యలెది
 గె॥ నేయాదపాలకనిరేడుభువనంబులాడెడుబొమ్మరిండ్లై వెలుంగు॥ గీ॥ నట్టి
 జగదంబునగధరమాపురింధి । యస్మదీయావ్యయమునకునాదికర్త । యత్త
 లోదరిశీలమవనిమామ । చర్యచిమయ్యబొజ్జగులచిత్రవర్తి సీ జన్మ
 యావులపాలుజలముముట్టకయుండనప్తమభాగావశిష్టముగన । గ్రాగినయం
 దులోగరకుచెరకుకట్టెబొడియొకచేరిండువోసిడించి । సలివేడిపదుననలి
 కాత్మనకునిచ్చితచక్రనాప్రసాదంబుగొందు । మటుగాకకందమూలాదులు
 ఃలపత్రశాకంబులయిననుజంగముములు॥ గీ॥ దెచ్చియిచ్చినకైకొని దేవదేవు
 కనిసమర్పాసేసిపికాకిభక్త । జనులయనుమతిగొంగుమన్నవ్వమండు । నె
 రుగమన్నంబుమాత్రంబునేమిజెప్ప॥ క॥ ఈమాత్రమయనితలపకు । మీముగ్ధ
 జివగుణనేప్పుమెరసినదింప । న్నామతిరతిపుట్టెడునూ । నేమంబులుపెక్కి

గలవునీకెరుగింతటా॥ సీ॥ తనమనోధనలుబట్టతాదూరులైగోష్ఠి మగ్గులైనగ్గు
 లైచునకులగుచు । వతికంచుజంగమస్వాములసంగతి బాయమెన్నడుననిపలు
 క నేల । త్రైలింగికాభవార్చలమిదదాజంగ మానుభవంబుండయహరహం
 బు । నుందుముగతిమాకునొడయలమామనొవాకులుజంగమవశగతంబు॥
 గీ॥ లిదిమదీయప్రవర్తనమిదియలాంఘ్ర నంబుగౌరవగతినిర్మయమునుగరిమె ।
 సదియమానతమిక వినుమిద్దవరిత । మామకీనులువతికంచు ధామకమలు॥
 డ॥ శ్రీగిరికాంచికాశిగయస్థివటంబరుణాచలంబువు । ధాగముకాశశాస్తి
 తిరువతిబలమున్ ముదలయినపుణ్యమా । భాగములందులోమిగులభవ్యతర్క
 బగుడడవాటిశీ । తాగునుతాభలందు గణనాతిగలైనసియింతురెప్పుడుక॥
 డ॥ నావినిముగ్ధసంగయమనంబునమిక్కిలిపిన్నయిల్లిరో । పావహుడౌచులం
 జేరుకమాడగదాగొనిచన్నగంధమా । ల్యావరులేర్చిశంకరసమర్చకుమద్య
 తుడైమృగాషీతె । మ్మావడిపెట్టెమాశివునెజ్జనమార్పగనఘ్నకపణ్యము
 ల్॥ క॥ అరివిలుచువలుకవినియ వ్వన సహముభయతెనమననువచ్చినజాలుం
 దనకేమనినగవుమొగం । బునదోపగసంభ్రమంబు వాడమినదయతోక॥ సీ॥
 లీలమీగాల్లపైవేగుచ్చులుగేలసవరించుదులసంధినిరికి । కుకుటాసన
 మునగూర్చుడిముంశేత తోడవులుపైకి రాదొడిగికోనుచు । గోమయపిండం
 బుగుడిచేతగబట్టించియెడమశేతనుగిండిదొడిగిపట్టి । మగ్ధసంగయ గారిమాం
 దటిదికూననగూర్చరమునలుచదరముగను॥ గీ॥ దీర్చిముత్యాలముగ్గులుదీర్చి
 పసిడి । బిందియలనఘ్నకపణ్యముల్వొందుపరచి । పడిగములువెట్టియర్థా
 దిపాత్రమిలిడి । దివియులునుగంబములమీదదీటుకొలిపి॥ డ॥ గంధమునఱు
 తంబులునుగాంచనప్రతికెబోందుగొప్పిసా । గంధికయూధికాజలజకంచన
 పుష్పములేర్చిన లికా । బంధమునందమర్చినజే పాత్రికలందిడిగ్గేనువాజ్య
 పా । జిందమవతులారతలనించియుదంచితవాద్యవహోషముల్॥ క॥ ప్రమా
 యగధూపావసరిము । నేయించియనంతరంబచెలువనిజతను । స్థాయద్బు
 వణఘ్నములుద్య । గానతదీప్తులనువియ్యమందుచునుండన్॥ గీ॥ కనకపాత్రం
 బులోబచ్చగస్వరంబు । గుంపుగాబోసిశిఖగవుల్కాతిపితదు । మృదులకర
 ములధరియించిమదనవైరి । కతివనీరాంజనములిచ్చునవనరమున॥ చ॥ మలహ
 రుడయ్యశంకరుడుమామక కార్మకలంకశంకలం । దలగగజేయలేడు తెలదా
 ల్చియనీతనమాళిబాసిభ । క్తులపదపంక్తిసోకిననదోమడనాదు నటంచువ

చైవా । జలగుహవైరిదుర్మునవెసంబొడగూపెవనంకరంబునన్॥ చ । బసవ
నిసగ్యశక్త్యుపావిలోచనుభస్మసిద్ధకా । ముసముదిత సహవళి ము ॥ ౧౦
గజమర్దనునట్టహాసకాం । తీసముదయంబారౌఘజగతీంద్రీధితులాయచలగ
నా । కి సమునబండువెన్నెలలుగన్నులబండువయ్యెన్నయ్యెడన్॥ గీ॥ ఇంతి
యమ్మగ్ధసంగయసంతసెల్ల । నిత్యమును దేవపూజకున్నస్యమందు । దసగు
మేళంబుసతులనందగనుబిలిచి । పలికెనత్యేకభాతులబుట్టుటముగ ॥ అ
క్కనువాదేవిగ్రగునమద్దేశగట్టుక ముట్టున గతులుగూడ । బ్రహ్మస్వగ
పరిపాటిదప్పకయుండకానాళిపూరింపగడగునీవు । నకళివ్వనీవు సంగళవ్వ
యుగూడి చుంకరులై నిలువుండు మురువుతోడ । బాలరుద్రయయొత్తివట్టుము
నాళి కోల్వాయుంపగుడ్డవ్వయిమిట్ట॥ గీ॥ జిట్టితాళమున దేవపట్టునీవు
శంకు నామమహేశ్వరలింగమీరు । శేఖిలు గాగనియిమండి కళిమెరయి । నా
రతుల మేళగింపుడియతివలారా॥ క॥ ఏతమ్ముకాశగట్టివు । రాతమ్మనటించు
గానిగ్రమ్మన దెరలో । గీతంబుజుపియార్చుట । లాతతముగ జేయచలతనతి
మోదయనక॥ క॥ తెరవలు తెరవన్విశ్రీ । మెరయగమిమివిధములుమీరిక
మీరం । దళముగ్ధసంగవిభుముం । దరనాట్యచుంజూచడామనప్రసదముగన్॥
వ॥ అనినవిని యన్యత్తకాశినులు గట్టాయత్తనడి తత్తన్నియోగంబులంబ్రవ
ర్తింపునున్నెడ నురుములయొరుపునుననుభలు విన్ననాళలుగులాగులబాగు
లును ముగరాళి పిసాళితనంబును దంజెలనానంబును అనూసంబులుగా శు
తులును సంధానంబుగావిచికోస ముఖంబును సౌష్ఠ్యంబును లళియుభా
వంబు ధూకళి మును ఝంకళియును దేవయనిభానంబును సుగళితయు
ముమ్మగానెన్నంగల లాసాంగంబుల నాల్గ్రంబులైజెలంగ నాల్గ్రంబులున
లుపుచుండ నాముగ్ధసంగయ ముగ్ధుగన లింగోచారంబు లొడిగూర్చిన్
లింగార్చింబు సాంగంబుగాడి చేసెన్॥ ఉ॥ తొల్లిమనోహరుండెనెడి ధూర్జ
టిభక్తిపదంబుసేవమే । నెల్లనుదివ్యులయ్యెనికసిండుకళాధరుభక్తకోటన్
లిట్లుబ్రసాదసేవమితిలేకనదాతిరుంగవై॥ నా । లెల్లడ మెల్లబోవునెతాజ
నుదెంచినలీల హేళియుక॥ గీ॥ పొడవుగుబ్బలిపైదోచెప్రోద్దుసూచి । ముగ్ధ
సంగయ్యోబుజుగులముక్కుగోయ్య । మగుడిచనుడెంచిబసవనమంత్రితోడజె
ప్పెదనలంజెరుకమిట్లుసిగ్గుబడక॥ చ॥ అలఘువివేకపాకబసవావినుమా శివు
దేయెగుంగుగా । కలవియెగాత్రిలంజెరుక మావేవింతవచింపజెకుగభం॥

గులదొలిమేనశంకరునిగొల్వకయిండినచుత్తుగాండ్రకే । అలవడునిట్టిఅలవెడ
కమాడెడివేడుక తెన్నిబాడగక॥ క॥ నీవునునటనావెంట । నావైతః ॥
రాత్రినాలుగుజాలం । గేవలనుఖానుభవనుం । దేవర్తింపమెతలంపనీభా
నుక॥ గీ॥ నీవురావఃబసవన్ననిన్నుమరవ । యేదలంచితీజాలంజయింటరా
త్రి । అక్కటానుట్టియిన్నిన కయ్యెరాకు । నిట్లులంజెరుకమనేయనెరుగ
నైతి ॥ చ॥ ఎకపకయినింబగలునెన్నియంగంబులలజకాడనై । వడసితిజెప్పు
మాన్వినునిభక్తియొజంగమలింభక్తియిం । దడయకనేమనీకతననాకును
లంజెరుకంబుసేయగా । నొడబడెజిత్రవృత్తియికనున్నదెసొఖ్యముదీనిబోల
గక॥ నీ॥ బసవన్నవినుమేనుబాల్యమాదగనుశ్రీగిరిగుహంతరమలందిరుగుచుం
డి । సీరంధ్రకదళీవనీమధ్యమలనిబిడానబిల్వవనీనివాసములను । గందుసేన
రకంబగన్నుననలికాన గన్నులుగలమహాగణవరులను । గందునొక్కనివైవ
మందున్ను గంపిట్టిలా ఛనధారినెందుజెప్పగీ॥ బొలతిమేనెల్లబచ్చనిబూ
తిపూత । యతివతినువెల్లదెల్లరుగ్రాక్షగరుని । వెలదికురులెల్లబచ్చవైవేలు
జడలు । కాంతినిలుపెల్లబొదిగనగచ్చడంబు ॥ క॥ ఆవేషంబావైభవ । మావై
రాగ్యంబుదినకయనవలదుపనుత్ । గావింపుచుండుదయం ! తేహనులునట్టి
వారనిజమూహీంపక॥ చ॥ అంబెండియు సకలనుహాత్త్యంబు శివుండెయొ
రుండుని వారలలాంభంబులుంగోరియాడును నచటి సనమిందతనంబు ఘ
నంబుగా పెప్పుకొను సంగయ్యంగంపక్షజూచి విప్పివిప్పియెట్టట్టుయెనిమగుడ
నడిగి మి దజుగమతండం బొకరొకరిచేతులవరిచి బొట్టలునొవ్వనప్పవం
డిరవుడ॥ చ॥ వ సెనుని శ్రవమోమును మోహనలిలనీయంబు ॥ క॥ బస
వనుమగసం విభుభావవిశుద్ధితోషి జొల్పాడె । యసగృతభావిజ్ఞెబసవ
న్న పుంగవఃయిట్టిమాగ్ధ్యరూ । వసుమతిలోనెవ్వరికి వర్ణననేయగవచ్చు
మెచ్చగనీ ॥ క॥ కరికించుగానియన్యం । యెరుగనిముగ్ధలరుభక్తులెలవఃససం
డో అరిబలరాగానిని ముచ్చెన్నబసవన్నరాజమంద్రెతునటానీ॥ గీ॥ ట్రుక్కి-
రములుండునమోడ్చిదేవ । చన్నచుగలమునుచన్నశరణులంద । నిట్టిము
గ్ధులగలొకొమెండవైన । ననుడుబసవన్నచెన్నబసవనజూచి॥ క॥ చెప్పు
దొడగెభక్తిరసం । బుంబ లన్ముగ్ధభక్తయూధంబుకథల్ముప్పిరిగొన్నము

చెన్నబసవన్న బసవన్నుజుప్పెడిరుద్రుపశుపతిభ.

క॥ బుని । దప్పకమేనల్లుకియధాతిధపణికి॥ క॥ వినవెమునురుద్రకకుపతి

యనుగగమలయూరిలోనచాచిపురాణం । బువనుదధీవధవకథనము । నినిపా
రాణినితడవెనసిట్లనెయెన్ ॥ గీ॥ పాలమున్నుబ్రభవించిపంకజాస । నాత్మ
ముఖ్యులబరిమార్చుచట్టివిషము । స్రుక్కగొనియెనుహయపటనిక్కమాపు ।
రాణవాతక చునినబొరాణికుండు ॥ ఉ॥ సక్రముచేసిగొంటరజని । రక్షేభరు
డన్నిభక్తుడ । మృక్కకటాకటాచెడితివాధశివంకరశాంకరీశని । కృక్కడివె
గొట్టిన్నిరిగిచేయనురాసురులెట్లునెట్టులున్ । మెక్కుదురేనివంబు మనసేర్ప
రేత్తే సముపేననూనినన్ ॥ వ॥ అని యనేకహాహరిపూర్వకంబుగా బ్రలాపిం
పుచు నేలంబడిపొంబువెట్టి బిట్టుమూర్ఖుల్లి యెట్టకేలనందెలసియేమిసేయు
దు నిట్టిదుర్వార్తయెట్లుచింతించుట పునిట్టున్నునిగుడించి సబాష్పలోచ
నుండును సగద్గదకంతుండునున్నవెండియు చాశరీణుండు ఖండశశిమండచును
ద్దేశించియుట్లుయె ॥ ఉ॥ నిక్కమునిన్నెకానిమరి సేసతరంబెరుగంగదయ్యెన్ ।
నెక్కడబొత్తునయ్యెనినసేమనిదూరుదునయ్యరాకుదా । చిక్కిననెవ్వరయ్య
శివదేవశివాధనశర్వనికుసే । మొక్కదనాకుగావిషమరొమ్మనకెక్కడిము
న్నకక్కవే ॥ వ॥ కటకటమేనిలొపలిసగంబునండియుగారిచేమియ । ప్పటి
కెక్కునైయితబడికాయకగొల్చుగజేతులారయే । మిటికిటుమోసనో
యితిరిమీవశమాయొకటైనగావసం । కటకుఘటిల్లకుండహూగావరేరు
లునన్నుబోవరే ॥ క॥ పోవిరభద్రవిషయగ । జావల్లభుడారిగించెజావండుగ
దా । యీవిమతబ్రతికెనేనియుజావం డెన్నంబుశవుడుసత్యమునుమ్మా ॥ గీ॥
తల్లిలేకుండబట్టికాతలపగారులు । తల్లియుంకినవిషమెల్లవానిచ్చు । సేపు
రాతనవరులారయ్యాశ్వరుని । గావరేహారుబొంబరేపీవెనలను ॥ వ॥ అనుచు
నిట్లుదురుతచింతాక్రాంతస్వాంతుండై కంతుసంతాపకారి కింతటిలో నింత
వంతసంతరిల్లె నింతటిమిద నెంతెంతచేటువాటిల్లునో యదివిని చచ్చుటకం
టె మున్నుజత్తునని ఘనజలాంతరంబున నురుకనుద్యోగించు సమయంబున॥
చ॥ ప్రమథులుచుట్టులంగొలువబార్వతిసానునలంకరింపగా । సమరవరేణ్య
నొదలనంజలిబద్ధములావహింపవా । ద్యములనురోదసీకుహరమంతయుచౌ
డువడంజెలంగగా । బ్రమథములుంగపాలి దనభక్తులకుఁజగూపు జూపు
చున్ ॥ గీ॥ నిటబడకుండ బశ్యల్లలాబుడవుడు । రుద్రపశుఁటబట్టికారు
దృష్టి । జూచినీముగ్ధభక్తికున్నకుడనైతి । నిమ మమద్దీనఁష్టమనెంతయు॥

క॥ కడువడివృషునడుగులపై । బడియునుగనిధక్తిరుద్రపశుపతివలుకం
గడలినడుమబొడ మినవిష । బడచానలమమరచరులు బడలువడంగ॥
గీ॥ శంకదక్కియప్పిషంబు గ్రకునగ్రకు । గొంటివనగవంటి గోపవా
హా । బెక్కుమాటలుడిగి గ్రకుననుమియునీ । విచ్చువరములెల్లవచ్చెనా
కు ॥ చ ॥ అననిశంకరుండు దరహానవికాసముతోడముగ్ధభ । క్తునీడెన
జూచియేటికిటుడుఃఖము నొందెనుపుత్రనాకుమిం । గనునుమియంగను
న్నదెనుకంతమునందాసులీలెనెత్తెదీ । ననపెనుబూచితేసిరి మనుష్యులు లో
కమునందునెల్లడే॥ వ ॥ యితయకొనిదీననాకునవస్తాంతరంబు వుట్టు
దుదిట్టవైయుండు మనిషినాకియనేక విధంబుల నానతిచ్చిన వినియును మ
నసునిల్చిలేకరుదపశుపతిపశుపతికిట్లనియె॥ శా॥ బాలేందుస్ఫురదుత్తమాం
గవినురాభాషోక్తికంఠస్థమచ్చాలక్ష్యము గ్రకుగ్రక్కువనం జావంగ
నిమ్మలవై । మేలుపుంబలుమాటలెవ్వయును నమ్మించాలబొమ్మంచుము
ద్ధాలాపంబుల భక్తుడీశునరు నాహ్లాదంబుబుట్టింపగ॥ సీ ॥ వినుచుండి
యుమబొందివిషమీశుడుమియమి జన్మనొయితెడినిసంపదలింప । యమిశ
నందముగాల్చునొనిపంబునికమలాక్ష ముఖ్యులభయించుచుండ । బ్రహ
ధులుదన్నుగ్ధభక్తికిచ్చలొమెచ్చి చెలగుచునతని వీక్షింపుచుండ । మంద
హాసముతోడ నిగుహాశృంగిలు రమ్మనిభక్తునినెమ్మిమిర॥ గీ॥ ప్రమధు
లాననీదుపాదపద్మములాన । సహయవిషముచేతసత్యమిదియ । నమ్మజా
లవేరమ్మనాకీదొమెడ । నుండివిషముజారకుండజాడు ॥ క ॥ అనిహ
రుమరుద్రపశుపతి । దనకుడితోడమీద నిడనతడు నలుగుసురొ । మున
నానించుక హరుగళ । మునననిమిషవృష్టికెట్టిమొక్కలుడగుచుక॥ గీ ॥ రు
ద్రపశుపతీయెప్పుడు రుద్రుపగిరి । విషమునిగజాననవృషు విషమబాగ్ని
మనుచునున్నాడు సేదనుచారానితోడన । యెట్టిమృగ్ధన్వినానకిక నెట్టియవధి॥
నక్కనయనారికథ.

గీ॥ పెండియును శోడమండలినుండుచుండి । నక్కనయనారియను భక్తు
డొక్క నాడు । చెలువయును దాను శివపు బెసేయుచుండి । పునెనెమ్మ

నవిలబిలచలదిబాగ్రికే ॥ చ ॥ అదిగనిభక్తులభవునంగమువేలు నోయం
 చువేగన । మృదనవిరోధిమాపొడవ మావరబాణునిమీదదుంపరల్ । పొ
 దవగ నిట్లుమాపొడవమానుట గూడునెపాపిభక్తిని । కొదవదునేటచుం
 డినిచునొల్లనికంజనుమేడకేనియుక్ ॥ గీ ॥ అరుచునంగన వెడలంగనడచి
 భక్తు । దుచితసత్క్రియబగతెల్లనుండిగాత్రి । లింగపూజయొనర్ప దొ
 డంగిపారుని । హస్తమునబెట్టికొని చూచునవసరమున ॥ సీ ॥ కాంత
 మాపొడిచి యంతమేరయుదప్ప కూలిమేనెల్లను వ్రేలియు డ । వెరగంది
 భక్తుండు వెసజనితనయింతకతిభక్తి సాష్టాంగమాచరించి । పాపాత్కవ
 నినిన్నుబుచ్చితి మిక్కిలి బాపనేనభవైకభక్తవీవు । నీవుమాపొడిచినతావు
 దక్కగకలభునంగంబు వ్రేలెలతాంగిజూడు ॥ గీ ॥ మింక నానేర నెన్న
 కనిశుమేని । కడమిదిక్కునువేగ సంకటమువాయ । రూపొడవ వేదయా
 ద్గుణితోడననుచు । వెండియును మొక్క గ్రక్కని వెలిదివచ్చి ॥ ఉ ॥ దే
 వుని పేనపొక్కులు సతీచుడి గన్గొని పొక్కిలుక్కటా । నావిభుడట్టెబం
 పిననున్యాయమె నాకుజనంగనప్పుడుం । బోవగనిల్చిరూపొడవ బోవవె
 పొక్కులుబోవబట్టగా । యావిధియయ్యెనీకునకు నేనెకదాప్రథమాపరా
 ధినిక ॥ గీ ॥ అనుచుదయుపేక్షవైంశతమేన । చలదివెద్దయయ్యెదొలగ
 దింకచాదు । బ్రతుకొరొతకాదునుచుదలచియవును । తరవలనువువొర
 గెంతతదెంపునేని ॥ శా ॥ దేసింజేయమిబంధులుం డధరుడిక్షణానుకంపాద్యు
 డై । యాసీమింతియగ్రదేశమున బ్రశ్నతాకృతిన్నిచ్చిరు । మ్మైరింపు
 మునీరు ముగ్ధతకునన్నచ్చిత్తముబొంగెలి । లాసంపాదితచుత్తమావికృ
 తికేలొంట చింతింపక ॥ క ॥ రమణీరమణులభినుతన । రనులను
 గుడిత్తుననిన చాంజలులైదే । వమహేశ నిన్నుగనిచు । న్యమువేడు
 ట నిన్నునొల్లననుటయకాదే ॥ చ ॥ అననిదేవదేవుడభయాభిమతాత్మి
 కయైనయ్యైవా । దనిరతభావనామత దన్నిమింబున క్షణాదరం ।
 బునగృహసేసి భోగమును మోక్షముదక్షుణముదనిచ్చితా । దేయినుముగ్ధ
 క్రితినగృహేనన్నుతేనెనునేరికక ॥

బెజ్జమహాదేవమ్మకథ.

క॥ క్రమ్మ బెజ్జమహాదే । వమ్మయినచేయి పద్దయితవళివార్చా । సమ్మ
తనిర్మలమతయై । యమ్మహిసహరింపుచుండి యిట్లంటికె॥ క॥ బల్లి
దులగు బాంధవులును । యల్లనియోగములవారు నిట్టిశునకుం । జెల్లాప
రినైయు డగ । దల్లియొక తెలేమిచోద్య తరమూహింపక ॥ సీ ॥ తల్లి
లేకితండు దాజించుట యెట్లుతల్లి లిగియుజచ్చె తన్యమిదియ । తల్లిజ
చ్చినగాదె తానునుడస్సెను నేల్లవారికి దుఖమిట్లుకాదె । జెల్లబోయింకేమి
సేయును నీశునిశపసిగానిద్యునేతల్లియున్న । దల్లిగలిగిననేల తలజడత్
గట్టును దల్లిగల్గినేల ద్రావువిషము ॥ గీ ॥ దల్లియుండిన తోలేల చాల్పని
చ్చు । దల్లిలేకుండబట్టి యారండుపాము । సొమ్మధరియించె దల్లిచూ
చునెనుతుండు । వల్లకాదులబూది మేనెల్లబూయి ॥ క ॥ తల్లినుతుదిరియ
బంపునె । బల్లదుడై యిన్నిపాట్ల బడగాబుత్రుం । దల్లియు పేక్షించు
నేభుని । దల్లియుసర్వాంగరక్ష దనయులకెల్ల ॥ గీ ॥ చంక నిమకొనిక
డుపాఠజన్నగుడువు । వెన్నదినిపించు నొరిలోవేలుబెట్టి । పాలుద్రా
వించుమలనాచేబట్టిగడుగు । దల్లిలేక పదాధికంబుధరణిగలదె ॥ క ॥ ఓ
కమేటబెరుగుబిడ్డని । యొకపూటంబెంచు తల్లియుండిననీతడూ । రక
యంతయయ్యెదల్లిగ । నకగల్గిననెంతయగునో నయమునబెనుపక ॥ గీ ॥
పెండ్లినొములుబండుగ పేరటముల । నూరగలబాలులెల్లశృంగారియుక్తు ।
లగుచు దిరుగంగనితడెంత వగుచునొకొక । తల్లిలేకునిబోడిమిదనకులే
మి ॥ వ' ఇట్టివట్టివగలంబొగలనేమి కామసంహరునకు నేనతల్లివైయెల్ల
చందంబుల నర సేదంగాక లోకంబున నరలేక సాకుపల్ల వొప్పితల్లికన్న విశే
షంబుగా నెన్నంబడునని యనుపమానరాగంబున నాగహారుండనకు మా
రుంగావించి ॥ సీ ॥ దొంగిళ్ళపై నిడిలింగదేవునకు నభ్యంగ మంగనజేయు
నల్లల్ల । ముక్కొత్తుశెక్కొత్తుమూడు గన్నులుబులు మునకొత్తుచుండు
నునదనుమీర । బెరుగంగనలెనని శరుణిపిడు వడంగరచరణాలుసా
గంగదిగుడు । నలుగుబెట్టును మేనగలయగట్టి ఘటించు జలము దోయిట

బట్టిజరఁపనింపు॥ గీ॥ నెగడకుండవెన్ను దగఁవాశ్రముఁచేయు । దలకు
గాకపుష్టజలములొత్తు । నీరుదోయిలించి నోరిలోబడకుండ । నదుమన
దుముగడుపులాలతాంఘ్రి॥ క॥ మిసమిసలుతెరివఁపేసం । బసపొసపరినా
ర్చితీర్పుమజ్జువిధి । దృగ్విసజములు జెప్పలుగాడగ । పెససిడ్డుగ్గుసుమ
గంధివిశ్వేశునకు॥ ఉ॥ అంగడిముల్లుమెల్లనగ గాంగుళినొత్తును గాలగా
గుని । రంగజ మానమడకని యాదలజిల్గును బొట్టువేలిమ । న్నం
గనవంగటంగడుపు నంకినవెల్విడి గూర్చిజిట్టిబా । ట్టంగదబట్టు దూపా
డుచునంచుమహానచే జలంబునక॥ గీ॥ నెత్తగ్రుంగెడిని విల్వనెత్తవెర
చి । మెత్తమెత్తన నరచేయిహత్తనెత్తి । యడ్డముగ నగునం జేచిక
యంబనంబు । మామగన్నులుగల యంగనుదిత వెట్టు॥ గీ॥ వెలిచివన్నిచ్చు
గొందినవెన్న వెట్టు । పక్షిజాతంబు సుతుమీదబారిసేను । చెక్కుపైమీ
టియేడ్చించియెక్కవేలు । నొరనిడి పాలుమానుకడు పారబోయు॥ క॥
శిగ్గులు వెట్టుచువేడుక । నగ్గించుచుమగ్గుడించుయతిశయప్రేమం । బగ్గల
మైనెరొన్నున । పగ్గంగా గొళింబు మానిచుచియుక॥ క॥ ముంగిళ్ళ
కొంగియాడగ । నంగన వీరేవ్వంగగ్గులని హోయాడుక । హంగుగును
దరముసేసి । శుంగుమరుగబండ జేసిజొలబాపక॥ ఉ॥ అదముసేయ
జేసి నువ్వురాంశఃభాన నయింది చొళిన్ । బెదనవేలులిచ్చి నడిపింప
దలంచినజాంగులిచ్చుం । బంది విరూప సేతునకు నంకియు నందముజేసి
యాసలం ! బొండియిదప్పులయ్యలు మనోభవవైరికిసేప్పుసేర్పురక॥ ప॥ ఇ
ట్లయ్యంగ నలింగమూతక సుతుగాభావించి నమంచిత బాల్యోపచారం
బులుసేయనాయందు మోయునున్నుగ్ధభక్తిఃప్రకుంగట్టువడి చాలుండై
యుండెనదినుట్టిదనిం॥ నీ॥ శ్రుతియేవఁపేవహిరూపేనయనియుచుస్మృతి
సాధకత్వంస్మరేత్తనియును । ధరతస్య తస్యయతాంయాంతి యనియు
ను హరునివాక్యమకానయతుభక్తు । డైశంగియుగు శ్రుంకడి చిత్రమేయ
ని యీశ్వరుండిట్లాటయెల్లిభక్త । జనులనుహవీకంచి సమస్తాంతరగ గొన్ని
నినయెఁడ గం నెరదేవు॥ గీ॥ దుష్కరసాహసాని ద్రుష్కరసాగుచు । మో

తమిచ్చులంపుననాక్షణబ । దండిరోగంబుపట్టిన తనయ్యక్రియను । వె
న్నకునునోరు దెరవక చచ్చువిడిచె॥ చ ॥ అవిగనిదుగ్ధబాలమదనారికిదద్దశని
కుం-వంబుగా ! మదితలపోసియులిగ-పడి మానయితెల్వసి బొందియకూ-
టా । మదిమదినుండికికు నిశిమాతెపురోగమిదేలవచ్చెబ । య్యదదిగజా-
చిచన్నుదిన మిన్నిటలాగగు నేడుపుత్రకా॥ క ॥ నాకూననాకుమారక । నీ
కిట్టి చువ న్తయొదవె నిలువపునేలక । నాకాళ్లు దిక్కుదెసయిక । నాకె-
వ్వూ శెప్పరావినన్నాపట్ట ॥ గీ ॥ చమటనెత్తురు సవదు నాచిన్ని వమగ ।
యింతవగనీకునైననేనెట్టులోతుక । తల్లిగదనన్న నీకైనదండితెవులు ! నా
కునేటికి రాదయ్యెరాకుమారా॥ చ ॥ కలిగియులేక యొక్కడవె కావెకు-
మారక నేడునిన్ను । ట్లలమటవెట్టునట్టి తెవులరయ్యయంగడి ముల్లూకొ-
ద్దయో । తెలిచుదు పల-వేమిటికి దేవప్రకీర్యలైనవందుమా । కల-
గురువైన దొల్లియెరిగుండరు నీవిటుండ జుత్రకా॥ వ ॥ అసిమరియును॥
చ॥ పనువుచునాత్మసంభవుని పైబడియేడ్చును దప్పకత్సతం । గనుగొ-
నుజేతమైనపుడు గోగిటజేర్చుము మంగువెట్టునో । య్యనతెరచుక మతా-
యనుచు హాయను దల్లడింబుగోకమా । ర్చనలుమునుంగు దెప్పరులు
సారెకుసారెకువైనమామనుక॥ వ॥ వెండియునుంగట గటాముప్పన బొ-
ప్పకంగడి ముల్లయ్యెనని యల్లజనంబులు నాడికొసంగావి నగాకలసెం-
గదా యిదియట్లైననుం గానిమునీ సుద్గులన్నియు నిన్ననొక కిన్నెర
కంతిచేవింటివిము ॥ సీ ॥ కడుపుగట్టలేక వాడయనంబికనెడ పోయియం-
దునగూడుపుట్టకున్న । కుండలుదరువంగ గుండయ్యగుతులకు నాడియాక
లిదీరకచటవాసి । వచ్చిచారమచక్రవర్తి వ్రాయంపంగనాడ యాకలిదీర
కంతమీద । పిట్టచ్చకైరాచవెట్టిసేయగ బోయియటకేలకునింతపిట్టుమె-
సవి॥ గీ ॥ సామవేళులమతమునజంపినట్టి । వెయ్య వడ్డించినాని ప్రీయ
ముతోడ । గారికాలవ్యక్తహమున గానకుండ ! నామృఫలములు భక్షిం-
చియింపబోక ॥ సీ ॥ చెన్నయ్యపొత్తుం శెయిదియ్యక వులియంబలిజురీత
ది యుగావలబోయి । చిరుజొడని కుమారు శండించి వెడసేసినిగ్నవ్వ

గారుల యింటగుడిచి । యారగింపగ చలియెయన్న జోడవ్వ గోరగో
యిచ్చినదడచినురియ । చాడయ్యచేకళ్ళుగరవితో భుజి యించి అనినన్న శె
పైనొకరమ్మనాకు॥ గీ॥ గుట్టుకొడియట్లువిరుసుక గుడువగడగి । నన్న
వారడిబెట్టనాకున్నచన్నె । వెన్నపెట్టుదు జన్నిత్తున్నరాళ్ళి । నింపి
పొట్ట నేడేలండదయ్యె॥ గీ॥ తల్లివిడ్డకును హితంబుపధ్యమగను । బెట్టి
గుడువుదానబెరుగునుతుడు । యట్లు గాకతిరిగి యాడాడబయిపయి । గు
డుచుబిడ్డకుతలపడకయ్యన్నె॥ క॥ జననిగ దానిని చనువున । ననునొచ్చిన
గోరబలుక నేనెన్నండుక । బరిగలచుచొకదిగును । మనమునవేసారనే
ద్యుమానేలడలక॥ గీ॥ చనినచనుచున్నచనగల దినములందు । నన్నుగొలి
నతల్లివీకెన్నగలదె । యట్టిరాకట్టు ముట్టినడగియున్న । స్త్రీపెనునొ
ప్పివీకేలపుట్టుదండ్రి॥ గీ॥ నిప్పుదునకకు చెడల టునేకుమార । నీవతెచ్చి
కొనగవచ్చెనీవిధంబు । నిన్నువీడికుపితుజేయగానేలనొప్పి । మానినట్లా
యనావట్టిమాటలేల॥ క॥ నాపాడముపాడంబగు । నీపాదంబునకుమిగు
లనెగులు వొడ మెనేనొకగనని దియ్యప్పచా । లాపంబగుటకునునీ తలపు
సాక్షినుమీ॥ క॥ ఏలాశేనామాటలు । బాలానీమీదనాదుప్రాణమువి
డుతుక । వాలానుముననిలుసెరొద । గీలించినగాంత్రితల్లికేనుతడర్థి॥
గీ॥ ప్రమథులునురుద్రులును రెండు వార్షములును । ముసులుదివిజులుదనుజు
లువెనుకదెసను । నందిభండేశభృంగులునుముందరందు । నలరికొలువంగన
ప్లుసాక్షాత్కరించె॥ వ॥ అట్లప్రత్యక్షంబై యంబికాధవుండు బింబాధరిము
ఖాంబుజంబవలోకించి సమంచితాలాంబుల నెట్లనియె॥ చ॥ అడుగుముతల్లి
నీవలసినట్లు వరంబుబువేగనిత్తురా । గొడుకవరంబులెవ్వియును గోరదు
నామదిసికు రోగముల్ । వొడుమకనిత్యమూర్తికవయి లోకములనుభి
యింపుచుండుటే । యడపకనీవునాకొంపగు । నీహితసిద్ధులునుముతమ్ము
డా॥ సీ॥ కన్నమోహంబునకంటెబెంచిన మోహమెన్నిమాడగ నెందు
నెక్కుడగుడు । కన్నులారగనిచ్చుగనుగొంటె వేడుకమరిచాకలేదని ను
గువవలుక । వినిదేవదేవుండు వెలదిభక్తిమెచ్చి గుండందగొగిట నప్పు

లింది । మూడులోకములకు మున్నవ్వవైతివినాకు తల్లివిగాన నలినవద
న॥ గీ॥ తల్లివైసివు గాపాడధరణినాకు । నెక్కడిదికోగరు జలనియిందు
మాళి । యన్నికునునిత్యమగుభక్తియప్పహొసగె । హరునకునునమ్మయ
గుటనమ్మవ్వయ్యె॥ క ॥ మగియుచుశివదేవుండను । కరకంతుని గణము

గొడగూచి గారికథ.

పొరుగుగ్రామంబునకునే । వరయందానునునగుచు । వరువకకడగో
ట్టుకూతుమంగిరమందుకొ॥ క॥ కాపిడియటయటతొలగకు । మాపడుచు
లతోటియాటమెముబరపకుమీ । మాపట్టినవ్రతమమ్మాయేపట్టిన దప్ప
కుండసిడేర్పుజుమీ॥ వ॥ మరయు తద్వక్రితంబెట్టిదనిన॥ గీ॥ దేవదేవునకు
నుదినముగుంచెడు పాలు । గోరనించికొనుచు గుడికినరిగి । యారగింప
బెట్టిమదియమానంబుగా । నమ్మిపోయెదమమ్మయచు వినుము॥ క॥
మాయమ్మగురవకెంతయు । జేయుచునీవుండునీకు శైలువపుబొమ్మం । శే
యిచివోత్తికలుక । ట్టాయత్తునుశేసి తెత్తుమనినయమునకొ॥ గీ॥ తన
యనూగిడించిరామూగికరుగంగ । బడుచుకాళ్లు ముగముగడిగొనుచు ।
గంగయావుపాలు గమ్మగాదాగాచి । కుంచెడన్నగోరనించికొనుచు॥ ఉ॥
గ్రుకునస్తానహండి మడగట్టినిభూతి లలాటపట్టికొ । చక్కగబొట్టువె
ట్టితనసవ్యకుంబువ బాలగిన్నెచే । నెక్కిన వేడగొంచు జనియందుక
లాభమమొలబెట్టితా । మొక్కి మహేశకైకొనునున్నతి బాలనివి
న్నువుచుదన్॥ క ॥ వెనుదనియొకింతకనుమరి । గుంకునిరిగి మరియవచ్చి
కోగ దెసగనుంగొను నెడంచుకకోరగా । కుడిన్నబ్బాలమిగుల నుత్తల
పడుచుకొ॥ క॥ పాలేలయూగింపవు । బాలశశంకాంకుయేనుబాలికైన
నియో । కాలచుదప్పెనొకాగుట । పాలదొతొలినాటివనియెచవిగావ
నియో॥ గీ॥ బుద్ధివుట్టకొనేనెటుపోతనియొ । వెంకియునుబొగనుట్టెనొ
విరిగియొ । నిరుగలనెనొచాలవోయూరిగింప । బెట్టనెరనియొమూతి
ముట్టవభవ॥ క॥ కుంచెటికి నొక్కయించుక । గొంబంబైయొండె నని
యొగోరిబెళగనో । వంచుల దృష్టిచునునం । ధిడెనొ నాన్యచులులే

కతెచ్చితినియో॥ గీ॥ మీదుపోయెనయ్యో మీగడగట్టదో । యూరకేల
తావపుచితభంగి । కారణబుగనక కలిగెనాజెప్పము । జెప్పవేనిగో
నుముశిగ్గులుడిగి॥ సీ॥ సికకపుటాకలిసికులేకుండెనాగ్రుక్కెడు గోనినాకు
జిక్కవిడుపు । కడుపారలేదనివిడువజూచెదవేని గుజ్జనోగిరమునేగొంచు
వత్తు । పన్నారుదొంతిలోపలి లోవిలోపలపోలేలున్నవి పంపుపోయి తె
త్తు । పుట్టివైచానలోనున్నది నెను నీవు నెమ్మనచెచ్చెద నమ్మిపంపు॥ గీ॥ కు
డుకపుల ఖండమున్నది గొంచువత్తు । నేను శివసోదరి మతాన కేగివత్తు ।
గలదు పాశంబుచెచ్చెద గానిపాలు । గోరియూచేవయనుచు నద్బాలమ
రియు॥ క॥ ఆరాధనజేసెనుదీ । యారాధ్యులయింట నిన్నునారోగణకు॥
భోరునబిలుచకపోయెద । మారారీపాలుగ్రోలుమీకొనైనైవక॥ చ॥ పమ
చపుమోముజూడగను బాలెటులేగోనువాడనందువే । నెడమడుగేల నిద్ద
రమునెత్తుక తావుదమట్లు గాక నీవడుకులులేక పాలుగొనచాత్మకు సింపుజ
నింపదేనియి । పుష్కకొనివత్తుజెప్ప మహిధూషణ యెట్టులు గాదనెని
యొక్క॥ క॥ చెన్నారుజిచ్చిబొమ్మలు । పన్నరులుజక్కిలారుచుంట్లుచుమా
వా । రెన్నైననెల్లిచెచ్చెద । రన్నయిరికిత్తు చాలునన్నియద్రావక॥ క॥
పాలుజలియారెశేవా । కాలంబునతీక్రమించగాదొడగేవన । నేల్లొంబు
లాగుంజెను । జాలింబెచ్చెదవటంచునర రమృక్కు॥ చ॥ ఇట్లెచ్చిచిందం
బులనమ్మతీరిచినం బసిసనువుగూరి తుగా మెనెనిన గట్టురావట్ట పెంమటి
చిత్తంబు మెత్త గాకున్న సెక్కిన్నియొచ్చిని దోమగోమది॥ క॥ కటకలు
వాపోవుమహీ । తటమదుచగ గాళ్లు నేలదాటించునము । తగటగతజే
తులు విద్రుచును । సొటసొటయై నెలగూలుజూడుక లేచుక॥ సీ॥ కొని
యాడు భంగిందుగుప్పించు గంపి చువెరగందునేమ్మను వెక్క వెక్కి । కో
రదికు కునుజూచు పూరారిజూచును నిజేకవిచు గాన నెట్టిచిరునా । ముజ్జ
గించును వెళ్ళబుడ్లను బెట్టును తెప్పనబుచుగోరవొల సూకు । వెరచియు
దర బెట్టు మరియునుమాటాడు తిరిగినిరిగి ముక్కు చుచుండును॥ సీ॥ బాలు
ద్రామికినిమూలంబు జెప్పవే । మూకిముట్టు వసులుమూకికొ పు । నీవు

ద్రావకునిమావారువిన్నను । జావనడతురిదియ సంత శాంబు॥ ౧॥ మగుడి
జనివారిచేళావమారవైరి । సత్తుసరిపోదునిదటనసత్తుమనుచు । కినిసితల
శంభుతోడ దారింతుకొనగ । వచ్చుబాలికెభ క్తికిమెచ్చినట్టి॥ ఉ॥ మారవి
రోధియప్పడుగుమారిక దెచ్చినపాలకొరదా । గోరికెతోడనె త్తికొనికుత్తు
కబంటిగగ్రోలబాలచె । స్నారగగాంచి పిన్ననియారిడితెట్టితివిట్లు నన్ను
భూ । వారికిజెప్పుదున్నరువదగ్గియంతటబోగుమీదటక॥ క॥ కడువేగగు
డుకడెమ్మని । వడిగొనితనయింటికడకువచ్చిదినముని । క్లెడసకకుంచెడు
పాలును । బడుచందియ్యంగశివుడు పానముసేయుక ॥ వ॥ అ తనొక్క
బాడు పొరుగురికేగిన జునీజనకులు మగుడ చనుకెంచునారు పురోప
కంతంబున నీలకంఠునకు నెప్పటి యట్లుపాలార గింపజేసి యాచేశికం
టిదనచేతికిచ్చిన రిత్తకోరచేతం బట్టుకుని నడకెంచు నిజకుమారింబాగ
గని యిదియెంబోడు రిత్తకోరచేతికిరాబని యేమిలిగె శలియ నె
ప్పుచునవుడు తల్లికందుక్రికిట్లయె॥ క॥ మీరానతిచ్చినట్టుల । మాగాని
కిదినముబాలుచునకుంచెడునీ । కోగంగొనిచనియ్యగి । మాగూఢీగజేసి
వత్తునట్లననేడుక॥ చ॥ పారునకుముగ్ధదుగ్ధున సమర్పణ యెప్పుటియట్లుజేసి
యీ । శ్వరుడొసగంగ గోరకొనిచ న్యుని యిటికినేకుమరినీ । తెగవున
మీరుగంటిరనితేటపడలబడచాడవారలి । క్షురునిగిల్లశంకరుడు గ్రోలు
నెపాలిడిపోలదేమిటక॥ న॥ అనితనయచుద్దేశించి॥ ౧॥ పడుచపాలునేల
సాలుగాజేసితో । నీవుగ్రానినివి యొకావరముని । శోడిపడుకులకునుదో
యిశ్యహానితో । కాకొనునెపాలుకాలగళుడు॥ ఉ॥ తొల్లి పాత్రులయిన
ప్రమథుల్ కృతభ క్తిసగార్థకజగముం । గల్లగజేసియియ్యగరాగానొకప
ట్టినగానియగశ్వరుం । దెలెడనొల్లడట్టిశిశుడేంకికొనినీను కెకముక॥
గల్లయునెల్లరెంకడగానగ నయ్యెడినుటలేటికె॥ ౧॥ యనుచుదనకూతు
దిట్టుట చుంతనుడిగె । నాటియగునాడుతండ్రినినాణిగుడిగె । గూతుచేబాలు
పట్టింబుకొనుచునగి । గోగవారు మోగిస్పెట్టెంబు (వైరి) ఉ॥ ముట్టక
మునుకోక మునిప్రయ్య విధం బనసున్నగ్నముం । పట్టుచువోసి ప్రోహ

యనితీసివాహములైనపాలు , నీబొట్టనపోసికొంటి యెటపోయెడువ్ర
చ్చెదబొట్టయంచుత । నృట్టగవచ్చుదండిగని పారెనుబాలికశంభు పాలి
కిన్॥ చ॥ ఇట్లుబట్టవెంచి పరతెంచి హాలింగ హాలింగ యనుచు నరుచుచు
తరుణిచేతి పాలగిన్నెకుంగేలు సాపుచున్నకన్నియతండి ధిక్కరింపుచున్న
యెడబాలాయోడకు మోడకుమనుచు నాతుణంబతన వత్తుముదెరచికరిడిగ
భోగ రాధుండు గృహసరాధుండై లోగోనుచుండె నప్పడప్పడుదుంజూచి
తండియాశ్వర్యపడుచుం బశ్చాత్తత్తుంజై ॥ క ॥ హబోయిలెనుతాయని ।
వాపోవుచు గూతుగూడవచ్చిరయమునం । బైపడిచేసాపగురుక । జేపడి
నాపడుచుబోచ్చె శివుగర్భములోన్॥ గీ ॥ ఇపుడునారైల్లకొకపరియిందుధ
రుని । మీదజిక్కించుకలుమిగులబెరుగ । కత్తిరింతురుచృశ్యంబుగాదెయి
దిను । చదిలంపంకగొడగూచిహాగ్యమునకు॥

దీపదకళియారుకథ.

చ॥ అనియును గాకకంచినెనునంచితపట్టానుంగునుండుదీ । పదక
లియూరునాగుధ భక్కుడుగార్యము మిక్కిలంబుగా । నొదవగ నొక్క
నాకు పొరుగూనికిసేగుచు మాగకమధ్యమం । దదవదవైశంకరునికూల
యముంగనిదుఖి కాట్టడై ॥ చ ॥ హరునకు రావు కాచి మహాబలవంతుల
తోడివైకాసా । పురుషునకెన్నుమంజెడకపోయెను రక్కసిజేసిగల్లెని । ధర
పముపుల్లనే సేపుర ఛాముని సోమనినొక్కకుత్తికై । ౧౦౪౫ నిమిశాట్టిగొ
నుజేవతలన్ గనుచూచుకుండెన్॥ చ ॥ అనియును గానంగులంబగుని
శేసెను సార్యకాలమున్ । మునులనుగోచి పాతలకుమోముగ జేసెనుబుద్ధి
జాలమిక్ । దనుజులకొదకన్ । బలదయ్యలజేసెను వైత్యుడకనుం వెనుక
కుమున్నుకాలమునలేలగుగోలకుదెచ్చగాకుకా ॥ చ॥ అనియును గాకశంభు
డుగృహకగుడంచునుతెంపమనిన । ట్టవయతసర్వసంహరణ వధిగరచిం
పుచునిండుచీకలుల్ । యొది పదుకొన్నవన్న శేషులధ్వజపుష్పసుత తుక్కోటి
కిం । బదిలమకాలచాలచును పాదముదొన్న గంగనామ్మకా ॥ డ ॥

కోటయు కొత్తలంబులును గొమ్మబడ్డవిరెండుదల్పులుం । గూటమువె
ల్పలకవిరిగి కుంభినిగూలిననట్లనంచెయుం । జోటుదలంగి గోవుగమా సూచు
చునున్నది చెన్నభంగులం । బాటలజాటికి స్థితిప్రమాదముడెచ్చుచు పేక్ష
జేసినన్ ॥ ఉ॥ మేనసగంబుగైకొనినమేనకపుత్రికయున్నచోటునుం । గాగ
రాదుభీతికాయములోననలినమయ్యెనొ । యానిళితేత్వయందచట నెన్న
మనిల్చెనొ వాటనుండియుం । బూనికతోడనమ్మళపుష్పాన్నినచందముగాన
మిదులన్ ॥ చ॥ బహుజనకోటికోడి పగవాయకయండియు గతుకొనిగె
సహితుడుగాక సర్వజనసాధ్యసకారకమైనయట్టియొ । గహనముండని
శ్వలతగాపురముండుట నీశ్వరుండెతో । మహిమసహాగవికచ సమర్థుడు
డాతలనెంచిమాచినన్ ॥ ఉ॥ ఎంతటికూరులెననహాచుత నీపిపినాంత
రంబుచం । గంతునిరోధినుంచుటయు గార్యముచికి వేళకత్రుల । త్వం
తబలాధ్యులైన నసియార్పగడాతురుగానశంభు । సక్రాంతమునాచియుం
డుటయు పాధునిచారమునాకుగాడగన్ ॥ చ॥ అతనియింటగొనిధిసమం
తయు దేగబంచి తెచ్చినక । ఘనమగురాజికోటయు నగడబొగడకునె
కగ గానుగొ । జ్ఞానరచియుంపశేసి యహిసూషణగేగుము మంటపంబు
నూ । తనయగగట్టిశంకరుని దాసలశాంకరినిల్పివెండియన్ ॥ చ॥ పసగర
సాలసాలముల బాటలనింబకదంబకజాలచం । దనహాచంగారి వసుధా
రుహమోల్ గుడిచుట్టులందని । లెనుమనువంబుమాచియును బిల్వమగ్రీతు
ళనీదళంబులే । దినమున పూజకున్ గలుగదేవునికట నటివెండియన్ ॥
ఉ॥ గొమ్మలకొత్తలంబులును గొమ్మనదీరిచిమీద టెంజీలిచ్చుగల్గొకో
టపయి నెకగడజూచినదెకుచోటభ । త్రమ్మలుచాచురంబులబతిలు
నిల్పినజూచువారికిం । గొమ్మలమాటులస్థలు గుప్తననున్నటులుండవెం
డియన్ ॥ ఉ॥ నీటికిమాట్టపాటయిననిల్వడుకోటనజొచ్చిమాంచగా । బాట
గుమాటగల్గనొక బావిరచింపగ జేసిసేనకుం । గూటికిదట్టుముట్టునగూడి
దగూకయ విప్పుచెంచున । ప్పాటలజూటు సేవకుడుపావరలం దెగడ్డల్గు
నెడియన్ ॥ చ॥ ఇసుకయొగ్గరిప్రాయము యాటెదూలగుల విరగ

లుం । గనులు మహాకోట ప్రాంతము కొంకులకోటలు నెత్తు గుండులున్ । వసులు
నువాటు రాలు బలువంకలదుడు బసిన్న దుడ్డులున్ । మసలక గూడవై చెవిను
మాజినక త్రులు భీకరెదగన్ ॥ ఉ । అల్లము బెల్లమున్ జమురు నాకులు బోకలు
నిమ్మకాయలుం । జల్లులు బుల్లువ స్త్రముల మోపులు చాపలు బ్రీతితోడ వెల్లు
ల్లి ముజీత పండు బెటులు ప్పుచు ప్పుచు మరీచ రాసులుం । గొల్లులు గాగనిన్ని
యును గూడగ వై చెరుకోటలో పలన్ ॥ ఉ ॥ లావరులైన యోధులు దలారులు
జారులు జాలువార మై । గావలివారలు పూజరులు గా దెలిచుట్టుల ద్వార పా
రిరున్ । సేవకులున్న యోధులు సెట్టులు భట్టులు దివ్య టీలలో । వైచిలసి
ల్లు సాధుకుల నందరి నేలెచుకూలి గావగన్ ॥ ఉ ॥ వారును దాను గూడుక దివం
బులు లేలున తండు ధూవా । ద్వార వమ్మెల్లదిక్కుల మహా భక్తి మోయగ
జేయుచుండరా । కారముగోపగించి హరిక జజ్జలైన నుసిక్కి చూడగా
లేరని సన్నతింప నవలిగ ముగించుకొన్ని ఘృస్త్రముల్ ॥ ఉ ॥ అంతట చేత చన్న
ధనచుంత యుబోయుచు బీవకల్ ప్రజా । సంతతి కేయ్యలేమిదిగ జారిరి కొందరు
వారి మారుగా । సంతట సంతటన్ వినులారక యుండగ నిల్చి కోటాచా
గ్గంతము దాచుచు గతి పయ్యులు నెప్పటి యట్లకావగన్ ॥ చ ॥ వసువళులైన
నూడను వారు గొయిన భక్తుడొక డున్ । వినువక వాగ్గయ్య ర దనగ పీపు
న యూపుచు కలరా టిపై । వెనవలించి యొక్కరున్ వేపుకు వెట్టులు మో
యి నేయుచున్ । వెనరకట్లు గావ నువత్తులు దోగ నూ సదీసిన్ ॥ ఉ ॥ ఇ
క బురంబులోని ప్రజ వెల్లింబుండ విద్యుతేచ్చిమా । ప్రాకులు సకల డక్క
దీక్ష మంటలు పెట్టుచు నెప్పటట్టతా । శేషవకోట పట్టులం ద్రిచ్చుచు మండగ
గొన్ని నాళ్ళకా । ప్రాంతల జాల ముప్పు సెలం పను నచ్చిడగా సకల తటన్ ॥
చ ॥ తడయక నిండ్ల పూరి ద్వరి సెంబుగ వెంటలు జేసికాల్చగా । గడవక గొం
తకాల మెటు గాల్చగ గాల్చగ బల్లు గుట్టుకో । బుడవయు పో పోయిన నుభో
రునగచ్చుచు మాడ్చెనన్ । పుడవలు గాల్చుచు మోర వారయు జిక్కక పో
యెనగోటన్ ॥ ఉ ॥ ముచ్చిచి బీకలంబగు మెల్లను మెల్లన గొల్లెగో । యం
చు కెరోజ గూడి డ యెల్లి తగగ్గి నంబున గొల్లెం । గొంబులంబు మండల

జనీకర శేఖరుభక్తుడవునా । క్రించుకద్రొనభీతిలక యెప్పుటియట్టులకోట్ల
 గాచుచున్ ॥ ఉ॥ ఇంతట వేగుబొమ్మబలెనెశ్వర శేవకుడిట్టులుండగా । నంత
 టవెంట్రుకల్ గమరియాదలగాలుకరాగనందికా । కాంతుడుగంతుమదికా
 పురఘస్మరుడాతనిమోలయోగు । లభ్యంతరసీమగాచువిమలాకృతికైకొ
 నివచ్చియిట్లునున్ ॥ చ ॥ సదవలచి త్రసాధుజనసమృతవృత్తమదియ్యభక్త
 దీ । పదకళియారునీదుదృఢభక్తికిమెచ్చితినిత్తునీకునె । య్యెదిమదికిషమనబ
 రమేశునకుం బ్రణమిల్లినాకునె । కొదవయులేదువిన్నపమొకండు వినంద
 గువిన్నవించెదన్ ॥ ఉ॥ ఈవిషినంబులోజీవికియెందును బొందనియాలయం
 బులో । నీవ్రవసించియుండుటయనీతియిదెక్కడిపేదదైవమో । యీవిధి
 గన్నులంగనగనే వినజాలజగతుంటుంబినా । భావములొనకోరి యిది
 భావజనంహరవిన్నువెండియున్ ॥ చ ॥ కమలభవాచ్యుతాధులక్షణిసగళ
 క్యముతైనపెక్కుదు । గణములగముల్ శివామనకుగల్గనచ్చుటశాసి యీ
 వనాం । తమునవసింపనేలబదనవ్యవిమానముమీదనంచుధా । మముసహ
 తంబుగాగ బురమదకనుగొంచునురాజితాద్రీకిన్ ॥ చ ॥ చనియెవిదిత్రీమీ
 తేరగుళంకరుమెచ్చి భజించిభక్తులెం । దునుదదజ్ఞునేగుదురు సూత్తువి
 మానముననహరాద్రీకిన్ । వినియునెరుంగమీవిధము విశ్వపతింగుడితోడ
 గూడజ । య్యనగొనిచన్నవితయని యధికనుతించి భక్తులందరున్ ॥ చ ॥
 మదనవిరోధిముగ్ధగణమాన్యుడదైన్యుడువైలజాధిరా । ట్టదయుగభక్తీత
 త్పురుడపాకృతపాపుడనంగనొప్పుదీ । పదకళియారివృత్తములుభక్తసభాస్త
 వివిస్తరించినం । జదివినవిన్నభక్తులకునన్నుతభక్తియుగల్గువెండియున్ ॥

సినాట్యనమిత్రాండి గారికథ.

క॥ వినుకలచిలోవమునునాట్య । నమిత్రాండియనుభక్తుడతడొక్క
 దినం । బునీశునిదేవాలయ । మునకరియజొచ్చి యచటముదముదీరు
 గుచున్ ॥ క॥ దంపితగగదనుజాధిపు । దాండవమూతినిమహేశుదాగను
 గొనిభ । క్తులగుఁపూజరితో । వొండెగుగనిగుగ్ధయగట నొగినిల్లని

యోక్॥ క॥ వడుగయిచియేమిశంకరు । నడుమును విరిగినది పాద హాళికం
 బుక్త్రొడచాయనుంబహియిన । వడువునబై కెగసి కానవచ్చెడును
 రియుక్॥ క॥ వంకరవంకరలైనర । పంకజయుగములునుగానబడుచున్న
 విము । వ్యంకలును బోయి తనువా । తంకంబు వొంది నదిగదా శంభు
 నకుక్॥ క॥ ఒకపదమిల మోచియుమో । వకయున్న వంగి విల్లువతె దల
 యునుని । ల్వకనొక దెస కొరిగినయది । యకటాజడమడియు వీడినదిము
 కటన్నుత్॥ క॥ నిలువులుబడ్డగణ్ణరె । ప్పలువొడవు తంబలా కపధికసి
 లాగిల నేల మయ్యెనీకక్ । దెలియదుగాయనుడునగుచు దేవలుడనియెక్॥
 క॥ వినుముగ్ధవాయుదోషం । బనుకోగం బిడిమిగుల బ్రయాస కతముగొ
 బ్బునబరికారింపకుండిన । గొనగొనహరుమేన బెకునోవులుపుట్టుక్॥ క॥
 ఈనొప్పిహస్యగానీ । చేసెళనననగుచు మందుసే యింపుమనం । దా
 నదిసర్వవశిజముగ । మానసముననెంచితనదుమంపిరమునకుక్॥ క॥ వి
 సువిసజనియచటంగల । పసధనపంతయును దెచ్చిభ క్తుడుబూజా । రిస
 మతుంబుననిడియిది । వెనగైకొనిశరణుమాన్తుపె శంభునకుక్ । ధీనిధి దాన్య
 ముసేయుదు । మీనియ మోక్షికినిసాక్షియీశ్వరుడునుమీ॥ క॥ ఎట్టై ననిట్టి
 పుణ్యము । గట్టుకొనుమటన్న వాకిగా నిమ్మనితే । ట్టెట్టియొక కొన్నిమం
 దులు । గుట్టుననామిదవునా నెగూచి పోయిపయిన్॥ క॥ యెత్తించిపొం
 గువచ్చిన దత్తరపడిడించి వాయుతైలంబిదివో । బత్తుడహరుమైనలదిన । వి
 త్తగిలు దెవులుపథ్య విధితో నడవక్॥ క॥ అసతంబిచ్చెప్పిన నాట్టరి । మి
 త్రాండావినిత దాధిష్ఠవిధిక్ । మనసిజ హరుమైదైలం । బునలేపనజేయ
 సేసియంతటమీదన్॥ క॥ భువిగలపుష్కృతచివురులు । జివురామనపాకు
 పండు జిల్లే డాకుత్ । నవకము వావిలి యాకును । నవి మొసలం గల్గమం
 దులన్నియువినమున్॥ క॥ తెచ్చుచు బాకములిడుచార । పొచ్చుములేర
 నినుకపొట్లునులనొడత్ । వెచ్చగగాచుం బథ్యము । చిచ్చెర కంటికిని యొ
 జ్జశెప్పినభంగిన్॥ క॥ కావించి కెట్లుచు నువత । జేధిచోక కొన్నిదినము
 కేరియునుగుణం । నాచంతయు నానందం । పొచ్చుమునానందం కేరియు

తగులుటై॥ క॥ ఎకరూపిత్వేనంబిది । యకరూపకటయడవిలోని యాకు
నునలుమక । ముకరూపిత్వేనలుమాన్పునె । గ్రహరూపనే నౌపధంబుగాక
జాణిగినక॥ క॥ అనిశ్చయించిభక్తుడు । దనప్రాణంబునకు నలుగుతఱిని
మహేశుం । యనుబ్రత్యత్కృతినా । తనిమోలన్నిలె ప్రమథతతులుం
గొలువన్॥ క॥ మనసిజమదకానావా । ట్టనిమిత్తాండినిగృహసుధా
ఖిలోదే । ల్పినినుకమెట్టికనడుగుము । మనీషి తాధకమనతడుమాప
తకనియెన్॥ క॥ సర్వజ్ఞశర్వశంకర । గీర్వాణార్చిత పదాబ్జగిరి జాభవ
సౌ । మ్యార్యాచనకళేబర । బద్ధినదయనాదు విన్నపమువినుమనుచుక॥
క॥ తాపకదివ్యశరీరం । బీవిధి మువ్వంకలైన యితైరగు వినంగా వలతఱ
రోగమోసహ । జావస్తయునాకు దెలియ నానతియిమ్మా॥ క॥ అనివి
న్నవింపవినినా । ట్టనిమిత్తాండిని శంభుడను నాదినినా । ట్టనిమిత్తమౌ
నే వచ్చిన । యనఘాకారంబుబుత్రకావినవయ్యా॥ క॥ ఏమున్ననా
ట్రమాడు । గామదిరతివుట్టిడనురుగమహాయంపం । భూమియమొం
దెవరతాల్వోచుమునకునె త్రుడ్రులైనుడుకులమెల్లక॥ క॥ వినుతమహిమా
దేవాన్నిత । మనసిత్తాలోపమునకు గాకజహము । ఖ్యుభిలలోకులుయ
డవడ । గనరాకమౌడ జవలఘటార్థటికిక॥ క॥ గంటల మువ్వలరవ
లీకి । గుంటనచు వెరచిశుగుడగమరి మిన్నంబెడు సరతాడనములు
గుంటుబరచి విశల నంలకుండుమంగన్॥ క॥ దట్టపుటూర్పులజలధున్ । గి
ట్టెంబడబాగ్నియా రె గేలిగతులకున్ । మెట్టుబదఘట్టనెల । యట్టిట్టెని
తింధమునవలంబించెన్॥ క॥ దిరదిరదిరిగినిలవది । కరూలిరునాలుగు
నుజాపకట్టనదెల్లెన్ । ధృజాగిధక్కరించి । గిరులారును నొండుధూ
లికిందులమానెన్॥ క॥ పొంగుగ ప్రమదంబూదిన । గిందజరతొచ్చపం
బుగిజగిజానం । దండజటంబుహనినర । విందభవాండంబుతత్వవిస
రిముగ్రుంగక॥ క॥ వకినాడన్ భూషాశణి । గమరొ జన్నేత్ర పన్నా
గవలజశలపై । ముడిచిన క్రాన్నెల గరిగిన । దయక యయ్యమృత ధారత
లదిగూరెన్॥ క॥ ఏనువక వచ్చిన బుగ్గ । దినురాసుర వరుల కతల దీనిన

పేరున్ | మనలక యమృతపు సోకున | వెనననువులు దాబ్బిశరణు వేడుచు
మరియెన్ || క|| బొబ్బలు వెట్టుచు నార్చుచు | నుబ్బున జతగీత తతుల నొగి
బాడుచునా | గుబ్బుగ నారతి వేళకు | గొబ్బునరితి సాలగింప గురుహాషణ
మునన్ || క|| అడుదుప్రమధవ రేణులు | జూడంగా తాండవంబు నురుచి
రముగనీ | యీడితరూపంబెవ్వరు | వేడుక మైకండు వారి వీట్లానుభ
వముల || క|| అనియానతిచ్చి యానా | ట్టనిమిత్తాండిని మహేశుడనురా
గముతో | దనపురికిగొనుచుజనియెన | తనిచెరితమువిన్నము క్షిదప్పదుమ
రియెన్ ||

—శ్రీకాళహస్తికన్నప్పకథ. ౩—

క|| శ్రీమద్దక్షిణక్షేత్రాసామలనామమున కాళహస్తివెలయుద | త్రీ
మాంతికమునబల్ల | గ్రామంబుడ మూరనంగ గలదప్పరిలోన్ || ఉ || ఎప్పు
డుబాయకుండు పరమేశ్వరభక్తివయః పయోధిగ | న్నప్ప యొకప్పు వేట
మెయినాటవికావళి గూడిపోయితా | జప్పుడుసేయ కొక్కతరు సన్నిధి
దాపుననుండువేళక | నెప్పులువ్రాల్చి శెప్పవెడనందరతో జనుచెంచి నంత
టన్ || చ|| హరుడుతపస్వివేషమున నాతని ముంగలనిల్చియంతను | స్తిరమ
తిశాకమందునిచి శ్రీకలశ స్తితి వారిధారిభా | సురముగదోచి ఫాలనున
నొప్పుగభూతిధరించిపుత్రయీ | తరవునబొమ్మకాంచుచు లీక్రొనిజాం
గముదివ్యలింగమున్ || క|| అదిప్రాణలింగమునుచూచి | విచిత్రంబుగవికున్న
వినిలేచిముదం | బొదవిసమచినలు దిగులు | పనిలయిగా జూడ నొక్క
ప్రాజ్ చెరువున్నన్ || క|| అకాలి త్రోవనాకర | డేశంగిరిసేగి కంఠక్షే
చిభళి | నాకలఃకరము యమ్యెగ | దాకంపే చేకరిచి ధూర్జడి మైత్రీ
క|| వాయువమాక్షికపావ | కలలోచను గనుగొంట డిట్టలోలో స్త్రీలం
బైచెల్లెలకుగలగా | నాచక్కచిగంప గొంచునుగ నిలచుకొని అను
చుం గన్నప్ప దేవుడిశునుకు సాష్టాంగ ప్రణామంబున | యెన్నగుంటలయి
తండెపోనిజము మత్సాగ్రదేవుడి యింటన్ చనువొందిననాటి బాసె
చినగా నాయంబె నాప్రాలంబి | గొనుటన్ నెప్పకాక గట్టి నుని నుట్టి

చరిలుగానుండగన్ || ఊరాననట్లు కొట్టినను రాజకూటాపుని బుజ్జగించినె!
 పై ననుబట్టి వేషతోనియెను బుద్ధుబజెప్పియెననే ! మైకనునిచ్చి మోల
 బడియెనను పల్లెకు గోంచుచాకనే । బోనఁ ముగ్ధభక్తుడహి భూషణుతో
 వసునీక్రమమునన్ || సీ॥ ఇక్కడ యడవిలో నొక్కండవును నుండగతమే
 మిశ్రేష్టవేకాలకంత । గొరగులు మైత్రపత్తి పూజసేయంగ మరులెత్తిన
 పుష్పాంశురైరి । యేవిధితంబుతో వాడమడచిశోభిత చెప్పవలగచ
 కుండదీతుఁ । పరుసనందడిద్రొక్కువడలేక నితిగిరివడిచివచ్చినివో విడి
 నమువకును॥ గీ॥ గాకమాదర చెన్నయ్య గలసితనుచు । నిన్ను వెలియన
 జచ్చితోనికుశంక । వలపటికి నొక్కవనితగా వలసివచ్చి । తొంటితపమి
 ఘ్టనీయంగ దొడగితివియె॥ చ॥ పలుమఁ నీవునంట బడిల్లెను విన్నురలే
 కదాగగా । వలసితొలంగివచ్చివోవారిడగభుజులొట్టివడిన్ । మె
 లకువదప్పనేట మెలునేడును ? యెందువచ్చితో నుంహర నన్నుబ్రో
 వనసమాదరణంబున మెలివచ్చితో ఊ॥ ఎచ్చటనుండియచ్చడికినేగెదురి
 బ్రతుకెట్టులీననిం । జన్మజొచ్చియొక్కకు మానము నెగ్గను వెకరగి
 బ్బని । నిచ్చటదెప్పునవైచియొక్కడికి బరువైవచ్చినే । శెన్నెరబ
 ట్టితెచ్చెదను శిష్యుని శతమయాఖ శేఖరా॥ క॥ బడలగముగాన్ననగజ
 యు । యడవనిన గాదు మాటలెన్నియునేలా । నెడనై నెవ్వరును
 నె । కుడివా రెవ్వరిక మెలుగాలమునయే॥ గీ॥ కనుట బున గట్టనగో
 చిపాత । నొంవబడిసివిట్టులొంటికిరిగి । చక్షుగొక సమును డడలిన
 దిక్పైన । కొండలంగురిరుగ కుంఠవీవా॥ చ॥ ఊగములు న్నెప్పలలు
 లునుకంఠున గంభ్యునుని విన్నవీ । చరుంబును గలగొంబు వాంగ
 యందురెంటికి బా॥ శృంగులులుంకమా నెకు కలెనవచ్చిననె
 సౌఖ్యముల్ । వరుగ్గనెట్లనిన గాక విరూపగావిన్నునెప్పెగన్॥ క॥ అ
 డవులనుచిడియలచా । లొడిప వాముచుతేనె యొడుముల గేసెన్ ।
 డువంచి వెదురుటాగిర । మడిలఁ మామండల నుండునపి యెన్నుడుక॥
 ష॥ మరియనట్లుగాక మెలునంటున నభిమతంబగునేరుచు లుంగుగడ్లుదర

గిలై నమః సమేష్టుః గతైవేద్యః । మిచ్చుచున్నవాడు హేచ్ఛివీడు॥ ఉ॥ ఏ
 నుదపస్వింఘ్రం మచ్చగః హింసుడు యోగ్యుడుగాడువీసతో । మానకనాకుబో
 రననిమానిని ద్రోహముసంభవించును । న్నేనుగునొకరి లూతవధియిం
 పఁచెయిచ్చటచిచ్చరంబున । న్నేనునునేడుకీనిగడు నేర్చున నూర్పుల కట్టి
 బాపెదక॥ ప॥ లింఘచునతఁడా దంతిదంతవాయ సంవాదంబెట్టిదనిన ఖం
 డశశింఘ్రంఘంఢేఢం గాలెడు చైలదియఖండా కండపరశును పరిభాగంబు
 నందనతంతున తానుఁబునకు జుట్టును జుట్టిన మాకులం బ్రాకినతృణగు
 ల్లలతా ప్రతానంబుంబు లాధారంబు గావించుకని కడునిల్చి ఘంటవేడి
 యుంగపోలంబులుంబు మెచ్చించి తదగ్రంబున శీతంబు తప్పించి ద్వార
 బంధంబులు సోంకరిగఁజ్ఞులం బో మతచ్చులును రమ్యంబులైనా నిమిఁకంచిన
 రవుండపుని గొప్పకరివీరముకుళంబు లనేక సంఖ్యంబులందు గేహిళ బంధం
 బులనుసంధించి శతదశదశశతదశ కమల కాజివిభ్రాజిత ప్రసూత పూజా
 బంధబంధు గానేక రచనాం చయూబు గావించి చైలంకిప్రసంధ్యలుగానం
 దకారి ననేకకక్తికాత్పర్యాల గొల్పించుడెనా సమయంబున॥ ప॥ క
 రియచ్చోకినచ్చి తను వనా రాశ్యమంత గాంచిగో । పరచానేశము
 తోడ నిశ్చలనిష్ఠైదామట సుధించెనే । పురుషాయంచు నిజ క్రవచ్చులన
 సంఘాశించు హంబుచే । హంపైవాడును నోవదట్టి ఘనతు డాసీత
 మానీయమక॥ చ॥ హరునభిషక్తుశాసకరినకా దలచెచ్చిని కల్వలుంసీతాం
 బురుహములంబు గాంతకుం బూష్టప్రకాలము నిట్లుగొల్వనా । తురమతి
 లూతమత్కృత విఘాతంబు నొడగఁ జెయు వ్రోహిసే । నరసి వధింతునం
 చుగుడికంటనింతట బూన్చియుండక॥ గీ॥ గజముచును దెంచి గొప్పించు
 కరణిగాంచి । తంతువాయంబునన దానియంతరింబు । గోతియైనను
 జూడకవంతికరము । వెంటదలకెక్కిదొలిచియాద్విషముజంపె॥ ఉ॥ ఏ
 ప్పశుగాలకంధరుడ హర్షతికోటిసమప్రభుండుగ । న్నప్పపిముగ్ధభావ
 వంససన్యగభక్తియు నిస్పృహత్వముక । శిష్టక శిష్టనల్లెనక సేయంబులం
 చితపస్విమోలదా । నెప్పటిలగు శూరధరింబు మోమునమూ

దుగమ్మనాథులు క॥ అందునొకకంటనుదకం బందందస్రవింపుచుండహా,
 రుద్రుడగువా కందర్పహరునిమీదను । తందరసుతుడటకువచ్చి తగసిరు
 మిశెన్ క॥ తలపైపత్తిరహరుపై । దిలిపివలఁపూర్ణమైనదొంతికపుని
 ముం । కలనిడేయస్పింపగదృగ్జలములు పత్తిరిమునింగిగారగ దొడగెన్॥
 వ॥ ఇట్లుగారుకన్నీరునిలువంగన్నప్పచే భూషణున కెత్తించిన యంతర్ధా
 రములతో మంగళంబయి చెలంగెనట్లునుంగాక పిశంగతుం గోత్తమాం
 గురంగంబునం బొంగు గంగా తరంగిణి వృగాదపాదా హాసించొలంగి పా
 దోదకంబయి సతంగజభుజంగనపాంగోదకంబు లింగోదకంబయి ట్టుడ్రవి
 నోదకంబులు ద్రివిధమున మేన స్రవణముల బయియొప్పె నప్పుడు బ్రహ్మాదికిం
 ద్రివిధూదకంబును బొందబాడి యకదాయనంగన సంగవైరి సర్వాంగంబు
 లుంబ్రం గుండగుచు నుండె నప్పుడు॥ క॥ అగ్గలమయ్యెనుకన్నీ । రిగ్గజద
 నుజాంతకునకునిఖనోయనుచున్ । డగ్గరినేత్రముగనుగొని । బెగ్గలిగన్న
 ప్పశివునిపేరొకని పలికె॥ సీ॥ కటకటాయిదియేమి కజకంబు గలిగెనో
 నిటలాక్ష సీకంటనీరుగార । నిందవినిగారి నీరైన నాడును దడిగాడుకన్నును
 ధాకరాంక । జనకుచేదనయు నిందునిమించు నప్పుడు నేడ్పు నెరుంగవహీ
 శభూష । చీరచి చుడు విప్రచార మారడిబెట్ట కారింప గన్నీరుగానవ భ
 వ॥ గీ॥ రాలరువ్వంగ గన్నీరురాదునీకు । మన్నుమోవంగ రాలదు గన్నునీ
 రు । పరసతికిగా గ భంగంబుపడెడువేళ । రాలవత్రులు నేడేల రాలెనీశ॥
 క॥ అనయంబున్నిట్లునేడ్వ । బనియేమియాలి సుతుల బాసి యడవులం । జ
 నవల సెననుచునేడ్చెదో । ఘనలోకములొ కడుబ్రోవగా వలెననియో॥ చ॥
 మరియును నాకటింగడుపు మండగ నుండగ లేకనేనినుక । వరచెదనంచు
 నేడ్చెదోవనంబున స్కృగ రాజియాగినన్ । నెరచెదనంచు నేడ్చెదవోవేన
 వినీ పనిపాటకోప ! నరిమరి బల్లెకుంజ నితినంచు దలంచుక నిట్టులేడ్చెదో
 గీ॥ చేడ్చురువుముట్ట జీవంబుపోకకు । పొగిలి పొగిలి కంట బుటెడెసి । నీ
 రుగారనిట్లునీవేడ్చె దోహర । కలచెనీకు నేడ్వకారిణంబు॥ చ॥ కలిగినశెప్ప
 వేయచుచుకొంగలిశంకయ నప్పలించున । స్వలముచుగంగనేమి యికబుత్రు

డనేగలు గంగనంచున | శ్రులుదుడుచుక శివాయటుల జూచినీ సరిలింగ
ముల్సేనుం | బలుమరు నవ్వరాతగులు బాసియు బాయదటంచు నాత్మ
లన్ || క || ఈరీతి బలిగి మరియుచు | నూరార్చుచు నెవ్వడేటి కూరికు తు
డి | యూరకు నాప్రాణేశా | యూరకు నాయన్న యనుచు నొడబడబ
లుక || గీ || ఉమ్మరికెయింతయేటికి నుడుగుమనుచు | రొమ్మననుశంభు
నేత్రోదకమ్మలూత్త | నెసగుముగ్ధత కంటిలో కనవుగాగ | దానశః పా
సిశోధించు తన్నుచునము || ఉ || అంగుళులంగపాక సచలాంబకపక్షి మునె
త్తిపట్టియూ | లింగముకంటిలో నెరసులేదగ పాయని కాడ నూదునా |
లంగొనిగ్రుడ్డుపైని వురుగ్రకుట న బెట్టునుమీనయావిదా | సంగటచీర
దోగినమనంబున గుండుచునుండు వెండియుక || క || కనుగొల్గించినద్రవే
లిడి | గొనకొనియెత్తిననుగనుంగొన గారుజలం | బనికడకనొత్తినంగా |
లిగిన గారుదొంటిమెట్లుకీలాలంబుల్ || క || కొలుకులురెండు రెండుం | గు
ళులనదుమనేత్రమెల్లగొలుకులగ్గతయై | జలజలజలములువొలుకగ | గొ
లుకులనాకన్ను నదుమగూడంగడలక || క || పింఛి గారుచుండగ | సం
జూచగన్నపు హరుదృగశ్రుజలచుని | ల్వింశేయకడుపొగలుచు | బ్రాల
జలియైమొక్కులిడుచుబడిబడిలేచుక || క || అటకటాయనహరుచు | ట్టు
కణట్టుకతరుగు భ్రమసిటునబువ్రాచుచుక || క || ఎకలతనొందు న్నన్నేటికిగార
ణమరియుమరియు డెందములోనక || పీ || ఆనందభాష్యములని పేర్కొంటు
నాహమకచిహ్నంబులేచాననమున | గుణాటాక్ష విక్షణ వారయంబు
నాజల్లనై యుండపుష్టములుగాని | ఘమకజలసార కలభా స్మృతిమెంచు
న్నగన్నులబొడము నేమహకజలము | దుఖంబుప్రేరేపదొరగు వీరందునా
రెండుకన్నుల గారకుండు టెట్లు || గీ || గంటినేమేని రోగం బుగల్గవలయు
దప్పవోక యెమరికోడిరెప్పవిధము | నొవ్వియోపొరగప్ప నొల్రవ్వుగంటి
పొటోతటిగన్నో మాదయో బుద్ధిదలప || గీ || మైలరొ యీవిధంబుదు
మొంసగతియొక కాకయెండ్లొకయొకరోగంబొదీని | కేమిచేయుదునుం
దుమాకెరుకలేదు | నామనానాధ నాయన్నరాదుగలకి || క || మోక్షుల

టివనుచు వెరతురు । నిక్కంటుగనీకుద్రిఘన నీజనులిటునీ । కొక్కడచిన్న
ముబ్బిరిన । తెక్కింటురె నురలు నిన్నులేశంబైనక॥ క॥ నీకంటిమంటమ
డనిన । యాకాముండాదయైసయరివరులెల్ల । స్వీకంటివాతకవిన్నకగ్రీ
కంటన్నగుచునీకు గీడుదలపరే॥ గీ॥ ప్రాణపదమైన తలపైనబాసిపోదె
యంగహీనులగన్నంతనంగనలకు । రూపవంతుండ విప్రుడు గురూపియైన
పల్కుగాజుచినవ్వరె భక్తులైన॥ క॥ మునుహరికి నయనమొసగిన । మన
నీజహారు మహిమయెందుమడసెనొకాపాలం । బుననాబులుమృగముల
గాన్ననలుపువట్టిలై నాచునంబెట్టోర్చుక॥ ఉ॥ ఎవ్వరితోరచింతు ధృది
వ్వరుయేమియొనతురాత్మల్ నే । వ్యధింతవంత ధరియింతు ధరింపకనే
మిసేతునిం । కెవ్వరిబోదుపోక మరియేమని యాచెనజాతు మాటలిం । క
వ్వియునేల । మందుబర మేళునికంటికినేనెరుంగుదుక॥ చ॥ అనిహషికంచి॥
క॥ నీకంటికిమందగునే । నాకంటికికంటెమిగులనవనతభక్తి । న్నాకన్ను
మందువెట్టెద । నీకంటం గారు నీరునిలువం జెలువన్॥ చ॥ అనికన్నుపుడ
నకన్ను కనుగీతినంతలో భల్లంబునం బెల్లగించి పంచవదను కంటిపై దనక
న్నుసమర్పించెనప్పుడు॥ శా॥ అనేతంబునగారు నీకుడిగెదేవా ధీశుడాకం
టినీ । గానవచ్చినజూచి మందహాసరా భ్రాజన్మఖాంభోజుడై । యాని
ష్టాపరచక్రవర్తిదన కన్నధేకును కోటిగుక । స్మన్వైక్యము బొంది
యందుటకు నాహాపుట్టితానిట్టనుక॥ క॥ శ్రీకంఠుని దాకంటికి । జేకొన్న
సహజంబు చేరువనుండెన్ । నాకేలవగవననిజన । దాకంటికిదాడిపె
ట్టెడగ్గరిలెగువక॥ క॥ అనశెప్పుగాలశంకరు । గనుగొనకుం గురుతుగా
గగదియించిమనం । బురశంకలేకదాక । న్నునుబెరుకగ బోవగా మనో
వేగమునన్॥ శా॥ అత్యధ్యక్షినిజాపచారుమహానందాన క్తిమైనత్తరిం । బ్ర
త్యక్షాకాడేపిస్తానని రామాయన్నకన్నపుయో । కృత్యంబేటికినంచుద
తరమమయ్య బట్టిన । నిత్యం గన్గొనవచ్చెగన్నపుకు దృష్టిరేజ
ముండేజమున॥ గా॥ హరుడు గన్నపుచే గొన్నయం బకంబు । మరలని
చ్చెనుయాకంటిమారులనదు । నొప్పిసంగెనొయనగ నాకాలకంఠు । న

వ్యసయనంబునీరునాక్షణమనిలిచె॥ ఉ॥ కన్నప్పకన్నులే హరుని కన్గవయా
హరుకన్నదమ్మలే॥ కన్నప్పదేవుగన్నులటుగామి నిజంబగునేని దెల్పయా॥
పన్నగభూషు కన్నులగ బంధములబ్బినచాట్లయిప్పడి॥ కన్నప్పకన్నులం
దొరగుగారణమేమిసహవకభావ్యముల్॥ చ॥ హరుడువురత్రయంబులగు
రంటగజాడగ మూడుగన్నులం॥ దొరగినవారిబింగునగు నూశ్నవిధూ
జణులతదాల్చెగా॥ నగుదెక్కుపా సమన్విసద్గుంత సీరతలరనిస్సజ్జల
స్ఫురణముచిత్తపూజాణమును బొందగ జేయుటయెల్లవారికి॥ ఉ॥ అంత
టన్నతటసురసురాగ్రజ ముఖ్యులుమొక్కచు॥ భ్రాంతతమస్త
కస్తలవిరాజితహస్తసరోజులదై॥ యతవచోమచచ్చి కలనధికబ్ర
హ్మంసలు సేయఘానభో॥ భ్యంతర మంతయున్ మనుగ నాననగకరలు
మోయుచుండగ॥ గీ॥ కుసుమవక్షంబు భూమిపై గురియుడుండ॥ బ్ర
మధులొప్పుగగడ్డన్నభక్తిరతికి॥ హరుడు ప్రస్థాక్షుగుటయు చలటము
న్ను॥ పొంచుకొనియున్నతపసిహషణించికొంచి॥ గీ॥ మొక్కిగన్నప్పదే
వసత్రోపలనిచ్చి॥ యతనిసద్భక్తిహృద్యంబునభివేదించి॥ నీకునెక్కడం
చిలించునన్ను॥ గాచిత్రీంపుగునీ బలెగరుణబుట్ట॥ చ॥ శివునిసేవనం
గమరజెప్పగన్నదే భేషబుట్టమా॥ గర్భభవనం చహ్వమునునచి
తసాహసగౌరవంబునీ॥ బుద్ధివదలంబు గల్గిమ ప్రహరణ శాస్త్రునా
గమత్రయా॥ నివహములందు నేంచున నెట్టనందు మొనబ్బించి రమల్॥
క॥ నల్లవొ నల్లవొయను చుట్టిల్లలతిం దాసి నొగడ చెప్పెర పడుదుం॥ ని
ల్లిభవానియుగనుగొన॥ బల్లవిత మనసుగ డలచు భక్తుడు భక్తుడే॥ చ॥
అన్యోన్య నిత్యంబుసేయుతరింబర స్వరంగునంబులొక్కనవత్రే పోసి
తెరసియెండొంటితోనంటిచేకొని యెండొంటి మాపులాంగులు లోపల
చొచ్చియొక మత్స్యబువడసె పంచవ కన్నుల చంద్రాన్యోన్యములొ
డునీడలోకావలో కేసుకన్నులు కన్నుల పుల నయివోయిరియెక్కి
కంఠింకన్నులు కన్నప్పకన్నుల గావించెచెలించు బ్రహ్మయలతెకన్నులు
కన్నులు పన్నగధరు కన్నుల ప్రకటింబంబులో యెట్లనుం గాక భవనమున

బులు కన్నప్పనేత్ర ధరిత్రీజలంబులచాయు కొమ్మలో యదియునుంగాకక
న్నప్పకన్నులు శంకరనేత్రగు ప్రాంకురంబుల వెండియుఖండ పరశునే
త్రంబులుకన్నప్ప నేత్రనాళికంబులోలోక నాయకాలోక నానాకహఘం
బులోపానాశ్రయంబునంగన్నప్ప కన్నులు వియన్న దీధరుని కన్నులయినీలగ
ళుకన్నులు కన్నప్ప కన్నులగను పట్టుయ రాల్చింగన్నప్ప నయనాంబుజంబు
లోకాకాయన్నాల్లశంకరునేత్ర పంకజంబులో యననసువుగా నాల్చియుం
డెనంతియకాదు॥ చ॥ అనలవి లోచనంబునకు నవ్వలి క్రిందటనుండుచా
యనీ । శునినయనదవ్వయిందగుల జూచెడు ముగ్ధునిదృగ్గుగంబుతో బెన
గొనినాలుగయ్యెపుర భీకరనేత్రములట్ల నాలుగై । కనబడెనీశుదృష్టి బెన
గంబడికన్నపరెడు కన్నులుక॥ ఉ॥ అన్నెరికన్నపేర్వరు ననన్యగవీక్షణ
తాచుదమ్మరా । రున్నతిలోడ జూచుకొనుచున్న తెరంగులయంగనప్పదా ।
పెన్నిజదృష్టిచేదిపుటి పేరడగించి నిజైక్కనిదీగై । కొన్నియఖండచిం
తయనిగూఢత రెండయి యుండె నానిలనీ॥ క॥ నాలుగుకన్నులకాంతిక॥
ఫాలనిలోచనము కాంతిఫలియించెనకం । గాలునె యేగతి జూచిన । నూ
లిపుత్రయము మగుడ సుదృఢమైననీ॥ గీ॥ చెరుకువిలుకాడు నెమ్మేను మరి
యేదాల్చి । మద్యరించిన గాలుండుమదముబెరిగె క్రమము దప్పిన దొల్లి
టికరణివారు । గాలుదుగె శూలి యేకంట గడగిచూడ॥ క॥ యుగయు
గములనిటపైయా । నగధరు డేకంట జూచినం గాలునెయి । జ్వగములుము
న్నీకన్నున్నగ జూచురుహరుని సుగ్రసయు నుండండ్రే॥ ఉ॥ అన్నియునేల
నాటికెబు రారికిపన్నుగ యాదయంబకం । బుల్లిగొలు నింపనకు నొప్పు
నెని త్రముచి త్రజారికిం । గన్నపయ్యావి లోచనము కాలము సంతగనుండ
నిశుచూ । భృన్నిలయండు లోనగుచె పెద్ద యువేడక భూగ్రాహత్యకున్॥
సీ॥ నాడేపినాకినయనంబుగల్గినజూచు నేనిచ్చువ్వసుతులచావు । హరున
కీ చుక్కతమయాక్షిసున్నుండిచ నూచునేనం చెన్నయి॥ యుగము । నీనే
త్రము సుడచినన బాచుని బోవ గ నిచ్చునే పుట్టిదొడుక । నీమక్షిదొ
యన్న వేయును నేటికి హరుడు దయ్య మండన గమనడె॥ గీ॥ యితనినేత్రం

బునున్నున్ననింగుమాళి । యధిక సౌందర్యముతుడు నానవఃజనడె । య
 ట్టివేత్రంబు మున్న గవుట్టియున్న । నెట్టికాంతలమొప్పునే యీశ్వరుండు
 డు ॥ కన్నవనేత్రపంకజముగల్గ నీకుడుసర్వసౌఖ్యసం । పన్నుతి నండెగ
 న్నుపచిభాస్వర పాదముపాదరత్నసో । కన్నజభక్తవత్సలునిగా నుతియిం
 యరుకఃతువైరిని । స్వేచ్ఛగచెప్పసోకి జనసేవ్యత జెందెనుమాళిచంద్రు
 డున్ ॥ శా ॥ ఈచెప్పించుకదన్నిసోకుటగదాయీగంగదాతీథకమై । ధూ
 చక్రంబుననున్నుంపబడియెం బూర్వంబునకబ్రహ్మదా । నీచెప్పున్నగ
 నుంట్టానందగిరిజాధీశస్థగవృత్తకం । వీచెప్పీకుడుగాల్పబట్టి విభుడ
 య్యెక్కడేవతాజాతికిన్ ॥ క ॥ హరిగానని చరణముగల । హనుభక్తులపా
 దరక్షమానిసూనుడుదా । నరసికనలేకంకరు । శిరమున కాభరణ మయ్యె
 చిత్రముగాడె ॥ డా ॥ చెప్పేకిదేమియీ యెరుక జెప్పు మహత్వముచిత్రరూ
 పమం । బప్పుడుసోకకూలి భువనావలియందు ప్రసిద్ధుడయ్యెన్ । యొప్పు
 లకు పువుకీటపయో కణముల్ దడియంగబట్టిమున్ । ముప్పుముల్జయం
 చినుమనొ భవశత్రుడు నిత్తుడొటయున్ ॥ గీ ॥ ఇదినినిమాంబుము ధరించి
 యుండుమాళి । విమలంబుడయ్యె నితని వినిమలప్ర । పాదభోగంబుకతన
 నుజ్వలనపుత్య । రహితుడయ్యె ॥ ఇతా సహితు డిలచు ॥ గీ ॥ మృదుడు
 కిన్నప్పజేపంబుగుడుచు ॥ వేరకాస్త్ర వివేక వీధిగడచె । హనుడుగ
 న్నున్న మున్నుకొరిగిని । విధినిషేధాద్వయాతీత వృత్తుడయ్యెగీ ॥
 కం ॥ పేదంబుగన్నప్పలి గిగా ॥ యగమంతయు కత్తుత్తమంగమ
 య్యె । హనుడు గణపాలచేర లింగంగియయ్యె । సువిశేషశక్తుడ్యెపి
 నాకవాణి వ ॥ ఇ వదేకన్నపుచేగ న్నుత సర్వంగప్రసాదియయ్యెన
 సంభాషించుడయినేగ్రహరంబు భక్తానీకంబుకా తు వినియెం బ
 గజనంబు నిస్సృయంబంద నిందుధనుండందగ గన్నప్పచేతంగగిటంజే
 చివతుర్వకంబుల బులుసుగా ॥ ఎగంబులెప్పిగావలసియునుగునుడు చి
 రునవ్యచనమెగంబున నిగరోతంజేతెత్తి యాచిత్తజాతి జోహారువె
 ట్టికట్టనియె ॥ క ॥ ఎరు నొక్కొకబులపే । చెరుగశ్వా ఛి మువైదగనే

వేడేలా । గెరుగుదు నెరుగుదుమరియును । మరియు నెరుగుదుచు నిన్ను
 మారవిరోధి॥ ౬॥ కావుననీవరంబులును గాయజనంహరయొల్లనీకృపా !
 ప్లాపితదృష్టి హదుపంబుబాచుక యుండగ బాదుకొల్పినా । భావముదృ
 ష్టిదృక్పరణవంకజనంకరమైచనంగనీ । వేవరనున్నగన్నులకు విశ్వవిభుం
 డొనగెడవిష్టము॥ ౭॥ క॥ కన్నుపృకునభిముఖుడై । పన్నగధుడుండెన
 శృంగాలొకన సంపన్నునిగావింపుచునా । కన్నుపృమహరునకెదురుగా
 నిల్చెనె॥ ౮॥ క॥ ఈలీలతోడనన్యో । న్యాలొకినతత్పరాత్ములైకాళాస్తి
 లొ । బాలాత్ముడుగన్నపుడు । హేలాగతినున్నవారలివుడుంబుభిక్షు॥
 ౯॥ నేడుగన్నపుప్రకీటివీటిలివుని । మజ్జనంబాగ్గుచున్నారు మరియున
 తని । పూజచేసివుప్తులధూస్థలేకు । నటనిశేషంబు పెట్టదురభివునకు
 ను॥ ౧౦॥ క॥ కన్నురింపుటనవనిం । గన్నుయనంగబరగెఘనవైభవుడై । స
 న్ముతీకెక్కునతనికథ । విన్నంజదివిననుగూక్తివేగమగల్గు॥ ౧౧॥ గీ॥ ముగ్ధశశి
 ఖండజాటుండుముగ్ధభక్తి । వరులగృహనేలనీరీతివసుధననుచు । బసవదం
 డాధీపుడుముగ్ధభక్తకథలు । చెన్నబసవన్నవిచుడుండజెప్పెచుండె॥ ౧౨॥ టీ
 తినిముగ్ధలకథలిట్లుజెప్పకథల । విధములయ్యెగ రాయనివికళితాత్ములగుచు
 శిరకంఠకథలకునధీనగుచు । నున్నభక్తులకునుబసవన్నమొక్కి॥ ౧౩॥ ము
 సువివేపురారిగణముఖ్యుడెలం గళియంబునాయినా । రిసుశరణండుమి
 మ్మహారహంబును వేమముగానగించునా । యనువునశంభుతుల్యులగునా
 ర్యులమిమ్మునగింపగల్గెనా । మనుటకునింతకంటె మరియన్యతయెద్దియటం
 చునుబ్బుచు॥ ౧౪॥ క॥ అవిరళభక్తిసుఖపయో । నవావముంచేచునుబసవన
 ప్రభుడునుభ । క్తవరులుపేరొలగమై । సవిశేషానుభవమందజరగగనం
 తె॥ ౧౫॥ మరియును॥

సకలేశ్వరమాదిరాజుకథ.

క॥ పెద్దలకుబెద్దమరిపె । న్నుద్దలకునుపెల్ల మొదలియద్దధరితె॥
 బుద్ధులభోక్తవిబుధసం । పద్దినీధీసుభగమితసుభాషానిధియు॥ ౧॥ క॥ ను

మనోను రాగయుక్తుం । డమలినచిత్తుండుగుణగణాస్వతుడకలం । కమ
హితదానకళావి । త్తమతియువీణాప్రవీణతాధుర్యుండున్ ॥ శా ॥ య
మనీయమానసవ్రత పరాయణవృత్తిదురంతరసంస్మృతి । భ్రమశమనైకసం
స్మృతియపారకృపానిధివిగతాతీయా । గమనిగమాంతలక్షత జగన్న
యతత్వవిచారపారగుం । డమితశమాదిషట్కాయుతుడార్యశేఖామణి నా
గనిధర్దన్ ॥ గీ ॥ మనుచునుండునుసకలేశమాదిరాజు । దవృత్తముమిగుల
చిత్రముధరించి । నెట్టిలన్ననశండిలయేలునంటె । యనుపురమురాజధా
నియైయులరుచుండ ॥ క ॥ వితరణవివేకరూపా । ప్రతిహత విభవములద
నకుప్రతిలేకనుఖ । స్థిరాజ్యము సేయనతతి । మతిచిక్కునులింగజంగ
మప్రణిపత్తి ॥ వ ॥ చిక్కిననతుడు దక్కినకృష్ణ బులుడిగియుడు రాజ
భరురాజోపచారంబులఘడియ ఘడియదప్పక పుష్పపత్ర విచిత్రరచనా
నిచిత పూజామందిరాంతరంబు నచిఁచియిగ్గించునప్పుడు ముప్పది రెం
డు రాగంబులకును బ్రశస్తంబగు రావణహస్తంబును బ్రహ్మవీణేయు
లావణ్యవీణేయు వైలాసవీణేయు నాకాశవీణేయు వినాకవీణేయు సారం
గవీణేయు గుగ్గిలవీణేయు గారీవీణేయు గిన్నెరవీణేయు జవకవీణేయు న
నునివి యూచీగాగల వీణేలందు ముప్పదిరెండు రాగంబులను శ్రీతులంద
ప్పకుండగూర్చి యోజించనది యున్నట్లుండు విల్కొనొంచిన పంచవద
నువకే రాగంబు మనోనురాగంబు నాపాదించునా రాగంబునకు వీణేనిన్నా
ణంబుగా ధ్వనింపవచ్చుడ పురమేశ్వరుండా వీణేయపాణి పద్మంబున
పాదుకొల్పి మొగచాళంబును నవతాంబునుందాళపట్టెయుంగతకరిబో
ళవణియు సారణంబును మృదునధురస్వరంబుల చుట్టుచు గట్టుపట్టి పతి
చిత్త విగురోత్సవధారు సకలేశయవధారు నిత్యశ్యామయవ ధారు
ప్రాణనాయకా నాదప్రియాయనుడు నారాగంబుతా నాలాపింపనభి
ముఖుండై సప్తస్వర సంధూతంబులగు నిరువదిరెండు శ్రీతులంగూర్చి
కావుళ నారాటయొక్కంబుగా జౌదళంబు శారీరంబున నవిబద్ధపద్ధతివా
ళతింజేసె గ్రీష్మరగమకసప్తకంబు సంద్విల్ల నల్లనమందీర మధ్యమతాళం

బుల యలంఘితంబులునిగుడ శుద్ధనాశసంకీర్తనంబులు మొరయి దేశకుమా
గణంబువెలయత్రుతి మధ్యవిశ్లేచిత తాళమానంబుల నూనంబులుగాజాపి
ధాతువులునంగంబులును జాతులరీతులు నుండలుకొత్తబద్ధ రూపంబున
వైశంబుదాశంబు సాళిపెల్లాపెల్లి జాయియనజాయియు చితమొయ్యా
రంబు భంజశంబునుఖచరంబును విషమంబు సుగ్రహిమోక్షంబులును భజి
వణియెరవణియును భరణిమితాయినిజ వణొనివలంబని చయవైధనముని
గీతినుధాయినిగీతంబును విశ్రాంతిహిత యంబునునంకు కలవితగాడం
బులును రాగకౌకునుబొచ్చగాడంజిను దేశికాకునుసిందువు కరుణ్ణకౌ
కును నఖకతకరియనుహిళువాయియును దవహరణంబును వాయిగుం
డాగుండియు భ్రమరలయనుగుండి మోడామోడియునుధు వాళంబుతి
కొయిపాపాయిలు బొక్కాయియాదిగాగల రాగంబుల పాయంబులం
బొరయకుండ దేశాక్షిధన్యాసిమలహరి రామకీయలలిత సారంగనాట
గుజ్జరిమేఘరంజీశ్లేశా వులిమాలవశ్రవరాళి గాంభోజిగాళ పంచకంబు
బంగంబుల సుఖాభైరవిధ్వంసంబును భళభంజరంబు గుండకీయకాళిక
దేవకీయమధ్యమావతిందోడి ససంబునునాదిగాగల రాగంబులయం
దుబరువరాగ స్త్రీరాగంబుల రసిలక్ష్మలక్షణ యుక్తంబులును చకార
యుక్తంబులును నొక గంభీరంబులును నూత్నసారోక్తి జాతంబులును న
గుగీతంబులును బాదుచుండు సమయంబున॥ క॥ తమకముతోనిఖలవాది ।
త్రములును మ్రోయంగజన పరంపరసంతో । వముననటియింప హర
గణ । సముదాయముగాంచిమొకుర సద్భక్తిమెయి॥ ఉ॥ పాయకయి
ట్లహనికశము భక్తుడులింగసమర్చనావయ । స్తోత్రదినోలలాడగను శో
భితరాజ్యరమానుఖంబులై । నాయతచిత్తవృత్తియొకయప్పుడు వ్రాలక
యుండెనునైడం । గాయజవైరిగేవకనికాయముగన్గొనిపలుకనీగతి॥
క॥ మల్లగుసనదొల్లిమహీ । వల్లభుడీరీతి రాజ్యవైభవముమది । నొ
ల్లకల్గిగిరికరిగిను । పాపాల్లాసతనచటయొగ యుక్తుండగుచు॥ క॥ ఆ
గిరిబిల్వవనంబున । యొగంబును శంభుభక్తియొగంబునుజె । వైయగ

రిమెంబుగనొందుట । బాగొప్పగవినియె శంభుభక్తులచేతక ॥ చ॥ విని
 సక లేశుమాదిప్రుధిపవతి మంతయువేగశ్రీనగం । బునకునుజేరిమల్లగును
 ముప్పిరిగొన్న ముదంబుచంగనుం । గొనుమతిశ్రీప విసతకుధ్రీపశంకట
 కూటకోటులక ॥ ఘనతరపుణ్యతీధకములగామిత సత్ఫలద స్తలంబులక ॥
 ఉ॥ స్థాటికపర్వతాగ్రముల భాసురశృంగములక మునిశసం । ఘాటజ
 కోటు లలన్నగమృగోరగ సంకంభీమ భూమలక ॥ హాటక శర్వితా
 గ్రముల నవ్యమణేయశైలపంక్తిపు । జ్యోతిపులన్న దీపతులనాశ్రి
 తభ్రాంతిలాతలంబులక ॥ క ॥ పాతాళగుహలబ్రచ్చ । న్నాతతవరభూ
 ములుదునారామములన్ । భీతిదగుహంతములబ్ర । భూతవనజసర
 నిశహాభూభాగములన్ ॥ క ॥ గిరిశేఖరినిస్వరని । ద్వరచముములదృష్టి
 మాత్రసాక్షాన్తోక్ష । మృగకరుణాలామంబుల । వెరవారగమరియెబ
 రుసవేదులగనులన్ ॥ క ॥ అతంతనిష్ఠినిచ్చియ । మాంతకునేకాంతస్వ
 నర్చించుచున । త్యంతరతనతడుబిల్వచ । నాతరమున్మోరవచ్చెనచ్చట
 జూడన్ ॥ క ॥ రుద్రాక్షమహీరుహములు । రుద్రాక్షమహారామరుద్ర
 ఊగనుల్ । రుద్రాక్షనదీనదములు । రుద్రాక్షమయంబుమరియెరూఢిక
 జూడన్ ॥ క ॥ భసితధరిత్రీధరములు । భసితమహీరుహచయంబుభసిత
 పుగనులన్ । భసితంబునదులనదములు । భసితమయంబగుచునచటభా
 సిలుమరియెన్ ॥ క ॥ లింగధరాధరపంక్తులు । లింగధరిత్రీజ రాజలింగా
 కరముల్ । లింగనదంబులునదులును । లింగమయంబగుచుకొంతలెక్క
 చనంగన్ ॥ క ॥ జంగమశిలోచ్చయంబులు । జంగమపృథ్వీరుహములుజం
 గమలతలుక ॥ జంగమశృంగుల్లంబులు । జంగమతీర్థములగములుసనూ
 తిశేమూన్ ॥ క ॥ సల్లాపశైలజాలము । సల్లాపధరాజరాజిసల్లాపలతల్ ।
 సల్లాపగుల్మసంతతి । యెల్లెడగనుపట్టుచుంజీనిక్షింపంగన్ ॥ ఉ॥ గాయ
 కకుంభిధ్రములు గాయకభూరి మహీరుహవళుల్ । గాయకగుల్మసంఘ
 ములుగాయకసద్వ్రతతీప్రతాపముల్ । గాయకవిస్ఫుర్గ్మగళ కాయ
 ముగాయకపక్షిలక్షులున్ । గాయకగూఢ సాత్పులును గాయకబంధగనిం

బసంత్తులున్ || ఉ || నాట్యమహామహీద్రములు నాట్యమహామహిజాతసం
 ఘముల్ | నాట్యలతావితానములు నాట్యమహామహానికుంజగుల్మముల్ |
 నాట్యమృగప్రజలును నాట్యకలాపిదనేకపత్నులున్ | నాట్యశ్రీము
 ఖాళీయును నాట్యవిశారదానరంబులున్ || సీ || జ్యోతిర్మమలత్యుజ్యో
 తులుకాష్టాగజ్యోతులుపై కరాడ్డోతగములు | జలశిలోవృక్షములు జ
 లవృక్షచరుములు జలవిహంగంబులుజలమృగములు | బహురూపశిలలు
 సుబహురూపవృక్షముల్ కొమరారు బహురూపగుల్మలతలు | శివరూప
 యులును శివరూపగిరులును కొమరారుశివరూపగుల్మలతలు || గీ || ఘోషాః
 ద్రులువేచరక్షీతీరుహములు | ఖచరగుల్మవితానంబుఖచరలతలు | ఖగ
 సరూపశిలాకుంజనగలతీకలు | హర్ష్యనుయగిరి తరుగుల్మహరిలతలు ||
 క || మృగరూపవృక్షకులమును | మృగరూపశిలావళులునుమృగరూపల
 తల్ | మృగరూపగుల్మపంక్తులు | బాగడొడెను బిల్వవనముపొంతన్న
 రియున్ || సీ || సురరూప శిలలునుసురరూప వృక్షముల్ కొమరారుసురరూప
 గుల్మలతలు | సురరూపగిరులును సురరూపతరులును గుచులైన సురరూ
 పగుల్మలతలు | చూత వృక్షములు ప్రసూత వృక్షములును చూతజైలము
 లుప్రసూతగిరులు | గంధర్వవృక్షముల్ గంధర్వశిలలును గురిలేనిగంధర్వ
 గుల్మలతలు || గీ || నీడలునునిరగ కుండెడునిత్యతరులు | నడలునుదిరుగకుం
 డెడినిత్యగిరులు | నీడబొడగానరానిసాన్నిధ్యతరులు | నీడబొడగానరా
 నినిన్నిధ్యగిరులు || క || దూరముననీడదోచుధ | రాహుహములుజైల
 ములుచుప్రమాదులుగిరులున్ | మారిక్రీడమొనర్పగ | భోరునజన్మించు
 బాలసారూహగిరులున్ || క || వృక్షములుగొన్నిగొలవగ | వృక్షనిచయుం
 బునకిరివిసవిసరతితో | నీక్షేతిపైజనునంబర | వృక్షంబులు గిరులనెక్కి
 విహరించునొగిన్ || ఉ || ఎక్కిగమంగొనన్ | జగములేడును నేడునులేట
 లేల్లగా | నొక్కొకగానగానవచ్చు నవసీరుహపంక్తులనట్లుయద్రులున్ | స్రు
 క్కొకయెక్కి యెక్కిడకు ద్రొక్కక నుద్యమమాచరించినన్ | జగ్గగ
 గొండునక్కడకు సాగుదుమంబులు నట్టి యద్రులున్ || సీ || ఎక్కితలంచి

ననేరూపమైనను గ్రక్కన జేయుధరాజగురులు । సగము మృగంబును సగ
మండజంబును సగము సగంబును సగమువిటపి । ఫలవృక్షముల భాతిబరగు
జైలంబులు గొండలక్రియగరి గొనరిరులు । నొక్కొక్క ఘడియకునొ
క్కొక్క ఫలముల రాలుచు ఘడియార సారములును॥ గీ॥ మరియునొక్కొక్క
కరఘడియకు గంజులీల । చలగుచుండెడి ఘడియార శిఖరిచయము । మొ
తలుచునగ మృగ సతుకుదరులు । మొదలుద్రెంచిన క్రొమ్మల నతుకులత
॥ ౧॥ పాదవైచిన క్రమ్మర పారుదెంచి । యచ్చట సనెల కొనియుం
చక్కములును । రవియదారుమందయుదయించివివికిచెరగి । రవిడిగగ
చేరిపోవుధరాజతరులు॥ సీ॥ నాలుగువాకిళ్ళనలిగాను పించుడుచాలుగుకొ
మ్మలనాల్గుదరుల । నడుమెక్కి చూడంగన గరంబు గన్పించు శ్రీతైలతరు
లుశ్రీశిఖరిగురులు । గంగాదిస్నానాల కాంక్షమై నేతెంచి యెక్కిననగము
బయెల్లయపుడు । పాతాళగంగలోపల దానమాడించు గంగావనీజాత
గాంగగిరులు॥ గీ॥ మరియుదమలోన నొరయంగనాంటవాడమి । వరుస
దరికొనికాలెడు తరులుగురులు । క్షీరవృక్షావళులున పీరగిరులుక్షీరపూ
రితదీక్షిణకల్పక్షీరనదులు॥ వ॥ చనియెక్కిననష్టాపక్ష నిధులుంగనుపించె
టితరులుగురులు వెలయు శ్రీగియును॥ క॥ దధిఘృతయతచ్ఛృంబు
లు । దధిఘృతయతపర్వతములు దధిఘృతపూర్ణ । దధివితతితటాకంబు
లు । దధిఘృతదీక్షిణకలునమరు దత్తాత్రేయముల॥ క॥ అమృతమయప
ర్వతంబులు । సమృతమయాప నిరుహములు సమృతసతాకా । కమనిచుకల
సమభూములు । సమృతోజ్వల దీక్షిణకలును సయ్యోమ్యుడలక॥ క॥ కనక
మయపర్వతంబులు । గనకమయాపనిరుహములుగనకమయతటా । కనివ
హములుగనకోజ్వల । ఘనదీక్షిణకలునుబధముని గానగవచ్చుక॥ గీ॥ కన
కమృగములు కనకోరగ ములగములు । గనకపక్షులు గనక భృంగిములుగ
నక । కుంజములుగనకలతకిపుంజములును । గనక రోణువుమరికనకంపుటిను
ము॥ క॥ కనకమయహమ్యాపం క్తులు । గనకోజ్వల గోపురములు గనప
ప్రాకార । రనివహములుగనకపును । శ్లీలునెల్లెడ బిల్వవనములో గనుక

బృ॥ చ॥ మణిమయ పర్వతంబులును మణులును వృక్షవాటులున్ |
 మణిమయగుల్మ కూటులును నశ్చమణిమయమృగశ్చయన్ | ప్రణవతనవీ
 సరత్పమయ పర్వారత్న నికుంజవల్లికల్ | గణు కీ సెరి- ఒక్కొక్కల గాన
 గవచ్చునుశ్రీనగంబున॥ సీ॥ ఒకమాక్రమచూడంగనొకకొమ్మ శోకంబు
 నొకకొమ్మనురగియనొకిటివటము | నొకకొమ్మకురువకంబొకకొమ్మక్ర
 ముకంబునొకకొమ్మనునచారముంటిచెరుకు | నొకకొమ్మ చందసంబొక
 కొమ్మదిలకంబునొకకొమ్మచంపకమొకటిగ్రోలి | యొక్కొమ్మ మొక
 మొక కొమ్మవకుళంబు నొకకొమ్మ శ్రీధలం బొకటిపచ్చి గీ॥ నగునొక
 పారునొకమాన్వి యందువూచు | నొకకొమ్మపుష్పంబు వరవాది యొక్కమృ
 త్తై యొకకొమ్మపుష్పంబు శాపంబయొకటిగోగు | యొకకొమ్మపుష్పంబు కరపీ
 రమొకటికలున॥ సీ॥ ఒకపండుసహకార మొకపండు జలవీరమొకపండు
 సారంగమొకటియనటి | యొకపండునేరేడు నొకపండు వెలగ యునొక
 పండుఖజానర మొకటియీద | యొకపండుపాడింబ యొకపండుమోవి
 యునొకపండుగంగరేణొకటిపనస | యొకపండు మామూర మొకపండు
 ద్రాక్షయునొకపండుతుమికయునొకటి నెమ్మి గీ॥ మరియొకొకతొకతై
 యుండివ్రాసినీద | పెక్కురూపములైయుష్పభూమిజములు | వెండియు
 నువృక్ష మొక్కతైయుండిపెక్కు | వణకములనొప్పు బహువృక్ష వాటికలు
 ను॥ క॥ ఒకదిక్కునలుపుచెలుపును | నొకదిక్కుగ బోత వర్షమొక దిక్కు
 నునాం | డొకపాతమాంబిష్టంబును , నొకచోరక్తచయ నొప్పు చుండున
 గాళి॥ గీ॥ కొంతవిద్రుమమును మరికొంత ద్రాక్ష | కొంతదారత బలి
 దాంబూలికొంతమరియు | మూలమొకటయ్య బహురూపములు ధరిం
 చి | వలనుమిగులుచు నుండెడు వల్లరులును॥ వ॥ వెండియులింగాంగణంబు
 లకడకుంగడు పడినడ తెంచి నుడిగొని కనవుడుడుచుమాచుతం బులునునరి
 యుమందాసీమాళి మందిరాబంధ బృందంబు నందంబులుగా సంఘలుగ
 లయసమ్మజానంబులు శ్రేయస్వల్పసంఖ్యంబులును చెరుకుదిండిజోడుంగర
 కుసుంటుబుయ్య మిక్కిలి కంటగండ గింపు గాక యింపుగా గ్రుక్కునగ్రు

కుల న స్మరణగోన్న చుకలరాచ తాల్పగేహంబులకు మచ్చికవచ్చి మజ్జి
నందార్చు తీర్థంబులును చందవందన మందార కుందార కింద కుండను
కుండ మందీరశతానంద సంకాశ మహేశు నగంబు సాంగంబుగా నంగ
గాగంబుదల కొల్పవచ్చి చందనాగంబుల పూగంబుల నుకుంజరదనుజభం
వినునక జలి పూర్వకంబు గామంజుల ధూపంబు లగ్నింప వీనువకవిసవిసం
జలంబు ధూపమను ధారు హంబు లనివ హంబు లును సద్బిదానం
వక్ష దంబులును నిండుధరలి గ సందోహంబుల కమందాను రాగంబు
హంబులబులిచ్చి వచ్చు వియచ్చరరణణీ (శ్రేణివిభ)ను బు న్నకొనిద
పూర్వకంబు జ్యోతి సుఘాత బులును చిరుతొండ నంబి విత్తం బొత్తిమా
డ కండిపనిపుంగూరగాంచి యారగించిన పంచాస్య మూతులకుఘ
లంబంబుల సేయు ఫలవృక్ష పుంజులుల సమాజంబులను ఖండ శశీమండ
నులింగమండలికబండిన వేడుక విడియంబులుసమర్పించి క్రమకప్రముఖసా
లంబులజాలంబులునుగన్తులపండుగైయందువెండియన్ || క|| తమతమవే
ళ్ళనుశివలిం । గములబతప్తించిపృథ్విగణములువృక్షే । శమహేశనమో
యనిన్ । త ములుగోలునువృక్ష లింగసంఘముమరియన్ || క|| గిరులుగి
రిగన్వంబున్ । హరునిర్విగిరిశరణమనుమగోలుచున । స్థిరగమ్మలు
మ్మగనాయక । శరణమనున్ గేశలింగసంఘముగొల్పున్ || క|| ఖగనా
యకశరణమనుచు । ఖగములుజనుగెంచిగములుగములయివేటగన్ । ఖ
గలింగములభజింపుచు । సగణితభగవద్భక్తిమోలనునవరతంబున్ || క|| ఉ
రగాయలములనురగము । సురశేష్వరశరణమను మనురుమతిగొల్పున్ । శ
రణంబుశివయమననున । కరముగొల్పాలింగములస్వకస్థులందున్ || క|| జ
లనా యకశరణమనుచు । జలజాకరసంఘములునిజ స్తులందున్ । జలలిం
గములముగోలుచు । ప్రియలీలలత్తిగను లనిజేమలగోలుచున్ || క|| మునినాయక
శరణమనుచు । మునిలింగంబులనుగోలుచుమునితత్తిశబరే । శనమోయ
నుచునుశబర । ప్రియజనినానము శరలింగముగోలుచున్ || చ|| ఉపమ
కుటారమే మగునుగ్రతపంబొనరించుదానసా । ధివ్రులునుహిదబుట్టలిడ

దేహముగానగరాకగట్టుయ ! ట్లపరమతాకృతిక వెలుగునట్టి మునీంద్రుల
మీదవృక్షము । వృక్షపుణత మొల్పవృక్షములలీలనగ్రాలు మునీశ్వరాళియున్॥
క॥ శీలలననగపెనగిపెరగి । శీలలగఁగిబాలుచుమునుటశిరములువిడిమే ।
నులుమునుగ బెరగినీలా । దుర్రీలచెలువము దాచియుండు రూపితమును
లున్॥ గీ॥ పరమకాష్ఠేతిథావనాపరతదగిలి । ధరణీకాష్ఠంబులట్టులప
రగమునులు । భువిదలలుమోపిపదములుదివికిజాచి । రేయుబలునుద
పమాచరించుమునులు॥ నీ॥ ఓరిగాలపెనువ్రేలుధరణిపైమోళకతపమా
చరించెడుతాపనులును । పంచాగ్నిమధ్యభూభాగంబుల బయల్లుమించి
పారేడు పాపికాంఛలములు । జలపత్రఫలకందశాకముల కలార్చువైత
పంబులుసేయునట్టిమునులు । వృక్షముల్వెట్టగభక్షముల్ భుజించియు
క్షయకాయులైయలరుమునులు॥ గీ॥ పర్వతమంజుషాక్షిమల్పరగగూను
చు । నిర్వికల్పసమాధులైనిలుచుమునులు । మరియుజనకేశ్వరవకేశ్వరిగి
తిరుగు । చుందురందులనెందునుయుపయువతులు॥ క॥ వలచిస్వయం
భుక్తింగా । ర్చులునేయగనచటికతులసంఘములొలుచున్ । జలకన్యలుబి
లకన్యలు । జలపురుషులుబిలపురుషులుజరిగుదురచటన్॥ ఉ॥ గండవృ
గంబులున్నరమృగంబులుశారభభండరీకవే । దండములన్మహారాగ
వితాసములున్ ఫణిభుగ్వ్రజంబులే । దండములంస్వజాభవ రోషము
లన్నెడబాసియధికమై । నొంహారుగూడే మూడిమనుచుండును బిల్వవ
నాంతరంబునన్॥ గీ॥ అట్టిబిల్వవనమహత్వాతిశయము । గఃవినుతిసేయు
చునుదచుగాంచివేట్లు । వినయుడైవనంబెల్లపెదకికొనుచు । వచ్చునక
శేనమాదనాహ్వయునియేదట॥ గీ॥ మల్లరునుగాంచియాచుయ్యవన
సుజూడ । దలచిదివిభువినండంగదనువువెంచి । యతడునడచెన్త్రోవ
తనన్దముగను । లీలబవళించెతెరువెందులేకయుండ॥ వ॥ అట్లునుమల్లరు
నుగాంచిమాది రాజిట్లనివితరించె॥ ఉ॥ అక్షయకారుడై వెలుగునట్టి
యతీంద్రుడొయట్లుగాకర । షోణిభృత్తోయి తైరగుగాకధరాతత్రా
లియున్నరు । వ్రాక్షనగంబాశాంభవనిగామము తత్వమొచ్చిక్రమోపద

భృతత్రాలుజ్యోతియో పథంబునకడ్డమువడ్డదీయన్ || క || అనితలభి
 యుచునటుట | జనరామకిమాదిరాజునవిచిత్తుండై | కనియెదనిభి
 యుగ్రిం | బనినియెనుభరముదెనకునైమూడేండ్లున్ || చ || చనిచనియుత్త
 మాంగననుచక | బిగన్తోనెకేకమున్నుసా | ద్వనజయుగంబు పైబడక
 తొనిటవచ్చుటచప్పులనుచ | య్యనినిరునాలుగేడ్లుగినంఘ్రిసమీపము
 గావకచ్చుం | గనుగొనలేకగనుతభయకంపితండై రతి సన్నుతింపుచున్ ||
 ౧౩౦ సాష్టాంగకవసుస్యమిన్ సరిప నేలొసేజంబును | ద్వస్తా
 గయ్యమణేనయెంచుట భవద్వివర్ణహంబువి | స్పష్టాకాలముగాగ
 గాంకెదనినీతకృపి | బోటిన్ | శిష్టాచారభవత్పదద్వయముదన్విం
 చంగరక్షింపవే || చ || అయినేకప్రకారంబులంబ్రస్తుతింపునదత్పర్వం
 బునినొడలుగెడతద్ర దృక్షంబుకీద్యయభరిమిత కాలంబలోలభావంబున
 లేవకున్న మాదిగాజుమల్లరునుం గనిభల్లసీతహ సితవక్త్రుండై యిట్లుని
 యె || మ || విలమూదన్మృతవస్యనొద్రధిమమున్ వీక్షింపమమీవిధం | బు
 నచతకంఠిమీరనాహసీని మమ్ముగంటివేలెమ్మలె | మృతమున్ గొగట
 తేచ్చిగూర్చికోని గాన్త్యర్థింపించె | య్యుపబెట్టెందననత్ప్రకాదమ
 తడాద్లగంబునంబొందన్ || క || అక్షయమతి త్యాగమధివాం | బునిధింజే
 ల్పచను గొంఠిబ్రాద్దుబరపేని | కనుగొన్న దుములపనీ | విపినంబున
 మనగవలయుచాలాయుంబున్ || గ || ఇట్లుమల్లరునానపినిచ్చుటయోను
 మాదిరాజు దృష్టియెట్లుటోయెడునయ్య | పెన్నిఘానంబుగనియునుపే
 దలకెది | కూలినేమింకబోవుకేకాళుడగుము || క || విమలగుణాకరసి
 చుచ | కమలములుగలయెడ్డకనుభస్మకపై | లెవలచనననితతోక | ని
 మిత్తమున నిచనమినిచ్చయి నుచున్ || చ || మల్లరునప్పువల్లసితమాన
 నుడైయొకదుమ్మచెట్టువా | టిల్లగ తేనీనీటుకదొంది సమాధినిమాదిరా
 జువ | రిట్లునుటుముగాను మొకక్రేవక పైవెజాతమారగా | గొల్లని
 రూపుగైవోనియగొల్లననాతిసమానప్రభుగణ || నీ || పరపుపేష్టనపు
 భుభాదములు | గురుని రులోటముదొచ్చుచెపువీర | నెంబునది

బొమలేకురుముక్తి-మెడయును తక్కి-రొమ్మబరడువ్రక్కలట్లు । కాదు
కన్నులునుల్లిగడ్డంబు జంజురుపల్లవెంట్టుకలునునల్లమేను । ప్రాకువట్టిన
పండ్లుబ్రెద్దచేదోయియువీకకాళ్లునునట్టివీపునమర॥ గీ॥ కటిఘటించినతి
త్తీయత్ గత్తినుచ్చు । గోకలునుజూడుగావునుజోకమీర । గాలిదంపర
చెంట్టుకల్మాలియాడు । దొడ్డమొలగ్గచ్చజారంగదోపికినుచు॥ క॥ ఈ
లీలబెట్టునురిమిరి । యాలోకింపుచునుగుక్క-రాచిలుచుచు । నట్లోలికరి
క్క-విడుచునారి గాలంబిలుచుండునడచుగరములమరియు॥ క॥ గో
డ్డలియుగూటికుండయు । దొడ్డగుపరికంపత్తున్నదుడ్డునునెడ్డంబడ్డటిమే
కపిల్లల । నడ్డముగానొక్క-చంకనలముకమరియున్॥ క॥ అడాడనిచిమె
కపిల । గూడంగదప్పవాట్లుగోనుచునువెనగా । జూడన్మాదప్రభు
నకు । నీడయగుచునున్న పరాకానెలపునకరిగె॥ గీ॥ అతిగియందుకాయల
న్నియురాలిచి । యతబోకయతినియంగమునకు । నడ్డమైనకొమ్మయద
గొడ్డియపుడుగొల్ల । గొట్టెనాతడుగలిగోపగింప॥ ఉ॥ కొట్టుడుగాంచి
మాదరసుగోపనుడైచెడుగొల్లయివనిం । బుట్టవెనకగొట్టమరి భూజ
ములీగతిమాకునీయై । నట్టికుజంబుగొట్టనెటులాడెకరంబికనోరిగొల్ల
యి । ట్టట్టవనంగనీకతెగటారైదనారైదరుట్రుశాసుని॥ ఉ॥ నాచి
నియట్టుమల్లరును నవ్వుచుబాపుతపస్విబావునా । దేవరపాపించునను
దిట్టకోపులుపాపులధరిత్రీ । వలయంబునందుగలరేనిను బోలరదేటి
యేనుపా । పాత్రకవృత్తినయ్యెడస్వదానలదగ్ధులుపాపదగ్ధులు॥ గీ॥
సలదమర్షగ్రహాగ్రసిద్ధుతములను । గుల్లకిలకలుగాదెహృత్పునర
సి । యిదకోపానలజ్వాలనింకిపోడె । ప్రస్తుతోచితకమలమరందధార॥ గీ॥
ఉలొటంబైనకోపాగ్నియుక్కజేసి । నలగదేనచ్చిదానందజలరుహం
బు । సద్విచారంబుసోంపునిజ్ఞానపెంపా । ధ్యానజ్యంభామోయిదితప
సుగుణము॥ క॥ నాకున్లొట్టగ భూజము లీకానక లేవెయనుచు లేలాజె
ప్ప । స్త్రీకునుగూచుండంగా । లేకున్నవెయివనస్థలికమరితరువున్॥ క॥ ఇ
తిప్రశాంతాత్మయుధర । బుట్టుదురెయెందునిన్ను బోలదపసులే పట్టునగ

బరికనిన్ను । ట్టిట్టనీబలురంతుజేయనేటికివినుమా॥ ఉ॥ ధూరినదీప్రవాహా
 మునబోయెట్టిన్లు నియవ్యభల్లమున్ గోరుపడంబుగా దలచి కూడగనీది
 యీతకానిద । ద్విరస్పృగంబు బట్టగనికూలగతుం డుత్పజింపు మన్ననా
 సారెకువాడువీటొకలుప జావగనిచ్చునేవాని నెమ్మెయిన్॥ క॥ అసరిణిసీ
 చసంస్మృతి । బాసియు బాయంగలేని బద్ధునివిషయ । వ్యానంగము దాదో
 లుగక । మోసపరచుదానిగోల్వ మొదలన్వలయున్॥ క॥ సొంగునునంగన
 చిచ్చరు । కంఠాబోవుచునుచెరగారెడిచనిపై । కొంఠాసరించు న్స్వల
 సంగముడిగిణోపముక గజాలనియతీన్॥ గీ॥ సన్యసించిచనుచుతనసతుల
 సుతుల । నావులకునపుగించుమూఢాత్మనట్ల । కాదెసంసార మొల్లకకా
 నకరిగి । రాగదోపంబులుడుగనియోగిలాగు॥ క॥ కడునలుకనూతిలోనం
 బడితెప్పలు పెడకు మూఢుపగిది । యకాదెవడి సర్వము విడిచియు
 భ్రమ । పడినెలవాసిండుదపసి బాటియె గలపక॥ గీ॥ బాసలేటి
 కివేయిజెప్పంగవెట్టి । దెలిసెరో కలిదెండు వేదలనునమర । జుట్టు
 కొనియెద నన్నట్లు జూపెత్తక సంగ సంయమి యాసబా యంగలే
 మి॥ చ॥ పలుకులునేటికి స్పరుకు బందిముమందొక యీనెటికినక । గ
 లావకయోడినట్లు కనునేర్పుమెయిన్ను యిచాటొంత్రిణీ । దళితల మంతడ
 ప్పిననధకిసతితుం డగునట్లసంస్మృతిం । దొలగినయోగి యాసమది సూలొక
 నీయించుకయుండెనేనియెన్॥ చ॥ అనిముదలింపుచు దననిజా కృతిదాల్చి
 నమల్లికాజానీం । గనుగొనుమాదిరాజు భయకంపితుడై తల వాంచి సిగ్గు
 నం । గనుగవమాసి బాష్పములుగారగ నేడ్చుదు నాకునేడుభ । క్షిణియ
 తినేడజొచ్చినను గేవలతామస మాయవాయునే॥ క॥ గతమతిచైతన్య క్రి
 య । లతికయముగగల్గియుండు సంతకుసు గ్రియా । స్థితయెట్టట్టల నడుప
 క । సతిక్రమించునం మారగుగు హరు కృపయున్॥ క॥ అదియెట్టులకను
 గాయయ । పదిగిపుడుక సెందుగాక పండగు నెవహే । శుదయయులేటికి
 టిలచిద । భృడయము గోరినను భక్తి కుర్తి దొరననే గీ॥ పిటకటాక
 న్నుబోలేడుకమికెందు । నిస్పృహతగల్గి యదు నెన్నిధియులను । ద్వా

సేరించికొనెడిమాదనమనవిని । గాంచినల్లరుసతిభక్తి గొగలింపి ॥ క॥ దా
 కనకదూరకములు । ముకడకీరీతరా సవధులెనుభూ । లోకోమునక
 నుపగామే । మీకృత్యముపన్నిచార మంతయనుమ్మి ॥ చ॥ వసుమతి కేగుకూ
 రణమవస్థమునున్నది విస్మయపెడం । బసవశరారి పంపునను భక్తుడుభ
 క్తివిధకనాథకమై । బసవదనంగభూస్తలముసైనవతారమనొండెత్తు
 భో । ల్లనకునసంగతిం దలదొలంగక చిత్రసకళి దేలుచు ॥ ౬౧ ॥ పరమశి
 వాచారస్ర । స్ఫురణంబునబాదజయించుచాంచాశ । త్సురచిరసమలిద్ధర
 పై జరియింపకవలయు బరమ సంయమితిలకా ॥ గీ॥ ఇష్టదా నూటయేబ
 దియేడులయ్యె । నిలకును నేగు దెంచియింకనుబదేండ్ల । కేనరప్పించు కొనెద
 నిస్సిట్లుగూడ । నేడునూరే డ్లుజనగలేదందునునికి ॥ వ॥ కావునసేపు నేటను
 డియుఁచోటనయుండు మనినట్టుకొట్టక కట్టడి దినంబులుంగడచు నంతకుం
 బుడమినుండి యఖండసంవిస్మయండ్లవై వెండియు మాకడ నుండంగలవా
 డవిప్పటికి నిచ్చకుమెచ్చువరంబు లిచ్చెదం బుచ్చుకొని చనుమనిన మాదిరాజా
 గరంపయోజంబులు మోడ్చిమల్లరుసుతో నెట్లనియె ॥ క॥ స్త్రీయందమేపర
 స్త్రీ । యాయువనస్థాయకదినిజాలయమునుర । శ్రీమన్ననధృవమునీత్రే
 యనమీశ్వరుని పదవిచెల్లునెకోరన ॥ క॥ ప్రాణేశ్వర యితరవర । క్రీడినేన్న
 నొల్ల నెరుగ రేయనెకట । క్రోడింబడిశరణనక । ల్యాంబునకేగ బసవా
 మాత్యుకడన ॥ ౬౨ ॥ అంతకమున్నయాబసవడాస కశేశ్వరుమాదిరాజధీమం
 తుమనంగ మేశ్వరునిమధ్యమునన్ బొడగాంచిలేచియా । ద్యంకభక్తియు
 క్తిమొదుండ ను సుత్రు లాచరించిత । త్సాంత్తముసంతసిల్లనుపచార
 పరంపరలాచరింపగన్ ॥ క॥ వాత్స్యంబున బసవని । సత్సంగతి ననుభవాను
 సంధానంబు న్నోత్సక్యమంది యాతకమహాస్వకుడై మాదధీరుడుండెం
 ధుణ్ణ ॥ క॥ ఆచూది రాజవరితం । బీమహి చదివినను విన్న నీహితవస్తు
 స్తోమంబు లోడపుభక్త శ్రీమంతుల గుదురిది ప్రసిద్ధము జగతిక ॥ స్రగ్ధర
 ద్వైతాద్వైతాభి కాస్త్రద్వయసమదిత భేదప్రభేదేతిరాధ్వా । తతశ్రీవి
 రచైవాధిగ నిపుణధీ ధీరపూర్వభక్త । భ్యాతస్థితాంగ లింగైక్యమత

మహీమ నిష్కాసితాద్వైతవాచా । చాతుర్యా జీవజీవేశ్వర తరమతా
 జ్ఞాత్వదత్సత్సమూహః॥ ౯॥ ఛృంగిరిటగోత్ర సంభవ । జంగమ లింగాచకా
 నావిశారదవల । త్వంగీత శాస్త్రహరగణ । గంగోత్పత్తి ప్రకారకావ్య
 ఛరీణా॥ పృథ్వీ॥ చతుర్విగమసారవాత్సరణీయక్తసత్కావ్యని మితప్ర
 లంకాకామితవిజిష్టముక్తిప్రదా । జితస్మర వికాగభాసితానతి ప్రచార
 మహాధ్వుతప్రతచరిష్టతాత్మపితసర్వసాపప్రజా॥

గద్య॥ ఇతి శ్రీమత్పాలకురికిసోమేశ్వర గురుప్రసాదలబ్ధ ప్రబంధనశ్చైక్తియా
 క్తశ్రీపీఠతిలకబసవ నాగ్యసత్పుత్రకుల పవిత్రసోమయానామ
 ధేయశివకవిప్రణీతంచైన బసవపురాణంబనుమహా

ప్రబంధంబునందు-తృతీయాశ్వాసము.

బసవపురాణము చతుర్థాశ్వాసము.

మడివారుమాచయ్యకథ.

శ్రీభసితచికిసి తాపము । నాభరణవరాక్షసానికానితనసవే । శాభి
 భ్యాసంతతనుత । శోభితముఖవాలపరికిసోమా ॥ ౧ ॥ దేవమీరుము
 న్ముద్విపదగావించిన । బసవచరితయేనుభవదనుజ్ఞ । బభ్రహృద్యకాన్య
 భంగినానేర్పించి । చుట్లుపెన్నుచితునవభరింపు ॥ ౨ ॥ నురియుధరసోమ
 వాలుమాచధీరు । డసగనర లేనిసారుభక్తుడమలజంగ । మార్చనాసక్తది
 త్తుండువ్యాధినిష్ఠు । రసగల్యాక్తిహరుడువీరప్రభుడు । చా సృజిత
 భలేంద్రియదుశ్చలభవశిష్టుమనుప్రశస్తితా । త్యేవిరిశికికామిండునుడవాస్త
 వునర్భవమాగళవృత్తిస । త్యేవిమలతాత్వకానిభవయంబుచిచిత్రకచప్ర
 వృత్తశా । త్రవనివహుండునిష్ఠుత జగమరింబుండునియోజుత్తుడు ॥
 ౩ ॥ భాషావాలకుడురచక । వేషావృత్తిండు జడవిగ్రహుడుజగత్తోషక
 రహరభక్తి । విశేషాస్తానంబువెలుగజేయువియయై ॥ ౪ ॥ అట్లు
 తప్రభావుండై యొప్పురిగెయను పురంబునంబురభజన భక్తవదంసంకే
 రుహన్మంకులపట్టుచుండై యుండు సుమంజసు ॥ ౫ ॥ బసవన్మభక్తి
 వారిధి । యశలారగనిండికొనుకాన్పదనగుచు ॥ దెసలంకునిట్టిపొడు
 వగ । నసమానుడుచాచకొనియతిహషితై ॥ ౬ ॥ జంగమదీక్షనుదిసియు
 ప్పొంగగనిబసవమంజుళుంగళజేతక । సాంగసవర్యలుగొనుచున్ । జంగ
 మకోట్టర్చనములుసలుపుచుబురిలో ॥ ౭ ॥ ఉండుదాసమబండికయహి
 మండునుసద్భక్తవితతిమాన్వసకొకల్ । నిఁడారువేటగొనివ । కొండాకలేవు
 నెనుదక... అస్సహమునన్ ॥ ౮ ॥ చనిచేతులకలిపానుది । కినిగుడ్డిగతియల
 సేసికలన్వాలో । య్యనసంధించుకసద్భక్తనివహధౌతాబరములుచా
 నిచిత్రోవక ॥ ౯ ॥ తారధరాధరంబుతిర జనుడెంచుచునట్టంబులో
 వారలుశంభుభక్తతతివస్త్రములంటక । పొండుదవ్వగా । దూరకుడంటు
 కొన్నబొడుతుంబడనంచును జాటుకొచుఘం । టాగభటిమతుడం
 నిజాలయసీసకునేగునొకడు ॥ ౧౦ ॥ చనితనతెచ్చినవంబులు । నునుభవి
 గఘటింబుచి గడెంచులొంపునెడం । జనిజంగమంబడుగొని బృ

మొక్కుచునిచ్చునెట్టిపుట్టించైనన్ || క || ఆకోకలుదకవైచిన | శ్రీకంఠుని
భక్తులవగజిహముడిపడక | య్యాకోండాయందిచ్చును | ప్రాకటముగశం
భులింగభక్తుహస్త్యైక్ || క || ఈవృత్తాంతబంతయు | శ్రీవరశరుభక్తివి
శోనైవిబలవం | డాపిర్భవదద్భుతుడై | వేదిధములబ్రస్తుశివవినిసగ్గు
క్తులై || క || కొఃయాకిరట్టియిచ్చడ | తనినవిరళశంభుడై క్తితత్వమునేకాకిని
హృద్యభక్తిభావయు | పినియరుగుదుమిట్టినిష్ఠవినమెన్నునన్ || క || ఈ
చలమిబలవర | రాదక బీమహత్వయితరసులభం | బీచానుభక్తిడివా |
హృదయ్యగుగానెతరనగులకలచే | వ || ఈక్రమంబుననుకొనియెక్క
భ్యాంబునగుంపొక కాలంబుండియుండియొక్కనాడు || ఉ || కోకలు
గుంబునటికడకుంబన దేరిగద్రోవనొక్కరుం | డేకడంబనంగనెడ
య్యుంబునమిడిదాయవచ్చుడుక | చాకలరేడువాని | నిసికగజేసెను
స్వయంబునో లోకంబుగుంపుగూడినరి లోకపతింగనిపలిశ్రీక్రియక || గీ ||
సార్వవేద్యవినుమునీపట్టణమున | దుండుగపుచాకియొకమభక్తుండనగుచు
ద్రోవయిచ్చి చనంజెట్టివారిలకైన | ద్రోవదలగించి చను నట్టి దొరల
వై || ఉ || అలియకాక దేవనిశమారజకాగ్రహి | హృదంబుగ | ట్యాం
బునీనుగట్టిక రానియరుంబుకకేలజామివీ | స్వంతమహాదానెల్లనను
సంబుకుడిలినబొద్దుంబురా | బింతునబండు స్వముకటిక రోరకు
జారధారికున్ || చ || తలకిపురంబులోనగమదల్లులుబిడ్డలకేతబట్టుకిం |
యలనుకేలచావనిదూరముపోయిరియున్నవారికం | గళులజరింపజా
సెదడనట్టరెస్సెంపచాముల్కడం | గలుకలుపుట్టెనింగటంబునురా
మడి నాలుపాలగుక || ఉ || ఏమివిచిత్రమోసరమోగుగురముబండియు
న్నరా | సేమియునారనిగడియవెన్నడునేడొకంబువాడుము | నీమిడి
మేల సేమియునుస్వరిచేసనలేమిజేసితా | నామిడివాలుకగ్గరచెనతల
సంతలసంతచేగుడు || ఉ || చేరినమాత్రలోబోపిచిచ్చిమిడివాడు
దియా | చేరున గానరచుడిచిక్కనొరంబునిచామెనెనో | దుంబు
ణ్ణిదేరిమిణపుట్టెన దట్టియననేడుకో | రారగనిన్నపించిమియెన్న
రికార్యమెయగువీమియనన్ || క || అనిజనలువిన్నవించిన | వినిజనపతిజన

పదండవిభుబూచిమమెనా | గ్రనిరూఢగనిమసంగుచు | సునగజితరవము
చలగగానెట్లుయెన్ || క || ఏకారతయులేకుండగ | నీకశ్యామునబ్రజల
నేట్రోపంగా | గోకడుబుడుచాకిక్రొవ్విన | మాకులతంజెందజేయనగు
నేజూడన్ || ఉ || చాకినింతయేలమరిసుద్దులపారులతోడ నేర్పె | కోకవ
భింపనెట్లుదనకుం జనుభక్తులచారిపారులే | వాకుల నసంపరంతతుకు
వారలుమూకలు గాగముట్టివం | గోకలుస్రగ్గునేధరణిగ్రాత్తలుగావెత
య్యకృత్యమున్ || క || పురిలోలబురిజనులకు | బురిజనులకుదిరుగచాసెది
గర్జనులకుం | బురిచెరువుచుక్కెడురై | చొవేళందాసనెంతచోద్య
ముచెబ్రమా || ఉ || ఎంతటిబల్లిదుండుమును కెన్నడుచేటు నెరుగకుట
చాసంకునేగుదెంచునెదజంపెనుతన్నటునుట్టించు నిట్టితయెన్న వా
డుదను నేమనిచ్చినొకొటెనొమదా | క్రాంతతజాకిరక్కసునికైవడిమిం
గ్గివాడాలొకులన్ || ఉ || పాడిదొరంగిచాకిశింభక్తుడనందు పురంబుపా
భుగా నొకచంపగానికనుయుండెడి జంగవసద్యశౌముత్ ! గూడగ
మనసున్నచి శాపితమై పురోహితాశితో | నాడితదభ్యనుజ్జుబతి
యూకెంగమునొననిట్లునె || గీ || చాకిజంపెగాచనుచేకుడివటికి
గామింపనిగ్రకెనెనె | రండుబొడటంచు నయ్యునబుకప్ప
ధీశుసూచిబసవట్టుల || క || లోకులకారుపులుచిని | చాకియనియదే
లనిచెసారెసెనగ || జాకియెంతండుసాక్షాత్ | శ్రీకంఠుడుగాకని
ట్లునాడనాడుగో || ఉ || కులబుడునకులజుడాతడుకుల మి కటియులేకయెన్ని
కులమలతండి | యిలనవతరించినశ్రీ | గళుడాతడునానసర్వగతుడెల్ల
నక || నీ || అజుజులవసూత్రమధికదాలిచి బితులడిగినతోటివాహ్మణుడ
తడు | మహితాపవకసామ్రాజ్యపట్టమునకు యోగ్యతగతక్షత్రయులడు
నతడు | నలవపుంపూత్రములనువాధికలోనుడుగ కేత్రపైశ్యండు
నతడు | సక్రీయారంభసస్యంబులదరిగోసి అలితొలినులుపురూద్రం
డునతడు || గీ || యాదిశక్తియుపానదానమైచెలంగ | నాదబిందుకళలుగా
రముగాగ | వేటరబ్రహ్మాండభాండముల్వివిధములుగ | వాడనేర్చినగు
మృగవాసునతడు || చ || నరహరిగోలుగాలముగనాగకులేకుడుద్రాక్షగా

గభ్ర | తక్మరిపతియెర్ర గాహరివికీణమహాస్తియెచివ్వగాగజే | సీరతియు
 గాంతహర్తనెనుజీణవయోగమథాఖ్యమీనముక్ | దెరువుఁ దెచ్చు దేవర
 విధేయుడు రాతడు యెన్నిచూడగన్ || మ|| జనికూపస్తిఁ జీవజీవము
 లపైజల్లంగఁచారీరభా | జనయంత్రంబుఘటించిదానిరిగింపకయు క్షీజిం
 తించిపా | క్తనకర్మాభిదగోగణభృమణసాంగత్యంబుసంధించిమిం | చి
 నపడంగియునాతమక్ ధరణిలోజింతింపగావెండియున్ || గీ|| అచ్చులగు
 వారివారగొనునట్లంకల్ల | యచ్చులుగనూకుయగసాల సుతదునుమ్మి | జీ
 వనునులోహమును జ్ఞానశిఖిదహించి | పఃకితెచ్చినకమ్మరియునుతం
 డు నీ|| హరిగమైవిహరించునజునిశిరమ్మనుద్రుంచి నయాశబరుండుఁత
 డు | హరిఁ ధృతిమిటికాదిపశువుల నెల్లబాదలకాఞ్చడి గొల్లబోయడత
 డు | కలనాటకసూత్రకారుడై ప్రకృతివికృతులారూఁ వెండిదనతడు
 ముందు | కులశైలములునూకిడలములల్లనచల్లిపోలముదేరగ జాలుబోయ
 డఁడు గీ|| విశ్వమేకార్పవలబై నవిష్టునీధుల | జోకజేణానియుదికెడ్డు
 సాకియగడు | భక్తవస్త్రంబులిష్టదేర్పడగనుతుకు | నట్టిమడివారుమా
 చ నేవయు మునతడు|| చ|| అల్లన్నియుండానయైఁమహాసుభావునకనో
 కగ్రకులంబునగలదెలోకులకోకలు చేకూర్తునుదుకు నూరంజాకింబోలు
 యాకిచాకియం నింకరంఛిపయినీకె రువచ్చు దచ్చారిశ్రంబునవిచిత్రంబప్ర
 మత్తలిత్తలబున వినుచునియిట్లనియె|| చ|| నరహరిపుండరీకహరినాకవి
 గోధులమేనికృత్తులం | బరములుగాగదాలు హనుభక్తులకోకలుగానియొ
 గ్గయం | బరములుచేసెనుజ్ఞాపని మంచిగఘట్టకనేయునెళనే | శరణులు
 వేడనెట్ల ముఁ గంతసమందుచునిచ్చనటయె | వగోపరిచాపముల్తనవస్త్రై
 చినవాలకచ్చుచ్చిన్ || ఊ|| అన్నియు సేటికిన్వలంబునబంపెనుజం
 పబంపినన్ | మిచ్చకయుండెనేతుదనునీవకడన్వడి నైతిహింసం | బన్ను
 గవేలుజూపదర నూకుటిలాత్ములు చక్కసాత్యసం | ఎనతగానవిదురభి
 మూనిము మానుము మానవేశ్వర || చ|| అనువి బ్లగ్గుండు బసవప్రగ
 నుంగొనియుగ్రుడైమహా | ఘనుడవె గారిణంబును ధలు వచ్చుయా
 రివన్నజా! లునసితదీప్యమున్నుడరిటో గొనక శ్మశూలి హించియా |

యనచను దెంచునూగఁమునకడ్డము గామదదంతిరాజమున్॥ క॥నిలిపికోన్
 మొలువొలగక । నిలిచియతడుడాయదడవనిలతోలుమనీపై । కోలువుం
 డుగంధవాగము ! బొలియింపుండకని బ్రజలగొచ్చము వాయున్॥ వ॥
 లట్లమృతకాంతకుండత్కంతకుడితస్వాంగుండయి సామంతమావంతులను
 దదంతి సమేతంబుగా జంపంబండు నయ్యంతకాంతక భక్తచింతిధాధానం
 తానంబగుమా చయ్యవెనుచుచెంచురగఁళ మాగఁబరిట్టకోటంగట్టా
 యిత్తపడియట్టిట్టకదలక యట్టకేలక మనంబు ఘట్టపరల గొనియుండి రట్టి
 యెడ॥ చ॥ పటపటలంబగుంబుకొని భక్తుగువచ్చుచు దాన్వరఘ్నం । ద
 టునగాంచెభాషితజనప్రభుస్సైకమధ్యపాగమున్ । తటతటకర్మయు
 గ్గోరగండవిఖండితపద్మపూగమున్ । గటయుగశాంతరాశగత్తైరిక
 నాగముగంధపాగముని॥ ఉ॥ ఆనెగట్టహాసములు చాచ్చులువోదనీముట్ట
 జేసిక । య్యానకుగాలుద్రవ్వుచునిభాగ్రముడగ్గరితైరికానునం । ధానము
 తోడలలెగలి లాధునిభద్రగంబుమానవా । ధీవతజిక్కిదుఃఖపడుయే
 నిగ్గున్నకునంచలించునే॥ ఉ॥ సైక్కులారమీరిచటజావగనేటిబొండు
 టంచునుం । టూచినదంబుసేయమదవాగముమావటిపారిపోవనెం । తై
 ననుబోవనీకగజయింపులు దంతిరచ్చినుకగఁ ! గోనలనవిష్టుంటయు
 నుగోకలలుంగయునింగిసేర్పుచున్॥ క॥ సమరాంతరమునజేతులు । సమరు
 చుగుంతలవధించి సరసరవేదండమా తొండంబును గరదండమునను వడిబట్టి
 కొట్టెనననిగాగన్॥ వ॥ అట్లుగొట్టియుచంతటబోవకభీక రాకారుండయిపి
 నాభిభక్తానీకంబుగోకలునేయచాకలచేడుకధ) । ద్ర రససము ద్రుండగు
 వీరభద్రుండుభరిసింహులంబలిగుంజలింబ చిడపిడినం చువడువున పొడవు
 గానెగరవయిచి పుడమింబడనక నడుమ నెడిచేనం బడచేతల దట్టుకందు
 కంబునంబోలె గొండొకగడిగింబి పీసెగలదా చు । గ్రీడించుమరియునట్టి
 హాసంబులాహసంబు మట్టుంబని బెన చుంబ ॥ ౧ ॥ టటటనం బొనర్చు
 గతిహేచ్చిచ్చివంబర గాంబుండియు న్నుడరీకాయ ని కోలెముఖిండశెలి
 మండనుండు పరిచిననిధమ్మున న్నుండు చితుమురుగా మొత్తిమోదరలా
 డుద్రుచ్చిరమాలకు మాంసంబును గొడగొడిగోలును పనికిరాకుండనావేదం

జంబుజెండివముచిత్రోవదొలంగనిబాసకు వెలితిగాకుండ్రోవసపోవగభావ
జవిజయుభక్తులెల్లనుల్ల నెల్లిరియనంతరంబు క॥ ఎవ్వడునాపైచేసిగుఱిగ్రో
వృన్దసబుగొలిపె యనిగొట్టక నాలో । నెవ్వగమానదుపోషణ నవ్వా
తకవిభుండువిది సమూకులమహిమై॥ గీ॥ బసవరాజయ్యదేన జూపవరము
హవక॥ వారిపూజనీత్రుడైవనుమతీతు । తోడిసిట్లనువలదన్నదోవు
జేసి । చంపబంపంగవలసె నీచలముబలము॥ క॥ నామాటలజెవి డెట్టక
చూటుశ్వర చెడుగుజనులబుడబుడిచినా । సమానముదూనికయ్యను । నా
మజమునుబాలసెద్రోహసల వెలసెక॥ నీ॥ ధరణీశవినుల్లిద్రవిశ

—ఇగవత్తునికథ—

మంజులమునర యూరిచోడ భూవరునిరాజ్య । ముననరవద్దమేభ్యురిలో
పలనిగువత్తుడన నొప్పనీశుభక్తు । డపగతసర్వసంగపరి గ్రహంబువేదా
గమశివపురాణాధకపేది । షడ్విధలింగావితావధాన విసౌదిస్తతజం
గమాచననుశీలు॥ ఆ॥ గీ॥ డనగసురుచిర పరమానురాగుడగుచు వెల
యమిగులచెడనివిభవములను । ప్రకటవీర్య పరావరతంత్రు । డన
గయతమనెగమెవ్వచమున॥ మ॥ రతిరాజ్యదాన భక్తిలోలతభయ
భ్రాంతాదులకమీరివి । శ్రుతవేదాగమశాస్త్ర చోడితలన ద్రుద్రాక్ష
భస్మాభిరం । జితగాత్రుండయి నేమమొక్కటి వహించెక శంభుభా
క్తాశీకిం బ్రహ్మకూలత్వము నేయువాండ్ర నవిచార త్వంబునం జంపగక॥
క॥ ఆనియతిప్రాణపదముగ । దానశుభ్రుచుబ్రమతభాషిత పురాణకథా
ధాకనుభవవిశారదుడన । మానగవిహారింపుండు మానవసాధా॥ క॥
శోలీల నామహాత్ముడు । గాలాబవలీలగడపగానానాడా । చోళమహీపతి
సునగజ॥ మాలానము పురుషుడే సింహపురపీఠికి॥ క॥ నిడివడికబయ్యము
సనుదాజడధారలు గార గానశంకితవృత్తింబుదిమిపదాహితవద్దడ । వద్ద
కగనకతెంచుచుండెదనినట్టియెడక॥ క॥ పుణ్యభక్తుడుశివపూ । జకుపుష్ప
ములపచయింపజుచుచెచ్చులే॥ వకమునుపతోటలకునో । వకకదనినశకకు
న్నవారితమిదై॥ ప॥ పృథులబువెలువడిగవడిగడచి మృదునకంఠ గడి

పూనిపుష్పములు శోధింపదనకన్మిచ్చకువచ్చు పూదోటలు సొచ్చి యప్పటి
చెరు గాలితానున రేతులుచినిగిన చీద్రపుష్పంబులును నుడిగాలింగడి వోయి
తొడిమలునడలి పుడమింబడి యున్న స్వయంపతిత పుష్పంబులును పుష్ప
శ సయిప్రాజః భౌజనంబులుగావలవజ్జిక నోహరింబు ॥
మెగిళుచు గల్గులకింపునట్టింపును నించుకించక వికసింప నుద్యోగించు
చున్నసజ్జికంబులుసజ్జనిండశోధించుకొని కూలిప్రాజవా లాలసుండై యనా
లస్కంబు నందనసదనంబునకుంబున రాగమనంబున॥ చ|| విడివడివచ్చుచో
శపృథీవరుచు త్తగజంబుభక్తునిం । దొడిబడగూడిముట్టికన తుండమునంగ
బళించివీడికి న్వడినెగరంగవై చిరదవద్వయమొగ్గిఁ నమ్మహాత్ముకీ కడుపు
నగొమ్మగుచ్చిగొని గన్నలనిల్చెనుప్రాణభారముతో॥ గీ॥ ప్రాణవిశ్లేషజ
నిత తాపయునభక్తు । ఉభవప్రాణేశశంఖోమహాత్మునిన । యెలుగుని
యిర్వదండారి యిదిచుపేతు । శరణు హుతినియాళ్లు సిశ్చయముజేసి॥
కా॥ సక్రోధంబురలేచి యిల్వెడలి జంభూభారి సంఘారుడై । యాక్రం
దంబడి యేమిటంచునియభ్యాంబున గాచెరం । క్రొక్కొకనుభక్తు
పాటుగనిబోదేదీప్యపానాసదా । కాక్రంతంబుర జేయదాయకదా
చార్వంబువ్యంబుగావీ॥ ఉ॥ ఏనికెరకనుండుకరమేతు నెడిచిసంభాగ
న్నియం గావకదండిదంతమద మున్నరభక్తునిమీక్షింపనా । భీతిలోనవ
హిమినిన ద్రవహింస ఈయుగాంత యాశాన కరాన తారుడయి
రా బియ్యునెగిరినాదముక॥ ఉ॥ అంతటమీదదంతి కంటార్పగనే
రి । హేవ వస్త్రపద్మక గ్రాగ్రహల్కోకర తామర సంబునబట్టి యాడ్చి
మాంబు నిశుగ్విడానిమెడ మామన ల న ప్రకృకుంభింబు । బాంధవ
స్థితిమన గావకదాగ గొట్టికొనినెడ॥ చ॥ కెరసుర హేతిహూత
కాంక్షింబు గాంక్షింబుయిహి । ధగమనుబోలెగూలె ధగద్యధమంత
యుబొడసూయన్వద్ధుడు జ గాంచె నెగిరి చు వస్తుగాంచితత్వ
దాం । బురుహ యుగబువైకెగిరి భోరునలేచిలాటచున్నడై॥ చ॥ కట
కటభక్తునింగజము గారియట్టైన జాత్యతాదులు । పుటలగృగావు

క్షులకునీకమము సాగిరారటన్ననే । న్నిటపటచీనిచావు తుదమేకొనిమా
నకయేతుచచ్చినక । నటనటాకికన్తన్త్రాకి సాగ్యము నేసిన నోరుమా
వదే॥ ఉ॥ ఏకగుధభేర విడిచెను యెరుగును హానికొనుట । దాని
తలంపద్రోహిని నాల్గవ వృత్తిచెరిగిగడ్డలం । ధాని మాస్తుచైవదశనా
మకభక్తనిక్రూరనిండులూర । నేనానానలలోయలలోల ప్రకాశక
భా॥ — ఈ కంఠ — పదేడు గుడ్డు । బాపకూరకొనినది, బా
త్తునునది, పెద్దగులి బొంగు, పంపుగులి నాలలా । బత్తులమువ్వముల్
గాలు చన్నె, పన్నెలను పడేర । ల్పత్తినివ్విత్తుకిచ్చుచుచే న్నొ
డసూపవెడిచెరుక॥ క॥ శలక నమూచి, రు । డాంకితిదృష్టకజా
తుడై, నోడనానిన్నింకాగతునేసిభవ । త్రైంకన్యము ముగ్ధునిండుదాజ
ట్టిగొనె॥ క॥ ఇరవైతొడవనియెను । చామయవచ్చి, చోడవరుడును
చీపుక । పెరవకయడుగుండిచ్చెన । నరమురివర మెమియైనననిహరుడన ॥
ఉ॥ కోరిక లేమియేనియునుగోరికలబర్వమెనన్నుతంపగక । దారకరాజశేఖ
రుడు వాధ్యుని గాతదధిష్ఠతాధిముల్ । మిందుంధరంబయిననుక్తియు
భక్తియుచ్చిభక్తున । భోమనదీనితా ద్భరిత చూరిశరీరుని శేస వెండి
యుక॥క॥ దుత్రిప్రితికించితగ్గజ । ముంకుచ్చుశకుమున్నెయనువులొసగి
భూ । కాంతుని భక్తునిగలా । సాంతస్తునెనె శంభుడ చగు నెరుగక॥
వ॥ అట్లుచోడభూచాలుండు భృత్యపరాధునియెను దండచాను ప్రాత
నసూక్తి చిత్తంబుచహత్తుగొలిపి తననం । అస్సునవశిష్టగా నిశ్చయించి
శిరంబు గుంపం చెంపు నేనెనన్నన్నీ తప్పంశెప్పగొలుపి యేవేదన్న
నామాట గీటునలబుచ్చి భయంబు లేక బంచితవని పశికింజెప్పి చెడియుబ
నవదండేశుండతనిట్లనియె॥

—బాహు సహస్రార్థగారికథ.—

సీ॥ బాహుబ్రహ్మయ్యనక్తాగ్రగణ్యుండు మీరమాహేశ్వరా చారయ
తుడు । గాధమాహాత్మ్యముఖండితశక్తుండుదైర్యసంపన్నుండు శౌర్యధను
డు । మంగళభక్తిక్రియాంగపాపాంగుడ వార్య శౌర్యుండక సద్వాహక్యరా

శరీరము మోస్త్రము వృద్ధిగుండు సర్వం సహజమై బోగడంగ వాడు
యంచుంకి॥ గీ॥ యతడు జంగమలింగపాదారచంద । సేనసానుక్తిబరతం
ప్రవీర్తుడగుచు । శాకుంటలగువృక్షోటలు పెట్టిమొదలి । కోడిగూడంగ
గబువ్వలుగో ముకతన॥ గీ॥ సరగజోటలకరిపుష్ప లుగోసి । కొనిమ
రేలిచచ్చినండలు గూచిభక్తు । అనుసమర్పించుచియు కాదుకముగాగ
దారివిరచించుజంగమార్యము॥ ప॥ ఇట్లు సేయుచు॥ ఉ॥ పతికానన్దు
హాత్తుడోకవాదముపట్టునఘట్టిగాజగ । త్కృతకాయుమావానోహరునిగా
గప్రప్తయొచ్చియన్యగో । భతకబుల్లుబుల్లమును బన్నుగమేపెనుజో
న్నలన్ శివుక । చూడవహింపజేసిబరయు నృసింహనకించి తాత్పుడై
క॥ ఒండేమియతండోఁపూ । మండలపతినిమన నృపతిమండలముపయిన్
దండెత్తిచుచుండిపల । నుండెన్బాహుర సైన్యయుక్తుండగుచుక॥ప॥
అట్లుండయా ప్రవీరసహి దూరంబున బ్రాగ్భా భాగలబునవ్యాలంబులిడి
పించి తానుంబాదపధన్వాంతపశ్యనో హరంబులు నశిమనో హరంబులున
గునుద సమీరంబులుగ్రంధుకొన బుష్పవాటికాని కటంబునంబటునం
ఘటితమంటప గ్రాకారి పందిరాలత మకండిరంబలతి సుందరంబులుగా
సియోగించియున్నెడ॥ కా॥ ఆరాజన్యవరేణ్యపట్టపు గజంబానిశ్చవద్రా
సవా । ధాకరామండిత మైమహానిగకబంధిత్తిగావించికుం । ధారాధుం
డగు మూపటిన్ గంధకోకట్టంతటవైచిఘ్నం । కారంబులెల్లగంగదండు
గలయలగా గ్రుమ్మనుండ్రమ్మరన్॥ ఉ॥ దకునుక్మినుక్మి పడనుంగిరదం
బునవేలనాలను । ల్లాడగగూడముట్టిమనుజాపలిచట్టలుచీరివైచున్ । జా
డగలంచురాజుడ సాహజముల్ గనిబ్రహ్మశరీరయూ । టాడనిమానసంబు
ననుయ్యట్టిమట్టులయే సుమంజగన్॥ గీ॥ కరిదాయనుడేరగాంచిబ్రహ్మ

య్యుండిందువచ్చెదవని సంబధింప । సందులుబిడలియూ సంకుశల్యక
 పెనువెనుకకుభయాపిష్టమగుదు । గగముశిరంబున గడియించుకొని చరిమన
 నదీతీరభాగంబునందు । ఘేయంచుగూయుచుగడిసియూఘకమునింగిజీవం
 బులిడుచుండుమావటీలు॥ గీ॥ భీతయుక్తులగును భూశపహిగాంచి॥ మస్త
 కస్త్రబద్ధహస్తలగుచు॥ భద్రజముదావుబ్రహ్మయ్యమహిమయు । శెప్పిశె
 ల్లజనులుశిరములూస॥ మ॥ ధంజీశోగ్రణివిస్ఫుభక్తుడొడీ తద్దామిథా
 ముందుశం కరపూజాకుసుమాధక మొకగడయుపః కాలబుంధేగిభా
 సుభంధిం గునుచుంబులెత్తికొని కొంచుంబోవు నానేతయు॥ స్థూలీలంగ
 జముంధరక నిలువ నద్రోదకండభండాహతి॥ క॥ అనితనమావంతులుశె
 ప్పించిజనవిభుమమిగుల బ్రతుండైయా । ఘోరదనగజమేగతన । గనాయ
 నిబ్రహ్మయ్యకడకు శేరన్నరిగన్॥ చ॥ అగిభద్రంబు పాదముల కధిక
 మెయినదగ్రమొకీలేచిరుకగారికృతదోషమంతయును గావుము గావుమా
 టుండుగ్రమ్మర । స్మరణముశేయకాచి జననాయకునాస్త కృపాభిదేచ్చిత
 తగ్రటికిప్రాణమిచ్చెగగగణ్యును బ్రహ్మయనిమ్మహీతలన్॥ వ॥ ఇట్లుబా
 పూరిబ్రహ్మయ్య శంఖజొచ్చి యప్పాధికాభుడు గృతాదులదయ్యెట్టి
 నజ్జనభక్తుల చరితంబులిజ్జగజియైన పరివితంబులుగలవని యట్లుండనిమ్ము
 వారలనయిజన్యవహరింబు శరణన్నగానుటయు ముగొన పొరిగోనుట
 గలుంగానబిజ్జల భూనానుక మాచయ్య యనంగకేవలకిరీయగరుద్రు
 డుగాని మర్త్యమాత్రుడు గాడశని శరణజొచ్చితేనిం బ్రతుకవచ్చు
 వాకుం గానవచ్చినకాగ్గంబునగ గురోవమరి బలవడు వసువతీశునకుంశె
 ప్పించనిజనంధుడు వేరొండు మతంబుగానక లజ్జాగతవదనండుయిం
 డొక సెప్టారంబు డాచునంతరంబజనవనిదెన జూచినీవు దెప్పినదే కార్యం

బుగదలుమనియతనిపజ్జనతానుంజనుదెంచి మాచయ్యంగాంచి యతిమార్గం

—శిష్యులరాజుమాచయ్యశరణసాచ్చుట.శి—

బునసాష్టాంగంబాచరించిన లేవకున్న సైగింగి బసవండు మాచయ్యగారిం

జేరివందన పురస్కారంబునసెట్లనియె॥ గీ॥ వలదువలదని వారింపచలము

జేసిముక్తుగ్రకురున గోల్పడ్డ మూఖుకాభంగి । యంతెడాయగ రానోడిన

తడునమ్ర । కాయుడైయున్నవాడునీకరుణగోరి॥ ఉ॥ పిచ్చుకమీదనేలసుర

భీకర సాకుపతలబువైవము । యిచ్చుకురాక యుండుత డెంతటివాడుభ

వగ్గుగగ్నిచే । వెచ్చవెమాడులోకములు పడెయెనాకు భవన్యహత్యమీ

వచ్చిమరుగు జొచ్చున్పువవర్చని గావదగుంగు వాగ్ధీ॥ చ॥ అబసవన్న

వేడికొననట్టులకాకనిమాచతొరియ । మృదుజవశేష్యలెన్నిసమాదరణం

బున శిష్యులంబిచ । యైనమృతపాస్త్రీయెన్నును నట్టయు బొట్టయుగూడ

ఁట్టిభూ । జనములుజూడభూతిపయిబల్లికరిన్పురికించెవెండియు॥ గీ॥

సాటితొలుచాడుచంపినరురియిష్టి । యాకంబునఁడంగనాక్షణంబ

భవికిక్షిగజాచికోకులచ్చతమునొంద । వానియనుభవసోసగెధానా

యలుండు॥ చ॥ శిష్యునజ్ఞనసంజీవితంబైనఁజరరాజులు రాజకుంజరం

బునకిచ్చిననాడు చాచున్బంధినమాతొండ మండలంబునుంబోని చేగంబ

దొటియట్లు కరంబునఁగి గరిమనురాగంబుని జనుచేరంజాటుకొ

నుదినిజనివాసంబునకుంజనియె బసవండు మాచయ్యపాదంబులు గొలిచి

యాయయ్యమతంబునకనచి వారిచేదాగ్గింపించుకొనితనని వాసంబునకే

తెం దనంత మాచయ్యయెప్పటియట్లుసంతత సత్కిరీయాల్లినదుడుదాం

డంగొన్నినినఁబలకొకరనాడు॥ గీ॥ బసవరాజయ్యయరలేనిభక్తికేరి

సర్ధికొనగీతమనముగీనానతియ్య । నొడయలొగిదాచయాచయ్యయెద్దబా
 డవినిమహాగ్రతప్పత్తిచేదనకుననుచు॥ క॥ అనియంతిబాకళవళివ । య
 నుచుకొత్తబ్రగ్మహములుహస్తాబ్జయుగం । బునమూసిగొనుచుహాక । స్త్రీనా
 ధాచెల్లడినులేశపథక్తుల్॥ క॥ అనీతుడుగాకిగతి । శివధక్తులదైన్యయు
 తులశేయగజస్నే । భువిహాదాతనహా । తివిధంబునవెక్కిరిపడకునెడ
 దే॥ క॥ దోషబుగాకపథ్తులు । కోపింపకొడినివింబెగోతయ్యెడిని । భావలు
 గీషలువదలుచు । మావకనిజూడదగదుగుర్జనవర్యా॥ ఐ॥ అనిమాచయ॥
 స్వకీయ కాకుతముసేయంతియెవారెధ । క్తకాయులుల చేనెరింగి
 బనవత్సౌవత్సమాత్మ్యంబుభి । మనిమిగ్నాశయ్యదైకలంగుచు కడునై
 స్సాననాభోజుడ । చరియెక్కాచమనీషీయున్నెడకు భాస్వత్సౌ
 హాయ్యుడై॥ వ॥ ఇల్లుచనియమ్మహత్సునివాదాంతకంబున నొడలుగెడిపి
 యుట్టనియె॥ క॥ ఆగ్రుతానాకాయని । నక్రమస్మృతయైక్తినాగ
 స్మృతని ర్విక్రాహావాపేతుని । సక్రోధుకదుడకనునెనమ్మకామక॥ క
 దుగ్భావకునకుభక్త్యా । విర్భావవిహిజిహ్వవేదదురుక । లింఛగ్య
 నకౌదునిమ । గర్భునుగూవికొనవెకరుదాధరికా గీ॥ నాల్గుతలనరు
 వదిలెల్లవేసు । గీతములుజప్పబడిగొందెకేతెలుసు । నెట్లులయ్యెనుయి
 పుడునికాననమని । జామనవయోయనక మెన్నంగమెళా॥ క॥
 అనితనునిందించుకొనుచు । ఘనదైన్యముగాని బడిగ గణితంపంగా
 వినియునువిసవిధంబుని । ననుపమశౌర్యంబుమాచవార్యంబనియెక్కి॥
 క॥ కడుంధుడుకొవ్వితెమా । మృదుగణములధమలెచ్చెచివియకట్లా
 యిడిగెమనెచులేకయ । బహుగైతవెనుజ్జచావుచాల రిక్త్యాగా॥ నీ॥ అట్టి

యాచకులనెంచెనగందుముగాని యిట్టిత్యాగులగునమేయగమున । పా
 నలిన్నియు నేల బసవయ్యనీచిచ్చు నేరికెడున్నలునెరగోక । లట్టిగుట్టపుగా
 డైలవని బచ్చనిమన్ను నీకుటిలపునాతులేమిభాతి । మాదేవుభక్తులపేదరికం
 బులోగరిమచూపుమనని కరయుగమున॥ గీ॥ సదమలోదకంబుసంధి-చిచ
 ల్లిన । తత్రోబుబులెల్లధరమరికత । నిలపువ్యరాగసర్గలవైదూర్య । పద్మ
 మాదిరత్నచిత్రులయ్యె॥ క॥ ఉన్యతంద్రద్యుతి । ఖద్యోతంబపుడనే
 లుఖద్యోతముగా । చోన్యంబందిరిజనులును । వద్యన్యాచయ్యజూడవచ్చెన్
 నృపుడుక॥ గీ॥ విరువారనకందరువేగవచ్చి । చూచుచుండంగ మడిపాలు
 మోచశేరి । చూచుగూనెనుప్రమథప్రసాదపుష్ప । వషణమందరునాత్మ
 లోహషణముండ॥ క॥ బసవనినభిమతఫలముల । నసలారివిదనువనీశుడభ్య
 ర్చితుడై । యసమానుడుమాచశేరియపుహోప్పారెక॥ క॥ చెన్నారంజం
 గమావలి । మున్నిటలింగావతారమున మాచయభక్త్యున్నతి శివుడెరుగ
 గలే । కన్నేరియురూపమల్ వహించినభగినీ॥ గీ॥ అట్టిజంగమశస్
 భాభ్యంతరిముని । దొంటియున్నట్టిరత్నంపుదిట్టబండు । హరిసిభక్తులబం
 డారినన్నయట్లు । బసవరాజయ్యమిగులజూపట్టుచుండె॥ వ॥ వెండియు
 బసవంబు మడిపాలు మాచయ్యంగారిల శ్రీచరణార విందంబులకు నా
 ప్టాంగ పరిపర లాచరించి డెరజనుడెంచి యుదంచిత వాక్యంబుల
 సన్నిహించి శరణువేడుచు దేవనీమహత్వంబు జూడనెంతటి వాడనో
 సంగమేశ్వర నీచశ కర్మ డవుయేను కంకరుండ నీవునిర్మలుండవు యేదుర్క
 లుండనీవు సుజ్ఞానిచేనజ్ఞానినీవమృతాంగుడవే విహంగుండవీవు మహాదాని
 వేడినుండవీవు పశుపతివే శువనీవుత్రైలోక్యమాడామణివేని ర్చగ్యమా
 డామణి నిటిదుగులరానియగునాయుదుసర్గులలేతంబు పెదకంబుల పుష్ప

ర్వపర్వతంబు భవదఖ్యక్ష్మపాగీర్వాణాయధంబున గీటునంబుచ్చి యప
రాధశతసహస్రంబులు మైరించి రక్షింపవేవేయును నేలజగదాశ్చగ్యచర్య
మదీవాలు మాచనార్యయనయనేక స్రజారంబులవిన్నవించుని బసవనిద
నకొగటంజెచ్చి కారుత్యార్థోరాసిమోహార్చ నష్టడచ్చట భక్తులుతమలో
సల్లురిం॥ క॥ విసవయ్యలింగమందై । ననుగలుగ వెళ్తోప్రచాదంబులుకొం
చం । బువకయినకడవకాదువా । రునువాయంపగ గ్రహింపరుగదానం
దుక॥ గీ॥ అంతకంటె ఒకడమయేయత్సృష్ట్య । నొరచుకూరికెజే
పట్టుచు దమహత్ము । అట్లునుం గాకమాల్వియనుపనయింపగాకచీరెలకలు
గునచాకేమెండి ॥ క॥ అట్టిదవోబసవయ్యం । బట్టుటమాచప్రభుండు
బహువిధముల కా ధట్టించిదుర్మలమువ్రా । దట్టివిమలశత్రుజ్ఞతం బొందిం
చెక॥ చ ॥ పనిపనిగాపగాపవభర్మన వణకనికెక్కుబొల్లిజం । దనమొగి
నెంతిరాచినను । నవ్యసుగంధమునిచ్చులిరుదు । త్రునకలుజేసినంజెరుకుతో
ల్లిటికంటెనుతీవుచువుచా । ట్టుదుదిముట్టెమాచవిభుం డొరయకొబ
సవన్నిభక్తియుక॥ చ॥ అసమశ రారితక్తులిటులఁచుచుతింపగ మోట్పు
గేలుతో । బసవనమంత్రయిన్నిగనిభవ్యచరత్రుమమాచకొరియో । పస
వమహంకరించినను భక్తిఘట్టిని సశంకరోక్తిభ । క్తిసరణియేయహం

—శంకరదాసయ్యకథ.—

తపరికింపవెత్తిల్లివురాతనాలిలో॥ గీ॥ జడయశంకరమనుమహాస్తానమం
దు । దనరుభక్తుండుశంకరదాసియనగ । కాలగతికర్మముఖ్యేంద్రజాలమూ
ల । నిర్మధనశౌరిభాక్తికమర్మవేది॥ సీ॥ జన్మజరామరణోన్ముక్తకాయం
దుచిన్నయానందవశీకృతుండు । రొద్రమహూద్రేకరంజితాపరవీరభద్రం
దు । ప్రవృత్త ఫాలదృష్టి । మంత్రజాలకదోదకంశతాంశవమండితాశంబ

రుదుమనోహరియశుడు | విలసితసంసార తలగుండుగుండం ప్రచ్ఛన్నవేషసం
 స్పృతతుడు || గీ॥ గోపితాష్టవిభూతియైకుశలబుద్ధి | బొంతలునుగంతలును
 గుట్టి ప్రోగులెట్టి | యంగడిని విక్రయం బార్చననుపు దినము గాయకం
 బేసుమానికల్కలుగుచుండు || క॥ ఎ క్క క ద ర గ క గా య క | మ
 క్క-జముగయేనుమాన్మొలబ్బగదినముల్ | స్పృక-కజంగమకోటుల | క
 క్కు-దురతినిందచేయునిష్టాన్నంబుల్ || క॥ ఈసరణిజంగమార్చన | దాసి
 దేవర దాసయ్యజాడవచ్చుట.

యొనకంగ జూచుతలవునవేట్రన్ | భూసురపతితో దేవర | దాసయ్య
 నుదు దెచ్చి మ్రొక్కితగుగోష్టి మెయిన్ || సీ॥ ఒక్కింతదడవంద నుండినీ
 టూనితనమితమునకంతప్రేమచుననేగి | నదయుండువోలెవిచారించికట
 కటాయీగెకుతవును లేదింటిలోన | శంకరదాసయ్య సద్భక్తిమహిమయు
 లింగసమర్థత్వ సంగతియును | నింక నెన్నటికంచు నెండలో వగచుచుప్ర
 కటించిదుశ్శృచ్చుకునుజెప్పి || గీ॥ తగినగంపెడుగొలుచంపదాసిజూచి | ద
 యదలచిపంపెగొలుచును దాసమయ్య | యంతయునుమేలు నాకేమియిం
 దుకిర | సేమియడగినదమకు మాకియ్యగలచె || చ॥ కొలుచనకిచ్చెతోల్లి
 యొకకోకతసస్వికిగొల్వు దెచ్చియే | మిలమచువేడునూ తమకు నెక్కడను
 న్నివియ్యియంచుది | డ్రొలిగదియింపగంపెడును గేలరడంగెను దానిలో
 ననే | తలకుచుచిక్కెద త్తవనిధానమునందయడంగెనర్చునున్ || గీ॥ కొలు
 చుగ్గహనులోనగొవిడెండులేరయ్య | పాదువాడెగాదెవాడరాడ | దా
 సీవడసిచ్చితనెడిశంకర | దాసమయ్యదివి యదలకనవుడు || క॥ పరిభ
 వభవోంబు | దురపిల్లెడుదాసిజూచి దుగ్గవవలికెక | ధరగలవాడ
 చులెద | చ్చరణునకుంగొలుచు పంప జనునే నీకున్ || క॥ శివశేషణుని

అకడగనా భువిలోనివశమెజగముపుక్కిటపడ్డం । టవీవారింజేడుకమ్మా
 నవులకుబ్రతుకంగలదు నాయంజైనక॥ క॥ మృదుడుపసన్నాత్ముడై
 యుడుగుము వరమన్ననమగ నాకించుటయి । స్వదమిజనుల్లెనెనుగరె
 కడపటభక్తుల మసాత్తుగా నగవశమె॥ సీ॥ చేయుకాయక మింతచెదరక
 మంఠిరంబందుడ జంగమం బందమెంత । యెక్క వురగవునేను మాఁ
 కెల్ల జగమ కోట్లకుజాలుటెట్లు । లింగసదగుల లేములే మనవచ్చు వెం
 డెయినానుయ్య విపులభక్తి । లోకత్రయంబున ప్రాకటంబున శేయవలసి
 ప్రత్యక్షమయియలికనేత్రు । డడుగువరమటన్ని జిడిపడి పడకన । స్మిత
 ముఖాబ్జునిగుదివచుహేళ । కర్తృకతనాకుతకవైసివుండ । వేరెవరి
 ముగలదె వేడికొనగ॥ ఉ॥ ఏమియు వేడకున్న పం మేత్వర నీమది సిగ్గుపుట్టు
 నూ । కామభీష్టమిచ్చురతిగల్గిన రేపటినుట్టుసూచిన । దూరమురాప్ర
 దారమిడసూత్తు వి లోచనమిమ్మటన్నా । కామవిమడికయిచ్చెనళికంబు
 న మిక్కిలికన్ను నెవ్వచున్॥ ప॥ అట్లుహరుండిచ్చి చిచ్చెర కన్నుల దైవ
 దోగవర్వవర్వతవజ్రం బగుటయుకంకర దానయ్య శంకరైతర సర్వసమ్మత
 విమత్తండుయిహంకరంచిన శివద్రోహులగుటలతట నటోత్కటచటులాగ్గు
 పటుహితంబునబలు వ్రేల్పులం బిటచిటం వెచ్చుచుంక పాలంబులంబటపట
 బగులం గటకట యనక వెరవెల్పు పేరుకొన్న మాప్రంబ చూల్పంగ మరి
 కొందరువేల్పులువెల్వడిబోయిశివభారిపుల వరుగులు నొచ్చివెచ్చ గూడుకా
 చుంగరంబుబొడలంగూచిక జోహరువెట్టినుగాంచి తక్కిన వేల్పులం బ్రతి
 దినంబునుముప్పెల్లయం గోనంబనుగు దైవంబులుబడుగు పనులు పంపంజేసి
 బ్రతుకుదమనిశ్చయించి॥ సీ॥ అసనక ముంగిటి కసపులు వానూకు కొనకొ
 మూకొట్టాడెనాడి । నెట్టన కొట్టంబు నిత్యంబు బుట్టెను దంపంగ బ్రోల

శోదాసిమతము । చుట్టనుజాలకాదుచునుండు దేదబోకికట్టలు మోవంగ
 గాటయెరి । పశువులగావంగభక్తిగోగటకలు మైలారుడుగోడుగు
 ముమతబట్ట ॥ గీ॥ రేకడమలచేటికొండేటిదారి । వూరిగింపంగగీర్తులు
 విప్పంగ వెలుగింపలతికించు అర్హవలము నోగొక్కొక్కపనులునేయి
 ములమున ॥ ౩॥ కాంచులయొకపగము ॥ ౪॥ పద్మాదశములునెప్పము
 డుయాలముశున్ములుని ॥ ౫॥ లోలశకడబిరి జక్కలచుజియింక ॥
 చ॥ ఇట్లున్నచైవంబుమున్నెట్లుంగొనుచునున్న మహాహంబును జగదేక
 వల్లండునురాజులంబున ననన్యత్వంబునహించి శక్తిగల్గులాగునే కృపా
 యోగసారిమెప్పించి ఘోషభివేషింబు వడయుట కలంబగు ॥ ౬॥
 ఈవారిముందటకనిలిసి యంచుకలములేకపోయినక । సాహసేదా
 నహమ్ముచుజిగ్రసత గ్రహధ్యమందును । తాహములోడనుతునను
 శారించించితదియ్యు నేమము । వ్లోహములందులక బొదిన్ముముగా
 ధరన్పెన్పియుక ॥ చ॥ అలంకరేయనుబగలున్నవలిచ్చుచు గొల్పదాసి
 యు । స్త్రులమునకేగుడెంచి పురసంహారభక్తులుసంతసిల్లదా । నలరుచు
 నంకకాంక్షగృధితిల్లులుదీసిచూడరా । జలజనశాక్షివిగహముడర్పుక
 తత్వముగొందెవంబుచు ॥ గీ॥ అంతకన్నమున్నుహరిమిది మోహంబు
 శరణువేడవచ్చుకరణితిగి । చరణయుగముశేరనరుదరదానయ్య । నీహ
 రూపుమాపెవిశ్వమెరుగ ॥ చ॥ పరసమయానశుల్ వగిలిపొంగివిక్రియ
 గుడైహే । శ్వరుశంఖగ్రగణ్యుడగు శలకరదానము లోకసలద్యుడై
 ధరముచురగి నీకుడిచిశంభిక నేరగి పరలశం । కలంకమైకల్మషు
 లంగంగుకాయనల్గొన్నహే ॥ గీ॥ భక్తసహస్త్రినేప్రార్థిబాధకున్న
 భక్తిమును భక్తులమునగల్గుభక్తులను । భక్తులన్నినేప్రార్థిబాధసియ
 న్నుభక్తిచూసుభయంబుచుండుచుబాధగాడె ॥ చ॥ కలంకంబున
 హరుదేయ లకచగువంగబెట్టింక । గలమతియంతయు శెడినకైవడి
 యొప్పువట్టగుట్టుమా । అంబనియేమిమ్మంతటాచిసంకులుచుచ్చియి
 యొరుం । బామలదామెన్ద్యపదపద్మయగ్రణతుల్ ఘటించుక ॥

శీ॥ కావవేజయ్యభక్తజనకల్పకశంకరదాసమయ్యమ | దేవతలంపగాదెన్ని
యుదిక్కిననీవడిదయ్యమాకునం | చావిపులాతలంబుదనువంటగ్రహి
య్యుకెన్ నల్పినన్ | బ వనమూకకాంచి పరిభావపరోక్షులదాసికీట్లనన్॥
సీ॥ అక్కటవిరేవ్వరయ్యభాకెల్లబాదాసి చేరయ్యగా శాశాకా | శివ
గవార మెమికిట్లు రాజన్నెయిటవచ్చుటకు గార్యమేమిగలిగె నెచ్చటకేనియు
నేగుదునున్నానో హరహరమము మరువరుగదయ్య మీయట్టిశైర్యమానసు
లుకుశరణులుగల నెయ్యాభువనంబులోన॥ గీ॥ యిట్టిభక్తియుక్తియిట్టినిగ్గణ్య
ము | నిట్టిభయముగల దెముతరులకును | బాపు దాసమయ్యబడుగులాధారం
బదాపు దాసిభక్తిపరులభాతి॥ ఉ॥ మాకిపుడేమి చెచ్చితవిచ్చికమిరగనీసర
య్యును ! గొకయొసంగిగైకొనన | గొల్చుచుగాడెలలోననిండవే | వేకొ
నివాపుగాక నిజనిశ్రుతిచూపదలెందుపోయెదె | మ్మొకలమాత్రమిటబూ
రమిక్కసజాలగుగాకనాపము॥ గీ॥ కాసువీనంబువిడువంగగట్టికొన
గ | నొసరిల్లనధనమిందునుండనొపు | ద్రవ్యమాయునిదేవరదాసిదేవత్వ
ద్రవ్యశేతుంగజంగమాస్థానమందు॥ చ॥ పుడమిపయిన్ ఖనిత్రమటుబూ
స్యగదానిపసి డినకుటై | వెడలగనక్కజంబాసవివేగమ దానియుగు
గ్గరివ్వయిన్ | గడుకడుభక్తితచ్చదనకాయమునంబడెలేవకున్నన | పృ
థవిగాంచి శంధుగణామృత్యువశకరదాసియిట్లను॥ క॥ ఓలంగూలి
కిగొలిచెడి | చేలయైగొట్టయొగిచెల్లించకని | వేలాగుచజాగదవని |
ఫాలాశ్మనిలాగుమంతెబని గాకున్ను॥ సీ॥ ఇకొండుదడుపైనయిచ్చి
పుష్పమపండుము ముకగ్రమ్మరిబడియుమటుగాక | కుడిచింకట్టినబడు
గు నైనయనియడెముచ్చడిదనముగొనుము | కాదేనిబేదలసాధులదే
నెలయదుమలుగాగొనబొమ్మ | బడుగుబత్తులకాశ్యపైబజ్జగలుగు
కుడువంగట్టగవింపముడున॥ గీ॥ యేడిగాదెనిపెచ్చుడుపాదయుగవ
పేలయలపూర్వనే శేటప్పయ్యునుశిష్టదాసంగనికనెల |
మదెప్పదలంపపంబయె మలెల | ఈ సిః ప్రస్తావన | పా
బట్ట నెయి చెప్పయిదువా | పగిదిరానతిచ్చిన | నానెయికన్దేత్రి

టప్పధివిపతిపట్టపుదేవిపట్టయై । దండిగమాదికోట్టరుల ధాన్యములన్నియు
వెచ్చపెట్టుదున్ । మండుచుభతకయాత్మసతి మార్గోని గర్భిణినాకఖడ్గ
హస్త్రుడయివేసికైకొనడె సుందరి ప్రాణము ముక్తి మతస్కాంత॥ ౬॥
తప్పనరించినట్టి సుతుదన్నిమహాద్భుత భక్తియుక్తియై । చచ్చుసగంక
యిండగ వెనన్వెస జంపెనుగాక నేనుత । న్నిచ్చిడు నిజమూర్తిని నయి
చ్చెదవేవరచన్ననొల్లదా । యొప్పలకుప్పయాదన తనూభవునై ను శార
దేమనన్॥ చ॥ అడిగినజంపిపిల్వమన నాత్మజుబిల్చికిరీరలేమిమే । మడుగక
జంపిబిల్వ మననట్టిదకాకని పిల్వదయ్యని । పుడమిననేకుల్లిట్టి గొంతుంగవు
లుండఘనుండనేననం । బెడతలపట్టి దేరనన బెట్టితినంచున హంతబక్తి
నన్॥ చ॥ అశీరియాలునెమ్మదియ హంకృతిబాయగ బల్కిశంకరుం । డను
పమవత్సలత్వమున ప్రాణములాయమ పట్టికిచ్చితా । రనగమచేరచచ్చన
చరప్రభుసేవయచాలుముక్తులూ । ల్లననుచునుండెనిమ్మవయి లాతలి సత్త్రి
యలచరింపుచు॥ గీ॥ హరుడుశిరియాలుశెట్టి దానంతమాత్ర । బోవ
నియ్యకజెయిచేతబొదివిపట్టి । రమ్మనుచుజంగమా కృతుల్ నెమ్మిదాల్చి ।
యటహలాయుధపురమునకరుగునపుడు॥

—*హలాయుధునికథ.*—

క॥ అల్లంతటగని మొక్కి హృదయల్లాసము తోడ నవరసోచిత కృ
త్యంబెల్లనొక గూర్చిసుఖకర । సల్లాపంబులను బ్రొద్దుజరవుచు బలికె॥
సీ॥ యంతదవ్యులనుండి యేతెంచితిరో పదాలస్యముదోబెడి నాస్యములను ।
హరమూతులార మీయాగమనమునన న్నన్నింపనోకాక మరియుగలదో ।
యనివిన్నవించినసిజంగమాకృతి దనరుకంకరు డప్పడనియెన్నపతి । వినవ
య్యభక్తిదర్శనముకారణముగా జరియించుజంగమో త్కరములోన॥ గీ॥
నధిక జరియింపుచుందుముయభవుభక్త వరులుమాకును గతిమమ్మ వారుత
మను ॥ ప్రాణలింగంబులనికొనియాడుచుండ వారిబడివాయమెప్పుడ
వార్చలీల॥ సీ॥ తిరునీలకంఠండువరగొండపతియును కలికాలచోడండును
గియుమయ్యయలయచంగుళిమార డేదొది నాధుండు చేరచశ్వ పవయ్య

దేదిరాజావాగీశనైనారువరక్షితః సోమాసిమారుండు విశ్వమై నారసంగ
 గలుగువీరలుమున్నుగాగల సద్భక్తవరులచే బూజలు వరుస గొన్ను గీ॥
 వారమీడాడయనిశెప్పవలదుధరణి । నేను చొరనట్టి హరుభక్తి నిలయ
 మెందు । లేదుమిమ్మెరుం నివారులేరుభక్తు । తెన్నుడెన్నుడుమానుళు
 వెరుగరొరుం॥ క॥ వినుపెట్టివారిమెచ్చుఁ యుభక్తుమమ్ముమెచ్చగా
 నుంటిమి । మృదురావుగజేసినవా । యుభక్తవరులు చేపట్టి తుండక॥
 క॥ మాదుబ్రతుకెల్లచిత్రం । బాడికడలయించినదినిరాళివరంబే । ప్రో
 దియులేకయదెరిగిని । పెదినకుచులేల్లదండ్రులెవ్వగొయెరుగక॥ సీ॥ తల
 యంటియన్మృవ్యజలమాదక చన్నయ్య బె-గి గొల్తువిడ్డయట్లు । కెంబా
 విభోగయ్యగోలిచ్చినడపింపనడుగిడ నేచిఁతింబుడమిమీద । బడిపనలకునం
 బిపలునూరుపిలువంగ నడువంగనేచిఁతివొడికముగను । చన్నయ్యపొత్తు
 నశెయ్యారభుజియించినెరయ భుజింపంగనేర్చికొంటి॥ గీ॥ దానకుయ్య
 కతంబునదప్పకపుడు । కోకగట్టుకొనగనేచిఁకొంటిమిరియు । మానకది
 జారియాత్మకుమారికొప్పుగోసిజడగట్టి నేచిఁతిగొప్పవెట్లు॥ ఉ॥ అంతట
 యవ్వనాభ్యుదయమందుటగన్గోనిబల్లహుండునీ । మంతినివోతుక మాకును
 నమర్పణజేసెనుమద్యయాధకమై । యెంతయువేట్రు-మొన్నగుభరేకుడుము
 మ్మడిపళ్లుజేసెన । శ్రాంతముగాంతకున్వలసిరా గిలుచుంటిమి దక్షవాటి
 లో॥ గీ॥ మొన్నశిరియాలనింటికి మదముతోడ । నరిగికన్నకుమారుడీ
 శ్వరుడుగూడి । కొనియెనామెలుగ్గోలుకు-వముగాగ । నీకుశెప్పకయే
 రికినేగింతు॥ ఉ॥ శ్రాంతముగాదునిక-మొక సుద్దిహలాయుధ విన్నుకం
 బిలో । శ్రాంతమువారినందరిని గూహకవేడుక గాజితాత్రికన్ । యాశ్ర
 మువర్షుచుగడె శిరియాళిండు వారలలోనిగూడవా । కృత్రువుపొయెనిద్దర
 ణీబుట్టెవరేయికనట్టిభక్తులుక॥ క॥ ఆతనిమదిలో నరయం । శేతోహారణ
 డునైజశిష్యులబంధన్ । వ్రీతచెరగుట సమాశివ । దూతలకుగ నొసగిదా
 నధూజఁటిగలిగెన్॥ సీ॥ అంతటవోక పృష్ఠాంకుడు గంబిఱోనిరువదియొ
 కదినంబించుకైన్ । వెలువనవానలజలమున గునియింప పదివేలు జ్ఞ గమప్ర

భీష్మలేవును । పాయకుండెడు మహాపట్టణంబున జంగమొక్కొందు నుండక
యొడిసిపోయి । రప్పడుశిరియాలుడధికత్తుదాతుడై జంగమొన్నేవదాన
క్రినూయి॥ గీ॥ గలయదిరిగియెందు గానకయింటికి । వచ్చునెడవారుం
డువరతపస్వి । వేషమొప్పతాల్చి వేవచ్చిశిరియాలు । కొడుకునడుగదనకు
గూడదనక॥ ఉ॥ భాసురశాకభాతపరిఁక్వముసేసి సుతున్నహీధరే । ప్వా
సునకధికతోడనిడినసర్వజన్యులుచోద్యమంద గా । నాసుతు గ్రమ్మరంబ
దశియాత్తులు మిత్రులుదానుగూడగై । లాసముచూరముట్టి శిలాంభునగాం
చిరెయిట్టులెవ్వరున్॥ వ॥ అప్పడుమేముం దన్నందిరంబందయుండికన్న
కార్యంబుగాని విన్నమాత్రంబుగాదు మచ్చరంబున నొక్కొ కళ్ళ మెచ్చక
హెచ్చుగుందులుగాభక్తి భావ లుచ్చరింపవచ్చుగాక యిట్లు సేయ వచ్చు
నేయని యనేకప్రకారంబులం బెచ్చువెరిగి శిరియాలుం గొనియాడ హలా
యథుండు గుజనా జంగమలింగంబుతో నీట్లునియె॥ చ॥ శివశివయేమి
చోద్యములుజెప్పెద వీకుడు రక్తిసుండెమా । నవపలలంబు మెక్కొమదన
ద్విమధ క్తుడుభ క్తుజంపెభక్తివిరహీతుండై మీరొడయ దేవర లాడినబొం
కుసాంగమాకవిహితమంచుగాకవిననైనను గూడునె యీద్యకోత్తులకై
క॥ అనియాసర్వముమిద్యగ । మనమునదలపోసి పల్కుమానవనాథుం
గని గొనివినుముహలాయుధ । యనుమానముమాని హరగణావళితోడక॥
నీ॥ సతులనిచ్చినవారుశతకోటి శోటులు సుత దాతలకునైన మితియులేదు
శమ్ముఁచ్చినవారదరము గాదెన్నంగనీట్లుండలేదననెట్లువచ్చు । హరుడు
భ క్తులమనంబిరిసి చూడదలంచి యడుగ గానివి యెల్లనడుగుచుండు । యం
శిలిలేకీత్తుట్ల సద్భక్తులు శిరియాలుడును సుతు శిశువ నేడ॥ గీ॥ బెట్టెనమ్మ
పసిముట్టవిచారంపు । ధరణిసూరసూర దచ్చరిత । గద్యఁద్య కావ్యకల
నబాటలలీల । జరుగుమిగుల భ క్తసఫలయం॥ ఉ॥ ప్రాకృతసంగ్ర
హప్రభృతిబావలనాటకసంవిదానమత్ । జోకయొచిక సూత్రసూచి
తపాత్రులపెక్కుభంగులం । గైకొనివచ్చియాడుచును గ్రమ్మరి చోవుచు
నీక్రమంబునకై । లోకములోనివాడనన లోక మునర్ప వెదవృత్తముత్॥

ఉ॥ వీమిటికిన్నిజెప్ప మనుజేశ హలాయుధ యెల్లదిక్కులన్ । భూమలి
 నోళ్ళనోకళలబాడగనం చూడయిండుజెప్పనా । భూమిపుడంతయున్ ।
 వినిప్రభూతతరా గ్రహయుక్తచిత్తుడై । పై పతి సహాయ శిరియాలు
 నీజులగ బల్కునీక్రియన్ ॥ చ॥ మది మది నుండి యెట్లు నర మాంసము
 వేడెనుకూలిగాకతా । నదయతతల్లిగిక్కనీ క్రియన్ సుతునెట్టుల జంపె
 నల్లశా । మదనవిరోధి మేలదయ మాలినదానభడయ్యె నయ్యయో । ము
 దిమిఘటిల్లుమైమరచి మోసమునొందెనునాపినాకియున్ ॥ ఉ॥ ఆమిషమ
 న్నభక్తవరులటంబుచేతులనట్టిమాంసమున్ । బ్రేమముతోడనీశునకుబె
 ట్టుటయెట్టులువట్టియానమై । కోమటిబుద్ధిసేసీసుతుగొంతునుగొసిరిగాక
 లోకమం । దేమయినవ్వరెనడచిరేణివభక్తులుదీసిమెత్తురె ॥ ఉ॥ భక్తుచి
 త్తవృత్తిపరిపాకముసూడదనూజువేడినన్ । యుక్తముదాననేమియుని
 యుక్తకరుండయిపుత్రుజంపను । ద్యుక్తియొనఘ్ననంతటనయుత్పతాకు
 మమెచ్చునిక్కమా । యుక్తిబూడగోరినటులున్నరిపన్నగధారిదత్సతున్ ॥
 మ॥ చిరుతొండండునిజాలభక్తుడయిననకశ్రీకంఠుడధింపన । త్తరిదుం
 డ్రించినతుమ్మదుడ్డుపగిడిందానుండిచేనెంతబం । పరచాటున్ వధియించు
 నెతమనుతుండైనన్ మహేశాంతిం । డురులేతోపరమూర్తినాకగ
 తశంకంజంపగాగూడునే ॥ గీ॥ ఎదిరియింటచిచ్చయిలదన్నగాల్పునా
 గానస్వగృహవహ్నిగాల్పకున్నె । యన్యలింగవంతువున్నపాపముగల్గి తన
 యుపంతవంతుదునుమలేడె ॥ క॥ వెలిదుకిఖము వెలిబుచ్చిన । నలువునను
 తుజంపితాను నడుమనూజిగెన్ । నలిబ్రాహ్మమున్నగోమట । భువిగాభలు
 సాకునమిలి బ్రతికెదననుచున్ ॥ చ॥ అకటమనోజవైరికి నరామిష ఖండము
 కానియొండుకు । త్రుక్కునుడిగ్గకున్నను సుతుంవధియించుట యేవిరక్తి
 మ్మిక్కుగలభక్తుడేదనమేను పదార్థముజేసెపెట్లకొ । దొకరినిజంపునెల్ల
 మదినునా యెన్నగ్గ హింసగాదొకో ॥ చ॥ అట్లునుం గాక చిరుతొం
 డండు దన్నువందించి తన హింసాప్రించెను నిందంబొంద నొడిసందనుంచి
 లువుమనసుందరింబని శంకాని యప్పుడర్పించితిం బిం చుట భక్తిం బాడిగా

దసిపటుక లేడఁజ్ఞానం బంచవదలందు నరుడెంచి యధికంచి పసినినువ్వుంజు
 పించె మ్రొంగనగొంటి యయ్యంగదె యనుసడికేజడికి జడిగొడు వెడలెంగా
 కగడుపార నారగించెనేగాఁట్లు సెట్టియు నాగట్టుపట్టి పెనిమిటియు వట్టిర
 ట్టునకోడిగట్టిరి కాపుల భక్తులమ్రొంగపచ్చిరకకనుండను చుక్కలరాజతా
 ప్యచుభక్తులజంపం బాట్టుకండు వీరిబారిత్రంబు విచిత్ర కథా సూత్రంబు
 గానభలం జదువంజెప్పు మూఁడులుససంఖ్యాత మహా ప్రమథ గణంబులకు
 వెలివెలిసుండోయనహలాయుధుండు సక్రోధుండయి కరతాళ నాస్థులన
 పూర్వకంబుగాఘటలమ్రోసెనప్పుడు॥ ఉ॥ అంతట గంతు హంతకుడనా
 శిరఃకూలంబుదత్తుదాగ్నిక । త్యంతభయంబునొంది యెదురైనిటాచుం
 డునోడిసాగ్నవహా । మృంతమునందునిల్చి హృదయంబులుర్బుల్లనదల్లడి
 ల్లుచుక । భ్రాంతులుపోలెనొండొరులబాయక చూచుచునున్నయిర్వరక॥
 వ॥ హలాయుధుండుగాంచిజంగమంబులగుట మమ్ము సా రెకు మన్నింప
 వలసెంగదాయెంక క్రందనాడిన మాటలకుం దప్పనిసెనుండి చిరతొండని
 ఖండకళిమండనునిబాతక గీతకంచితిరేసి మీరును వారిలోని వారలేకానిమా
 భక్తులపంటివారు కారునుండియైన మారాడనోడి మనసిజారిగిరి కుమా
 రిందలంచిన॥ నీ॥ కటితటంబువనింతకావిజెట్టినచీరె మోకాళ్లునునుగంగ
 మోచికట్టి । కరగజెట్టినకావగంత కుచంబులనొదివి గాగళమునబొం
 దుపరిచి । నన్నంపుచుద్రాక్షసంకులుజూలెగా సంగలవణికట్టులందు
 దాల్చినడుమ రుద్రాక్షులండుంగజేసిన దాగికమ్మలు కణకయుక్తమాలదా
 ల్చి॥గీ॥ జడలతురుముసలైబట్టగడసవాడ । నుదుటగలయంగభస్మంబుమెది
 చిపెట్ట । సంగళవ్యాద్విషియ్యయైస్మరవిగోధి । రాణిచనుడెచెజంగము
 రాలికరణి॥ గీ॥ భక్తీభామనిజంగుభామభాతి । దాల్చిచు డెంచుగత
 వచ్చుదస్విజూచి యాహలాయుధుండెదురేగీయధికమ్రుకిర । తోడుకొని
 వచ్చిమిగులనత్సకముతోడ॥ కి॥కాలోచితసత్కారము । లోటంగావింప
 నన్నియునుగైకొనియా । నామనయ సందర్శనపాలునితో సిట్టాలనియెప
 టుతరిఫణిశీన్॥ కగికమలజకమరాక్షసులదమరమలల ముఖపద్మమాలనుగం
 బుననుగృహం దేమలకయొండియనన్యల । గమియింతురు గాంతలందుగల
 పేగుణముతోక॥ కలవైననవ్యపురుషుల । పలనెరుగ నుగిరిజ యట్టివారమమే
 ముక॥మలహారుభక్తి పంతర । నిలయాత్మనింతవట్టుజమున్నపాలా॥
 ఉ॥ స్థివును సోశుభక్తులను సియొడలచిగనెమివేడినన్ । తనసంతృప్తవండు

నవనీసఖభక్తులుజేష్ఠుడుండగా । వేదవిచచ్ఛిచారముతి వేగమునక మనమి
చ్చిమీదమా । దీవెనబొందచేరజగతిసుతమారి యశోహలాయుధా॥
అనిమెడియు॥ నీ॥ మహితశివాచారిమారకరక్షణకీల సహజైకలింగనిష్ఠా
విలోల ప్రకటనంబు స్థితిభాస్వత్పుధామ ప్ర యాతుల ప్రచాద పాత్రైక
గాత్ర॥ హరిలింగజంగమాభ్యర్చన శృ గార సత్సంగభీర వాక్యారధీర
దక్షుండుమోక్షవిద్యాపరితుషు నాపునెట్టెనరణుడు సినకలుండు॥ గీ॥
యమచుచగ్గింపవినియాహలాయుధుండు । లాలిత శీతివమ్మకుగేలుమొగి
చి॥ సకలభక్తులకెల్లనైజరుగుచున్ను । ప్రస్తుతించి॥ మోక్షుక నెపరమసా
ధ్యులక॥ ఏవిద్యానైవజనుమా । భానుజహగుభక్తవలలపటుకరణాసం
దానకయోసాడు పదవి । స్థానూపపదాధికానమిరుదుగుముతల్లి॥ చ॥
అచవిచయమ్మహేశ్వరహలాయుధుగన్దొని యేనుపార్వతిక । వినుకీరియా
లుయియ్యదియింకమునర్తవిహీనులై ధరక । జనుసతులకమహేశపద
సారసభక్తిని యుక్తమైనభర్తనివహానే దలంప జగతీతల పూజ్యులుగా
గుగావునగీ॥ తత్వలెల్లనిచ్చివొప్పుగాగొని । మోక్షయూలబురాళిన
గ్దిమాకు॥ పేరుకట్టి యై భిక్షయమహాకురు బ్రతిపురవ భిక్షపెట్టచును॥
క॥ కట్టమకలితోడతిగృహబుద్ధినిహింసలైలరాజపుత్రవలక॥ గీ॥ ట్టియు
జ్జరించయదా లి॥ ముక్తిహలాయుదుని మోక్షమొకుగచులదక॥ గీ॥
ఆహలాయుధుండనధనధిస్తాలియు॥ శీశకిరగధరణిసెట్టిచాచి । దయ
దల్లిచభయ నానబుగ్గపనే ను । బరమహర్షమొంది భగవత్ దహదాడు॥
కుత్తుకకర్పూరపు పయిగొందపు మైచును మేనమానగ్రా । కైత్తురు
బొగ్గు పెక్కినను కీడుచిదారలచీ॥ చ॥ సూక్తికొండచూలిచోసలంట
నచులల బొగ్గు కొప్పనా । బత్తుచుంచుబుద్ధిచె బత్తుల పడు గడంకతో
దురక॥ చ॥ కీలలింపంబుచచ్చటగుపులు గూ పకరెడువేలనా ద్రులు
గొకోట్లుకుంకలగ్రెనుకకచభక్తులుండంపవె॥ నట లలితభంగసె
ట్టిచూచు గొండయు బస్తు సేయగవ్వలుక । జలజదళాక్ష పూజులుగదా
లొంపంబనిగ్గిరిగన్॥ డ॥ తుంబుగురాగనాదు॥ మోక్ష మోక్షా
తనాడనేతమా । మోక్షమొలుచుండ శిరియాలసుధీ కం ల ముఖ్య
కా॥ వ్యలలు ॥ నవనీసఖహలాయుధు డ్దమహాపా । దాం
బుసహంకధూమిచనువంటగ మ్రొక్కిశిరస్సహస్తుడై॥ మ॥ ప్రచుదావి
ద్యవగ్రహులములు ధారావాహికస్ఫూతకనా । తల్లమాఖాంభోజము

దొప్పదోపక సముద్యద్దద్దధానసం । భ్రమరోమాంచదర స్థితంబు
 లబహిగ్భక్తిప్రపంచంబున । క్తముసేయంగనదంభ భక్తయుతుడై కన్ప
 ట్టునాధూపతిన్॥ ౬౬॥ కాంచినోజహంతనకొగిలజేచిఁ హలాయుధుం
 చునిశ్చందలమైన నీసహజసాహస శక్తికిభక్తినివట్టుక్ । మంచెగమెచ్చి
 తొక్కనకమంబు నణిమను పుష్పకావిజై గొంచుగమంత నుత్పాకిగొచ్చి
 నరండునుచుంగడంకదోక్॥ ౬౭॥ ఆకాయుధాఖ్యుడనురక్తిగోసేలునవ
 పురములని క్తవహములన । గొనుచునకిగె రజిగు ధరంబునకు నాన
 పాలుకోడగూడభగవండుపుడుత్॥ శిరియూ సెట్టగర్జను బరిహంగుబాండ
 జేయుచునికైహండి । ధైర్యబాంధుధాఖ్యుని । జరితమునుత కెకాజే
 సెనెత్తుటలందుక్॥ ౬౮॥ తవున సమస్త చుష్టుగు । కావనదంబైన గర్జనప
 విలులునులో । దావుకొనియున్న భక్తులు । భావంబుల గూడి కొండైబ
 సవకుమార॥

— శిమిరుమండకథ శి —

గీ । మరియసద్భక్తిమహనీయమండనుండు । నెలయుమిరుమిండనై
 నారువిపులకిక్ । సతతజంగమపూజనాసక్తవృత్తి । దూరసూరగతాంగ
 వికారునిందు॥ ౬౯॥ కాపాను గ్రహసామ । స్థోపేతుడు శుద్ధజైవయుక్తా
 త్నునుడు । రవ్యపారదుష్టరశనుం । డాపాపితశిష్టరక్షణాభరణుండు॥
 ౭౦॥ అటుచు జగతీసతిముఖ మండంబునుం బొంగి చెంగొండ యనువు
 రవరంబునం గాపురంబుండుచు గుండలీ కృత కుండలి నుద్దేశించి నెల నెల
 శివరాత్రిసేమంబుప్రేమంబునంగయికొని రోకడమయు లేమండబండెండు
 పశ్చరంబులు నడపి పదమూడవ పశ్చాత్సాహనంబునం శెక్తిత్తిరువా
 రుచికిరియిందలి భక్తసందోహంబున విశిష్టేష గోష్ఠినిఘటె యుండున
 వాయుంబు॥ ౭౧॥ అవాల్కిక మహేశ్వరు । సేమిచ్చెడు వేటకలో నజిగు
 నోత్తంగా । వేవేగగనువాచ్చుం । బావగధను పెడలివం బయర్పుర
 పీఠిన్॥ ౭౨॥ పరిజన సంపదంబు భయపాన్యములంగెడ గూడి గొల్వస
 ద్విరచితగద్య పద్యమయ విశుత కావ్యముల ప్రభూమిను । ద్విరగతిపాత
 రుల్సకువిధూజకటి చారు కృపాపలబ్ధు । స్థిరగురించి తానులుదీవనలి
 య్యుగగచ్ఛ మెచ్చుచుక్॥ ౭౩॥ తమరాక చెలియ దిందిం । ధిమియనిమదైశ
 లుప్రమాణ నెమలకబల్ దా । శములో త్రితముజూచిన । ప్రపదంబునమొ
 క్కినెటుని బాత్రులు నడవక్॥ ౭౪॥ గాయకులుం గవిశ్వరులు గాంతలు

భట్టులుసద్గుణాంకనల్ | వాఁనికేట్లులనీబహుళ భంగుల | బ్రహ్మతి
సేయసాసెడె | హెచ్చునొకపలుక వేత్రకరి యూధముడగ్గరియుగ్గడింప |
భాగ్యయుత మూర్తియైవలసి నధఃములధః || కర్ణినిచ్చుచున్ ||
చ || పవనఖళాంతిహాయవతిభాస్వదురోజయుగాంతర స్తులి | పదపద
కస్థకత్తజప్రభావిధి వంతుద్యణీకరింపనం | గదముఖభూషణవికాసము
దిక్కరిగుంభమాక్రికా | భవ్యరూపాగ్రేణ సేయవభురద్యుతహేళినిగే
లిబెట్టుగన్ || ప || స్థిరదతాతనితాంబికాంతప్రతపింపేశ్వంకారలక్ష్మీము
ఖాం | బురుహదగ్గములీలగ్రాలంబనప్రొద్దప్రమచితేశంభుపా | దరస్మి
జస్సురిణంబున్వెలుగన్ స్తస్థాయిమాణిక్యభా | సురకొటిరముమేరు
శ్వంగముగతింజూపట్టిశోభిల్లగన్ || గీ || హరికృపారుమదాటోపశరధిమగ్న
మానసుండయ్యుంబుమరచినచి | ధణిలోపలగలవిటధర్మమెల్ల |
సేకరూపంబుదాల్చెవానేర్చుమిగిలి || సీ || పసిడిబొంబియకొలపననాద
జేపట్టివిసరివిసరియల్వేసికొనుచు | నడుగుబడబడనట్టిట్టుద్రొకుకాచు
సాకుకాచుసోలుచునికిరకొనుచు | భుజములంకింపుచుపొంగియుగంబెక్క
డిగజూచునుగానినగవునగును | సుగడికాండ్రతోసరసంబులాడుచు పొల
తిఘోవముదాపోసికొనుచు || గీ || నీడచూచుచునీల్గుచునిచ్చినిచ్చి | చనుచునె
ట్టెట్టివారినిగరకుగొనక | చిట్టకంబులుసేయుచుజనడెడి | పుడరిలసం
బులదొడిగికొనుచు || గీ || ఇట్లుచనుదొంచినం బినుయ్యంగుమాళి | గోపు
రాంతస్తులయినభక్తులకుజేతు | వెత్తిముక్తక స్పృహక యించుకేసి | లె
క్క సేయక గుడిసొచ్చి చుక్కజనుగ | చ || తనపడి వెడన నుబిసటదాగని
చూమిరుమిండనాయనా | గణనలుచునీడి దెవ్వడహికంకణ పట్టభుజిగ్గజం
భుం | గనియునుగానవటులతి గర్విహడైబడి సొచ్చెనీదృశుల్ | మనమున
గాన గాగలరెమానికభక్త హహత్వ వింతయున్ || క || హరుడన్నినభక్తు
లుద | పురశంకాచెదరు గాక భక్తులలుగనా | హరుడా కాచెడివాడి
వెరవడినీక్షణము యిలట వెడలింపుడనన్ || ప || అప్పు డగ్గడితంబడి వడుగుం
గడువడినేతెంచి యామిగు మిండన మనాచి యడుగులంబడి వేచిగలుబుని
రంబునందిరంబుగా నిలిపి యిట్లనియె || శా || దేవామీర లెరుంగ రే యితని
కీజేవుండుగానెత్తయి | స్వవేనిమగము లిచ్చుభక్తి విధికెంత మెచ్చియోగా
నని | పట్టచిత్రి మెచ్చియో మెరుగ పితగ్గూత్తయిన్ జేయుని | ప్పా
క పుట్టి ఘటియై నితని నుమంజగమున్ దలండున్ || ప || క - మన్నిం

చునుద్దుసేయుం । జెన్నారగజెంచినట్లు సేయవిటత్వం । జెన్నడునెడ
 తెగకుండుం । బన్నగ భూషణుడు నితనిబడవనకాడె॥ గీ॥ పెద్దమన్నం
 చుగడుకడునుద్దుసేయు । నననిపిటంబు మిడేర్పకల్గెదలచి । శూరింబు
 లాను గాగవిస్ఫూటికామోతు । భూలన నాకలగ న విధు నిజునె॥ ౧॥
 అశనికి గాపెకు న్వలపు బత్తధిసంబులు గానుదోగు । స్తుతలొగుంగ
 జేయునువిదూపకు నట్టిబత్తధియోనో । క్రితకులజేల్పు న గద్యస్య
 ముదాలిచిపీరనిదకకల్గెతిథయహరుండున విడ బడిపన్లోరెచు నుంచి
 తాకృతిక॥ ౧॥ అపూజాగియునెగ్గ గానిమిరుమిండనయి నంగవిశ్వే
 శునిచే దినమును వేమాడలువడి । గొనునచి బియ్యతడామిగులపెలయ్యెక॥
 ప॥ ఈతనిబగితియు నితనిలగుడుకానాతనికూమిజాయుం జ్ఞాతుండు గాకని
 చ్చి నంబికెం గూడుక శంభుండు నసంఖ్యాత హా గాంబులకు వెలివేసిం
 డోడని మిరిమిండనచునారి యక్కడగ న్న ముకరంటి భక్తులకు జంబం
 దఘట వేయించె నన్నుడు॥ ఉ॥ గోపురమధ్య పద్మమున గొల్వయి యుం
 డినభక్తకోటిహృద । తోగిపమెరింగియునుగూడగు రమ్మని హస్తసౌజ్ఞ
 నగ్గోపహాయుండునంబినను గొబ్బన జేగబిచ్చుపూర్వవా । గావతలుజ్ఞ
 గించి నకలాకృతి దాల్చి సభీతకంపుడై॥ ౧॥ భక్తసరత త్రత యుభయ
 భక్తినియుక్తియును నంబి భావంబునకున్ । వక్తమసేయురకుండ । భక్త
 సమక్షమున మెదిలెయడినగతిన్॥ చ॥ తనవెడకచ్చ నంబిక రతామర
 సంబునబట్టజేసిభ । క్తనిపహను న్నుక న్నెగికిజ్ఞైదు రంజు భీతినొందియె
 య్యనల దారిదికురనక వైచను నప్పడుయూశుడోకన్ । వినబడకుండ వీపము
 లవెక్కన యీగుచు నేగెలాగునన్॥ ఉ॥ మూలల కోన రిల్లుచును ముంగ
 లవెలెడు పుష్పమాలికా । జాలము క్రేవదారుచును సన్నచుగానా
 కపూర్పు పుచ్చుచు । లాలితభక్తి కీలిత శిఖాశతి చేతుల నూగొం
 చువా ! చాల జనాన సంజనిత హృద్ధను యులు వాల కేంపుచున్॥
 నీ॥ జేలుకున డెదలు దను నట్ల నదరంగ నలుకుచు గభక గృహంబు
 నుని నోడల్గులయిందు జేరిజాలక మలదూరము నెంబడితొంగితొంగి
 చును చువొలిగినిప్పుచు వెల్లిపోవంగ వెరచును నచును నలువడంగ । నోడు
 చుజలనంబునొందుచు సందడిగలసిపూజారులగన్నుమురగి॥ గీ॥ భక్తసతతు
 లజాడలగభ చుచుపుట్టి । చెయ్యిమొగమునకడ్డంబుజేసితొనుచు । స్మృతిచ
 కర సుకచాసి సొచ్చి వెడలి । గుడివెనుకకేగి వెన్నది కరనను గొనుచు॥

మఱియును॥ క॥ మగుడిమగుడియాలించున్ । బెగడిచెగడి నడచు భయము
 పెక్కువదిక్కులన్ । దగనిక్కినికీచూచున్ । దిగులుకుడుపునెల మెట్టిధీరు
 నక్షత్రనన్॥ గీ॥ తొంగితొంగిపోవ దొడరిపోవగనోడి । చెంగిచెంగిపోవుకట్లు
 వెంట । వంగివంగిచారువరభక్తమండలి । భక్తిశైలప శివుడ శక్తుడగుచు॥
 ప॥ అటుచవసుంపట ఎన్న కలుగోట గాం కొక్క చతుర్క్రీణా పాపాణ్ణం
 బుపదాంగుళి గోబిందీ క బుంసు చూటింది నెలంఘాల్ని యాగండి కను
 దూరికకురుజంగ పుష్ప కాగసునుకుల బుద్ధియైత భిక్తిగ నగుచు గ్రోశమా
 శ్రంబరుగముండట॥ నీ ఫలదశైవానుభవ బుధుర శాఖాప ఘటిత విధ్యం
 దినార్కప్రభంబు । పుల మౌమ్మోదానల్లిమల్లి కా విల్లితాశోకాచి వృక్ష
 చయము । సహకారకపలయాన్వాద మెదురకరకలకంత కులకు హూకార
 యుతము । మకరందపంపూర్ణామపీఠానారంభ పుకజాతభ్రమా
 ద్భసలిలసరి॥ గీ॥ ఎద్దుకత్తాంతి పశ్యతో పరమదుర్తి॥ శోరసంచార సం
 జాతుశుకసుఖిబు । బహులతాగుల్గు భూమిని ద్భరితమగుచు । గాననా
 ప్సారు నొక్కయు ప్యావనము॥ లయగ్రాహి॥ ఈయులకల ద్రుహములీ
 యెడనగూడెనని పాయకనుతింపనను వైయిరులుగమ్మక । రాయకులకర
 తతులేనుములుగానభింబ మోయుచు గుంపుములచాయలకటింపం గా
 యిభానివాజులకు దాయముల నెండగిన యాయుతి రసాలములతో యములు
 గ్రాంబ॥ శ్రీయెదలియూరటకు వాంఛమయి చెన్నలరు నాయుప వనంబుడ
 గనాయకుమసూచ్చక॥ గీ॥ చొచ్చెభ్రమేతుసలిలసుఖాలపాణి । యూరొకో
 యది యటుగాకను గ్రవసము । యూరనడవియు గాకిదియు పవనంబూ
 యూరుగాకిది యేమైవసుండవచ్చు॥ న॥ అందు నొకప్పుడ గువ్వలంతరా
 శంబు దరియొజ్జుచ్చి చనుదెంచి॥ ప్రోవచొప్పు దప్పించి చప్పుడు గాకుండ
 వేరొందుమాగకంబునజనవం॥ అలకాధీశసఖా ముగన్దానియెగూలాభ్య
 ణాభాగోద్భదా । మలకాశోకరసాలపాటల గుఖత్సోజాగ్ర శామావస
 త్కలకంతాసిత కంఠ సాండు రిగరు త్రొంపచోరు సంచారసం । చలన
 త్ఫలలతాంత నారికణికాసారంబు గా సారముక॥ ప॥ కనితదియ్యరాసు
 జికంబునకుమనంబు ఘనంబగు వేడుకచెల్లి యనుంగుచుడ॥ ఊ॥ చందనవారి
 జాతహరిచందనసాలరి సాలజాలమా । కందమధూక చంపక పికంకుటకంట
 కపూగతింత్రణి॥ తిందుకముల్లసూ జగత్తిరుకాపంక్తులు దాటిమాగధి । కం
 జనివణా విద్రుమ్మరుం॥ కంచుకా క్రేణు ప్రచున్ శా॥ చ॥ క్రే

హూవణండుగనియెకసంపుల్లసన్నగ్లికా । ద్రాక్షముఖ్యులతాప్రతానకచరి
శస్థితశాఖాశిఖా । దక్షాణీవరద ద్వనీన వితతాధ్వ శ్రాంతపాయాక్రియా ।
స్యతందై కనుపట్టినట్టియొకసంతా నాఖ్యధాత్రీజముక ॥ ౪॥ కసితనవిడిచివ
చ్చిగుడియకా మదిలోనం దలంది ముందరి కుందు వకడ గిడక సంశయా
న్వనచేతసుగండ్లైయిట్లనీవితరీలెంచెడు ఈవనచ ద్యంకునిసియేమియొకో
గుడియొక్కొ కాకదే । వావనజంబూమీన శోపారుచున్నున్నైడికండలో
మామన శాక్యలీలొలుచు చూరినకన్నరదగ్రశాఖలో । లో వెలుగొందున
ల్లఁగువిలొలతరంబగురన్నదీవులొక ॥ ౫॥ కుసుమితలతాపరితః ప్రసృమరగు
ల్లములు మూడుబడలికనాడక । వెనరచియించినపుష్పా । వనదంబులవీల
గానవ క్షృణీవటన్ । ఉలచ్చపు వేటగుల్లమనుజావని గ్రేవల శేరికొల్వగా ।
పొచ్చినదివ్యధూజపతికేవన దేవతేవ గ్రోత్త గాబచ్చని పట్టుపుట్టములుబా
గుగట్టిరయాలవట్టముల్ । మచ్చరికింప జూవన మధ్యవల త్కదళీ దశా
వళల్ ॥ ౬॥ కావుననిది కల్ప స్వతంబగుట కను మానింపం బని లేవ
రిమనోజవై యమ్మహీజంబు కింద మకరంద బిందు బృంద స్వందా
దిశితలేదూ గలోపశోభిత విస్తాగనితథీ కాంతః పతత ప్రసవాస్తరణ
పాణిని సుఖాసీనుండయి నెటయుఖుబుచూచు దట్టంపునిట్టార్పులుగుడిం
చుచుబులుటజీవమాయాకరమ్ములరమ్ము నదడివి కొనుచు నెగుగంబునం
బుక్కినచవటబొట్టుం గారి నఖిలైరింబుల దిగిచి పారబిటుచు గదిశీఫలా
శజాలజాత తపూత సమాగంబుర కాన్లకదం బందును సాగిఘనపా
చచరము వారలొకపున్నాగొదిమేసి నిజమితమవాసల కానపడుచుబ
ల గలను మోవిగిన్నెవనిల పరి గలను శిరోధాగంబు పావుచునమ్మ
కకలశేఖగుండ ప్పెను చూగు పెక్కిని గమన వశం ॥ ౭॥ బొడిమిని
గూర్చువా బలన మంకొనిచున్న సమయంబున ॥ ఉ సంపించునతి
గంభీర బగు గర్జము విడుకొక్కం । బొగ్గ మెలయుచు బోయె కూరవి
మోలుతే నున్ననీ కుంబున మియిగ్గ గగు కొండరయింబున బాహు
లేరు ॥ ౮॥ సులపనంది దండ చర్చిని నచ్చికతోడ నిట్లుచన్ ॥ ౯॥ భక్తులకో
ప్రసవరా । ఎత్తుల సహముల గ్గ బలమితమవే । వ్యక్తిగతైత్రుమ
స్మ । గ్గైవాసరియెలలు న సునిగియున్ ॥ ౧౦॥ మచ్చక్ర సుతయచ
సంత ఛైవైరగూర్చుంబుడగ్గ కా మెన్నెగ్గై భజియింపమా । మచ్చ
జయి నెట్టిలంబు మననూ పంపెన్ ॥ ౧౧॥ స్తావనజంగమపుంజలు । గావింప

గవలయుననుముగాజంగమనూ | జావిరహితునకుస్తావర | సేవయునివ్వు
లమయనివచించున్ శుభులక || ౧ || భక్తైక దేహమూర్తిన్ భక్తప్రాణుం
డనఖిలభక్తాశ్రితుడై కృతజన వత్సలుండ | భక్తపరాధీనుడగుడుభక్తికి
గతక || ౧ || అదియట్లున్నులకేశ్వర | పదభక్త్యా సక్తవృత్తి బాణుడనతి

—*— ని క థ.జి—

గా | నుదధిపరీక్షమహితలి | నదయుడై యేలుసాధు సమితి నుజింపక ||
చీగినముచువేయుచును లునియతికనుమునర్చనదేల్పుచుండవలెనతనుధ
మకమకతతికిన్ దెరపేమియులేమి గాంచిబా | నినుకుగరంబులే ముపది
నూరులూపర్వగనన్నిచేతులన్ | గొనకొనియొకర మారపది నూరులుపూ
జలుదీచునాతడుక || ౧ || ఈవాతకవిన్నుశివ భక్తావధిదద్దర్శనార్థమనుదే
రంగా | గేవలతత్పు ఖతరగోష్ఠీశశుడై మెలగుచల చిత్తుండగుచుక || ౧ ||
ఈపగిదినున్ననర్చ | వ్యాపితికెడ గలుగ దనుచు ద్వాస్తుని శీలన్ | లోపలి
జెప్పరివినువక | కావుండుబ్రహ్మదమతడుగైకొనుదాకన్ ||

కరికాలచోడరాజుకథ

వ || వెండియుముదిగొండయుం పురిగరికాలచోడమండలేశ్వరుండుకా
వేరిగట్టింపదిట్ట పెట్టంగడంగి యిల్లాదిగావెట్టివట్టినంబిట్టవ్వభక్తికింగట్టు
వడివెట్టితట్టలుమోవంబోవడేయదీయునుంగాక || ౧ || సత్యార్థమగుస్వా
మిభృత్యసంబంధంబుదిగ్రావిశంకరదివ్యచరణ | కంజాతయుగళంబు
గందునోయనెడుభయంబితయునులేకనంబివేశ్య | నపునుబలుమారుకుం
టెనబనుపంగదగదనివారింపతారువేల | నొకనినైనను నొప్పరికయూ
రకున్నారనీలితువాలూరియగుతుట్టు || ౧ || అనుచువాగ్రహించియా
వార్తదనమోల | దడవివపుడనడగబొడుగుననుచు | నసిచునుగుచున్న
గరికామజేవు | కదలేరింగిదేవనకదటమీయి || ౧ || అకలివాచాగిజేసుననేక
హేవిధులగుస్తరించియీపురిభక్తానికను తోడగడింపక | యేకంబైనడవజే
ణియనేజగమరుగన్ || ౧ || అన్నియనుసేలచెయ్యగిమితాతచేతమాభాణయా
తరయతిమాపికొన్న ప్రాతప్పు సెప్పమియుంగలదే యనియడిగి నంగడంక
త్తుయొడమియడలగున్నట్టయంబడి పనులు సెప్పుదారిపారి చేయుంబయు
ణిమిక్రటంబగునీభక్తినిమిత్తంబుగాదె కావుననిపునేను మాభక్తగూన
మతంబున నహంకరించినలువ సెంతటివాడవు (సంసర్గయాపాదముగా
భవంతి)యనుచుపుసార్థంబుమృగికోడి సాంగత్యదోషంబును మానును

మోక్షమగును నెరవరింబువుత్పైచలియిల్లు పెక్కుదృష్టాంతంబులుగఁతు
హంతనచికిం బ్రవృత్తంబుగా నిజభక్తమగుశ్లోబుడదీచు భవ్యావర
ణంబులు లేటతెల్లంబుగా నెప్పిన వినినంబియప్పుడు॥ ౩॥ సయమునుబియ
మశ్యధికివిసగుమునుభక్తియుభయంబువాటుకొనంగా॥ స్వయమాయదూ
రసద్భక్త్య నయముజూపుటగుహగునకానతుడగుచు॥ ౪॥ గద్దురుమూ
ర్తిసమస్తజగద్రీతవిశాలవివరకలితయశాంగా॥ హృద్గతమగుగర్వచుడచి
సగ్గతిజూపింపూరసముదైవారి॥ ౫॥ ధన్యడవైతిభక్తసముదాయములు
నైడఃప్రేమోయిహా॥ దైన్యమనోపగానభయదానము వేడుచుజేతినన్
నూ॥ మన్యవడంగసన్నుతులుమాటికనుటకిశేసి మ్రోకి మూర్ధన్యకరద్వ
యుండునయతత్కృపగానకమాననెప్పెయి॥ ౬॥ ఆడిపాడియైననడుగల
బడియైన॥ గెంటులేనియట్టిబంటులిల॥ బనులొచ్చియెనబడయుగుడతక్రప
చూచుచునుతునకుద్భక్తి॥ ౭॥ అనియచ్చొటనుండియు భక్తాభీషణుడై
యడుగడుగునకు సాష్టాంగదండంబులిడుచు చాళంబులొండొంటితోడంగ
గుక్రంగుచునం వాకించిన మసకరించినాకలానుకూలరాగంబునను చాగం
బుతోనుహాభక్తచరితంబులు సద్భగింబులుగా తిరుపాట నేసియొక్క
క్కభక్తుని పాత్రంబు॥ బ్రహ్మేకభవతులలపొగడందొడ గెనదియెట్లనిన

—యెఱుఁగూరితిగారికథ.—

మ॥ ఘనభక్తిందచాగలిగమునకం గాలంబు న్నూటజం దనపం
కంబనురక్తియుక్తుడయిత్తంబున్ సమర్పింపగా॥ ధనాధికంబుడగర్థ
మైచనుడుగంధంబెగుసంపాదనం॥ బొనరింపవగ గాకయిల్లుమఱిలో
నూహించెనిమోకాహుడై॥ చ కలగ నేలభక్తిరతికన్నెను మ్మినకల్పి
గాకదం॥ చలతును స్థిరకద్రగింసంగమగన్మియెనామనంబులో॥ ధబ్ధ
ధధక్తిలేమిలపంగను॥ స్తవాలేమిచి నదే॥ హలకతుడు నయము
నిడిబుచ్చింకూలిమెచ్చునే॥ మ॥ లో వెల్లెచ్చవచందనంబునగిందాదీసి
యొంతున॥ పొగచాగుబువత్తుననిన పాశాపాపివట్టి॥ న్నెను
కన్నగులుదేరినక మెగులున్ను॥ బులైయింక కన్నను విచ్చాచుని
నొందిననే మొదలిగుంధంబట్ల కుడినన్॥ ౮॥ కంపండుగతివలచినను
గెంపించుకగడవ యైవక్రియగడమైనన్॥ సౌపుగబూయగనురిలిన॥ సె
పొంకయిచ్చుచెలుప మెక్కంకయుచ్చన్॥ ౯॥ మగిర చాళిపుడుమానుదుమా
టుపలుపు॥ లిప్పుడగి మురినానంగ నేటికనుచు॥ సరుగవ పడిమాచెయిసాన

మీదగదియగాజేసిలింగోదకములువోసి॥ చ॥ మనమునగొంకులేకయన
మానముదంబునదీసిచారుచం । దచమరుదొందగాబడసిదక్షమఖాకినర్ప
ణంబుజేసి నరులుసూడజూడనవిశేషవిజ్ఞానముమీదనెక్కిం । భునిపురికే
గినశ్శియోలుముూరిటిబంటుకుబంటుచయ్యెదక॥

—కడవలచుచిత్త—

సీ॥ తనస్రాగినిభుంతుగప్పకదినమునుదుసర్థివోడఖండదీప! ము
లుచేయుచెయ్యెనిమ్ము పదన్నీరు త్రమున నిర్ధంశెల్లననుటయును । నను
మానముగియొకనుచని వేదించురియెయ్యెననాచు గుంకరములన్ని । దరి
గొప్పివెలుగువేడగబెట్టి శంకరుమూడు మెచ్చులుమెచ్చుముట్టగొల్పి॥ గీ॥
జరులుచోద్యమంకజారుపుప్పకమన । నలగజారిపురమునరిగినట్టిమనమహా
త్ముడైనకడవలనందికి । బనులునేయునింటిబంటుబంటు॥ చ॥ దినమునువాణ
గుగ్గులకళియారికథ.

సాధుచకుదీనశమైచుహిసాక్షిధూపముం । బనివడికూడువేళలకుభక్తిస
వచ్చుసేయునాత్మగా । మననసుభక్తయోగిగనమస్తథనంబులుజెల్ల
నత్తరిక॥ మనసిజమరమంతుగనాశుభాండగమెచ్చిమెచ్చగక॥ గీ॥ తిరు
పకుండాచయసునూరిదేవదేవు । డగ్రహమికినేవ్రాలవచ్చురంబు । లేలభా
వించువట్టిభూపాలవడుడు । పెక్కులొగులచక్కగాబెట్టలేక॥ ఉ॥ తల్లడ
మందుచున్నమెకదావినవృత్తికేనినాకుమీ । రొల్లలుగాగగ్గులగు
గ్గులధూపముచెల్లిగాల్పినన । దొల్లినిబుట్టినకొగనుభూజాకానినెల్వెదన
ననుగ్గుహి । వల్లగునయిల్లనవైశముగైకొనికూలిపాలికిన్॥ చ॥
ఉనిమొకపట్టుచీరేగమనాని మరెవరగనచ । యొక్కొకవాలురెం
డుగడలంచుజరగన । గుంకరపాలముదిదుకలమనం
చిల్లగన॥ చ॥ శిల్పగుంబులుదునుదక్షనుడై॥
గీ॥ నిలిచి శిల్పగుంబులనావహించు । బనులునానాభుష్పభాగ
తులంబి । కనులొకబోవపనినమ్ముఖంబునందు । బరగుగుగ్గులకళియారి

—లరిపాలునికథ—

బంటుబంటు॥ క॥ వెండియుగాతముమన । బండినరరాజనంపుబ్రాహ్
గిరమన్ । జండేకునకర్పించుచు । నుండగధనిగుల్లమెల్లనుడవోపుటయెన్॥
సీ॥ వేరొండుపాయంబుచెదకింనగలేక కొడవలిగదియించిపోనయతం
చు । కూలిరాజు బలగొలుచగడ్డకైన కొనితననేవంబు గుడ్డలవడక ।

నుండుంగ వడుపుడు నుండ గూలియు బుట్టడ యెల్ల నయ్యెడ నతండ్రైదు నాళ్లు ।
 నిట్రు పాచుంబున నెరినున్నచో నెట్ట కేలకుచే రెడుగింజలపుడు ॥ ౧౧ ॥ సంభ
 వించుడు గైకొని సంభ్రమమున । నడచి వచ్చును ధర మ్రొగి వడుట బియ్యం
 మంతన భుజు నెరియు పాలె నశాచి । పారహ రాణు యాత్మ స్థిల్ల దలంచె ॥
 ౧౨ ॥ పుట్ట కలగి వచ్చు ముం దాధా । నీలంబు న్నీలం
 గును । బ్రతుకు రోతని సుశయ భాంతుల డిగి । గొండి కొడవ మెడ జేర్చి
 ని యువేట్రు ॥ ౧౩ ॥ తలకోక చిగిచి మెడ కొడ । నలి బెత్త కయుం బుట్టి వడి
 మాడిగి పదం । బులిచి వియ్యుడ నడపుడు । మలహరుడై ప్పగించి మ
 చ్చికతోడ ॥ ౧౪ ॥ ప్రసాద బుచ్చులక్ష నిలువ పార్వతీ సామున లంక రింప
 సం । యము నకు భాంతరంగముల నారసిక గైసె రూపుమాపి భా । విమ
 రణ జన్మ ముఖముల బీట్రు నశప ననిత్య భా । వమున జరింపుచున్న యరిపా
 లువకున్న నై నభృత్యుడ ॥

—అడవిభ ర్మయన వారి. ఉపేయ—

వ॥ మరియును న గృహ్యంబుల గలభక్తుండొందుగాను
 కములతోను నునెరుంగమి జేసిదలంబు ॥ ౧౭ ॥ ఇందుని ములవచ్చిన
 టిమిగుని నిత్యైవిగాఁగి బోపలవిడుచు ॥ ౧౮ ॥ వెనకజిక్కినట్టిమల్లె
 బులను నెఱిగి జూచి యయ్యధికంబున జంగమార్చనంబునులప నొకకొన్ని
 దింబులు జరుగునంతట వేటయేనాళ్లు పొగమివినకీడ్చి నాటిపరునాడు
 వలగొనివేటకుగదగితె దొలితొలిబైడికి తిన్నెంబు దాని ॥ ౧౯ ॥ ఎప్పుడియ
 ట్లహోటకరుహీన్రధనుమ-ననిపెయ్యుటగా ॥ నప్పులలోనబోవిడిచియ
 వ్వలవల్లవైఁచుప్పుడు ॥ దప్పకదాన రాడిచి దప్పలరేవుకే
 గివైచిన్ జెప్పడిచేమితాన వలజిక్కిన విస్మయమా వహిల్లగ ॥ ౨౦ ॥ గీ॥
 గాడిచి మరియుదాపలవైచిన ॥ దగులునదియ విడుచు దానిదాని
 దగులువిడువనాటి పగలెల్లనిమ్మకే ॥ పట్టుపడగదలచుభక్తుడిట్లు ॥ మ॥
 హరసంప్రీతిగ నేనునుకవిడిచి యాత్మధంబుగాన్బు ॥ ౨౧ ॥ హరి
 యింపన్ హరుభక్తులైననగ రేహయిందునీ ॥ ౨౨ ॥ డరయంబొప్పు
 క నెల్లిరేపుడపారీనంబులంబట్టవి ॥ ధరకర్మాగవీను స్తలకుండా
 యంగ నేగద గన్ ॥ ౨౩ ॥ అంబుట్లుచేయమరుచా ॥ ములవనాపి నెడుగులు
 మనవిడిచిలని ॥ పునరీద్యవిధకృత్యము ॥ ననుకాలముననగతమనవ్వ
 చుబదికె ॥ ౨౪ ॥ ఈనాటియవలవల ॥ వైవస్వతును నిమియమచ్చినయే

నికా । నేవలచేతంబట్టక । పోవిడిచెదననుచువైచిముదమున నదివియకా॥
మ॥ అలబ్రహ్మవిమపామృతంబులను మాహాధ్వంతమున పేరిపె । న్వల
లంబెట్టుకొని డుభక్తలనద్యాత్మజ్ఞుడైభక్తియున్ । వలకుఁజేకుటని
కుంపంబనగభాస్వత్పాలనేత్రంబుడా । ఇలశర్వాణియుగల్గజోదువల
లో బ్రహ్మజ్ఞుచేరగన్॥ గీ॥ వచ్చిను ధాధిపత్యంబువసుఁ నొసగ గంభ
రానందమైసుఖానారభరిత । మానసేంద్రియంగుఁడైను చునన్న యెట్టి
యశిభర్తననునారకగుబటు॥ సీ॥ అనఁగఁబుధుఁతయద్రాక్షధారిణి

—యేనాధినాథుకథ—

ల్లదనప్రాణింగంబులదలంచు । నదియ నెమంబుగానవనిలో నేలావుగము
నా బ్రహ్మసేయునమిశ్రక్తి । నాడబడిగెలుపించియొడిసవీటపైబడిభరంబే
రిగి-ప్పమునగొనుచు । నవసేతులకు నెల్లనుకుల-కొఱియియిట్లుపరిగఁగనా
భూమిపాడొక్క॥ గీ॥ సచివుపార్వతేశకానసధీరుశేసి । బలముతోడగూర్చి
ఁపవనతః । దాకిపోరిల నతనిమేఘస్థంబు । గగనశక్తివాయయనిభయ
మున॥ క॥ శరవాలల్లంతటవై । చిరఁజుంబునచేరివచ్చితివరణము । పర
సాతలిజాగిలబడి । శరణనుమునుజేల్చుచుచివుగడకొక॥ క॥ అటుపో
యిఁబోగాదని । నేతుకునగరవాలుచిచితలఁగఁగవేయన్ । బటుశైక్తిభ
క్తిభద్రుడై । తేనుదాసుఁ గుచుబొలిచెవతఁగఁధముడై॥ క॥ హరశాసన
నిస్సౌత । త్వరతగనీసుండుమెచ్చిప్రత్యుత్తరై । పరమోక్షమునగఁగితి ।
బుగన ఏనాధినాథుబంటులబంటున్॥ క॥ వెండియరుద్రాక్షభునిత । మండ

—చేదివల్లభుకథ—

నుమద్రుండుననుచున్మింపఁగా । భండనమునజారిసవర । మండలపతుల
తనితోడినుచ్చరికమునన్॥ ఉ॥ భూంబలప్రతోపభుజభూషణులంబదుము
వ్వగొనూ । ధోరుతరాసులన్ హరిననున్నతచిహ్నులశేసీచ పుదున్
వాల్మగాచిభక్తిఁజాచుచునర్పగదాచియున్నద । తూటారతరా
మునప్రణేగ్రముగ నెత్తురుగముఁప్పడుక॥ చ॥ కలగకహరినన్యమతి
గానకగేరంకర్గురుస్సరూ । భులకెటులస్థైర్యుకరనహిఁభూషణుడంతని
జన్మరూపత । నిలిచికృపాన్వచిత్తుడయిత్త్యపదంబొసగన్గృతాధుఁ
డైచెలగెడుచేదివల్లభుని చేరువనుండెడు భృత్యుడనదగున్॥ సీ॥ శంభులాం

—కరయూరిచోడనికథ—

భుగారుశభస్వంపుగాగను బాసగభూమిమనుచునుండి । పరిమండం

లబులపై దండుబంపంగదలలుముప్పదిబండ్లదరగితేర । నందులోనొకత
 లయధికరక్తార్ధమైచిడిముడి గతిగానబడుటబడి । జడతలకునుదనము
 డితలయప్పింతుసనితనతల ప్రసించియాశేరంబు॥ గీ॥ మీదజెట్టశివుడుమొచ్చి
 ప్రత్యక్షమై । మోక్షమొసగమగులముదమతోడ । భగవంతుని కరుణ
 చోడని । వరపుబనులు సేయువానిబంటు॥ సీ॥ ఎనిగోయబ మాటల నెఱుంగు॥

—కలి ముగిసెనురాధ—

సండుచలినిగఛారియైజంగమాలి । గూడుచ్చినగరాంధుల యింద
 బృహత్ బోయుచునతివానిపొలుపుజూచి । మనసిరయకు గ మలుపుం
 సిగాన వెకాలేలకడిగెడుచు । చులక గొబలకునుదలమ పోయెనెఱుంగు
 కరిముర్తిచిత్తంక పృథ్వి॥ గీ॥ నాలిగొనుటెట్లు లనితనయాటకలు । దొయ
 ఖండిచివారప్పివాదుగ్ధవార్ధి । వెల్లిగునించిమోక్షముబొల్లవెనెఱి । ఒర
 గుకలియంబయనారిబంటుబంటు॥ ఉ॥ జంగమలంకపూడినను సత్తుగ

—ఇరవదాండికధ—

ల్పచునుండతొలిద । జంగమలిగ వేషమనజుల్యనాచ్చిభూతియచ్చియ ।
 ప్సాగుడుగోచిపాతయనుబాంతయు కాచుకయు డుప్పిల్లునే । నుగడి
 త్రువనియప్పడుమాయము జేసికన్నెరన్॥ ఉ॥ బాంతయుగోచిపాతయునుబా
 రుచ శిష్టనివేడవందిరా । భగవంతునిదూకుదాచినయవటకెచ్చె బూచి
 సక । త్వంతసమానులాత్మకయియెల్ల సెగరగోచిపాతకుం । బాంతునెత్తు
 నెత్తనఘనూతివస్త్రములిత్తునిత్తరిన్॥ గీ॥ అనత్రాసుదెచ్చియాతనిబాంతు
 యుకచ్చెనుబునొక్కకడనమర్చి । కడమవకనిటుగల కెక్కువలువల । కెల్లతూ
 పసవతుగిట్టకున్ను॥ ఉ॥ కనతనయంటగల్గకనకెటునునన్యారాంబరంబులు
 గొనిచనిత్రాసుతటపయిగొబ్బున నెక్కినమెచ్చిశంకరుండనఘ । యె
 యాయానతియిచ్చినభక్తియుక్తుడై । యనయమనుండెనయ్యిరవదాండికం

—దలగుళిసూరయ్యకధ—

గులమైనభృత్యుడన్॥ సీ॥ సకలసంపదలునుజంగమ ర్థంబుగానయించిపేద
 యైజరగుచుండ । నయ్యెడకలకడుగ్ధ రాత్రంబునవానలోదడియుచువడికికొను
 చు । వచ్చినగనిపాకవిచ్చియటపెట్టచలిపోయెగావనాడినిండె । స
 న్నంబుకావతెనన్నబన్నుగాదొలునాడు పుట్టెనిత్తులుపెరికితచ్చి॥ గీ॥ పెచ్చ
 జేసిదలచివెలదియుదానును । చాకయిమ్మిమఘుజోకజేసి । యాశుకరుణ
 గున్నయెడయదంగుళిమాం । సామధేయునకునునగుబంటు॥ సీ॥ భవిషా

కర్మరుద్రునిదనభువినుండనియ్యక శివలింగధారులజేయుచాని । కొడబడకు
న్నవేదోక్తులబోధించునాచిస్తప్తయ్యగమంబరయదెల్పు । గాదన్ననిధికంబు
గన్నులనియనిచ్చుయొక్కతరంబులనొప్పజెప్పు । నేతతాపినగంతు
హంతభక్తు ముగానాలనిప్రల్లదునుశ్శరూల॥ గీ॥ మోక్షనిధియందుచియ
మహీష్టనిష్ట । గావర్తింపదద్రవ్యకౌగలవంబుచూడనీశుడు వెలమనిచొ
ప్పుదాల్చి । వచ్చివాటినిల్చిధూవనవల్లె॥ ఉ॥ కాసుకకట్టుమందునొ
కకాసునుజికరదునుకసూత్రముల్ । మానకళాన్నిదెట్టిపనిమాపయనిల్వ
యులేదుపెట్టియెం । తైననుజేసెట్టినను నారదేవనారకదెట్టనేటిక । రోగ
నవనాధనాదుములయల్లమునలబడింపునపుంక॥ ఉ॥ వాటిటికాడకా
పిడినవారలనేగతిగన్నుట్రామినీ । ఏకడికేగుతంచితపుడేటికి మంటలువే
యుగానవి । న్నాకిలకాలముక సకలమాన్యముజేసెదగానివేగనా । ర్యా
కలితాంగసంగతుడవై మనుమామనుమానమేటికిక॥ సీ॥ అనగనియార
మున్నలవాటులేమహాచంగడంబువలేసులింగధరులు । బిత్తిమాకోవ్కదు
బత్తులుమనరసమనుసంగ మాఘాటమరియునీకు । ధనమిత్తుమనుమిత్తుద
గురాజ్యమునునిత్తు నొడబడుమనుడుదానొల్లిననుడు । శాశ్వత్తుముచేతజ
శిపించితలద్రశ్యవేసియువేయమివిశ్వభర్త॥ గీ॥ యర్థిబ్రాహ్మమైనరంబ
దుగుమనిన । ఎరదనీయచ్చువరములవలదునాకు । భిక్షుడవుగిమ్మరిమ్మరిభ
ర్తప్రాణ । లింగుజేసినగణపాలాలెంకలెంక॥ గీ॥ మరియుబెనుదెట్టపుడేయూ

—కుమ్మరుగుండుకథ.—

రమహితిభక్త । పరతరునీలకంఠేశువరగృహమున । కిరిగిసేవించియిం
టికిదిరిగినప్పు । త్రోవజేసియోనాకఅతొయవాడి॥ క॥ తెలగడ్డిగిచల్లయెంగి
లిజలములుమైజిలుకశర్వశంకరమునన । ప్పొలతివినివచ్చితప్పెడ । జలజంబు
లకెరగియాత్మపదనుంబునుం॥ ఉ॥ పిమ్మచుకజనియ్యగా । చిలలితసక్రీ
యలుభక్తిదీర్చియతనిలో । పలియలుకదీర్చిపంపుడు । నలువురదనమందిరిం
బునకుభనుడేరక॥ క॥ అరీతనశరణుడనిన । వారవధూయుక్తుడగుచుపరీల్లు
టదా । నారసితత్వజెసిమిటి । జేరంగానయ్యడయ్యజిట్టారులకుక॥ క॥
మానినిలేదీటురయ్యని । పోనియ్యకకొంగుబట్టబోవలకలొ । బూనితరుసి
లకంతుని । యానినుమీనన్నుబట్ట నవిరియతలక॥ క॥ ఘనస్వప్నంబురీకి
బాగుచుగడనెనబడెండ్లుపరిమొలినెనె । దనదక్షిణముజంగులంబు । ధను

డైవనియతనిచేతసత్కృతుడగుచున్ || ఉ || కప్పెరవాచుకుండుమిటగ్రమ్మ
రవచ్చెదనంచునేగియా | కప్పెరమాయజేసియడుగంగసతీపతులధికముం
డుచో | గొప్పగజూచికానకికనోయనిభీతివడంకునంతనా | తిప్పబిడారు
జోయపలుచిక్కులబెట్టుచుబయినిగతిన్ || క || మాయలుజేసినబోవగ
నీయుంగప్పెరగ్రహింప రేయిరువురున్ | జేయుడుశపథములేదానా
యబునకైనరండునాబడిననుడున్ || క || రమణీయురముఖండునుశప |
ధమునకునొడబడ్డజువెనెరినాడగగుం | డములోమంపుడునగసిరి | కొమ
రుంబయలుబయిడగొంఁగియుబయిన్ || ఉ || డమ్మినవేటకతోనపుడుభా
వజవైరిబసన్నుడైనశీ | పుష్పానముక్తియుక్తులయి కాంతయుదాను
దదభ్యసజ్జమై | యిష్టహీనెన్నదేండ్లునుఖియించితుడకహరుంజెరగన
మా | కుమ్మరగుండయప్రభునకుంబరిచర్యలునేయుభ్యత్తుడన్ || ఉ || శే

—పూసలనామసరికథ—

టలీక భుగవివిక్రమచోడడుపైడిగట్టగో | రీసహీతులబిత్తిప్రగ్గ
గరుగొనిరానుకట్లనా | యాగతనాశ్శగట్టువాదనాంతకు మ్మె
కొన్నయా | పూసలనాయనారియిటుపుట్టభటాల్కీభృత్యభృత్యుల
రగాజ్యముల్లకదరుమాడిధరియించివరముగూరినతిరుపాలబంట
వకగనుకరుచానశ్వురునెరవెరిగొల్చి నశిరుశరిపేబంట | ధరరి
దానుమార్కప్రపడసినతరువూరిరుమూలదేవుబంట | సతభక్తి
క్రమిత్తుండముబ గించియపులిబంటుంట || గీ || సదేసనిపదీసమఖనాడమ్మ
నిశిశ | గొనుచియశనయిరబట్టకుభటుండ | జన్మముపుడున్నభక్తుల
చెరుపుబంట | నింకశివుగొల్పగలభక్తులిండ్లకంట || క || ఈలిభక్తచరితము |
లోలి గుపామలమరనొసంచినచో | లాలిశ్యమొదవసించు | వా
లగన నే గొన నకపేమమమకాకలతల తనాగిలంబడి | యంతయు
రశిదండవిత్తులనన్జేయిం | గొల్కడికస్తనములు | స్తావరమున
జేరికామికుగనక రగిన్ || ఉ || పెండియు చూదూత గొబటమిడింగ
రీడపిండ్లపి సన్నమిశ కవాడకుదతి సువాడ మిథమకవిసే సుదాసాను
దాండమింకట దెసయెసైనన గావరెయసి యనక ప్రకారంబులం
గరుణాప్రప్తగొనియాడుట నులసెంచికాధివ భక్తకదంబంబునభయంబు
వేడుకొనుచుడాయుల దనుడెరున్నవెట పుటపర మారుండునుం బొంచి
పొడయెలసే వెనుకనలెలసెరు దలచుచుం డనొసెయింబున్ || చ || తము

నభయంబువేడుచు ముదలున వచ్చెడుచిగాంచినె । య్యమదలుతోత్త
 నందరునునాతనిగ్రహింపెనొవచ్చుత్రీ । హిమరంధ్రమాలి కె లగేగింప
 సుభతులొనరింపనా । న న ధీతచ్చులం సంఘముజూడెప్పూర్తివి
 త్తుడై క॥ అర్యోక్తియుత్తుడు । మిమిండ్ని శృతికి మిగులమెచ్చయ
 న్నడచు । దరగైలాంబునను । గురుతుగగొనిపోయెంబిగులవలూ
 నన్ క॥ ఎప్పటియట్టులశివరు । కొన్ని నోరాడుచుడంబుగావుచుశి
 న్నొప్పెడుభక్తిగర్వము । దక్షిణోకాదోబాచదండాధీశ॥ చ॥ అని
 మెడిమలుమాచవిధుధాదిమధ క్తులసరిగ ధామివం । బంబుమనీశిత
 లుచుబుద్ధులుపెద్దగిడెప్పగర్వము । కౌశల్యద్రోచి కనులకు విందొందిం
 న్నాడునన్నణిమయా । వధరప జీవాడముచ వచ్చి భక్తిచ్చిచుచ్చిక॥
 పిడి బసవన్నవీడుకొల్పిన । పెసచాచాకాంతుడగు వీటొక సద్భ । క్తున
 యుగయసమేతుడై । యసమంబునొరురాగుగచుంజనిమి॥ క॥ నర
 కలితాంగేబురజనులును । హండికాశప్పదనుచునొదలలగరో తరములజే
 మున్నలపొగిరి । బరగెకాచాచ గ్యవో లిభ క్తికివృత్త॥ క॥ ధరలోమడివా
 బత్తులమన । చరితముచుపనుచున్నకొభక్తి । స్థిరతయదృష్టాదృ
 గురాజ్యమరవాచాసిద్ధిముఖ్య కలనవ హించుక॥ మహాచగ్ధర॥ రసనాగ్ర
 శిపించితలస్త్ర విమలశివశాస్త్రస్త్రీ శాశ్వతగోపానానా త్యాగిషిగ్రయా
 డుగుళుమరవచంధాననెల్ల శ్వాసృష్ట । చ్చనవాధీశాదివానా ప్రమథగణమ
 రుసాహుభవోత్సాహాంబ । గృహస్థ్యులబంధగ్రహన । నిధిమహాక్రాం
 షాహూతలెంత॥ క॥ దంపనపరిధిగాంచి । పరికల్పితసలభ కబం
 భుచరౌరా । వంశ్యాగ్రాదయకమ । కలమగ్గి పకస్వరాం ఘ్రికం
 జాతముగ॥ క॥ లిలి అతులతగు నరాహుళి పైల పూగా । శ్రుతి
 ముగ్ధస్త్రీసుద్ధా బాతీక । నభిజనుగదానన్యకైవల్యవిహి
 ప్రసవ రిచ్యోవాదిజైత్రాగళా॥
 గడ్డల గిమిల్పల రికిసామిల్ల । క్రపాగలబ్ధ సబంధిల వక్తక్తి
 ముత్తమమ పవర్యా గ్రసశ్చిత్రలమత్రసోయింబుధే
 ముమకాగ్రేణింపైబసవ ప్రలాంబుమహా బంధుమ

సంధు - చ తు గ్ధా శ్వా స ము,

సంప్రదానము.

బసవపురాణము పంచమాశ్వాసము.

క॥ శ్రీరుద్రభద్రపదసంకేతమహాకరందపానకేలీలాల । స్వాగాం
తరంగమనుకర । సూరిస్తుతచాలకరిసోమారాధ్యా॥ గీ॥ దేవమన్నుమీ
రుద్విపదగావించి । బసవచరితయెనుభవదన్ను । బద్గహ్యకృతావ్యభం
గినానేర్చిన । యల్లుచిన్నచింకునవధరంఘ॥ ఉ॥ పురభిధ్మక్తిరాయణుండ

కిన్నెరబ్రహ్మయ్యకథ.

భిలభోనూతానుకంపాశ్రయం । దుఃఖిరవశస్తృడప్రకట భక్త్యుద్ధా,
సింహుర్వరా । తరుణీనూతనరృణంబనగనందంబైనపొడూరగి । నెఱ
బ్రహ్మయ్యయనఃగనంగదమనున్ నానాకళాభివ్యతన్॥ క॥ లోకైకపుణ్య
నూతికయైతొకివతకనుభువిగతతొల్మగివాచా । రాకరుడఘటితఘన
దకళాకౌశలుడఘనిభూతతూడగుదుక॥ క॥ కాయకమలనేకంబులను
యంగునేర్చుకళానేసికనయిన్ । డామగనవిజంగమలిం । గానయై
గనుజేయిసరిడసరకనుక॥ వ॥ ధ్మనానావిధంబులనావరించియర్థంక
నిరర్థంబుగానుండ జుగళులగ సేవాపరాయణుండై యుండి యశంహొ
క్కనాడు॥ ఉ॥ కిన్నెరబ్రహ్మయ్యకిన్నెరనాకదమఖ్యులంతక । స్మైర
పాదిరానతడుచాగవిభూషణమోలఁబడుడుం । కిన్నెరబ్రహ్మయ్యదేవుడనుగీ
రికెనెక్కిగతేమాడదరు । జిన్నునానొక్కబాతికెయ్య జీవితమిచ్చుదినం
బురేనుడుక॥ వ॥ జనులుచుకొనుడుగదానొకరేమోనుస్మైరకా । ధనము
నుగానుకొనితమ దారినిగొనెదరుదడవమా । పునములునిత్యకృ
త్యముగనల్పసౌకెబసన్మైక్తిం । నునుపాదప్రసాదాగత సర్వదిశా
వలంబించియదినక॥ గీ॥ బసవరామనిజుడగభక్తితోడ । జనియగిన్నె
రబ్రహ్మయ్యపంథినిమాని । రేరామయ్యను స్మరంతకన్నె । మన్నుగ
నిమొనుతననింగనూచిదయెంచి॥ వ॥ క॥ యల్లుచినుంగనుగొనవచ్చు నగి
న్నెరన్నకుం గతిపయసదంబు తెనురంజనులెంచి పొడగాంచి దండప్రణా

నంబులాచరించి సమంచితోపచారంబుల సంభాపించి యతని పాదోదక
 ప్రసాదంబులిచ్చిన భక్తిసేవించి సవిశేషతత్వాను భవంబునం దగిలియుం
 డె॥ క॥ ఈలీలస్వగోష్ఠిం గాలముననుచుండగానొకానొకవాడా । ప్రోలిం
 గ్రిపురాంతకేశ్వరు । నాలుగుమనకరిగిసిన్నెరయ్యగడంక॥ వ॥ అద్దేవదేవు
 గోపురాంతమునం గూర్చున్న సమయంబున॥ చ॥ విటుడొకరుండుపండుగ
 నివేశ్యకొనంగకండ్రొప్పునక । బుటబుటవైసపెన్దొరియ పోతుచున్వెలి
 యిచ్చియట్టినకడది । ఘటియించియిచ్చికోని వచ్చునెడన్నదు వీధిలోప
 లం । బుటుకునత్రాడుద్రావ్వ నిదిబోయెళివాలయభూమిలోనికి॥ ఊపొయి
 త్తుబోవనికనుది పోయినపజ్జనశంశరాలయం । బాయతిజొచ్చివచ్చువిటున
 జనునకన్దొని కిన్నెరయ్యబా । ప్పాయిటురాకనిల్చుమిది ప్రాణభయంబున
 బరగ్నుదేవతా । నాయకుభవ్యమందిరము నాయచుగాదికదీనిజంపగక॥
 చరిగ్నుమడిచెయ్యెననిత్తు గాకీకదీని జంపంగనియ్యనిశ్చయమువినుము । జడు
 చాసివిధవిధవరుకరణన్నగావక మృదుభక్తులకునెట్లువిడువచగును । చుడజీ
 విమృశ్య నెల్లజాపునునొప్పియుజర్చించిచూడంగనరియకాదె । నీకుదీనినిజంప
 ననమండేదీనికి యచ్చొక్కొకాని యబలకనుచు॥ గీ॥ వట్టిచలమేలకతోడవ
 సుధమీద । ద్రవ్యమునకెక్కుడగుచు భావంబుగలదె॥ యల్పతరచూల్యమైన
 నీయలికినప్ప । డిత్తుచూడెచుకొనియేగుచనిం॥ క॥ పెడనవ్వబొప్పడప
 డు । జడుడైయాకన్నెరయ్యనన్నిధిబలికెక । గుడిజొచ్చునుండిజొచ్చును
 నిటురెగొఱియలను వెలకు విలచినవారల్॥ ప॥ అంతిన్న మన్నయ
 కారంతయున్న నృత్రాంతంబు నాద్యంతంబుగావిని యంతరంగంబున న
 రావచింతాక్రాంతయై యున్న యదిగావున వానికిట్లనియె॥ చ॥ పడ
 పడుచు వెళ్ళి విటపంతముడించితె తోడివారున । రవ్వెవను సిగ్గులేక
 నిమిషేల్పులకేచ్చన మేటివటన । నమ్ముగు రెధనానజేసి కడుముక్కరులైనన
 నెన్నిచూడగా । జడువెడువీధులందు వెదజల్లగబంపుదునేధనాదతుల్॥ గీ॥
 ఇస్సిరోయిట్టిలంజెరుకమేలనీకు । దుస్సికట్టుముపలే ఏదొతరలకు । మా
 నవళినొటజాలు నీను గెరుంగ । మూసముకూసమున్న సిగ్గు మూసకున్న

బ॥ యజ్ఞబలతోన నేన్నడు పరాభవమొందని నాకనిర్నిమి । త్తమునన
 వజ్రబుట్టెమరి దానికికంటడలేలమీరుదే । రమననయింటివారలకు గ్రా
 మువెట్టగనోపునంచులో । కములజలంబులాడుకొనగా వినిగావలసెకా
 లంబులోపలన్॥ ఉ॥ వన్నెయొవాసియుంగలిగి వారవధూటులలోనె
 న । త్యున్నతిమన్ననాకునొకయొచ్చమువచ్చెనుదీసింకనే । నెన్నడువచ్చి
 కొందు నలియెంతయువందరివీనిబిల్వకు । న్నన్ననుమెత్తురుదలును నా
 గుణాటును బాయనంతటన్॥ క॥ అనితలచిబొప్పయిప్పుడ । చనుమి
 తోడిపొందు చాలుననుచున । వ్వనితనిజంబుగబలికిన । వినివాడువయోగ
 దుఃఖ వివశుండగుచుకా॥ చ॥ ననువుదలంపకిచ్చిన ధనంబుఘనంబనుకంగజ
 స్త్రువే । దనబరిమాలునోయనకత్తవునునల్పమునాకయూర్జుల॥ గ॥ కి
 మింతలేకయది గ్రహునదక్కగజేసివానిసీ । వనితలసమ్మిపూర్ణ దగ
 మగవానికి చార్దవైవగక॥ క॥ వెలయాలిపొందు నశనిని । కలకాళి
 నున్నవారుగలరెధరిత్రన్ । దెలిసియుదెలియగనీయరు । లగాయన
 యయెంతవారికివైనన్॥ క॥ నీవంటిదయాయుత్తుని । నేవెంటను వె
 నమెయెన్నుండును । మాశివాలయంబునజొచ్చిన । జీవికావంగనంతజ
 తింపుమనుక॥ గీ॥ తడవుజేసినలంజె చిత్తముననొండు । విధముగానెంచి
 కోపించువేగనరుగ । వలయుననికిన్నెరయ్యకేవలంబుబుట్ట । గొన్నియన
 లుధనకాంక్ష గొణిగెమిటుడు॥ నీ॥ పెట్టెదవెలయనిదిగిచేడినీపెద్ద యల్లద
 యాపరుడెవటగలడు । శెరజీవులకునెల్లజావునునొప్పియునొకసమ
 బనియుబుట్టుమీరి । యిప్పుడాదీనమాట దప్పగదాల్చినె మొనిసివేల
 మాడతైన । నొసగియీగొరియనింపెనంగవిడిపించి కోసమా
 పొమ్మనంచు॥ గీ॥ వాడుపోవవచ్చిననొరోలిపోకుమనచు । వెలయ
 గలుగెప్పించివేగనిచ్చి । యింకబొంకిననేబోవ నీయ్యనుమ్ము । విడు
 చ్చొత్తి యిప్పుడు వృషభమనగ॥ తరల॥ అనుడు బొప్పడు నప్పుడప్పు
 నాత్మనొప్పి ధనంబుగొబ్బు । ననుగైకొనిలంజెయింటికి బోయిపో
 దెని । ట్లనుచునీపగముల్పయిచ్చినంగనామణివేటదే । వనుదురోసి

డేల్లెను బిరుదనున్నారో గీ॥ పేరెయొకటివ్రాసిన బిలబిగొనుచు |
 గానల జము టికి పానబంచు | మరలిమరిచుల తకన్నను మంచెగొతెయ |
 గొనుచుడల విను పటలగొనల సాగ | ఉ॥ ఓదిరాక్షియొలలన యో
 గబగానున నెల తానెనీ | కేమిటివలంకధన మిచ్చెద దెచ్చెన గొనె
 మందలం | బ్రేమ ౨ శోడవేల్పులకు బెట్టుల గట్టుల బట్టిపుట్టుముత్ | భా
 మలుమొచ్చె గృబుడి పుడువడిండిగి శేయుమింపనకొ॥ మ॥ అనియిట్లువాడు
 తన్నుబాయలేక ధనదాం ప్రగానంబుగా బలికినవిని మున్నకకాశిని విత్త
 దత్త చిత్తమెయ్యెనె॥ మొత్తంబడక బొమ్మనం దప్పక జూచి యిట్లుని
 యె॥ క॥ వేల్పులకున్న గొతెయల | గోల్పిపిచిచ్చివి నిన్ను గూడ
 కయున్ననీ | దల్లుడరాడు పురుజనుత్ | వెల్పులుమాకడ్డినెట్ట వెరతుమ్మ
 మిగులక॥ క॥ నెప్పిరిరాతో గూడిను | ఖమ్మననీకుండమనసుగల సేనియు
 నీ | పమ్మనయోగొతెనెళుకొమ్మన | గొనెగమ్మపొమ్మగ్రమ్మరదననుకొ॥
 క॥ కానాంధుడుగాననమీ | దేమియుదలకొనమాడ నెరుగకవేత్తా
 వ్యామోహముదలకెరగ | ధీమసముననోయెగొతెయ దెచ్చెదననుచునీ॥
 గీ॥ ఇట్లుబసవమత్రిపురా తకకుచగురు | వొద్దికన్నగబ్రహ్మయ్య బాడ
 బాడ | గొతెయబట్టంగబోవును మపితుడగుచు | బలికరాచుయ్యయిట్లునిప్ర
 ప్నటనుగ॥ ఉ॥ పట్టకుబట్టకెంకప్పక గొబలమాడలుచెల్లినప్పడే॥ పట్ట
 తిలింగమబదలదెట్లీ ముదప్పకపట్టెనీ ము॥ గొప్పదలకెట్లీధరగూ
 లగమాబసవన్నయానదే | పట్టులగామటెల్ల శిభక్తులమల విలంబంబుగా
 వుననీ॥ బొచ్చచప్పడుగేయ పొమ్మబ్రదక | పలతువేనియుననివినివాడ
 నబుగు | పరికెటెరుకుమబ్రహ్మయ్యనుకెవాని | తలమననిపళ్ళుటతగుడి
 శోడడినడ॥ నీ॥ అడిదప్పకవానియట్టెశివాలయం బందుండరాదనియిట్లు
 యై | దివియించియగడతెడ్రెల్పి చిసొంల సేచోచ్చు మందుచు బ్రాహ్మచరుండ
 సంచంతగాప్పనియాత్తులుపెట్టెం ద్దలకముర్విమయియెనిపరికొ॥ మొ
 పుచ్చకొనబో॥ గొనెకొనలంకరనిచ్చి చెప్పెల్లినత. తప్పుదాని గీ॥ క
 పట్టెంబుచుడెచు. శిన్నవాడు | గొనెచుటాచుని ప్రకరా

[illegible]

గంటులేని ముక్కంటిభక్తుడు సంసారిసరిజేసి హింసకుం దొడంగునే యి
ట్టివట్టిసడి నీకట్టువట్టిలే నిదియునుం గాక లోక నిందితంబయి నటవటమ
నీవ ప్రసంగంబుకలగల దదియట్లుండనిమ్ము మమ్ము బిజ్జలుండేజ్జగడంబుతె
రంగెరింగి క్రొత్తర విన్నవించు నిదియని పుత్రుంచె నదిగాన మారాజన్యన
కేమని విన్నవించు మననన్తర పతిమంత్రులకు గిన్నెరన్న యిట్లనియె॥ ఉ॥
బూటక పేటికిన్ వినుడు బొప్పడు నీవురవీధి లోపలం । ద్రాటనమగ్ని
యిచ్చికోని తాజనుచో విడగానిద్రమా । జూటని మందిరాంతరవా
జాచ్చెను జొచ్చిన గాంచివాడున । ప్పాటనకొచ్చి పట్టగని పక్కితియిట్లు
ని యేసువానితోక॥ క॥ గుడిసొచ్చె నింకజంపక । విడువుము గాడేనినీ
చెలకెట్టున । న్నడిముక్కుడైననిత్తున । నుడువాడెట్లనియెనన్నునుం గను
గొనుచున్॥ క॥ వేయిచ్చి యైననియ్యది । నీయనవిడపించుగాని యింక
జంపగా । నీయదుపొమ్మన మాటలు । వేయినుకొచ్చెని జనులు విన్న
మునుందన్ ॥ ఉ॥ అత్తరి వానితోడ నిటులంటి ననుంబడి వచ్చి తేనినే
నిత్తునటంచు నొచకిడ యిప్పుడ దీనికి లింగ లాంఛనం । బొత్తుడు నన్న
వప్పటికి నొప్పిపదంపడివచ్చి యాత్మలో ! దత్తరపాటుతోడ శివధా
మములోపలిగొట్టెబట్టు శుక॥ ఉ॥ పట్టకుమన్నవాడు తనపైనొరదూసిన
వానిచు స్తకం । బట్టకుబాయగొట్టితి యధాధికముదప్ప దలంపుడేరిదో
యిట్టులయూటకింతటికి నీతిపురారియసాక్షియెవ్వరిం । బట్టినదృష్టమేర్ప
డగ బల్కగజేయుదు నీయు మేళుసునిక॥ నీ॥ అననినుంతు లాశ్చర్యమున
నొంది చనిమహిమకి శిప్పిననతండు । నదైరబత్తుండు నిదైలాడెడుగాక
విందుమేమున్నిట్టి వేడబములు । బత్తుండుత్రపురారి బలికింతునను పెల్లకప
టమొనికొకమో గానవలయు । ననిబిజ్జుడునర్వసమేతంబుగాజనుకెంచె
నాశివస్తానమునకు॥ గీ॥ బసవడప్పుడుగన్నెరిబహ్మశారి । గాంచితత్వా
దకమల యుగ్గంబుమీద । బడికడిందిగలేది సశ్చక్తియుక్తుడగుచు । నా
య్యునిట్లు యభినుతించె॥ నీ॥ శృంగారములకీలు శివుచేతిగరవాలు మం
గళంబుమోకి నునమునికి । పదయు బుట్టెల్లు వివేకసంపదవెల్లు నీచగుణ

స్తుతియాత నిష్ఠశేత । సత్యంబుభాతియాస్థానంబుజోతి దివ్యతరోజుప్ర
త్యగూవలులరాజు । యోగంబుదునియని రాగంబుగనియె యాగమము
లగెల్గిచూడఁజూలెల్లెగి ॥ గీ॥ బరమతాంతతపోగమధృక్తినాగు దాంతిపెం
పుప్రతాపవిక్రాంతిసోపు । శేవలుండెదలంపగిన్ద్రాదానుచు । నుచి
తోక్తులనుచుబసయ్యనుచు మరియె॥ వ॥ ఇట్లుగిర్తింపుచుండు నప్పడ
స్వకాసును గోపురంబుకడచాపురంబునగల సకలజనంబులు మరోహితా
మాన్యభ్యుక్త సామంత సీమంతినీజనంబులును జనపతిసమేతులై యందరు
నందంద సందడింపుడు నయ్యందుశేఖరు నెలుంగు వినంగలవారలై యుండి
రటమున్ను నగ్గుడితమ్మడివడుగుగుంబిలోలదొలగించి తానునుంబాడసూప
నొడి యెడకేనియుం జనియె నానమయంబున॥ ఉ॥ సన్నపు నవ్వుచెన్నల
పసుంగొసంగ మెలంగలీనమై । గన్నరవిచ్చేశంకరుని గామదివిక్రమన దృ
ష్టిసానుడుక । గిన్నెరబ్రహ్మకౌరికి నకిల్చిషమూతికి రెండుదల్పులుం
బన్న రాజంకణుడు బాచుగజేసెనుభక్త్యగీనుడై॥ గీ॥ చెప్పించుము
దొల్లి నాసికినిపుడు । యెరచెదల్పునాగనందరమునేడు । గిన్నెరన్నకతం
బునగల్గులార । గంటిమికిశివుబలింప గలడితండు॥ వ॥ అని యిట్లుజూ
పగులభినుతీప నభవునకభిముఖుండై హావకంబుతోనిట్లునియె॥ నీ॥ మనసి
జక్రదాంబు మనశెయిపైపైచి వనితపాలిండ్లు నీవనితలంచి । పిలచిన
నొడఁగించి కప్రియంబునొంద బ్రతిశబ్దమునగినబావృత్తి । దానవయ్య
చు నాదసంయమున జేనిలోపలబలికిన గోపవాహ । బాహురీబ్రహ్మ
య్యని కిష్టకుమెచ్చి బొన్నలనిలచియో యన్నయభవ॥ గీ॥ బలుకవేసే
యనాచారబారితన్న । బగిదిహస్తంబుశస్త్రంబు ఫరకలీన । గీలుట
నశీయభిలభక్తాలిద్రోచి । హనుసస్కృతిమున గిన్నెరయ్యనిలిచి॥ క॥
సగిదిస్వనితోనొత్తిపు । వారీయనిపిల్చుటయమహాశైలస్యత్యారవణలీన
రెనూంబి । తారకాహరుడుబలికెదన్నయమన॥ ఉ॥ ఆపరమేశ్వర
మనుహాశ్రయప్రతిఘూర్ణితార్థమౌ । దీపితధూభృతక్రూరిగతిం గడుత్రై
వ్యకమోయలింగని । ప్లావరతంత్రభక్త జనధూషమొ దకిరగజారు

తెల్లమూ | భూపరిభూతులైరభిలసశ్చసమాజముతోడగూడగల || వ || వెండి
 యను || వ || ధరణివడంకెగ్గంకెహిమధానుడువారధులింకెనవ్వుది | కక్కులట
 మొగ్గమగ్గనహీ కచ్చపరాజముమేనునగ్గనం | బరమలత్రాలెరుడుపంక్తు
 లువాయువుదూలెనగ్నివి | స్ఫురణమునం సెవీలెబలసూనలోకముఖోర్ధ్వ
 లోకముల్ || ౧ || నురియుచుంబుజ | సుదలపంజరంజనేశ్రుండుశలకించె
 నప్పొటనునెరుంగక పశ్యల్లంబు | పుట్టెదలలాటంబు గాలంబులోలి గతిం
 గడుపునుండ య్యహింసావలుభూషంబు | మోచుందొడంగి యెడపా
 రాత్రంబులయ్యె నిండుకెనియం గొంచంబుగాక లోకభీకరం బగుచున్న
 నాదంబు భూజనోపకారాధకంబుగా మాన్పందలంచి బసవన్నగిన్నెరబ్ర
 హ్మయ్య నిట్లనిస్తుతించె || నీ || సజ్జవశ్యం గార సత్యైకనిస్తార మాతసంస్కృతి
 వారదుష్టదూర | నిఖిలోపకారవినిజ్ఞితాహంకార శంకరాకారనిశ్యంక
 సార | కారుణ్యపూరయకల్పరాత్మకశరీర మంగళాకారసన్మహిమహార
 జగజ్జీవితవిశ్వవృత్తసారాచార సుగుణవిస్తారయశోవిహార || గీ || భక్తమం
 దారపరిహృతభవవికార | యంచితాంబుధిగభీరయస్సహార | గానభ
 రభక్తసహకారరాజకీర | గతనోజవికారంబువిచార || వ || ఇట్లువిను
 తించి పరచగుభుభవాన్వృత్తి సుదర్శంబు శీఘ్రంబు మాన్పవేయ నపుడుగి
 న్నెరయ్య || ౩ || బసవనినోమోయమదర | సునివితకసితాస్మృడగుచున్వృ
 ట్టనకా | కుసుమశరహరునిగనుగొని | మనలంపహయచ్చమాత్ర మానె
 రవంబు || ౪ || తొంగింపవలె నాచను | గల్లనానునల్లనిచ్చెననాధున
 కుక | దల్లనానుచిగెనాచను | గల్లనానునల్లనిచ్చెననాధున
 అప్పుడు || ౫ || సప్తమగ్గనహీ | పుట్టెదలలాటంబు గాలంబులోలి గతిం
 జప్రణలియి నెనోచి | పుట్టెదలలాటంబు గాలంబులోలి గతిం
 నీ || నియాజ్ఞచలమొంది నీలగడ్డ | పుట్టెదలలాటంబు గాలంబులోలి గతిం
 గ | లోకములం బుట్టెదలలాటంబు గాలంబులోలి గతిం
 నీమహాశ్వమేనుగ సేరజానన యెల్లంబు గానంబు బసంగ | న
 జ్ఞానులము సమస్తంబు వాదలము మేలుమెరుంగునుమగ్గ మిమహాత్మ్య

గీ॥ మరియలొకంబులకు నెల్లహతఁవీర । భావపునవీవలపంగగతఁవీవ ।
కాపుననుచున్ను నీకటాక్షును నగాచి । యభయకానంబు గృహసేయుమ
య్యజియ్య ॥ గీ ॥ మాకునుననల బ్రహ్మాది ఎత్తకొల్ల । కును
చలపంగవీ వెదిక్కుట దెసయును । నగుటగంటిమిమముసీటనద్దుబాల । న
ద్దుమగయన్యమెరుగనిమిర్తజనుల॥ చ॥ అసిమనుజేశ్వరుండు వినయంబునన
యంబునుభక్తి యుక్తియుం । దెనగానికిన్నరయ్యమది బ్రీవహింపనతిం
చివెండియు । పూనగనిం ల్లనెప్పిళివశంబులంగనభీనొందుచుక । మను
మంవిడుకొల్పి నరనాథుడు నేగబ్రజాసాధుడై ॥ క॥ నరపహియునరులుగ
నియ । చ్చెరువొందకటాపువినసజీచితుగాజే । నీరఖిలభక్తులుబసవం । డరు
దారగనందగిన్నెర య్యయండిగె॥ క॥ ముప్పింటికంటెశివభ । క్త్యన్న
తుడైగిన్నెరయ్యయుండెధరితిం । బన్నుగనతనిజిత్రము । వినన్బదివిన
నునఘమువీటొకను ౨ రియు॥ చ॥ అభిరుతకీర్తకంఘ సమాహితసప్త

కలకేత బహ్మయ్యకథ.

దులింగసంగతా । నుభవుడుచాద్భుతప్రతుడను త్తతుభాశుభగమక సంఘ
యం । డభయుడచాకృతాశు మమహాత్ముడుచాకలకేతబహ్మయు । ప్రభు
దువొగడ్డకెక్కురుధరింబలిలో సుభుకలకాష్టై॥ క॥ లంగాభిమాన
యుత్తుడు । సంగతజంగమాలసప్రచారాదుభవుం । డంగీకృతంబింకైక్కు
డ । భంగుడుసదోచ్చిముక్తినిధిసంఘక॥ క॥ ముగిదత్తసతలకొన్నన
దగినకలతదగరుకొమ్ముదారచారి సెం । పగుకంకాళమలీం । జిగిబిగు
వుమిగులగలుగుచేపగుగుడియక॥ క॥ నెంకంబులమెరియుచు, నుం
డింగలకేతవేషయుక్తుండుగుచుక । ఖండశిధిభక్తుల । యుండులకనుది
సమునరుగునిట్లుపలుకుచున్ ॥ సీ॥ పునసము లిబడిదాకిగలగుదునిటలా
గ్నితగరుముంగిటకివచ్చె । నన్యమతాబ్జంబు నుసిగిపెరికి పట్టగలవిభద్రది
గ్గంతవచ్చె । నిమ్మసాతలిగలనుల్లిభివలయిండ్ల వింపైననిజకవికవచ్చె ।
నలగుమహాప్రహరుల మద్భుజులు దంచెదుగళివ్వకును బుల్లండువచ్చె॥ గీ॥
సంగళవన్ననుజుండుదాయంగవచ్చె । నల్లగారక్కలారనిపావక మెగగ । బ

లికినగియించి దినమర్చగొలిచి తెచ్చి । భక్తకోట్లకడ ప్రి దప్పకనొనర్చి॥
 ౪॥ ఇట్లనవరతజంగమలింగ సేవాయత్తచిత్తుండై యుండునెడ॥ ౫॥ ఒకశి
 వభక్తుడతడు । న్నకడన నేతెంచిదవ్వునడచిమిగులడ । స్సిక శేబరంబుగృ
 స్సిప । దకమలముఁబ్రస్సినదశదోపగక గీ॥ ఇట్లుజనుడెరబనిసికునేమి
 గలిగె । నచుగలకేతఁబ్రహ్మయ్యయడుగుటయును । భక్తుడునుదనరాకయే
 ర్పడగ న్నదలచి । బ్రహ్మయ్యవినుమసిపలికెఁట్లు॥ ౬॥ నందికశంకరుండనుచి
 ననుబుఁమలన్పడి నెట్లునట్లరి । శ్రింగనుగిన్నెరయ్యకు బురారిదయంబడివె
 ట్లినంచులా । కంబులవారిశెప్పికొనగాచినియాయనగాంచి నాడులే । మింబ
 డిచూచ్చికొందునని మేకొనిదచ్చినిద్రోవనొచ్చితన్॥ ౭॥ ఆమేటిగన్నయం
 తకు । నానుడిగృహ్యవ్యవేశడదునాకతలిమతం । జేమెయినుండునుదూరం
 బేమాతముగలదు శెప్పనేమి నతడున్॥ ౮॥ ఇదియునొకదొడ్డగాజేసి
 యుగలునని । నేలశెప్పెదవ్రుమగుజేకూలికాసి । కూలివాండ్రకురాసిజే
 కొనగనొరుల । కొనగననుగుగాదఁబొసగవె వె॥ ౯॥ లంగజమడను
 భనవాం । ఛంగొలిచిఫలంబువడిసిసరిశేసుకపో । వంగలవారిగలుగు
 నె । లింగసరంపరిసుఖంబులేశంజైనక॥ ౧౦॥ ఫలములాసింఁచికొనుచునేభ
 క్తుడభవు । ఒడచునుగిన్నెరులుత్యున్ననెమి । బ్రాహ్మహేతునిమా
 నునిచ్చ । గొబున నేర్పినకొంగసంపలకునెందు ॥ ౧౧॥ కావున నీవు భనంబున
 కై ఘనంబును నుండొంగంబునబడి యంతదవ్వగునల నీకునెంచునం
 బునుచును నచునున్ను నెత్తునొనియొగ్గ తననెత్తుచుచుగటతోడ దా
 కింపిని । ననక నున్నావె॥ ౧౨॥ లంగడుబుద్ధితేచిక వసుధాస్తలిగాసిగబొసిన
 లజ్జా । కంగర ముపనన్నుడిపిగ్గభక్తుడుగట్టికొన్నదే । లంగడునధిక
 ట్లిననలాచుకనగ్గలమైనమోలుమో । వంగవశంబుగాకబంగవ్రభువాకిట
 మోవుడింబుచున్ ॥ ౧౩॥ గునపనిదే గవనజ తనపొరువచ్చుటాదిగబూస
 గొచ్చిన ॥ ౧౪॥ గడువేగమునశెప్పికలకేతఁబ్రహ్మయ్య యొసనననకమునాకు
 పొకగినినె । మోవంగవశముగాదీవొకొపచారు ననువుమన్నును బసవ
 స్మయోగ్గ । మునియొక్క పోవచ్చుటాదిగా యేమనవచ్చువానెట్లులు॥

న్న॥ గీ॥ గాయంబుగలపగకేతవిద్యయా । యన్యాయావిదలవనవరభేను ।
 భూజభూధరస్రభూతచించారత్ను । రాజికెల్లనమిగులదేజరిల్లె॥ ౧॥ ఆ
 శదేతఘనదోగాకు । న్నతరినమంగిన్నెరయ్యెడకకడుగా । మనదల
 చిపటుకవశమే । యితరులకునెండనంగమేగుడుబలెనీ॥ వ॥ అసన్న్
 యించి యాకలకేత బ్రహ్మచ్యగమంగోను పేట్రుమెనిబెసగోనుబుడధ
 క్తునఫణంబుమోవలగల బలచరునిందిచ్చి కిన్నెరబ్రహ్మచ్య ద్వితయంజైన
 బసవండామహాత్ముంగనుంగోనీ॥ క॥ గ్రకురంధరశాగిలబడి । డ్రుమకొక
 'రాంబుజ యుగంబు మోడ్చిరముపై । నెకొరలిపిబ్రస్తుపింపగ । న
 క్కులకేతయ్యగించియథ డిట్లనియె॥ నీ॥ బసవమాగిన్నెర బహ్మయ్య
 బోలంగ గల రేభక్తులుధరావలయమనను ! నొడమనబిడిదొడ్డిబడి పట్టు
 శివుడివ్వుబడిపెట్టుగిన్నెరబ్రహ్మచ్యకును । మట్టుగ కొలుచుటకట్టుండవలయు
 నొప్పిమాటలవారికెట్లు దెలియు॥ గీ॥ గటగటానిష్పలంబుగా గాలగళుని
 నింతగాలంబుగొలిచియునేముద్రేమ । నొక్కబాకయునుగనెకొకమైతి
 మనుభవడెనరుగనేదన్ననడుగకున్న॥ క॥ ఇట్లుశివభూజచేసెం । బెట్లుగ
 గాలించిఫలము న్నికొనిం గా । నెట్లుగునాబొట్లకుబలు । పాట్లు బడ
 గుంచెబ్బు బడవలచగుటక॥ నీ॥ శున్నంబుమానెన విడవలమమెల్లన
 న్నికటండంగనేమిఫలము । బసవమాగిన్నెరబ్రహ్మచ్యహరుబలి కించి
 'నాడనియునుబంచవదను । గిరికేగిమరలయ్యాసకకేగుంచి నాడనియు
 నుజుడంగనవనిగలుగు । వారెల్లవత్తురున్రయన నకఫణంబుకలనొజా
 లకున్న॥ గీ॥ గిన్నెరయ్యకుశేపి యట్లున్నభంగి । దోలపంపుపెటకువేన
 వెలుబండు । మనసిజారియొసగుధనమునకుదోడు । గొంతధనమిచ్చినను
 మాకుగొరతలేదు॥ క॥ శంకరదాసయ్యకనుగు । తెక్కలకుకమాకుధన
 ములేదనిమదిలో । శంకింపవలదుబడ్డం । గొంకకపుత్రైస్యబొమ్మగో
 మిలసంఖ్యల్॥ క॥ నెదిలికాయకములచే । నలవడనాజికొచ్చి పాశనట్టి
 ధనంబుల్ । కొలదికొకరొంతగలదని । కలకేతపిభుండుపదడుగరమున
 బట్టెనీ॥ వ॥ పట్టిపమాత్రబున బదడు మెరుగుబంగారంబై కనుపట్టుడు

విష్ణుగారి బసవవన్నయుం గిన్నెరగ్యయు సభ్రమబునం శ్రీమద్బ్రహ్మ
మీదంబడి మ్రోకిరి తేవకున్నగని కలకేతబ్రహ్మయ్యయు॥ ఊ॥ మోచ్చిన
బ్రేమతోడ బసవేశుని న్నుం బ్రహ్మదేవునిం । గ్రుచ్చియు గొగ్గింతుకొని
కూర్చుకొని న్నుం బ్రహ్మయ్యయుం । సచ్చిగొండలైరికల సద్గతివహింతుకేలు
సూపుం । శిచ్చర పెండ్లి నున్నతులు శాసనరుద్ధరి గారింపుచుక॥ గీ॥
అశ్రుధుకిల కేతబ్రహ్మయ్యగొత్తుండి । రమనబసవన్నకిన్నెరబ్రహ్మవిభు
డ । శంభుబూజలు సేయించినమంచితో । పచారమల దేల్చివీటొలజనితా
రు॥ క॥ భువి నేపుట్టుకలకే । తపిభుదుమనుచుండెభ క్తితత్పరుడైతత్పనిశే
షమహిమవిన్నజ । దివిసజనులుచు క్తుతొట దెల్లముమయింక॥

మోళిగెమారయ్యకథ.

చ॥ నగజాభీశ్వరభక్తభక్తి పరిపూర్ణాన్వాంతుడత్యంతశు । ధ్మగుణా
ధారునిగమ్మింపచుకె చత్వజ్ఞానియంతస్సప । త్నగుణోన్ములననావి
విక్రమధురి ప్రజ్ఞుడైయొప్పుమో । శిగమారయ్యసదింధనాహరిణకెళి
లోలవేతసుకొండె॥ గీ॥ అతలెంకైక్యనిష్ఠయునతనిజంగ । మార్చనారంభ
రీతియనిసనిశొంపి । యంతయింబునిచెప్పంగనలగునాదు । రూఢిగాడంగ
ప్రవృత్తుగొండెతడు॥ నీ॥ 'అయింబునతులఁగెరాటపులకునేగి మో
పెంబుగట్టెలుమోపితేచ్చి । యంగడివిక్రయంబార్చినిత్యంబును జంగమా
రాధవలొలుపుచుండు । రంరచాచునచు బసవన్నగరును నొకరభు
జించియునొకరాదినము । నొకపూటజంగమయ్యుంబు మోళిగె మార
య్యుండు సెయ్యుచు కలను॥ గీ॥ నా' గింతుమతడు నభవుభక్తివిభూతి
బ్రహ్మాండకన్యబట్టుచుండ । నొకనామబసవడున్నచోటికి జననెలమి
జంగమంబుల్లియునిరి॥ గీ॥ బసవనిగృహంబురసర సాయనములు । నతనిన
గరిగాచునొకళము । పాటిగావునొకజంగమార్చకులట్టి । వారుగలరె
యొడునసుధలోన॥ క॥ వినుముకదూమెకదొరకెడు । దనకాయకమెం
తయెంతభక్తభక్తు । లనుసంతాప్తుని జేయునెంతచిత్రము । వినియుము
న్నెరుగమగ మోమనకనదియొక॥ వ అ తకమున్నయికాంతశరణా

తిగావించి యడుగులకఘ్నపణ్యంబులు దెచ్చిన బుచ్చుకొనక యిచ్చటం
దామసించినచుచ్చంబువల్ల తన్నొరులెరుంగుమరోయని గ్రహులన శివార్చి
న స్తలంబునంగూర్చుడి. క॥ అన్నున్నోమ్ముమానిం । గమ్ముకొనియున్న
వాడుగ్రహులనెమ్మా । తెన్నునడ్డించినపదాధికన్మునిశి, బూజుని మెర
ర్పంగ॥ గీ॥ ఇట్లువిడియెత్తరాతలెంగుండ । నడచి యన్నునగణా
తిగాయాచరించి । సవమలాస్త్రియలింగప్రసాదభోగి, విధిగావించియున్న
పులకాలగుడగుచున్॥ సీ॥ నిరుపేదవాడుబెన్నిధిగన్న లాగునగన్నులహాసాణా
శ్రుకగముగురుల । నేడుగాభవరోగనివజ్రావధంబుబె నేడుగానాభక్తి
నిష్ఠపండె । నేడుగానాయుంటనిచ్చెగల్గునుజుబు నేడుగానాక్తిగన్నిపిత
మగుట । నీభక్తినివహించుంతగనంతసదోపలబుల్లెత్తుతములగ॥ గీ॥
నితడుజరియించుసీమలో నెలమిదిరుగు । జంతుసంతతిభాగ్య ముంకిలతగా
దు । యితనిగృహధూళి నొసలనొకింతయంట । వేయునేలనితనిభక్తివృ
ద్ధిబాండు॥ ఉ॥ ఈతనిమందిరంబున హామేశ్వరుబూస్థిభువంచె నేనియుం
బుతకకోటులన్నియును భగ్గుమలొనటులబృకుడిన్ । ధూతములై సర
చ్చవ ధూరినగోంబువులానగల్గెను । ధూతమలైచనునీబహుళదుర్భవకా
ర్చికపాతకావళుత్॥ వ॥ అనియిట్లుబసవడు మోళిగమారయ్య మహాశ్యం
బు వనంబునందలపోసి యాహ్లాదింపుచుం జనియె సంత మధ్యాహ్నంబగు
టయు లింగతధ్యాన నిరంతరుండై యటమరయ్యయి॥ శా॥ కాలాతిక్ర
మణంబొకానొకయడన్ గాకుండలింగార్చన । శ్రీలందీరిచిజంగమావళికి
నొలిపదృప్తిగావించుటత్ । వాలాయంబగుటందదర్శనవిధి వతిల్ల నెల్ల
ప్పుడుం । బోలెంగటైబుగొంచు నాత్మనిలయంబుం జేరగా వచ్చునున్॥ గీ॥
అతనియంగన యెదురుగానరుగుడెంచి । మోపుడిలపుచు శీరాంబుకలు
బదము । లధికతోడబధశ్రాంతియడగగడుగ । నతడులింగ = క్షణై
కడంగి॥ క॥ పడిగముసాటునబసవ । డికిపోనన = పడి
డివివియి । కగడికెన్నగుగులెందిరి । నడ మెరచు = పడిగమున
వరునితో॥ గీ॥ అన్నయొకయొన్నయటమున్నయారగించి, లుర

యంబునవిచ్చే సేనదీయకాని । మీవిషనులింక మాకు నేమేని దెలియ । వసు
ధుమారయ్యబసవయ్యయగుట యెఱిగి॥

సీ॥ కడునభక్తసంపదగిగినభక్తులుబడుగభక్తులబ్రోవబాడిగాదె । బాత
యైయిరీతి బాబ్రోవగా గాదె బ్రతికియున్నారమిప్పట్టణమున । దనబిడ్డల
నిమమ్ముదలచినద్యుటజాల దేమాకుమాల్నిగమచ్చిసెట్టి । కాయకంబున
బూటగడుచుచున్నదిగాన మాడలేటికిననిమతదకి॥ గీ॥ యపుడుదిన
మందిరమునకునారగింప । వచ్చియున్నట్టిజంగమ వరులలోన । నిద్దగ
య్యలకదిరెండునిచ్చిభక్తి । గడమయొడయలబాదముల్ గడిగిబ్రతికి॥ ఉ॥
జంగమపాదతీర్థములుజల్లినమాత్రనయేమి బెప్పన । మ్ముంగిటనున్నకాష్ట
ములమోపుగదానిపసిండి యయ్యెనా । మంగళమూర్తిమోళిగయమార
మనిషియశేషజంగమా । లింగితవేదియైవిరియలెత్తుచుదుస్కలుశేసికా
ష్టముల్॥ వ॥ ఇట్లు వేయ్యేసిమాడలయెత్తుగాభండించిన రంగైంబంగారు
నకులకలకడ జంగమలింగంబులకు సురుద్దించినగైకొని సంతుష్టాంతరం
గులై బసవన్నయున్నచోటికిజరి యంతవృత్తాంతంబును నతనికెరుంగిం
చియిట్లనిరి॥ క॥ మిక్కిలిజంగమనిష్ఠము । నిక్కపులింగాభిరతియు నెరిని
శ్చెడిచో । నెక్కువయు మోళిగయ్యకు । దక్కగలేదెందునట్టి ధన్యుడు
గలడె॥ సీ॥ అనియిట్లుగొనియాడ వినిబసవండుకొ పడియేగి మారయ్య
పాదములకు । జాగిలబడిమొకరి శరణాగతత్రాణ కావవెనన్నని గణు
తిసేయ । యన్నన్నయిట్లై నానతిచ్చెనపునె నన్నదేమేనియుమున్నుగలదె
బడుగుభక్తులకెల్ల బ్రామైనయావీన్ను గడవన్నభక్తులు గలరెభువిని॥ గీ॥
మహానిమాబోటిభక్తులహరికినునికి । నీదుడైసికతంబునగాదెమున్ను । విని
యనునెరుగము మాడలవిడియలనగ । గనుగొనగ నయ్యెనేడు నీకార
ణమున॥ వ॥ అనిమారయ్యమరియును॥ క॥ తడయకనాకిచ్చినరెత్తి
మృదుభక్తులకెల్లనిత్తు మెత్తురునిన్నుక । మడివాలయ్య మనుమలము
విడువక మమునడిపికోసుము వేయనునేలా ॥ క॥ బాపురె భాగ్య
పాపణి । బాపుకృపామంగగాత బాపురెవరదా । బాపురెకి

తినతీశా । బాపురెయనియుల్లసములు బలుకబసవండుకొ॥ ష॥ కనకమ
హరిహరము కాకిగూంబగయంగజూచునే । యినుముగుణంబుదానర
యునేపరుసంబిలనేనుదుగుణికి॥ వినుతగుణాభిసేపుజనవిశ్రుతనాయెడ
సద్గుణంబులే । దససాలయంగనీకదగువా యనిశోకసమాకులాత్ముడై॥ గీ॥
పినగగల్గనెవెలివాడవేదఘోష । వసుధజీమూతగుమ్మరా వమనగలదె
యలరియుండు నెకుంపటిసంబుజంబు । గతవివేకుండనాయందు గలదెగు
ణము॥ ష॥ అనియుట్లుబసవండు దీనాననుండై మరియు మారయ్యపాదం
బులపైబడిననతండు॥ ఉ॥ ఎత్తికవుంగలించికొని యివ్వతనాబసవేశు జం
గమా । యత్తునిజానుకంపకు దృఢాలయుజేసిచ్చుచూత్తిరితిద । చ్చిత్త
ముజేదమాన్పుటయు శేరినుతింపుచుమారశౌరికిం । జిత్తమెలర్పమొ
కొ బుధసేవితుడౌ బసవయ్యయేగగన్॥ క॥ శ్రీరమణియ్యుడుమో
ళిగె । మారయ్యయునేప్పట్లుచనుచుండెనుద । చ్చారిత్రమువినజదు

కన్నదబ్రహ్మయ్యగారికథ.

వన । పరాత్మసుఖోపలబ్ధిబరగునుమరియున్॥ మ॥ ఉచితాత్మధ్వు
తవతకనుండు జరలింగోపాసకశ్రేణిలో । మొదలంశెప్పగ నొప్పువీరని
యనుంభోదాశి భక్తిక్రియా । స్వదుడైశలభుడ యీనడైబతగనా
జన్మట్టిధన్యుడుక । న్నదబ్రహ్మయ్య ధరంజరించు బహిరంతర్యోగ
సంపన్నుడై క॥ శాస్త్రగురుదాశంకుడు । దర్శితసంసారమదవిదళనుడు
చికిం । రాష్ట్రవతనుధనిదు?వానస్మితనా రాధకమీరుడతదునువినముకొ॥
సీ॥ బలప బుగత్తిము నొలసలయూనియు గత్తెరమునుము నక్షతలువీక
గావిచి, యునెల గోలయువాటెలు మంత్రకాటుకముండ్ల బంతిత్రాడు ।
గొంకిం రసనిను గురం బవాట్టు ససితాంబరంబునొంట్టచెప్ప । లాది
గాగలవసంగి సాధనములు బుససూచ్యద్రమును జొన్నరానియట్టి॥ గీ॥
యంచకాంబుసంబుజాగాం గణనాలు । జేరివారలయెల్లపు శేన్నారనర
సి । గడెలకవవనిగోడంకందుకలుసు । గన్తుములుబెట్టదనకిది గాయక
ముగ॥ ష॥ ఇట్లుగన్నంబులిడి జంగంసగలంబుగా నరంబుడెచ్చుటకై విచ్చ

అవిడి నిచ్చలుమచ్చలుగల గచ్చులనీలయంబులైన బొచ్చునెడ నవియును
 భక్తభవనంబులై యుండెనేనియు భక్తితాత్పర్యకలాపంబుతో దీపంబు
 సంధించి తత్త్వవప్సరంబుల సముంబడి వేలుకొల్పి వారల బాదోదకబ్ర
 సాదంబులుంగొని శరణార్థికి సేసి మీయిండ్లవరిపుడ గన్న దబ్రహ్మాండను
 వాడనని యెరింగించి వెడలి చనునెట్లు గాకలోభంబున సహపరసుఖానుభా
 భం లగుదూరులైనంతోచ్చి యందులంగల సకలవనాధకంబులు దెచ్చికొని
 గొప్ప గంబుంగొచ్చి హెచ్చి జంగమార్చినంబు సేయుచుండు నిట్లుండి
 నామో డి జంగమమూర్తులొకరికి ననంతభావచిన్ గన్న పెట్టబో
 నున్నప్పుడు నంబునకొ కకచుర్చ మొండు చోటంగలుగంగనేరదు
 పూర్వవిజ్ఞులు ర్థమింటి కేగంగధన బలబ్బునకన్నదబ్రహ్మయనిచ్చి తాత్ప
 ర్యై కే కన్నంపుచుట్టగొనుచుంగన్నద బ్రహ్మయ్యయవనికాంతునగరిం గ
 న్నంబిడగాదనబన | వన్నంగుగోనగజనియెనప్పడ వరవిధి || వ|| అట్లు
 గనుంగొనసాష్టాంగదండప్రణామంబులాలచరించి యున్న బసవన్నకు గన్న
 దబ్రహ్మయ్య యట్లనియె || నీ|| పట్టుచుగత్తియబలపంబుకాటుక భరణేయు
 గన్నంబు బెట్టబోవ | బ్రత్యుత్తరంబిచిబాస గావునతర డుచిసంబుగాదన
 కొనరబుక | గాని మ్మర న్ని కన్నంపుచుట్టినా గరమ వదరియించి కర
 మువేటక | ననుపరి ముబోలెచా గు న్నికెనుక రాగ నిర్వలనుకలిసి నెదు
 రనున్న || గీ|| నగుసాత్తైధవభవనంబుకాచి | గన్నవెట్టంగబదడు
 బంగారియ్యె | బసవపుసాధ్విసన్నదబ్రహ్మ యయును | లీగమల్విరు
 గగోష్ఠియునిండు గనుక || పుట్టెల సోపలిసొచ్చులు | గట్టుకవిచ్చే నెనవ
 టిగావలిగామన | తెట్టిపడకలొకరి | ప్పట్టదగు రేగిరవని భతకకుశే
 ప్పన || గీ|| చనునకాంబుగా పరిత్యజి లుముకొ | సకలవృత్తాంతమును
 శేషపరిచి పు | బసవడి ప్పడం బారితానెన చు | గనిమసంగుచునా
 డులుగరచుగొనుడు || ౧ || చల్లంబోగడుజిన్నవాడచకనాచేనాజికతంబయి
 నాశ్రీ | కెల్లందీర్పగదద్దన్నిటికి న్నేతకగావిడినం | జెల్లంబొమ్మనిపల్లె
 దుండగుడునా జెన్నాబంబానమల్ | గొల్లాడంబసవండు మేలునుచరు

ధూర్జీభవస్నేత్రుడై॥ క॥ పట్టపగలిట్లుగన్నము । బెట్టింపగనేలనిజముపె
 ట్టెత్తగదా । నెట్టిపనికైననడిగిన । నట్టిట్లనకనేవలసినంతభంబుక॥ గీ॥ ఇత
 డుశివభక్తివిరహితుడింత । నెత్తికొనెమీదనెంత నెత్తికొనగ । గాచుకున్నా
 డొయంచునుగన్నుగవను । పిప్పలుకులంగదనభవనిలయమునకు॥ వ॥ చని
 యక్కన్నంబు వాకిటనున్నగవకంబుగనుం గొనినిమెరకడికోపంబుడిగి బ
 సవనమంత్రితోబిజ్జబుడిట్లునియె॥ క॥ ఎక్కడిపసిండిప్రోగిది । యెక్కడికన్నం
 భుదొంగతెక్కడివారల్ । పెకురులుమాయలుబన్నగ । నెక్కడనేరిచిత
 శిష్యవేయననతడుక॥ సీ॥ వినవయ్యపుధివిశేషీరమాహేశుండుబ్రహ్మ
 రుద్రుండుబ్రకటబలుడు । భక్తుండుగన్నదబ్రహ్మయ్యనాగలాడతనివర్షిం
 పంగహరునకైన । నలవిగాదతనిపదాంగుష్ఠయుగళంబుగణుతింప కల్పవృ
 త్తములకూత । యాచుహామహునిదివ్యకటాక్షకోణంబు గామధేనువులగ
 న్నయిల్లు॥ గీ॥ నామమేయునిచ్చులవిత్తాంబుజంబు । దలకకుండెనుపట్టు
 చింతామణులకు । నతనిహస్తాంబుజంబుస్పర్శమరవిచూడ । వేయునేటి
 కిమరిపరనవేదిగనులు॥ వ॥ అమరియును॥ సీ॥ అతడుద్రోక్తి-నచోటుల
 ముక్తిసూమికయతనిప్రసాదంబునచ్చుసార । మతనికోపంబునహారక
 రంకాలమాతనికరు॥ సత్యాపవగక॥ మణిమాడిసిద్ధులునాతనితోత్తులట్లు
 య్యనునాయయ్యయశులనివ్వ । నియమంబు బన్నగాగన్నంబు బెట్టునర్థము
 గాసిముట్టనొల్ల॥ గీ॥ డివియమాగకముభక్తిసెల్లెగూడు । ననగవలదనిపె
 క్కుదృష్టాంతములను । బసవరాజయ్యయొడబడబలికిఁచరియు । మనుజపతి
 విస్మయంబందిచినుచుండ॥ క॥ ఈధరభక్తులవడచిన । దేధర్మునధర్మ
 మైననెట్లున్ననధ । ర్మోధర్మతాంవశేత్తను । శ్రీధరశకువలకుపకలసేవ్యం
 బగుటక॥ క॥ వాడేలవాండవులును । జూపంబునగాదెనెడిరిను॥ వత్తుడై
 యా । జూదమునదమనినారము । హాదేవులగనడెలోకపంతయు నరుగన్॥
 గీ॥ మరియువేటాడిరాముడునుడితిగోలు । పడియెగన్నప్పవేటమైభవు
 నిగలసె । హింసమాండవ్యముపకిగొరెక్కవలసె । దానచండేశ్వరుండు
 బ్రసాదంబువడసె॥ క॥ ధరబరసతులందగిలిన । నరనామకులెల్లజనినిరక

బసకుం । బరవనితాళాంజై । హరుగూడడెనంబిపలుకులన్నియునేలా॥
 గీ॥ బొంకిపంకజగర్భంకపూజ్యశయ్యె । బొంకిచిరుతొండడరిగనుబొం
 దితోను । గోరియమృచ్చయోహూద్రకుండువరుకున । వడియెదురువడిచిమ
 హేశుభక్తుడయ్యె॥ వ॥ మరియు (రాజ్యాం తేనరకం) బసువవనంబుమిరిరా
 జ్యాంతంబునజోడండు చేరెను రాయుగడుముక్తులైరి వారందరునట్లుండ
 నిడుకన్నదబ్రహ్మచ్యునుహత్యం బెరింగించెదవి॥ము॥ క॥ ఏవేశభక్తులక
 న్నుము । గావ తననివత్తుంటికడకట్టిడుదా । బోవుంగన్నమబెట్టగ । భావిం
 పడుభయమురాత్రిబగలిదియనుచున్॥ గీ॥ కన్నమిడిభక్తులొండైచగడచిబో
 వు । నితరులొండైనధనమెల్లనెత్తికొనుచు । నరికివారలబుణ్యలైపరగ
 శేయు । సువిశవచ్చినప్రాప్తనబురుషుడతడు॥ ఉ॥ ముట్టినవస్తుసంగములు
 ముక్కొనతప్పిన మన్నులుంఘ్రిలక । మెట్టినయెట్టిపట్టులను మేలిమిబంగ
 రుదెడలంగనీ । పెట్టెసొమ్ములూసపడి పట్టినగన్నమునేడునిన్నుజే । పట్ట
 గవచ్చుగాక భగవాం యెబ్రహ్మాయకుంబదాగ్ధముల్॥ వ॥ ఇందులకునీడెం
 దనుగదియంబయ్యె నేనినీబుడారంబు లెక్కవకాణించెగ వినుద్య
 మ్నంబుజూపముకటి సహస్రంబైయుండకుండినం గోరంతపెట్టుమను
 ట యెదిజ్జలుంబట్టశేనీ బసవన్నబలుకుం బంతంబు నొక్కటియొం
 కిరినిక్కరిపడుచుండెట బ్రహ్మయ్యయపదాధికంబుగొనీ నిజమంది
 రంబుంకాగనుత॥ క॥ అతనితగుణమణి । యెదురేకందినమస్కరించి
 యుంబిమిభక్తుకే । జతిపనులునుసాధన । జాతంబునుచందుకొనియెచయ్య
 నుంబునె॥ ఉ॥ డంగమలింగమూర్తులకుజాగిలియై- శివార్చదీర్చియా॥
 ప్నెంబుపడినవరుది గాన్నయెడనసంయుతంబుగా । బొంగుచుబె
 ట్టి యెగోవోపదలించినవారికెల్లభ । క్రింగనకాంబుదాదు లాసగొబరి
 తొప్పి హరిగయ్యులకే॥ క॥ తరీతిజంగమార్చనబారముబొంగించు
 ముడెబ్రహ్మయ్యతది । యోరుమహాత్మముజదివిన । ధారుణిలోవిన్నజ
 నుభక్తులనిమిత్తం॥ వ॥ అసత్యగాప్తభక్తులసనాములకర్పణమిడ్

ముసిడిచౌడయ్యగారికథ.

వీరచైతన్యమును భక్తిరాధ్యవతికపలవజితసత్త్రియములనద్యముం దనద్యవతి
భద్రసముడకునువీరసాంబురాశియై ముసిడిచముండువ ముండు మోము
పరాక్రముడొప్పునెప్పుడునీకాశావానిగ్రహసామి ధోత్యుకేతుడువిలు
విద్యయు క్తుడజ్ఞాసాచాకరణధురీణు మదీపితవిజ్ఞానధుని ధి శాంతుండు
కాసంపారభ్రమపటలి ద్వంసనుడన్నక్తపాదస్వకమయభిస్సో త్తం
సజాధారుడభున్ గండుడుక్రొతదృష్టలోకవాక్యేకతమంకా చ మురియు
నతుడు సుసారతలగుండు గండుడు నిరుదైర బిరుకంబునం బరగుచుండె
రువునుడను నెడబడవాన్నియడ్డంబును సత్త్రియము బాయక నలుపునట్లు
నుండప్పుచును గాజేసికొని ముసిడి యుపురవరంబును నుడునుండియొ
కొనాడు చ మముపివీరువారినిక వారిణి బసరన్నభక్తి క్కొ
నముగజెప్పగా నతడుగాంచురక చముడయ్యభక్తసం ముసహితుడై
వెనజను ముగ్ధైనియొక ఘనకాననంబుబెం పెనగుచు నవ్వంబుననే
కములుండు ముసిడివృక్షముల్ క అవిఫలభరితములగుచున్ దీవివర్ధిని
కరభంగింగిదొడుకగా శివభక్తులుగనెత్తెల సవిశేషాస్వాదనుభము
దంభునకొనకా క మదిదలచి ముసిడిచౌడయ్య గదియంగానేగిభక్త
గణమిట్టినియొక ముదిరినముసిడిబండ్లును హృదయే శునిచ్చికొనగని
ప్రముమాకుకా నీ అభక్తులందరు నాననిచ్చిన విని సంస్థివక్త్రుడై
చౌడనాన్య దావృక్షముడాయనరిగిక రాసి తన్నులతలంబుల గీలుగొలి
పిభక్తులదన జూచిభక్యొట్టులారమీ రారగింపుడన్నవారిలరి య
బ్బుతాంశు ధరునకునంబి త్ప్రసాదముగొని భక్తులు నినుదమంది గా
ముసిడిచౌడయ్యయొన చేరు ముదలిగ యొనెడు నేడు ముదలుగసాధకమైన
గడుబొగడననుచును భక్తులువినుతింపవలగుదలచినయె చౌడయ్యగ శ్వా
సముంకు బేను గీ అపుడుబసవయ్య ముసిడి చౌడయ్యరాక సంగమ
శ్వరుండుహంసంగాంచి యెదురునడతెంచి నాస్థాగమెరిగితోడు కొ
నునునేతెంచె ముదిరంబునకునతని చ అట్లుజరెంచిన ముసిడి చౌడయ్య

కుసమంచితోప చాగంబలు బరతోషమునరించి నిశ్చంబును సంగమేశ్వ
 రునిరి ధిగింబలు బసవండు సమృద్ధి క్రితనిం గొలువ నతండు గళ్యా
 గంబునభక్తాళి క్షేపిల్లయెబ్బగి మహావాల్మీ సంగున వతికల్లుచుండియొ
 క్కునాడు డ వైయతొయ్యలెల్ల విలసన్మగి దీవనలిచ్చిచ్చునం । భావితు
 డైన స్తశిభర్తలతోనుచే బెండ్లికిం బోవుచుజొడ శౌరభూరివతు
 వృషఃమందుగాచె నబీజ వతిపన్నీ దేహము పరేతభగాతలి గొంచుబోవ
 గణ॥ ౩॥ కయ్యాసన్నిచేదీ । వనలదకనతడు నావివాహంబునకు । జ
 నుదేరకనేకేషునిచుగాడ నిలువునునుచు సరభసమెసగన్॥ చ॥ తనక
 రచాలకన్తుగర తామరసంబున బూనిపాముజో । పింగతిదోవుచుండబిళి
 పింధిభూవళిపాగదీ యయం । తనమొనజూపిచిమ్ముచు మదంబుననాచుకా
 చునాశవలబుగేరనగిచొడశౌరి పరాజునకుక శరణార్థినావుడు॥ ౪॥
 ఆశపసి యునామొమన । చైత్యుండగుచుముసిడి చొడయ్యుకుభో । పే
 తుడవగునుదీన । లాతతవంతిసన్మెజారు లచ్చెరువందన్॥ చ॥ అవుడు
 నుసింగిచొళయయు రాశనింగిచియంగబో యి । వెవుడువృషేంద్రవా
 కుండవేటికి గోకులనవ్వనిల్లుదు । చృపునర వాహనంబు పయిజన్నెచ
 లంకిగుక్కిగుంబద । పృపదచువట్టిదట్టుడయిరమ్మనమ్మనీసన్నితా
 మ్ముడై ॥ ౫॥ ధగళుదిగనురికియజౌ డగళుదపరాజనిజకరాన్లెష్టపరం
 పరలబతుప్పుజేసెన్ । రుదజనములవిచ్చుచుంబుబొందనుతింపక॥ ౬॥ ఇట్లు
 సగ్గస్సం జీవితండు మన దపన్నీకర్మండువార్య వీర్యబునంబెడిలికింబు
 గోకండ గనుబుచొడగయ్యుదుబారంబు వెలువడిపొలిమేరవలు
 వివిధికోట బులవిడుచుంబలు వేగంబున నేగుచున్న సమయంబున॥ ౭॥
 గోళలగాచుబాలకులు గొందగుముందర గుంపులేచిక్రి । దావశులైయొక
 ధైర్యదగ్గఱొమ్మనుదానిపట్టుచున్ । స్వావధిహమి వెల్వడిన యంతనగో
 ముచే గవోలుచున్ । గోళలబోలిత్రోవ జనిగూడగ బారుచు గ్రమ్మరిం
 పుచున్॥ ౮॥ ఈవిధముననాడెడిబా । లావలి లోపలి నిలుపురకువిధినిమి
 డై । బెవెజగడముబట్టిన । నావాగుడిగింప బాలులంధరు దనలూన్॥

క॥ మాకునుమీకునునవధియు । గోకులపతిచుర్రమేరకునుదప్పితిమే । గోకు
లపతియానయనుచు! నేకగ్రీవంబుబలుక నెట్టెట్టునుచుక॥ నీ॥ చౌడయ్య
రయమునజని బాలకులగనిరండని వాండ్రజేరంగబలచి । యామర్ర గోకు
లస్వామి దెట్లయ్యోమీర్గన్న విన్నదెరలగుగలిగెనేని । వినుపింపుమనపుని విని
వాండ్రలోపలివేబొత్తి పెయ్యల పెత్తండొకడు । దమతాతచేకనుదా
వింటినిమాకుమాతాతశెప్పి॥ గీ॥ నీమర్రవిధము వినగ మీకువేడుకగల
చేసి వినుచుటందు దానువిన్నభంగి । శెప్పదొడగనాముసిందీ జౌడయ్య
కు! నెల్లవారువినగనిట్లునాడు॥ ఉ॥ ఇచ్చటదొంటికాలమున నేడు దింబు

కవీకపై । హెచ్చినమచ్చరంబునవృషేంద్ర యుగంబాగిబోరికొమ్మ
లు । న్గుచ్చియొకటివడగ్రుమ్మి కథించియభేచ్చనేగనా । జచ్చినబో
తుబాతిరిటవైపులుదానిసమాధీమీదటక॥ చ॥ దెసలనలంకరింపగల దీక్షుక
బ్రశాఖలతోడి మర్రబెం । పెసగునుదత్తులంబు దిననిట్టును మాంసమరీతి
నుండురక్తసదృశమందుపాలునటుగావున నీవనుధాతలింజనుల్ । బసవన
మర్రయందురనిబాలునిచేపనిచౌడనార్కుడుక॥ చ॥ బసవనిదావువింటిని
టదాసిచనంజనదింకబెండ్లికేక । బసవమరాకదాననుడు భక్తులుమర్రలర
క్తముండునె । బొసగవుప్రాత వాతకలవిపోదము గవ్వునల్లనవ్వియా
ముసడిచాండరాయడసి మోహనమందుగరంబుజేచుక॥ గీ॥ త్రొత్త
యేమిరప్రాతేమిగోకులేతు । జాభువిన్నునుబుంబుండదొడగా॥ పంత
ముడిగినమాటలుపనియుగలదె । యనుచుబెడవేళనూచెగొనెయ్యల ఒగికి
క॥ తనచేతిపేతిమొనయా । ఘనవటమున సావటంబుగా నూదివెనక॥ జ
నుదెప్పువెడలినందెన । యనుచుంజముడనార్కు జేసె బసవండునీ॥ వ॥
అటమున్నవటంబగిలి మిగిలిగువు శెడివీటలెగ యవటవిటపి వెళ్ళకుంజే
ల్లగిలుచు జటజట తొరంబులు దోరంబులుగా జూపరుల డెంజంబులకా
నందించునచ్చేరువు నందవడనందడింప నందుండి యన్నుండిపో తందరికందు
వకుళుంకింబిలంఘించిఘణిల్లు ఘణిల్లుమని నిశ్చంకమైరంకెలు వయించుచునే
టలించినిలచినిలచి॥ నీ॥ చాలమల్లారును కాలు ద్రవ్వను నేల గ్రోదాము

గోముల్లసీడకులుగ్గ- నింగికిలంఘించునంగంబు లెంచు నవ్వడముమూర్కొ-
 నబోవువడిగబరచు । గడ్డించు నెగయ మెగంబెత్తి మూతులిగియించుచె
 సవిరిమిరిమిచూచు । గదరు బెదరులగంటింగిపు జూచునూచునరచుచుజల్లా
 చివాసీలుచు॥ గీ॥ గురుచజంగలిడుచుజిరులెడబెట్టుచు॥ శెరలువోడుచు గెల
 కులరయదన్ను । నెల్లవారుజూడబుల్లుగరచివైచు । వెనుక మరలిరాకికొ
 నుదినంబు॥ క॥ కొమ్ములొరగించుకొనిశీ । ఘ్రమ్మునజను బొగమూకగ
 నిముస్సునుచు॥ జిమ్ముదొమ్ములమిక్కిలి । గృమ్ముగుసూరికిరలు గొట్టుతగ
 లమద్రువగ॥ గీ॥ చొడవిభుజూచు నెంతయుసంతసిల్లు । దపసి వెనుకొను
 మైత్రిచందముతోడ॥ పసపుటతీతలునుదొంటిబాసికంబు । గంధమాల్యాను
 గంధముల్గడలుకొనగ॥ గళమునఘంటలుమువ్వలు । నులియంగావంత
 శెల్వుమొలయంగానా॥ పులరేడుతనదుముందర॥ నిలచినచొడయ్యహావశానితి
 యుండగుచు॥ గీ॥ దృష్టిదోషంబువాయనూచికిని వాళులిచ్చి మెడగొగలించు
 కదచ్చరణములధీతోడుతగడగిపుష్పజలురు । చిచిధూపదీపాదులిచ్చి
 పిదప॥ ఉ॥ నెయ్యిచాలునుంగడుపునిండనమర్పణశేసినందివి । చ్చేయుము
 నీవుకెండ్లికటు సేయపు యేనియునీవసాక్షయే । బోయెడివాడగాననుచు
 బుంగవుతోజముడయ్యవలకు దుం॥ బాయుపేటకనందియదపస్వియుముంద
 రగానటింపుచు॥ క॥ నడవగగనుగొనిజనములు । గడువిస్మయమనుచుబొగ
 డగాబోపితుడై॥ మృడుభక్తులలరచొడయ । దడయకవడినేగియేగతాగట్టె
 దురన్॥ మహాస్థగ్ధరకనియెంగల్లాలడోలాగ్ర హరణ సమగ్ర ప్రాభుధా
 మమైభా । వినటచ్చేదచ్చటారివిలసితనలిలన్వి స్ఫుర త్తేనమజ్జ॥ ద్వనభేకల్
 భోగినక్రాక్షి చిణిదిలిచిమ గ్రాహనందోహనాస్వ । దుఃనికింబెన్నుద్దిహా
 ద్దారయననదిగనభ్రాత మేదిన్యహాఘ॥ మ॥ అదియభ్రాంకవవాఁపూరయ
 యిడా యంఘోరమైయున్నజా । చిదరస్మేరయుతాస్యజైకదిసిక స్త్రింగే
 లగీల్పొచ్చిసీ । తిదవాక్యంబుబుజూడ శౌరినదినుద్దేశించిపలె-బధ । ప్రదత్తై
 భక్తులనీచెదుర్కొనగ నే గాంతుంద్వ చాటోపము॥ సీ॥ ఎరుగవే దొల్లిని
 హృదయేతు మదమూర నొకయ్యశేపట్టి గృక్కగొనియె॥ వరచిశేగజ్జై

శుమననయ్యనీరెండు వాయలబరపినభంగపాటు । దలపవెట్లుబ్రసాదిదా
 నయ్యభవిపుట్టియొక్కగ నీయుక్క దక్కజేత । వెడవంతయిదియెలవెల్లి
 మాపెవపుచాలునలుగుము ద్రోవయిమ్మనకమున్న॥ గీ॥ నీరుపాయయిచ్చి
 సింగికిపొంగె । దివిజంగంచెత భవునిమహిమ । వినగనేగె నన్నవిధమున
 హస్తర । జూచువారెల్లజోద్యమంద॥ క॥ నిట్టవొడిచినిలచినా । దట్టుదుచొ
 డయ్యదియుదప్పుగమదిలో । బుట్టునొయసిపాళము । పట్టినగతిమూ
 ర్వభాగపాదములొగెక॥ వ॥ నీటనడుమవ్రేసినరెండు గావనుమాంటబూ
 టకంబుగానిట్లునట్టెరుమిట్టలుమిట్టలు గావించిగట్టుపట్టికాబట్టుకొమ్మనజ
 గజ్జటివేల్పులం జేపట్టు కుంచంబు గావించు కొన్నభక్తులం జూచి యట్టిట్ట
 నకట్టినపుట్టంబులతోడన బాట్టన వ్రేళ్లునుమడమలుండడి గాకుండం జనుండ
 నుచుజొడయ్య ముందర నడుచుచుండ నాభక్తులు నందరు నానందంబులొం
 డి॥వ॥గతులకు నాడుచుంగడువ । గంతులువైచుచునిల్చినీల్చి యద్భుతముగ
 నాచికయాచికపెడబొబ్బలుదెట్టు । మిన్నుమెట్టుచుంగుతలముగ్రుంగమెట్టు
 చునుగొబ్బునబారుచుగూడజీరుచుం । జతురతబాడుచున్ ముసిడి జొడయ
 జూచుచుబ్రస్తుతింపుచున్॥ క॥ అందరి చుందర దపసియు । నందియునందం
 బు గాగనడువగనత్యా । నందచునబొందిభక్తులు । సందడిముడవడగముసిడి
 జొడయయరిగెక॥ వ॥ అట్లునదిదాటియవ్వలిదరి నిలిచిమీదటి బ్రదేశంబున
 ట్టవొడిచిగట్టువలెనున్నది దెసవానించి చూచిలోకంబులెల్ల చెల్లిముంప
 కత్యృడ.గీ మెల్ల జనుమనినని వీటొని తానును ఘనమనః పమోదంబున
 బుంబుంబునకుం జనిపైవాహిక క్రియా లోపంబుగా కుండ సమాప్తిగా
 విందికొని కల్యాణ కటకం బునకుంబున రాగచుంబు నేయనెడ ముందర
 నెడతెంచుదపస్వి వృషభంబుల శృత్రాంతంబులు విని పురజనులు జనుజను
 ధ్వనులు నభో తరంబులు ని డంగొని యాడుచుండ నాజొడ కృతకల్యాణ
 కటకంబునకుసూత్రెంచి యాజుషీమార్గంబు దరిచుం జొచ్చున ట్టియెడ
 డ॥ బాలయొక్కర్తు శశిబాలపదంబులవోలిక వ్రాలమేధాలయనా సతింగనిశ
 తాయువుగమ్మనియానిచ్చిలి । లాలసవృత్తి నాత్మ భవనాంగణముందరి

యంగనేగిభక్తాల్లిభజించుచున్ మోదలియట్టులనుండెనుచౌడ హర్యుఁమొక్కి
 డుక॥ గీ॥ మోకటాదీవెనలొడసెయముదితయునుని జాలయంబునకరిగెన
 భ్యాల్లిగూడి । తత్తలోదరిమరునాడుమి త్తినొంద । దానితల్లియుతండ్రియు
 దల్లిడిల్లి॥ న॥ మానంబుదూలినిమానంబునచ్చేడి యనిడికొనినడు వీధిజనిచ
 నిచౌడఁబ్బయ న్నెడకుంజని దానిజనని జనుకుల్లిరి॥ క॥ నిన్నభవత్పద
 యంగికి । నెన్నుచురియంగఁమొక్కినదీవెనల । తన్నుతిగన్నతలోదరి
 కిన్నేడుపుటిజ్జెజ్జాపుకృపదలపగవలదే॥ క ॥ నీవీవెనలుండుప్పిన । నేదీగతిమా
 కుననుడు నేడ్పుచుదన్సిపాదములు విడువకున్నద । యెదయుడై చౌడయ
 నియుక్తుండగుచుక॥ సీ ॥ తోలు తోలు డనివారిశ్రోవకడ్డముదచ్చి కప్పు
 రంబునపైదింపజేసి । యెరవోదొట్టియందున్న బాలికజూచిశిశువలెమ్మ
 పిపిరజీరదడవ । కట్టులు దెగిపోవగానీల్లుచునున్ద మేలొగ్గుభావినమ్మెలత
 లేచి । సంభ్రమమెసంగఁజౌడయ్యగారి శ్రీపాదంబులకు బ్రణామంబు
 జేసి॥ గీ॥ యటకమున్నయమ్మగాత్తి । తల్లియుదండ్ర జక్కుజాగిలిమో
 కి చౌడ హర్య యసమశౌర్య నిన్ను నభిమతింపంగమా । దర మెమ్మతజనా
 ముదాన॥ ఉ॥ ప్రాణము బ్రాణమైననుతపాగాములిచ్చిననేటియండిమా
 వ్రామిదామ్ము నియదియబంటు లగామమునేలిదుర్భవ । శ్రేణి చుడం
 ముంచునతి జేసినవైకొని లింగసంగత । ప్రాణుల జే నెజౌడయగృహ
 యుతుడై యటదల్లిమువ్వరక॥ వ॥ అస్లుశేసినమరియును ॥ క॥ తత్స
 మయమునకుగడచిన । వశ్యురములుదక్కమీదవచ్చెడుశతసం । వశ్యురముల
 యామువ్యం । బుశ్యువుడైమువ్వరకుననొసగెంబొసగక॥ ఉ॥ అప్పు
 డువీరువార నకయ్యురిలోగలవారి తెల్లనీ । చొప్పునప్రాణములుకూలి
 యుజేయగలందెయితసం । జెప్పిన చోటనొండు లజెప్పగరాదవిప్రస్తు
 తింపదా । నెప్పటియేట్లుభక్తగతి కెల్లయనంజపుడయ్య యున్నడక॥క॥
 తోడసూడునాడకుర్రల । జడలగొరగలనుముసిండిచౌ । డయమగుడంబడ
 యునటెయట్లుజచ్చిన । దడయకమనమిచ్చుకవిధముగనవలయున్॥ ఉ॥
 అన్యమ రుతుల్ దదియ్యమహీమాధ్యత సకలేకలోకసా । మాన్యునిగా

కలలబియ్యక నూయస్థజించిసరాభవిచినన్ | మాన్యతహాలిపోవునని
 మానసవీధులనెంచియొకరచె | తన్యములేనిగోయొకదాపసవేషమువెట్లు
 వారలై || చ|| పదకుచుగోనెచించిశబాహ్యులుగుట్టిరికాళ్లు గాగపే | ఈ
 దరముగాగవత్తముగన్నతబాహులు గాగగంధరా | పదముగముక్కు
 గావెడదఫాలముగానవియన్నిదునులున్ | గరియగజేయజట్టుమయిగా
 సగనొప్పెడునప్పుడందరున్ || సీ|| గోనియసేసిసమానవాక్యశక్తిని బొం
 కలుగాలోనబూరించి | బూదిమైండంగ బూసిమీదప్రభం ద్ర
 ముబిచిన్ జన్మిదంబలవంచి | పెట్టుజడలువెట్లు పుట్టగోచియ
 మర్చివలయుచోగదాత్తములుధరించి | పలువన్నెయలయొగ బట్టిచున
 వరించి మోవ్వయొక్కటిబాద మునఘటించి || గీ|| క్రిందనరిపొత్తనవరించి
 రితగజ్జ | వస్త్రమునుబొదివిగళమునవరుసగట్టి | నియతిజంగమముద్రల
 న్నియినొనచిన్ | యితరులెవ్వరుదమకృత్యమెరుగకుండ || క|| ఈశిశిశతక
 పుశవముం | గావించిపురంబుకట్టకడపాట్లుడిలో | వేచైచివచ్చితమకవు
 జావల్లాడనాడననంజాగిరిమదిలోగీ || అక్కటబాడుగుడికాడనొక్కతపసి
 శవముదిక్కులేకున్నది జంగమన్య | లచటగుడుంగగట్టలే దనుచుగో
 లెవ్వగునుతిత్యమే ప్రాణమెవ్వరికిని || క|| ఎన్నకైంజూడగాగాదనుచును
 దగుమంపుగట్టియొనువెట్లు | జనుచునుడనిచొడయుకు | వినబడుమంత్ర
 ముగబలికెవేగమేధూతాత్ || క|| దివ్యులదమకదోషగ | తన్ముఖ్యంగప
 టదసేవీలచివిమా | నమ్మిటిగట్టియొపై | నమ్మాయపుశవమునునుపనా
 యతపడుచున్ || గీ|| ఈతడిడెన్ని నున్నినాశ్యయ్యెనో | జేరరాదుకంపుచే
 తనుచు | ముక్కుబట్టుకొనుచుమట్టరోయుచువిమా | నమ్ముమీదరాశవ
 న్ములిపి || క|| కొరలశేతనమాను | బరుదగనెత్తించిచొడి వాద్యుల
 నుం | నిరమొగునుకబోవబుచి | వరసనయులువెనుకనగును బరతంచువ
 డిన్ || చ|| అసద్విశేష్యుడచిఫిడ్యాగగన్గోసియంబవట్లున | స్వసమయ
 వైతవంబయిన యాత్మనరింగియు స్మృతాస్మయై | బిసరుహంగంభవాం
 డములువేటకడంప స్వసంహారాలు | భక్తసమిశ్కెంతి బెద్దయిదివానభ
 క్తపదాహతాత్మకై || క|| భోమకైశవశవముం | శరసరిగిగాంచిజలు
 చిత్రమనంగా | సరూపమనగబ్రాహ్మణ | రీరంబులపడశేయవాదిగ్గోక
 లుపిచ్చున్ || మ|| అచొడియ్యవిశానమంగన వాలమల్లాచిబిట్టు చిశ్చి

వసుమానః బువాయ బెట్టిచను దేమ్మదాపసయంచువి । వ్విసమాత్రంబునగే
 క్లుగునట్లుగ సజీవాగ్రజైలేచిచె ॥ గనమామిం బడగుప్పిగంతుగాని
 యన్ గానీత్రజంబుల్ ॥ ౯ ॥ ఇట్లు మసిండి చౌడయ్యముందరిగా నం
 దనుచ్యుడమది విమానంబుడిగనరికి యుక్కరతుంపపసి ముసిడిచౌడయ్య
 గానగూడంబులకు భక్తిప్రధానబంధులడై పండు యెరంగెరుంగ భవ
 త్కారయై రక్షి కాన్పట్టినసి రక్షింపవేయని యనేక ప్రకారింబుల
 గానంబుల నెనని ఒంగహింపం దలంపనసి విగసగుతునెసి కలిపిత
 ను గానంబుల ను గానంబుల ను గానంబుల ను గానంబుల ను గానంబుల
 హతులనెను మహిలలచి యుంకుపిటుండైన చౌడయ్యంగని యాచెడుగు
 లుబుమిపైనడుగులిడ నడం నోళ్ళవడిలేక పొడిపడంబు నన్నుహామనమ
 గులిడ నొడన్లుగెడపి యలని ప్రస్తుతించిరి ॥ నీ ॥ అసమానవర్యకౌడార్య
 నాకెల్లరు నికుగని చగుగుతుడేవనివ ॥ కాని యవ్యములేమిగంటిమి మం
 బుమిశ్రులుగ జ్ఞానరంజితుల ॥ యపరాధవంతుల ముకరత్తింపవేళ
 గణాగణా తాదేవ్య ॥ ౧౦ ॥ యచే గ్గముదోడనన్లుబునంబుతుల్ నే
 యుగవిడగూనింభుభవ ॥ ౧౧ ॥ యాకెరత్తికా గుడిచు ॥ ౧౨ ॥ చౌడయ్య
 హరిహరంబులకు కవికెన ॥ వారి నల్లని కంఠంబుగాలిచి ॥ వసుధ
 నెక్కట్లనంబులకు ॥ ౧౩ ॥ మసి చౌడయ్యజంతుము ॥ వసుమతిజదివిననువి
 నిగానినగలంగం గుమిశ్రులపారినిభక్తియు ॥ సుదృఢవైభవశుభా
 దంబులలు గెలవ ॥ ౧౪ ॥ శుద్ధాత్మకిరణాచరమగుగ్రోత్రాది
 సరియవమపయ్యగానికథ.

కలకలయా ॥ బృహద్గ్రామినిసంలాస్యసుయాపానోభానుడు ॥ నీ
 శ్రద్ధాస్థితిశివజగన్ సారబంధులప్ర ॥ శ్రీ ॥ య ॥ గ ॥ బడ
 పుంపిభక్తుగ్గ చ్చపసత్తి-కయిన్ ॥ క ॥ లైంగికమమజ్ఞాదుభయ ॥ ౧౦ ॥ గా
 నీపహాగిం గాంగలనన్ ॥ గాంగధేయాయ్యంబున్ ॥ భుజుడనసురి
 యుడనుడ క్కబరగుధాన్ ॥ ౧౧ ॥ మరియువతండు కారణపుయమంబుగావు
 న హామంబు ॥ ౧౨ ॥ గానంబు (గిసానభక్తి జ్ఞానహాగి) యను పు గాణాణ
 చిహ్నంబుల యు - గ్రామంబున ॥ కనవంతులను సుమలింగ భావం
 బుల కలిగింబుల వారాధించి ॥ ౧౩ ॥ స్వామిత్వానన పూపసూప సుక
 మనంబున్న గ జన్మపా ॥ స పంబులచరలింగపాత్రములలో నిడదారక

క్షీణి తా । జేయింజేయినిగూర్చియాదలపయింజేరించిజేల్లించరే । ధీ
 గూమోహవిదూయలారయనుమనబుగ్గురుబ్రాధింపగక॥ క॥ ప్రాధికా
 గ్నకొఁజుగమ । సాధకంబారోగణంబుసలుపగకెఁబూ । జాగ్రంఁమొగ
 గుచొసయ । గుధింకూర్పుండిసత్కీయబుసగకెఁగె॥ సీ॥ తొన వా
 రికేళే మునుంపఁగుటమున్న హాపాశ్యసబుదొంగహుంకె॥ బుప్ప
 ముల్కేకమబూన్పుకయటమున్న హాపనివైలరుహ్యస్సంసేడులు । సగ్గ
 లోపలధూమమర్చంపకటమున్న లోసిన ద్యాసనబూనికథం । కాంచులె
 త్తంకయబునున్నయంగజ హరుంకాశ్యజ్యోతి యలర జేయ॥ గీ॥ బదపదం
 ధాఁర్చుగాలబజొప్పడకమున్న । బ్రాణముపహర మైశంభుభరితుజేయు॥ ని
 ట్లుబాహ్యంతరంగంబునిష్ఠలింగ । మందజేన్నొంది సత్యలింగార్చదీర్చి॥ క॥
 నైవేద్యమిచ్చుతరినా । శైవవసుడుప్రాణునకుసరవారగోసక । నావ
 డిసుగియవేదియొక । క్రేవగబెట్టుకొనికూలింబియ మెసగక॥ ఉ॥ జంగ
 మగర్భము సల్పెడిరీతివల్లెరంబునిం । ఉంగరసరసాన్నము తటా
 లునపల్ల వాడతారితే । సింగానికట్లు సేసెనె ధామునకీయగజేయినా
 చియా । యంగజవైరియందికొన నప్పటికప్పట కప్పగాధకాచి॥ ఉ॥
 పనికిజేయసాచిశశిశేఖరుగామహాడయ్యుండెను । ప్రేమసంకల్పలం
 నుడరబ్బండముదానభుజింపదద్వయ । ఖ్యాతలసృష్టిపరుయుగళాభ్యస
 హుంమసేయుచుకొనుచు । స్వస్థి నోంబుజాతుడుచువిభయమునునెఱు
 నన్యెడక॥ వ॥ ఇట్లుదొల్లియు శంకరాదు కింకరవాత్సల్య బున దనభా
 భవంబులచారగించునని విందుమదియెట్లుని॥ సీ॥ నుకలనేరిప హాచంగు
 బాలుము న్నూటయిర్వురి పుట్టునూశనింపు । గడవలబొసెశాకములును
 ప్పందము మిరియాలుజెల్ల గన సవండి । పల్లెరంబులలోన భక్తితోప
 డించియాదొరుఫహస్తుడై యవలనిలచి । యారగించెడిచచ్చడాలింపగ
 గరి కాలచోడండనుగాలకంతు॥ గీ॥ డశదువింగజుగు హమనింబును
 జప్పరింతునుమియువిప్పిపోవ । స్వాదుతోయమాను సేదదీర్చుకేగెనని
 గమున్నువింతుమదియుగాక॥ క॥ మాదరచెన్నునునీషిని । మాదరమునతో
 లిదినింబునంబోనితనజి । హ్యాదరబాత్రికనొసగవ హా దేభుడుకరింప
 నందురుమరియుక॥ సీ॥ విరచోపన్వదాత్మోరామమునమున్న దానారగిం
 పుగదనసమిగుల । జరియెనగడియెల్లజాలకూహాత్రదానిజేసెనిచ్చిత

యకనుప । నదివోయి మాయకయని పెనిపుల గంబు భీమేశనీకన్నవీరీతి
జూచి । నాకోరభీమేశుడందుకొని భుజించి గుడిచెలుపలబడగుడుకవై కె॥
గీ॥ ననగవిందుమిప్పుడందరుజూడంగ । సురియచౌడనార్య కరముకల్లు
మారుడుగొనుచునునికెయ్యదృతవనిభక్తు । లభినుతింపనతడతిశయిల్లే॥ క॥
ఊరి యచముడయ్యచరితము । వరచతిజడివిననువిన్నవ్రాసినలింగ । స్ఫుర
మరచయ ప్రసాద । స్థిరజంగమలింగనిష్ఠజేకురుపతీయుక॥ చ॥ కలి
తెలుగుజోహ్మయ్యగారికథ.

మలవజ్జితండుపురపుస్కరభక్తివిధితభూమిచి । దృఢితశుభాశుభక్రియు
మదంచితముక్త్యవయోగకారణం । బలముతరప్రసాదమహితానుభవా
ద్యవధానుశాలిని । స్తులయశుద్ధోష్ణగుండెలుగుజోహ్మగువీరరసాంబురా
శయై॥ క॥ శుద్ధశివాచారండుని । పీఠజనావేతబుద్ధిశివపదనిష్ఠాబద్ధాం
తరంగుడుజగ । తీర్థస్వాగవ్యాధరూప శివసద్రుశుడునీ॥ వ॥ మరియున
తండు సర్వజీవదయాపరుడును శివభక్తి పరతలత్రుండును లోక
హితాధుండును నసమానదాన పరాక్రమండునునై కల్యాణంబునం
దు లింగజంగమ సమారాధనాయుక్తుండై యుండు నంతకమున్న॥ క॥
కిందరదరిచారిగజరీ । బృందంబగుశ్రీగిరింద్ర పీఠంబుననా । నంద
ముని బొందుచుశివా । నందుండనుముని దపంబునకు గూర్చుండక॥
సీ॥ అంభోనఖిలేబలవనివ్రేల్లునువారె గగరుహంబులుమేను గమిచికొని
రు । ములకలుపెరిగిదేహంబెల్లబాపవిన దపసిమైనీలాద్రికుపమయ్య
య్యె । నశనిశిష్యుడుశాకాహారియై గురుశేవసేయుచు బాసిపోవకుండె
నెంతటగంధర్వులంగనాసక్తులై యాకాతోనాక్రేవనరిగియరిగి॥ గీ॥ తెల్ల
లైహానాశగలశరపుదోప । నల్లనైమీదగనుపట్టియుల్లసిల్ల । నల్లయిదియే
మయామయసిమార । మగుటచెలియంగలేకయిల్లగడంగి॥ క॥ శిల
యొకొశిలంబుగునెగి । గెలుచుట్టునీతీతీహంబు నాకులువలదె । యిల
గప్పరిదియుగడుముది । యెలుగెందుంగదలలేక యిటవసియుండుక॥ వ॥
అనినెంబు గంధర్వచంపతుల గురుదూషగుభావణంబలకుం గలుపించియు
మృగశిష్యుండు గంధర్వులకిట్లనియె॥ ఉ॥ నాగురునిదపశ్చరణ నైష్టికుమి
కుడర్చిగొలుబం । గాగతమేమిభేదరగాత్వముమిప్పుడుశేనె సెనెరి । (ప్రీ
గతైర్మృగశిష్యునింబ్రాదుబొందనంబరేకరుత్ । మోగుచుదప్పజేసిమి

చేకొనికావునటంచుమొకుటచుకొనుట క॥ గర్వమునకన్నుగావక । ఖర్వున
 నీగురుచేటుగాబలకొనికా । శర్వుండుసాక్షిమాగం । ధర్వున్నముదీని
 తుడుపదగునెరునుడుకొ॥ ఉ॥ తప్పదునాదుశాపము విధాన్యవిప్రీతిగద
 ప్పెనేనియున్ । శెప్పెడిదేమిబొండ్సిన జేతులుమోద్దుక శాపవ॥ ౨౦॥
 బెప్పటికొనెరుంగగది గుంపవెనావుడువారినిందరికొ । దప్పకబాచి బట్టి
 నియెనమ్ముని శిష్యుడుమీరిలందరొకొ॥ శా॥ కళ్యాణాలిక భూమిబుట్టిపె
 రుగంగాబెల్లజొమ్మయ్యయు । శూల్యారాధనజక్రవర్తి మిమచ్చుచున్
 వేటమైనపుడవై । కల్గంబులవెడవాయు బూర్వపద సాంగశ్యంబుగాకీ
 శరా । కల్గంబుంగనగాంతురన్న పనియాగాకంచుగంధర్వులకొ॥ ఉ॥
 ఆతడు శెప్పినట్టివనితాఖచురుల్ సకుటుంబమ్మగీ । జాతిజుంచియెన్నటికి
 శాపవీరముచుబెల్లజొమ్మయిం । జాతమునాగనచ్చటికి జొమ్మయియుం
 జుండునెలలబా । శూభభజింపబుట్తిరి కమ్మత్తులుడెందము లుల్లసిల్లి
 గన్॥ గీ॥ అపుడుగర్వదంపతులశనిగాంచి । యితడుజొమ్మయ్యగాకు
 న్నయోచునకు । హృదయసన్నదనయ్యెనింకేలబల్కె । లనుచుమ్మగరా
 జీయరి డ్వికొనియెంతకొ॥ వ॥ అందొక పెనుమెకంబు జొమ్మయ్యముగం
 బుబాచి సుహృత్తా యేచుగంధర్వులము నీచేత శాపవిమోచన శరణా
 తవాతంబునం దాకక మాకు గగనగమనం బగుపడదు గాంధర్వపదం
 బెదుగు బుక్కె యున్న మీహృదయంబున నెదయుండవు గాక మా
 పైవేటవెడ॥ మారెండల్లు నోగాడనేని కెడపిశాపంబు వాపవేపా
 పంబనక (వతత్సత్వమ్) అనునది సత్కం॥ ట కొకయడెయూలంబుగలదు వి
 న్నవిందెదనవధరింపుము॥ క॥ క్రమముననీచేడెగినమ్మ గములెలకృతనమాన
 గమనంబులలో । కములెల్లజూడకైలా । సమునకునేగగనిదుసంతయము
 డుగున్॥ ఉ॥ నాకమునీడుగాకగగనంబునగృమ్మరుచుందుమెప్పుడున్ । మా
 కిదిశాపమాముని తుకూరికుజేతవరంబుగాకపు । జ్యోతిరజొమ్మవరభవద
 స్త్రుహతిన్గణగవ్యమారజ । ల్లోకమలీలబోలెవలొకముజేసెద మీక్ష
 ణంబునన్॥ క॥ కావునదడలుకమమదయ । భ్రోవునునుచు మృగములాగిడి
 బొగడగనంపే । హావస్తయుడుగజొమ్మయి । భావంబునజూచికాంచెబర
 మాధవంబుగాన్ వ॥ ఇట్లునివ్యజ్ఞానాంజునంజితంబగుచు నతీంద్రియవ్యాపి
 గును బోహాపున గంధర్వులవృత్తాంతంబు నీధారణంబుగా భువనోపకా

రకారణపురుషుండు గావున నాటికింగోసిఁబట్టిరి జాలించికొని చచ్చున
మరలివని మరునాడు జొచ్చుచువేట పెడలను దొంగించి నీ॥ పుష్కలత్తునగ
ట్టిబంగారునీర చెంగులకొనబో దనిగ్గుబుటుండు । నట్టితపాలంబుఘట్టి
గాదలబట్టి సచ్చనిపట్టిక పుసముదొడిగి । నల్లింబనల్లి టచెల్ల మున్నముడి
కున్నునై యుండ గగ్గుచ్చినట్టి । నచ్చల సరులయపరియలను నెలబడిభు
జుంబులువిడిపడగవైచి । గా॥ వా॥ దుఃఖ్యుకాణికాంకి శాంకరాగ । యంగు
శీయ్యకంక గావారుచారు । వాంసకాఁఘ్రింగుతుల బూషణాభియగుచు ।
వేటకాండనువిలిపించివెలయబలికె॥ క॥ అలపికులారాకల్యా । జాటపుల
గ్వేటలాడనగుగగవలెని । వీటగలవారలందరు । జాటిగతరండటన్నసం
భ్రమయతులై॥ నీ॥ కటితటంబునలి కాశీజనలువాండునామీవ ముప్పె
డలనుపుజూప । నెడనుజేతులుదిండుమెడికంబులైయుండు గుడిచేతగుకర
బగ్గొలుసులమర । వీపునదొనలచేనొవ్పారగామన్నై గాల్లునుబాగుమిర
తలలపైతలముల్లు దధుకొత్తగాదండ కడియముల్ సందుల గడలుగొనగ॥
గీ॥ బల్లగొలుసుల పెంబుబందివోట్లు । వలలుసురులు గాబోనుబంబులబండ్లు ।
వేటముద్రులుగుప్పలువేడములును । లావుకలుడెగలు మదలగగలు
గు॥ క॥ సాధనవర్గముతోనా । భీధనుజొన్నగల్గబలచిగగిగవచ్చగి వ్యా
ధులునడచిగడచిరి । సూధరములుగొన్ని వెంటబోయెడితోవక॥ ఎ ఇ
ట్లు దెలుగుబొమ్మయ్య గునేసి మృగముపృగోరివృతుండై చనిచని॥ ఉ॥
బాలశశంక శేఖరుని భర్తుచుముందర గాంచెకాంచెనా । త్రొలరసాల
సాలవటదంతశతాజ్ఞానసంజాహిం । తాలతనూలసేలుడనుతాలకుటన్న
టపాటలాత్తుకు । ద్రాలకదంబనింబ సముద్రమునుగ్ర మ్మగాటనాటవినె ।
వ॥ కనియవ్వవంబుదొచ్చునెడ నచటనిచ్చలు విచ్చలవిడిం బచ్చికలువేసిపూ
సగించిన జింకలబింకంబును నీగువట్టినవట్టుపట్టులు ముట్టియులం గ్రుచ్చిము
స్తాభాగములు గావించికొని ఘీంకారంబుల గగనంబగలించు వాహనంబు
లసముత్సాహంబును గంధనుదంబున నొండాంటికి వట్టపెట్టని దిట్టతనంబు
నంబోరుకారు బోతులరీతులును గండగండూతి వాయం గొండల గండశిల
లురులు గొండాడు గంధసింధుర బృందంబుల యందంబును వన్నెలు
సంయసింబడ బచారింది కిన్నులనుసరుగప్పి గుప్పగుప్పన గుప్పించు దుప్ప
లయెన్నగు యిచ్చవవచ్చు మెకంబులు పులుమెగచి బలసిపట్టుండు బుండరి

కంబులును కంభీ కంభసల సంభృత పటల పారణవసా నంబున ము
య్యశ్శక్తగనిపిపాస వాపికొను కంఠిరవంబులయ కంతత్వంబును గన్ము
లకుంగౌతుకా దానంబు నూనంబుగావింపుచుండ నావేట కాండ్లం జొమ్మ
య్యగను మతంబున వెలివారునుట్టి యడనెడ విరుదుగల జాగిలంబుల
తోడి బెదరవిలు కాండ్లపుట్టులం మొగంబుల గట్టి వలంబడ గొట్టి ముట్టు
కొని తరలకులోను నేసియుయ్యన మెత్తమెత్తన జొమ్మయ్య యున్న గొ
ళ్ళకుదాచికననగండు సేచికనబాంబుల బాణాసనంబునం గూచికయాన్
యేసియుచు యునువులం చాసెన్పుగన్వల బుడిగి వైహాయన గమనంబునై
కొల విను నంబులయిను డి జొమ్మయ్యకజోహారువెట్టుచు నరుగుచుండ
నంతఫలనివెంటవచ్చిన వేటకాండ్లేటునకుం బూనివాని సేయదొడంగి నన
వితద్ధనుర్నిగకళమాగణాశూగకంబులకునందకతప్పదాంట్లుగొనుచు నొకం
బునుండగులు వడకయొన్ననం మృగయులాశ్చర్యంబులం బొంది యస్మది
య్యాస్త్రనైపుణి దృఢీకరించి గొలుసులు నడరింప గెనరిపై కొనుగుకరల
కుంజికక చంగువంగునలంఘించి జొమ్మయ్యచేతనజచ్చి గగనగమనం
బుంచుచున్నయవి యవికారణ జన్మంబులుగాని యన్యన్యగంబులు గావు త
హ్నార్వకారణంబి కారణపురుషండు జొమ్మయ్యకాని యెందెరుంగనూ
పంజరికొని గూడుచుండ జొమ్మయ్యయు బ్రతీదింబు నేడేడు మృగంబు
లంబంపశవపుంబునకంపెనియ్యడ|| క|| ప్రతీదింబునుజాలురునరప్రతి
సహితము గాగవచ్చిప్రస్తుతులెనగం । గృతసర్వమలైపోవగ । సితకంఠు
సభక్తసమితిశైలగుడుజూడన్|| నీ|| పృథుగురు ధ్యానమక భిండివాలమున
సంసారబంధాన్యంబునలహరించి । శరణావలోకముదరమున బూర్వసం
చితకమకానుదస్థిచిందిచైచి । గుర్వాజ్ఞయనుకత్ర కొత్తమ్ము బూర్వా
శ్రమంబులబుడరికంబునొంచి । సుజ్ఞాననామకతుదికవాడికచేత యజ్ఞా
నయనుపరాహంబుజుపి|| గీ|| భక్తియనుదోమరమున బ్రపంచమాయ
యనెడుమయబోతుబొడిచినశ్యప్రసాద । మనెడుపెనువింగినక్షంబులనెడు
హరి|| రాసిబడనేసేమరియుజిక్కింబునంగ|| గీ|| అంబలతరశాంభవాచకము
సుకతారి । చేసిలోకపుంజంబునుచింతగంఘ । గండంబుగంబుభాషోక్తి
దరవధించి । యీశుక్త్రగమనుపేరియులుగుమరియు క|| హరుమహా
మునుపట్టంబున । పరవాన్మృగాశిజ్ఞుపేరిగిసయ్యగ్నిం । తరమ్మగయాశీ

లునకురుధరమృగములజంపనిది యతధ్యముదలవక॥ చ॥ అతమమహి
జరించునెడనంఘ్రి సరోరుహాయుగ్మఘటిత । కీతశృతబాండు సూక్ష్మతర
కీటపతంగబివీలికాదన । త్వరితకిముక్తిగలుగు నుదీతరముక్త శరప్రవా
హసం । స్థితమృగరాజ శంభుపురి జెందుట కచ్చెరువంద నేటికి॥ క॥ అని
బసవడిట్లుబొగడగ । వినిధరణీశాచ పారవి సరమ్మును । కీతకన్ములునే
యంగగటక । ముననాజోమృయ్యయందె ధూయతుడగుచు॥ క॥ పూ
జ్యుడగుదేలుగుజొన్నయ్య । బ్రాజ్యమహత్వంబు విన్నపతియించిననానె
జ్యోక్యతిదగశివసా । యుజ్యులబున బాండు భక్తి యుతుడై మరియుక॥
సృగ్ధర॥ రాజరా జేజ్జాడా వ్రజ బహిర బహివ్యాపి రూపాది నానా
వ్యాజోనుక్తస్వసంపేద్యపరశివకళాయ తతాతాళహస్తాంభోజాతోద్భూ
తశివ్యస్ఫుటతరతనుయు క్షోభ్యజన్మాజేతైనాం । రాజభ్రాజిష్టుసాహృ
త్వ్రితరయమపురా రాచీతూతిదత్త॥ క॥ గురులింగజంగమార్చా పరిణత
కరణ ప్రచారభవ్యారారా । హరిణాదృక్కుత వసుమో । హరిహితభాస
ప్రకారహరగిధీరా॥ మూ॥ సకలనిగమవేదీశాం భవాదిశ్యవాది । ప్ర
కటగుణ కిలాపాభక్త హృద్యేహ దీపా । వికసితపతి పద్మ విశ్వ భక్తాశ్చ
సద్గానుకవినికరమాన్యశుద్ధసంవిద్యమాన్య॥

గద్య॥ ఇతిశిసుత్పాలకులికినీమేళ్ళరగురు సాదలబ్ధ

ప్రబంధనిబంధనశక్తియుక్తప్రేమపతక బసవనా

ప్రకర్యసత్పుత్రకులపవిత్రసోపాయరామధేయ

శివైకపణితంబయినబసవపురాని నను

మహా ప్రాంతంధంబునందు

పంచమాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

శ్రీపాదబలివాయనమః.

బసవపురాణము - షష్ఠమాశ్వాసము.

ఏ కాంతరామశ్యాకభ.

శ్రీకృతభక్తజనవా । రాకరశతకెరగవైదికాభవనద్భ । క్షాకల్పక
శివవినుత । స్తోత్రోజ్జ్వలపాలకురికిసోమారాధ్యా ॥ గీ॥ దేవమీరుమున్నుద్విప
దగావించిన ! బసవజాతయేనుభవదనుజ్ఞ । పర్యహృద్యకావ్యభంగినానే
ర్చిన । యట్లువిన్నపించువధరింపు ॥ గీ॥ అవనివెండియు వెలయునేకాంతరా
మ । నామకుండాకభక్తుడుద్దానబలుడు । భవ్యశివసహాయప్రతిపాలకుండు ।
జైనమతమేఘపటరాజరూపిలుండు ॥ మ॥ స్వవశీధూతదశేంద్రియండుభవి
సంస్కర్మాదిముక్తుండుడు । ర్భవభీవరత్నతుండస్యమాగహారముద్రావీరభద్రం
డునై । వవిశుద్ధాధ్యధగుండుశంభుపదశీవాసావధానుండుగి । ర్వివిశాలుం
దురహస్యభక్తిరతిథాత్రీపావనాకారుడున్ ॥ క॥ వీర్యఘనశౌర్యమహితో ।
దాద్యనుగాంభీర్యనినుతధైర్యక్రమసం । ధుర్యుడననెగడినమున । హార్యధ
నుధకారసమర్చనానాంతమునె ॥ క॥ స్రవణేంద్రలోకమునకుం । బ్రహ్మం
బునజనితదంఘ్రింకరుహద్భం । ద్వముననమసర్పతులునే । సీమహిష్టతది
ష్టగోష్ఠిసేయుచునుండె ॥ గీ॥ అట్లుండియుండిహరసపర్యాకాలమరుగు
దేదనవసకరుగుదెంచి । లింగపూజనంబుసాంగంబుగాజేసి । మరియునరుగు
గోష్ఠిమగుడుగుచు ॥ వ॥ ఇట్లుప్రోద్ధువచ్చుచుం బోవుచుంబోవుచు నచ్చటచ్చ
టికినేచ్చగుంచి రుచ్చముడిగి సంచరించుసమయంబున ॥ కా॥ భావశోభి
ద్భవమానవాధినిజసభక్తింబ్రహ్మద్యార్థమై । యావిశ్వంబునకన్పనందిబసవా
ధీశాఖ్యకల్పాగమంశాచి । ర్భవముందిభక్తినివశుడైనట్టితద్భక్తిస । ద్భా
వాంభోసేధియుచ్చివెల్లిగమిసంధ్యానాపృథివ్యాంతయు ॥ గీ॥ బసవసంప్ర
జూడిభక్తినేకాంతరా । మయ్యకటకమనమనరుగుదెంచి । తనదురాకబ
సవదండేకుడెరుగక । యుండనున్నయంతనాశనాడు ॥ సీ॥ చెప్పకాళ్ళను

తోడశివమందిరంబొక్కజై నండుపాకగతాలోననుండి । యేకాంతరాము
డాలోకిచియోరోరియూ సాతకమునకునెట్టియవధి । గడజొచ్చితత్వగల
దనిచెప్పులువిడిచిసాగిలిమి కుక్కశ్వపతికి । గాకున్నయమదండఘట్టనతప్ప
దుద్యతిజెప్పుకొల్పిల్చిపెయ్యెన్ ॥ గీ॥ శంకదక్కినంధియ సందులబ్రీచల గ
నరికివైతునునన్న వెరవకతడు । దిక్కుగతిగ నేడుముక్కంటిగుళ్ళకు । నింత
యాగ్రహింపనేలవినుము ॥ క॥ గుడివసవియె వేల్పులకును । నోడయుడుజీనుం
డునుడుగులడుగుముగాదే । బడయుముదలయిచ్చిను । గుడమృదుఘనతయు
నీధృతియుమెచ్చవచ్చుక ॥ శా॥ ఈలీలంబరవాదిఒకవియయ్యేకాంతరా
మయ్యును । స్సీలుకవివధించుటెతపనిమత్సీర్షబుఖండించి । సల్లాలిత్యస్తి
తిగ్రమ్మరంబడసిలోద్వృత్తిజైనాలిం । నిర్మూల త్పటవమాచరింతుననిమూ
ర్ఖుంజాచితానిట్లనెన్ ॥ క॥ శిరమిచ్చిడయటిదియ । చెరువెరవాదివినరశి
వభక్తిజనొ । తక్కిరమహిమపహకాలడు । మారునకుశిరమిచ్చిపడలుడా
జంబూరన్ ॥ క॥ ఆవార్తవినియెరిగివ । శేవునకిచ్చినశిరంబుతిరుగగొనుటచా
పావహమకటమున । కువారిగోవిందభట్లవారితప్పక ॥ క॥ తనదుతలదరి
గినిష్టం । ద్రినయసుబూజించియూడుదినమలమీదక । జనులెరుగవేరేయొక
తల । ఘనరంబడయండెపెక్కకధలేమిటికిన్ ॥ సీ॥ అదివినియొకభక్తుడపహా
స్యమెనరించియహామునాళ్లుకభవుడచట । లేకయుండేడనుడునొకా
కచచ్చునొయనుచుమొరటదవంకయ్యశంక । నరిమురిదనతలయట్టుకుదాపం
గనప్పడుములనంగనయివరుగ । మరియనుదరుగంగమరియునుమొలవం
గమొలచెడుతలయునుడులచునలయు ॥ గీ॥ తరగుకుండెనతడుతరుగనిభక్తిమై
బూన్పుతలయుబూన్పుబూన్తలయు । పూన్చినట్టితలయుబుట్టినతలయును ।
బుట్టనున్నతలయుబుట్టుతలయు ॥ క॥ తరగినవరగనితలయుం । దరగకయనుహ
రునిదానతారొగనదలయు । గరకరుబొదవుశిరమును । వరిలుమహారుమీది
వంకవ్రాతెడుశిరము ॥ గీ॥ కన్నులార్చుశిరముగాదనుశిరమును । నదికియరికిప
డుచునొరగుశిరము । నాశల్యమునునార్చునట్టిశిరము । ననుచునునొమాట
లాడుశిరము ॥ క॥ బొబ్బలువెట్టేడిశిరమును । గచ్చితనంబునను మేళుగలయుశిరము

పే । శ్చుబ్ధనృశ్చేడుశిరమును । గోబ్ధననగినాలగలధిగోయుశిరమును॥
 క॥ హతువెక్కిరించుశిరమును । బురహరుబాడెడుశిరము భూతేశ్వరుతో ।
 బరిహాసమాడుశిరమును । స్మరహరుదీవినుశిరముశరణుశిరమున॥ చ॥
 వదిగొనియొక్కరుండెగవక్త్రమునవెడుమోముశాస్త్రముల్ । జదివెడు
 మస్తకముబురసంహరుదాకెడునుత్తమాంగముల్ । మదనవిరోధితోమసలి
 మారొగసుశీషకముసాధులీలల॥ బదములువాడుమాళియనుబాపుభాశా
 యనునట్టియార్ధముల్॥ గీ॥ పంచాయనిర్గుంకించితవునిబలుకు । శిరమున
 ట్టులహరునిబూజించుశిరమునగుడుగుడిచిక్కటిలైదువంగజారి । విస్మయండు
 యియందరువివగబలికె ॥ ఓరొరివంకముకుగన । నూరువువెళ్ళదికశేల
 యోడితినన్ను॥ వారకవేడెముబోతుచి । వీరభవాభక్తిజూడ విననావశ
 పే॥ మ॥ అశచున్శంభుడువంకతందెకరమత్యాసక్తిమైబట్టిత । ధ్వనశీర్షం
 బులుశ్చేయదంగమునసంతధానమొందిం । పనున్నదుడైవంకయశంకదక్కి
 శివుతోమావంకమైగి । త్వనన్నసికజెప్పిడిదేమిభక్తిగతి జైనాసికగవ్యంబు
 రా॥ వ॥ అనియట్లుంగాక భీకరాకారులయిన యేడుగడవారలం బాబురం
 వోలిప తూలిభక్తులమహిమవినుము॥

తిరునావుక్కరసికథ.

క॥ తిరునావుక్కరసిమన । తిరముగభూలయముననుద్యమినుండుజి
 నొ । తరారుడన్మసికిగడుని ర్భరతరమగుశూలకుట్టుగ్రకునబుట్టెన్॥ క॥
 ఆనొప్పికోర్వజాలక । జైమరుడుమిగులనొగిలినంకటమొదం । గానతనితో
 డబుట్టగు । దానచటికివచ్చికనియతంకిట్లనియె॥ క॥ ఈమంత్రతంత్రముల
 లో । నామాలములంపునిదిదొలంగదుబ్రతుకం । గామదిగలడేనిశివమంత్ర
 ముమరుగుసొరుముశీఘ్రమెదొలగు॥ క॥ శివభక్తానుగ్రహమున । శివభ
 క్తుడవయినశూలదేవుటయకాడివ్వు । విశిష్టఫలమునుతాను । నవస్యమునుశి
 వునిబంటునయ్యెదననుచు॥ చ॥ అపరిమితప్రమోదమున నానతిభక్తులసం
 స్కరించి । మంత్రపతనపూర్వకంబుగనురతుభరించినమాత్రశూలకు । ట్టువ
 శమమొందనిదైవరగొందుచునమ్మనియమ్మగాఢీకి॥ సివుగతమొక్కినీక

తననిల్చెనుయిష్టదుచాదుబ్రాణముల్ || వ || అని యతఁడాశ్చన్యోండుదలంపక
 శశిఖండమండన కృతాద్యనుజ్ఞాడయి యాపగలూరను పురవరంబునకరిగియం
 దు || డ || పంకజమయనపంకజముభూతిరతిక వెలివాడలోనః | శృంకతనుండు
 భన్యుడగుజైవగురూఢ్యహుగాంచిపాదప | ద్భూకతలంబునక బ్రణతుడైజి
 ననుఘ్నుమనిల్వనంవిధా | జ్యంకరణంబుగాంచెకరుతాద్రకటాక్షునిరీక్షుగాం
 బులన్ || వ || అనంతరంబాజైవగురు డా గుమారగురుచరణ భక్తివరుంగా
 జేయ నాయ త్తపడి కరుణావలోకమాత్రంబునం బురాత్మత దుష్కృతబం
 కంబుపొంకంబింకంజేసి విపకుసుమసంభవవ్యస్త బ్రహ్మస్థితంబులుగ శిబిశి
 గాసితభసితంబునానలనాన మరింగాబెట్టి భక్తిసుపత్తింబట్టంబుగట్టి శివ
 తీర్థసంపూర్ణకలశ పుణ్యోదకాభిషేకపూర్వకముగా లింగసంసారం
 బొనర్చి పాంచభూతికశరీరంబునుంబాసి యుచిత శివహస్తసుస్తకసంయో
 గంబులధరించియుంగలింగమంగళక్రియాకలాపాపజేశంబున నిత్యసత్యప్రసా
 దసంగుతాంగుం జేసి వాయుప్రాణగుణంబులం బొసగుపరచి లింగప్రాణ
 సంగ నిష్టాగరిష్టుంజేసి శుద్ధ చిన్తయ జ్యోతి రుద్వాసకంబును నశుద్ధ బుద్ధి
 వినాశకంబునువైసశద్ధిమంతప్రపంచంబుబ్రసిద్ధంబుగా దెల్పికేవల జీవన్ము
 క్తిహేతుఘాతంబోయన మహానియ్య శివరహస్యార్థంబుగా వెరింగించిన్వి
 యదయాపయోధిదేల్చి సద్యోము క్తికరభక్తియుక్తిసంవేత్తం గావింపం ది
 గునాపురకరసియుంబరమశివాచార పారవశ్యంబున || మ || హరభక్తప్రతీతిం
 గనుంగొనిన సాష్టాంగప్రణామంబుక | విరచించు స్థరజన్మ హూత్సవము
 చెల్లింపంగబంపుణ్ణి | స్ఫురణాలంకృతివస్తువాహనములఁబూజించుహృ
 ద్భాక్తనూ | దరకృత్సంబు సేయుశకర పదద్వంద్వార్చనాధీనముల్ || గీ ||
 భూతిరుద్రాక్షధారణోపేతపూతగాతృడైజైవసత్త్రియత్గడుపుచుండి |
 జైవలందగునియ్యసమముడయ్యె | వీరనేసుంగుముంగల ప్రేయవలయు ||
 చ || అనినుజీలమ్మహామహానియ్యదుపాశనిబద్ధుడేసివై | చిఁనదిమట్టనో
 డమదసింధురకుత్రిమహాసభత్వని | గనియునుధీశొసంగలదె ఘోరవిషంబి
 దిరిత్తలోకతద్గునవిషమేమిసేయుపురఘస్మరసేవకు నెవ్వధంబునన్ || క || జ్వల

దగ్నిశ్వాసలలో | పలద్రోయదుపహ్నియా రేభయదానలజి | హ్వలుచిది
మినహారుభక్తుని | కొలదియెరిగియెరిగికాలుకొని నేగిభియుక || క || జలము
లముంపుదుబహుజల | ములతెనికిన్ జానుదప్పుములు ముద్యోగరి జలధరుకిం
కరుజలములు | చలములునొందింపగలవేవర్చింపంగక || ౧ || అటు దుర్నిమి
త్తంబులవన్నియు నయ్యంతకాంతకు భక్తునకుం గృతాంత నాలయంబుం
జూపనోపక యితండలిగిన తమకుజావుదొలగు నుపాయంబుగలుగదని జన
ములుదరు తదియ్యరివ్యపాదారవిదంబులకు శరణజొచ్చుదు హెచ్చినను
చ్చరంబుపెచ్చుముచ్చమునింగి తొల్లిటిలాంభనం బెల్లంబల్లటిల్ల భస్మరు
ద్రాక్షాదిపంచమద్రముద్రితలంజేసి రాద్రోద్రేకంబున ప్రతిమల విటతాట
నంబార్చి వసదులన్నియువచ్చి వందరలాడి జైనసమయ కోలాహలవిరు
దంబుగైకొనియెగాదె మాతిరునావురక్షసివేండియ ||

—*యిరువదాండాదికథ*

క || వోరిచెల్లతిరువా | రూరకమారారిభక్తియుక్తుండిరువదాం
డారియననుండునాచువ జారిత్రమువినవలె వృద్ధజై నులనేతిన్ || సీ || ఆతండు
జాత్యంధుడగుట రాబోలేమిన భవాభిషేకార్థమంగజారి గుడికెంతనొకబా
వియొడికంబుగా ద్రవ్యగుడ్డలితట్టయుగొంచునేగి దవ్వను తద్వాపిదరినొక్క
గసికయులో నొక్కగసికయుబూనిపాతి | యారెంటినొక ప్రగమనువుగా
బంధించిదానివెంబడిబావిలోనినున్ను || గీ || వెలువరింపుచుండ ఖలులుజైనులు
గాంచి | విఘ్నములుఘటింపవెరవకతడు | ద్రవ్యగసికయుగమదగ్రతబెరికి
లేద్దుగముదెంపనతడుగుపితుడగుచు || క || మృదుచేతనపుడకనుగవ వడసిజను
లనెల్లబడలుపరచివసదులుం | బడదోయింపజెనున్నిష్పడమినిరువదాండిరు

—పిళ్ళనైనాగునకుపార్వతీవాలిచ్చినకథ—

జ్వలంగవమరియుక || సీ || శ్రీకాళి ననువురి శ్రీకంఠాకుమారు సంతంబుమూ
తికయ్యెయలరునగ | నొకశివబ్రాహ్మణునిదవసితంబుననలిబుట్టెపిళ్ళనై నా
రనంగ | బెరుగుచునుండగతండ్రిజేమతోనొకనాడుచంకజట్టుకపోయినరసి
దరిని | నుతుడించితద్వారిను స్నాతుడగుచుండ నవ్వేళ్లనుడు వీధిహారుడును

మయు॥ గీ॥ మహితవణిమయదివ్యవిమానమెక్కి- చతురుసరసీతలంబునను
చరించు । బాలకునిగాంచిజగదంబప్రాణరాధు । తోడనెట్లుచుననుకంపదొం
గలింప॥ శా॥ అల్లాబాలుమమామకి-య్యసుతు జాట్లాడంగజూడంగనా॥ యు
ల్లబెల్లగరంగెవన్నుగవపాలుబైక తదితొజనస్వగ్వాల్లభ్యంబుఫలి పపాలు
డికినొత్తుచందాకతే॥ రల్లాడిపకనుండుమె చునిపతిం బ్రాధికంచి తానర్చ
కున్॥ శా॥ చేరన్వచ్చిగళం లించుకొనిచ్చీవకంబుమూరొం చుజ॥ న్నగ
ణోరుకుతాధారిలగ స్తన్యంబుల్పిచండంబునిం । డారంగగుడిపించివెండి
యుదివ్యభర్త పాత్రంబుతో॥ క్షీరంబుల్దయవార గాబిదికియిచ్చెన్బాలుపై
మచ్చికన్॥ క॥ ఈసరిగొరతత్పుతు॥ గారవమునశంభుభక్తుగాశాంభవదీతొ
రూఢిజేసిశంకరు॥ తేరపయికి నేగినగవుదేరుమొగంబుతోక॥ గీ॥ అంతలోనీళ్ళ
గృంకినయూర్చిజుండు॥ స్నానకృత్యంబునకలంబుసరగదీప్తి॥ సరసీవెల్వడివచ్చి
నిచ్చగదివ్య । గాత్రదీధితయుతుడైనపుత్రు గాంచి॥ క॥ వోరీసుతచన్నిచ్చిన
వా రెవ్వగునీనిదికువచ్చివరలుబం । గారంపుకోరయునునీ॥ క్షీరంబులు నేడ
గలిగెఘోషుజెప్పును॥ క॥ ఇచ్చటికెవ్వరువచ్చిరి॥ చెచ్చెనెచ్చటికిజనినెప్పు
ముతేదా॥ జచ్చెదునాచేసనుచుక॥ విచ్చలవిడివిచ్చివనునవే॥ అజొచ్చెక॥
అప్పుడచ్చాలుండు॥ డీ॥ కన్నులగారునీరుశలకట్ట గాతలగమ్ముదుగ్ధముల్ ।
సన్నపువెక్కులంగలవిషాదముభేదముమోముదమ్ముపై । చెప్పొల యగో
రతనశేసులగప్పుచుజూచి । యన్నచ్చయదేలవన్నడచెదల్లడె మింటంభ బు
గంటినే నీ॥ అనిశంభువిమానంబునుండి బయ్యెళు కడమనుకాంత యెక్కి
డికివచ్చిప్రమథలోకాధీశుడదివాచునుండెడి మంతియచ్చటికియేగుచెంచి
యెవనూత్తుకడనుండినుంచి తాంబూజ పత్రమునేత్రయచటపాదములుమో
పి॥ గీ॥ కాలకంధరుకడనుంకికంబుకంఠి । యింతకన్నను మున్నిటకేగుచెంచి
పత్మరశృంగదరాంకు భామ్యురాజ । యుగ్మచుగుహాకూ యుగ్మలియె
య్యబొలిచె॥ నీ॥ యుగే ద్రహారనియూరుపీఠకనుండివర రత్నహారయివ్వ
లచునున్నది । నన్నుహూతుపతాకుంధాకాంగ ముననుగడి శాలకరియిప్పాట
లంకరించె । సునదటజూట్లాంతునొడవిలోసాదాలు వరసుణిప కుటయిగ్గర

నువచ్చి । ముల్లోకముల రేఃముందరి దెసనుండియెల్లలోకములకుదన్నియిటకుఁ
గీ॥ వచ్చి కడుపారజన్నిచ్చి స్వర్నపాత్ర । పాలుబిఁకిచ్చి వచ్చి కగీఁగొనగనిం
గిమునునిప్పించి నీలగళుని । గూడజనుచున్నయెదియి దెబ్బాచుచుని॥ క॥ ఆ
విప్రదష్టడాశ్చ । ర్యావిహితమనసు-దైమహా దేవునకున్ । దేవకిబ్రహ్మి
స్వకి । య్యావాసంబునకునుతునమస్వితుడగుచుక॥ కి॥ చనుదెంచినతియు
దానును । ననుపమనుఖలీలనుండనగజాపీన । స్తవపానశక్తి లిగెన్ । ఘనత
రసర్వజ్ఞ తాధికసిద్ధుల్॥ క॥ రేపకడగుడికడకున । స్వాపడవను దెంచిబహుళ
భంగులనుబృక్ । దీపితమతినుతియింపగ । నాపార్వతిమెచ్చియిచ్చెనాపాప
నికీన్॥ క॥ మరియయునువర్న తాళము । కరుణనొసగభక్తి నమ్రగతిగైకొని
తుం । బురువార వాదిగతో । తర-రమలమీరంగబాదె కరికంతుకడన్॥ గీ॥
బాలునకుమెచ్చియిచ్చెశ్రీకాళీనాథు । డవనిప్రతిలేసే హేమసింహానంబు । శై
ష్వనోష్ణగుముత్యాలజపురంబు । వెలిగొడుగులనునత్యయంబగునిధియు॥ క॥
సీ॥ పరమేశుడొసగినపసిడిద-డయయందలంబెక్కి ఘనవైభవంబుతోడ । బౌ
ద్ధచాక్యాశాదిపరమయములకుధూచుకేతువనుచుధూమలీల । గాహితీ
ప్రమోయంగనొహటింపక చనియుత్తుంగచోడనియుగ్రభక్తు । గావించితన్ను
పొగళనహస్రయుగంబుగొలువంగబౌద్ధ॥ గీ॥ కులముగాంచియందురెండు
వేలు । నభవుభక్తులజేచి వారున్ను । గొలిచివరుననడవజై న । నతస్థులత
లవంపజేసిమరియు॥ సీ॥ మధురాధిరాధునిహిషిశంకరభక్తి యగుటతత్స
మృనిచటికనుగ । నాప్రీతిజైనబౌద్ధాదులందరుగూడి చనుదెంచినపుగా
చిమనుజరాధ! జ్ఞానసంబంధినాగనొక్క-బాలుండు వేదబాహ్యసమయవికం
తిధూచు । కేశువునాగ్రోష్వియేతెంచెమనపురివెడలంపవలయు రానివిభుం
డు॥ గీ॥ బలికెనుత్తుంగచోళభూపాలవరుని । దేశికుండటయతినియువ్వుత్తి
మెరయి । నూరకూర్వెడలింపుగనుచితమగునె । వాదచుననానినొడింపవ
లయుగాక॥ క॥ అనవినిజైనమునులుప । దునెఁబుడివేల్పొక్క-మొగినియేగి ।
యనబ్బాలునితోనొక । జైననుగీల్కొననొసకబోయి రానతాననులగుచున్॥
న॥ అట్లతనిదేతం బరాధూతులై యపాయధూతులైన జైనసికౌడలన్ను

హాత్మ్యుచందీరబువ యర్థరాస్రసమయంబున నగ్నిందరికొల్ప నదియును తద
 వశితంబాహుతిగొన నోహటించి ముందరనిచ్చినంగదియిచ్చి యోరిహవ్య
 వాహ మదియ్యగోహంబు దాహంబొనర్పవచ్చితేమెచ్చితి నిన్నుమున్ను మా
 వీగభద్రుండచ్చిద్రరాద్రోద్రేకంబున జిహ్వాబుగోసి విహ్వాబుంజేయుంపుడు
 తప్పివాప్ప మిగులుముక్తిఁజ్ఞుమ చెక్కించుకొనదలంచి తె దానికిమంచిదయ్యె
 మీజనుల శక్తియుక్తియుగనియెదుగాని యీప్రోలిభూ పాలు మేన సొచ్చి
 తాపంబుపొచ్చింపు మీతప్పు గాచితివే చనుమననలంబు మహాప్రసాదంబు
 ని యతనియనుజ్ఞశరసావహించి యతనియెడకేతేంచి॥ సీ॥ అనలంబుజ్వల
 రూపమైవచ్చిభూపాలునుపతాపమొందింపనోర్వలేక । నేలమందంబునగూ
 లంగతత్సతి మంగయక్కిరసియమ్మండలేశు । సమ్యుతితాజ్ఞాతసమ్యుధివిలు
 పించివివులమోవగమ్రొక్కివిన్నవింప । మూగిజైనులమొత్తముల్ వినగనుని
 ట్టలనుచాఘనుండుపిళ్ళనయచారి॥ గీ॥ యందులోన నెవ్వడేగలడీరాజు । నొ
 డలితాపముదుపనొపువాడు । దలపమేముదూన్పగలవారమాసాము । మీ
 రుమాన్వడకుచుశేరవచ్చి॥ ప॥ తిరునీరప్పడుస్వీయమందీరమనన్ దెప్పించి
 పంచాక్షరీ । వరమంత్రంబునగూర్చితద్ధరణిభృద్వామేతరాంగంబునన్ వరు
 సన్ జల్లిసర్పులునన్ వవలిత ద్వామాంగముక గూడనా । పరభాగంబుననిన్నడిం
 చేతనుతాపంబాత్మచాజైనులున్॥ క॥ మాంకవార్కంత్రింపం । గాగినుమడి
 యైంకరణిగానగనైనన్ । భూనాధుడపుడుకడుదీ । నానుండైయిట్లుబలికెనం
 దరువినగన్॥ క॥ శ్రీరంగ్యనేత్రిగొబ్బున । నారోగమణంబుజేఘృణాపాశ్రలన
 చ్చారిశ్రపిళ్ళరయిచా । రీరంజిత గాత్రహిమగిరిసుతతనూజా॥ ప॥ అనినా
 నావిధదీనవాప్సృతతులంప్రాధికంభస్కంబుజ । య్యనపైజిల్కికిరంబుత
 త్తనులతన్కాత్రిచిముమ్మానమే । నుడంగన్యజుతోననున్నుగల రూపం
 బొంగుసొందర్యపాం । డ్యురూఢోక్తికిపాత్రుడైజనవిభుండాజ్ఞానసంబంధి
 కిన్॥ ప॥ తనవామాప్తయూదానుగూడిధరమైదండరామంబుల । త్యనురా
 గంబుసనాచరించియుదితోద్యత్సత్క్రియల్సల్పగై । కొనుచుకజైనులజూ
 చియింక మమునూర్కొనశక్తిగల దేనియెం । దునకై నజనుబెండుమీప్రతిభ

వేతూలింతుర జాతినక॥ క॥ అనునిజై నలుమాటల । పనిలేదిక మాకు దీకు
 బ్రహ్మవినుడుమా । జినశివనామలనుజీ । ట్లువ్రాసి యగ్ని ముఖమనుమర
 గవైవక॥ గీ॥ అనులెచరచీటి యగ్నిగాలకయ్యుడు । వారిగెల్చినట్టివార
 లనగినచునాధుజాచియాజ్ఞానసంబంధి । దాంక్షేమిభక్తియూననుగుసోశీ॥
 పశుడితోనొకకుక్కపల్లుడూట్టిను మాత్రపశుడివయ్యుమ్ము సూరియగుసోషా
 లకావడికండబరువున కొకవలకరాలుపెట్టిన రాలుబాలనరియె మలయజేరి
 బొకపట్టి ప్రు కుతోబడికట్టుతూచినవదిదానితోడిదగునె । శివసుంధ్రతెక్క
 తోజివమంత్రితెల్లయెం గూర్చిననదిదీనికొలదియగునె॥ గీ॥ యనిదలంచుచీటి
 యుష్వశియను । నక్షరమాలురెండువైదునేడ । శివువువ్రాయ వాదిజీటి
 యుపదియను । మానవేకుడ్నిలోనవైచె॥ గీ॥ అట్లువైవబూన సంతసెను
 రిసుర । గమలెజినులచీటిప్రమధ చాధుపేరి । మంత్రతెల్లవానిజహిగుగన్న
 కమలదళసుభాగి నబడియె॥ క॥ తలచచ్చితోచివావక । నెలగెడ గతిజను
 లుమరియూ సేకొనిముమ్మా । వకలకొనిగెలిచిన గెలుచుట । దొలుతటిగతిజీ
 ట్లువ్రాసిదుస్తా భంగి॥ క॥ కావేరిమధ్యంబునవైవంగ నేటికెదురువచ్చినవం
 త్రం । జేవిజ నుతెల్లపొయిన । దేవిరుగుమతెల్లయనుచుదెగువంబట్టె॥
 క॥ విశైవాగ్రచేధరణివు । గనుగొనికోమటినిబాపవగానికొకమాండ్లును
 బొమవుచూతుగానీ । యనుగతిజారినచవిడువనవనినాధా॥ క॥ ఓడినవారల
 నందరు । నాడంగాడవల్లలోహాళూలంబులనూ । గాడకదివియింపుమున్నప
 చూడామణియనుడురాజునుముఖు డగుచుక॥ క॥ జనపతియతముగనదికిం
 జుతన్నన్యమునరెండుసరి గవైవక । జినతెల్లవారవోయక॥ వననిజవారు
 ముత్రతెల్లవారి తెరురెక్క॥ క॥ ఈయలజినులభ్రమియెడు । మాయలు
 మంత్రములుకభుమంత్రముతోనీ । జేయనిటాగడగనాన్నపు । బాయసిహర్ష
 మనశభుభక్తుంజేనెక॥ క॥ అట్లుజేసిపదునొకమిది వేలజైన మానులంబొది
 విపట్టి తెప్పించినున్నులశి యాలనుపహాత్తుండు సేయించియినుప తొ
 ట్టులం గావించి యందరినందియించి యార్థగణితిరువూరుమహాశ్వుం
 బుబ్రతిష్ఠించుట వినుటలేదె కెక్కలేలప్రేమదైవ వేడియనుచు॥ క॥

నిడు మారు నికధ.

నీడుమారుండవనొక్క ధూపతిభవానీపాదభక్తుండనె । క్లెడదానేలెడనట్టి
 నేలజేనులం గావుండగానియ్యక । యెడవక్కంధరణితంబు జినభూగర్భ

త్వంబుంబుంబున । పుష్పతద్యూతయ్యైవ మాయామైవోయేజమా సర్వ
ముఖః ॥ అనింతింతుచునున్నధూరపక్షిణో వాజ్ఞానసంబధిచో । డనిస్వ
చ్చాస్మనిశేసిజైనులనికూఢక్రోధుడై యన్వతో । ట్లమచి పించె ననంగదావి
నియంత్రులైనహావకాంబునం । జనసంఘంబులబిల్వబంచి పరితేంజిత్తంబులూ
టాడగన్ ॥ క॥ మీరింత గాలమునుశృ । త్యైరంభముఁడిపియోజనాం । తర
తామ్రస్వైరమతంబులమాటజ । గారి యెట్టితోవరముగలుగకియించెన్ ॥
క॥ శృతిహాహ్యలారసన్నుత । మఃపీనవనసుర-లారమహిబళు కర్మాంశు
నొకిసిసర్వమునకు । పతిగాదలతనవపరుబళుపతిభరమన్ ॥ క॥ పొసగని
తొన్యవబోధల । జనసంఘి స్థంబులందనిపాతకులారా । పగలుచుసద్వై
తంపుల । నచమరకరచింపుడుండనంత్యజులారా ॥ క॥ సదమలవిజ్ఞానమత్రో ।
ఁబొంగి యజ్ఞానహాదవారిధిడైశ్చన్ । మదిదలపుచుండవ్వేషా । స్పదులగు
మింనెల్లమగుబట్టబుట్టన్ ॥ క॥ అదియట్లన్ననీశంకరు । సదమలభక్తుండు
జ్ఞానంబంధి యను । బొడచుచుండ్యక్షితిపతి । సదంబునకయగుజెందిన
త్యక్తులగుదున్ ॥ నీ సకలసమాగర్భప్రపత్యయంబులు గాంధరుజగత్క
ర్తగా । సుప్రసవ్యమైనధ్యేయగతాదిపతముల పేల్లెల్లఁగడిపించి పెద్దపిన్న
లనకి । యనంబులించియునుతోట్టులకెట్టి యాపండుభూపాలు నవ్రడ
రాభానుసంపదగించె బ్రతుకలగవలచు నెల్లనిట్టిహాహూంవైరి ॥ గీ॥ గోలు
పుసంబుతడవొ సకటచ్చిం । గాలినెట్టియిన్నతూలచులరు । దలలుక్రిందు
గాగబలిమియైదిండుతు । ననుచుకడపఁసుడగుచుగడగి ॥ ఉ॥ ఈనిడుమార
భూమిపలయుందర గాచ్చింపుకొర్రులన్ । మానకగృచ్చు నిండుకనుమాన
ముగేదనియాక్షణంబులో ! నూనబీజైవతమొల్లక ధర్మమకెల్లగిల్లజై ।
వాసుకురైనగాంచె వినవామునుసంచిన్వయగతా ॥ ౪॥ ఓరీదీనిమరియువి
నరాగ్రీరన్యండగునల్లచెల్లతిరువా । రూరిన్నమిసంగయనం । గారాజిబును
ప్రచంబుగఱుపుచుండన్ ॥ వ॥ ఆవతంబెట్టిదని ॥ క॥ ఊరెల్లదిరిగియాజ్య
ము । ధీతతార్థించి వేయదివియెలదినమన్ । మారారింపింపును । కిరీతి
ప్రతంబుబట్టియేచారించె ॥ చ॥ జడమితోడఁపురంబులైచుమొత్తముగ
ట్టియిచ్చున్ । వృషుకరంబింతండయితనింబుకనుండక యుండవెరెయండె
శా కెడరింపగావలయునెయ్యిది ॥ ౫॥ పాయమంచుదారుడగక పెక్కుచంద
ముల నూహయొనర్చుచుబోరందహన్ ॥ గీ॥ అల్లపాడ్డుడిలో నెడనుదినం

బుద్ధిపములు చేయు ముట్టిండు జాపలము. | నేయిబోయకురీయన్నబోయర
ట్లవూర నెయిబోయకుండిననుండడ. | క|| అనిశ్చయించియాజ్యముత
నికేబోయకుడటను దన వ్రుత్తిల్లన్ | పినిపింపనెయియొకిర | యినగుబో
యకబోవబ్రాణనాధునితోడన్ || చ|| ప్పుంపురిమెల్లద్రిప్పిరిన్ | వీలిప్పుతం
బొకయింత గాదుమే | నివిమతునునిత్యదీక్షములువెన్నుటిలోనొకటా రెనెసిసి
యడుగులయానయన్నత డాతనిదర్శ్యమెగుంగుగానయ | ప్పడసిజరూపు
దాల్చుకుని పొడైమిత్తునియగ్రేధికిన్ || ౩|| అట్లుత్త్యమైహరుండునది
కిట్లనియె || క|| పినువరదసోమ ప్పున్ | బున్దపములైత్తినట్లుంభూనుతమ
న్న | జ్జనవాపిసిటదీపము | లొనరింపుమనీ వ్రతంబహుసజిబొందన్ || క|| నీయ
నువెరుగకనిట్లు న్యాయముజేసినజనాల యంబులనుశ్రుతి | మా యంబయ్యె
డనఃపారు | డానుతవతిచానఁచ్చియంగెనెరగక || క|| మారుడానతిచ్చి
నట్టుల | పరమానుదంబుబొందిభక్తుడుదీపో | తరరమున్వాపిజలంబుల | బరి
గింపుమనుండెభక్తిబరవశుడగుచుక | డ|| అప్పడుజైనులిండ్ల గలయావులు
బెయ్యలు నన్నగొడ్డులుం | దుష్టుదూలజచ్చిధరదుష్పడు రాల్సినరీబోయి
నూదపుడుదన్నహత్తుకు దప్పినరీచుటనింతపుట్టెనం | చప్పంపేశభక్తు
కడకిందరుబోయి ననుసరించిన్ || క|| అసదృశకరుణాలాలత | పతులకు
బ్రాణంబులిచ్చిబాధజనులకుక | పెనగిడితొభవం | బొసగుటమనువినవె
జైనయోరిగుంట్లా | సీ. వెండియువినుసాంఖ్యతోండడం నాచోడమండ
సాంఖ్యతోండనికధ.

లంబునతాతమంగయంగ | బరగువ్రరంబునచొద్దులడదరు జనించిబుద్ధిపెంపు
నదడ్విరతుడగుచు | దొలిపేనిదనతపఃఫలమున శివతత్వవలవాసనావంశవర
తబాదలి | భక్తుడనైననుబ్రదుకంగనియ్యెను భక్తుండగానినాబ్రతుకదేలిగి
యిశనీనభక్తిహీనుగర్భంబున | నన్నుబట్టజేయజన్మయిట్లుమరచితేమొ
కాకనులదారులిండ్లను | మలవిముక్తులెట్లుమెల్గువారు || క. అమాటరెండా
మడసి | సీమనీశివభక్తిపేరుజెప్పరికనైనకవి | నమెన్నడునువినమది | యేము
పొప్పిరించినట్టి యునిరసఫలమో || క. పండినరత్నినుగొల్పుచు | నుండునుపా
యంబుగాన మది గాకింతబా | ధూడనైదెట్లశ్రుతి బాహ్యుండనగుదుననెడి
చింత యుడినోదెపుడుక || వ. అట్లుగానయై నజైనబాధబాధాక దుష్పు
ధంబులుమూడును పేద బాహ్యులుగావు | వానినిర్మూలనంబుగాంచునం

గంబునుంగలదతివానీ కేలచారినారాధింపక॥ క॥ ఏనాటిబుధులుసకవీరానీ
కుంగులువీరరణమునమరలం । గాననుపుజెనుబువిన్నన్ । మానిరిమాగురు
లకుప్రమాదమువచ్చున్॥ చ॥ అనవినికోపదీపితముఖాంబుజయైస్యపవీరరాక
మీ । జినులనడంపగానిమరిజిక్కినశార్యములేదుభర్తకున్ । వనితకునొక్క
జాడవడనందగునంజివిశిష్యదేశికుల్ । జనుదురెవరెమాగఁములు సాములు
మెత్తురెశాస్త్రశిద్ధమే॥ నీ॥ నావివాహముకాడు నీవుజేసినచాసనీవతలంచు
కోన్మపదరేణ్య । దానిదప్పినదేమితరుణినిం కోన్తునీయిచ్చకువచ్చిద దెచ్చికో
మ్ము । విడువుమునన్నునుమ్ముకని గానస్యంబుదొడుక నీమదిసాడంబడదువెలు
చ॥ గాదేనినాడింపు వేదశాస్త్రపురాణవాద తరంబులవారివీరి॥గీ॥ నందు
సంగళవ్యమించిపలకాడునతి । కుహకజనులనెల్లగుంపుగూర్చి । వారివలపట
నునవలైవత్తుసింహాసనంబుపెట్టియందుమీద॥ చ॥ తనగురునాథుడైనఘనద
ర్శవిదారుణునుచిభక్తివ । వ్వనరుహావ్రతనేక్రగురువర్యుపదాబ్జములాత్తు
చుండద । జ్జినులకుమంత్రతంత్రములచేష్టలనిండనిహేంద్రజాలసా । ధనము
లనూముకంబులునుదైవతమతేతరశూన్యభావలన్॥ క॥ తాదించుజేనులనెల్ల
న!నాదరముచూచినిభికులౌదలలూపక । వేదాంతముసిద్ధాంతము । గాదా
ననిపెనుగుశృతినికాయములంచున్॥క॥ భాట్టప్రభాకరములునట్టులవైశేషికం
బునన్యాయమనయమున్ । నెట్టమీమాంసులునను । నట్టిశృతమువారుజిహ్వా
నామచుచుండన్॥ క॥ ఊపఁప్రతిజ్ఞాపెంతూ । దాహరణోపనానిగమానా
ద్యవయవము । గ్యాభ్యుహరనుప్రయోగము । లాహరీరుపాధికంబులనవచి
యించున్॥ గీ॥ పక్షభక్తిత్వగుట్టుపక్షపత్వమొగి । విపక్షవిప్రత్తియురగునచా
ధితవిష । యంబునుప్రతిపక్షతావిరహితమయిన । పక్షమునుంజేపట్టుకయా
చుమరియునదట॥ క॥ అన్యోప్తసంభవములన । దిన్యోప్తయులక్షణములచే
రకయుండక । నన్నుండబంధువం । యుక్త్యాహారముచరచదనములు
మానున్॥ క॥ వివేగిషుకభారతిబ । ల్పజములబోనికనత్సభావతియుతుడై నిజ
పరపక్షద్వయజహ । రజహల్లక్షణాలనదులనదములగదుముక॥చ॥ ఇట్లుప్రతి
హతప్రభావుడైననబ్బలియించు రామసాధుండుసర్వ కలకాయనియినతం
డనర్పమయొడును సర్వేశ్వగుండునుసర్వంబునసియును శృతిస్మృతిపురాణ
సన్న్యాతంబుగానీయభింబు సిత్యసాంపగలవాడనిదియూగాదని ఖాదంపనమ
ధుండులడై యనిపల్కివిజినులిట్లనిరి॥ క॥ ఎక్కడితరంబింతయు । ముక్తం

టిమెయెంటిలోకను లగడేశేగన్ | సుక్తి-రద్రాసెనుమీవా | రక్తి-టికిరు
 ఘటైగొల్లుగాగుశ్యేడత | క || సకలంబునంత కం | డకలంతమండనట్టి
 తాళంగిరుడా | సకలముఖకుడేకామనీ | పుష్పయుయ్యాయెడతింపవల
 యుండెటి రక్ష క | అజినలబుర-దానయ | పిగమిది పన్నవనన విను
 దాత్తరమీ జినవతియేరాష్ట్రమనకెల్ల | నువరాష్ట్రాత్మిక మెలంగునగుట
 యొకాదో | క || గర్వబుచ్చునట్లులనశ్వేష్టానుగు | కలవిశాల్తప్యజ్ఞిం
 బద్వగునన్నమాద్రన | సర్వంబుయొందగుటనుడి | డైగీ || అచయూదా
 నీశ్వరాదైవోమనుటదలన | ఎదిగియెన శ్వేష్టమగునం | డాశీలమున
 కునియినానందెననువుకొది | కలవియెనం | తన శేడనటమగాక ||
 క | మడికగిరెంధుగొల్పుట | యడగవాయున | క్రిశ్చర శ్చరమినునం | క
 ముపగిరాంకముదకం | ముదనుశిలు నెలం | యాంకంబునానీతిర్ని
 శీలమీవచెన్నెలగలుగజె కిలంగంగునోలుకమ | క | గామిడిద
 పబ్రవహింపవటుగాక చుద్రాంతలతోటిచంద్రకయును | నొక్క టాంక
 టికొరకుశ్చకత్వము దాన్చినా రీతిసర్వజ్ఞుడైనశర్వ | లాన్చి ౨న గాగుం
 డీయనుశీడమెదుశ్చునెడి త్తంబుబరగగరగు || గీ || ననియారె మునాశీక
 టజేసికరుగుగాకన్యచిత్తవ త్గరగవగుట | నిఖిలమునులిగనధ్యగనందు
 లేదెగలుగగానేమిశంకరాగావన్న || క || శరణుకొనైపునస | హరుశీల
 యుశరణునదుడయంబునునాశ | కిరుణోరీతిగల్గుయ్యమ నింపు నెను
 రత్తిశ్వమెనగునుండన || గీ || ముదగ్రతినయెడియెనాపుమెదభద్రాంబ
 పగమగల్గెబుదదుధిప్రవదమునను | బ్రహ్మకం | ట్లలింగ శక్త్యక్తసాధ
 నామదయభిలంబుమనుబ్రాహ్మతనికరేమ | గీ || సాంప్రదకంబుదగింపైవర
 ల సందు | బునిముద్రైమకాంకజలమెన | కాన్యమాలిన్కానివలెనాగు
 నిభయ | గంగముమణియె కభర్తుధర్మల టా || వ || కావునరాగావలగమీ
 కిలింపైశ్వస్తేమాసాంగశ్య బు తెలగెరుగంబోలదువిధితమితవ్యకహర
 థకారీభటికముఖముఖుగుమీయ కలింగుదచనముద్భూతి స్వానుభవగ
 ప్పనిర్మలనుప్రసంగంబు దొడంగంబితేమ అమియట్లుండనిమ్మునచ రాశరు
 నకాశలధుడంగ మోదేవ మోయ గ్నియోగంతిరావ్యంగ్యంపు బ్రహ్మక వుత్త
 రంబుగానిశ్చిదనినుండ || నీ || లంగంబుశ్చాగ్గకర్మాంశావ శేషమట్లంగంబు
 సుఖదుఖసంగలంబు యుగంబుపు శ్చపాలయ భూతమయ్యంగంబుశివు

దుగాదదివినుండు. జీవుండుశివుడనిచింపరాదు దగ్గల దుజీవుడునిర్గుణు
 డుశివుడు. దుమగర్కుడాత్ముండునిమగర్కుడీశుండు. కలడాత్ముండునివగలు
 డుశివుడు॥ గీ॥ పరగజీవుండుపశువుతత్వతీశివుండు । జీవుడవిముక్తకోశుండు
 శివుడుశుక్తుడాత్మయా సన్నబహుభవుండభవుడభవు । దీప్యరుడుశాశ్వతీశుం
 డు॥వ॥ వెండియుజీవుండుసంసారిజీవుండశుద్ధుండు శివుడుశిద్ధుండుజీవుండు
 సుందేహీశివుండ సుందేహీ గావునజీవుండుదేశ్యుడుగాడు వాదంబంతటబోవ
 నీసువినుండు. సుపరమాత్మ పరమాత్మయై యుచుదిశిద్ధాంతంబైయుండునది
 యట్లు॥ గీ॥ ఆశ్చర్యమై యింద్రయాంగాశ్చర్యమై వెలుంగు । గానయాత్మయై పర
 మాత్మగాడు వినుడుఖండసూక్ష్మతగళంబుక పటనటన । సూత్రమునదిప్పు
 వైశ్యయై త్రశివుడు॥ నీ॥ నూపులలో పలినునియెటుల కాష్టంబులో ప
 మ్మికరణి శిలలనొలుచునుముహూర్తిజలకుంభములో జలజాగి॥ నేత్ర
 జల హమాలుచెలగు హాపము భాక్షీరంబులోనీస్పృశంబుచందమావ । నద్దం
 బులో వట్రుచింబు నువున రత్న సంతతిలోనిగు శిలవైత్తులోను జముజాడ ॥
 గీ॥ ఘటపటానులలోనియాకాశభంగి । గట్టికి శిలలోని భావంబు శిశువు భ
 యములోపలియధఃకాండ్రయమహేంద్ర । సంతతిలోనిప్రధ్వని క్రమముమె
 రనీ॥ గీ॥ యావునకు దానయెలువైయాశివుడు । ముల్లుగుట్టున తేరపిలేకల్ల
 కడల దానయై యుండునఖిలవైశ్యకోశు । దీపండురాశియందు రామేశ్వర
 సిని॥ నీ॥ ఈ ముఖిలమనందునీశుండున సంగశివునకునై విశేషమెట్టి శివుడుని
 త్యుండనియత్త బులుశివుడునట్టులయందుశివుడులేడొ । శివుడుదైవంబు
 దేయవియకైవ బులుశివుడు నట్లయి యందుశివుడు లేడొ । శివుడు దైవశుపతి
 యనియెల్లపశువు బుశివుడునట్లయి యందుశివుడులేడొ॥ గీ॥ హగనిగు శాం
 దునొక మైనశంఖవలది । యనుచుజాత్రిప్రయోగంబులావ శేయు వై సం
 ఘంబుతోడనాకైవచుడు । బలికెబయిపయి యుక్తులుజెలగన్లు॥ క॥ నూ
 నిలునల రెడుదివ్వయి । నామాశ్చర్యమైనలరునాజెప్పయి । నూనెను
 గుణంబునూపుల । లోనున్న దెయిందు యందులోపలలేదే॥ గీ॥ హరునిగుణమే
 లయిఖిలంబునంబొందు । లీలనీశ్వరుడెంలేకయుండు । పద్మచత్రంబుజ
 లములపదిబార యెట్టులననుండ న్నటలనంటకుండ॥ క॥ లిలనీకరంబులతైల
 ముగలుగుచీపములయందుగలుగనియట్లన్ । మలహరునందునమస్తము నిలు
 చునెజెల్లు॥ క॥ ఈ హేతురీతినిన్నిటా నూహించుకొనఁడుయను నీను తర

మూలసంసకామడంగ దేఖిలంబును । నాహానుడుండియనునెని యెత్తెరంగున
కున్||౩|| పుపాకసక్రియామితి । పరిమధనామలను మిగులస్వక్తంతైజై
నగయగగ్పాయబరా । పుష్పమనగనాస్పబరశివకతిదాగ్నిగగగదేబ
నన్నజ్ఞానికిగలుగునేండు । నన్నయజ్ఞానికిగనబోవనగపడుడు । నన్నయజ్ఞాని
దశయ్యదీజాడనుసికి । చిత్రమెనర్వశాస్త్రునంసిద్ధియ్యియ్యి వ|| అనవినిజై
చూచులపహాస్యము చేయుచునుంచినయ్యసి । శనకున సర్వగత్వమటచూ
పుడజెప్పితికాలుయె । ట్టినడవచ్చుసేధరగడింగగ పండియ మూత్రవిద్యు
జ్జనచులకెట్టిచోటివిచారము సేసిటమాకుజెప్పడా|| నీ|| అనవినిదానయ్య
యలుగుచుమికిది వింతయేయై సనుపినుడుశివుడు । లేనిబర్బరత్వేల సీచాత్మ
లనడితలమెట్టియానడుతుమేము । హరునులేదనిపలుగనధములనొక్కలోమ
హి గుండెడుగుమామరగడముల । కింకరిగడకంకబాకగంగ నెరసాండు
తావులదక్కనొందుచుడల గీ|| భావజాతేపట్టించుకములేను । నెలచు
కలజగము వానయయ్యు । నానమస్తయందునంటియునంటని । నన్నయత్తు
గుచునెగగుచుచుడు|| వ|| వెండియుజనసిజనక భావమునకలంబుబట్టించు
చునకలంబు దామట్టనియ్యిదిట్టయనశఁడు సేత్యసేతునృభావంబునకలజ
గంబునడుపుడుదానవనినిచ్చులుడు సతండ్రపేత్వహర్షస్వరూపంబునడ
చితానడంగని నిత్యుడు సతండాధారాధే మన్వాయంబున నఖిలంబునడ
కయు డీయుచులివుడు గానివాడుసతండ్రియమనియోమక ప్రకారంబున
కలంబునిజాజ్ఞాప్రభావంబున బాలిపుడుసర్వోత్కృష్టంబు సతండునకలం
బుచుస్వేచ్ఛామాత్రంబున లిపినికృతంబువార్చువిజ్ఞానమయంబునీతండువిరి
యునతేసినిజస్వరూపంబుచిరుడు|| నీ|| కలిగియంతటిలోన కలుగకుండేని
డుకలడన్నవారికిగలుగువాడు । దలపులమీరనడత్వస్వరూపంబుమిలుచువారి
నిలచువాడు । గోలదికిమీరినగుణగణంబులవాడు గోలదియేరిగినవారిగను
వాడు । వలపింపరానట్టివలపులుగలవాడువలప బాంబునివాంబులగు వాడు||
గీ|| గానగారానిగమనంబుగలుగువాడు । జూచువారికిదనరూపు జూచువా
డు । బట్టవచ్చినప్రభాపిపరగువాడు । బట్టిబట్టగబయిలగుభాతివాడు|| నీ||
విరికిమిగిలిన వేడంబుగలవాడు విన్నయంతసలోనపలుగువాడు । దృష్టికమీరి
నతేజంబుగలవాడు బూనియాచినవెలిమివాడు । వాననగడచినవతంబుగ
లవాడువాననతో గూడవరలువాడు । జపులన్నిటిమీరి సారంబుగలవాడు

పులవాసినదాబ్రసన్నమూతిః॥ గీ॥ యగుచుమెలగునాతడట్లు! వాఙ్మనమున
 సశముగానిభక్తవత్సలుండు । శక్త్యభిరుదగుచుసగిసన్నమాలింగ! దేవును
 సోఁదెలియమీవశంబె॥ వ॥ వెండియువిసుండురామనాథుండు సమస్తంబు
 నగుటకు నున్నయ్యభక్తిహీనులకు బొందరాదనుటగు సందియంబులేదువివా
 దమాత్రంబైనందుకు వలదువలసిననీశ్వరునకు॥ నీ॥ ఉపహరిమీధంబుశపథం
 బుగాబలియపుడయ్యురంబకడువెడలి । పదిసంబులలోనపండ్రెండువేలు
 భర్గుభక్తవర్ణులగూడబెట్టి । వాంసుదారణమారుదీగకు దాడివెట్టియ్యు
 గిముమైముట్టవిడిసి । చిడుగచాపబట్టువరదేశికాదిగా వెడలుండబు జై
 నవిరేడిదక్క॥ గీ॥ నచుచునెల్లవారువినగచాటించి । లగ్గులకుడగ్గరగ గాంచి
 యంగుడెరుసులనువాచు! వారేరుడభక్త! సైన్యసరితినిలిపిసంభ్రమమున॥
 శా॥ పోకిరవారిదనాత్రానసుల సంతోభింపవెన్నాడికే । శాకేరింబరిమా
 ర్గ్గోరగముకస్త్రా) శస్త్రభంజింకాఘోరాకారంబులుదాల్చి కొందరనుబా
 హుమాసొన్నెంచి । వీరకైవలవగజేసిరాజునుల నత్యాచర్యకౌగ్యధ్యులై॥
 వాత్సవారీనైలుగుడునురు మాదుతపతమ శీరంబులుదామతరిగినవ్యతిరం
 బుల బస్తి హొనిరాక్షసగర్వంబులవెలుగు లురింగిముట్టజెట్టాగ్గుచు హతశేష
 నై జైలంబందెగటాల్చుచు నటనిగుడనంకంబుముగాంచి పోకిగుండియలపా
 వండులుచుగొచ్చి, డి గాబోవంజూచియేచిమీడుటం గ్రీషయి, బోలెనా
 లునుసాలస్కంబునం గీరి వయునుసేహ్నారు వగదు జైసరసమల తలలుం
 దులిపిపెల్లాచ్చయెక్కొంగు శింగంబులెక్కొంబు స్థించి యాపడుపురశిరిం
 బులచచ్చలపైబెక్కునమాత్ర వారలుజగజ్జులనప్రసాదపట్టభద్రులైనాచిదే
 వగొంగుల మోరకాలప్రవర్తితంబు గాదుమదియను నెరుంగ వేయవియ
 నున్నానాదవ ముః జాటి చికోలాగువేటి వేల్పులపాటులంబ
 డునుపులమిముంబరచు మాభక్తులకునిదియను నొక్క చోక్కెయనుమి
 లింగు బాకలవెండియనినాచు॥

సోమన్న కథ.

కథ ౧౦౦౦ ముః చిగియెవె । సురచీరచుగుబుంబునుండు సోమన్న
 యనం! బరగుత్రికాలజ్ఞుండై గురు భక్తుండలసేవ్వుయగుచెల్లిననన్॥ గీ॥ భక్తి
 మాత్రాద్దులింగసంస్కృతంబునంబు । నియంబులైకొనజనుగుచుండ! నంత
 దససన్నులగనొక్కొంబు విడిల్ల । గుడిబోలేక మూనాగ్గగడువకుండె డే॥

తానొకరుండుదక్క-గను తత్పురమెల్లనుగించువాహామన్ | గానయనహ్య
తంగదసికన్నులనొచ్చినబస్తుబందుల | మీటబాహునొట్టికి మేమయినన్
నినుగొంచుపోదుమింతై | ననురంతుశభుగుచికల్లనబోద మటంచువంచనన్ |
క॥ సురపొన్నవనదిలోనికి | హయభర్తునిగొంచుబోయియడమిదైచన్ | బురు
భక్తిగొల్పమనదన | కరములజనచాధు మట్టకడువడిబుడకన్ | క॥ శ్రీలింగ
మూర్తిలిలన్ | గ్రాలకముహూర్గుఁడుకొగావచ్చిజనుల్ | వేలెప్పుజనుడుమె
చ్చెను | మాలోననొకడవగుమునుమికనైనన్ | క॥ ఆననసోమన్నగినిని
జినునికిగినునింజేనుజెచ్చెత్తుదునే | జినుగజుజులారసాక్షా | ధ్వనశాంభవ
లింగమునకు గాకియ్యెడలకొ॥ క॥ పాపాశ్చర్యలారముటగుకె | లోపలికరుడెం
డువిషమలోచనమూర్తి | జూపెదననినుమరలన్ | బాపికోరుచునక్షియు
గముబలిమిందెవన్ | ఉ॥ అంతకమున్నగుతకమ దాతకుడిచ్చిననాదు
రూపమింతింతలు వ్రచ్చెల్లెడగనీతిత రూపముబూపెదచ్చిలూ | భగ్గంతర
మందనేకునకుదాలయ నీ ననుసోమహధుడై | కలతువిరోధియుండుటయు
కాదెనిదరికన మెల్లవారికి॥ గీ॥ అటుసోమన్నభక్తిహారుడుమెచ్చ జినులన్
ల్లనుసోమన్న గనుపడుచె | జైనసీకినిజి నేశ్వరుడుసాక్షి | యనిముండేతి
కడెమునకర్దమే॥

వై జ క వ్య క థ.

క॥ భరమరియబరివళిగెయకు | బురిబరగున్వైజకవ్యబురహారుభక్తిస్ఫు
రదంతరంగయామ వరుడాదిగచారులుజైనవతననడుచున్ | క॥ అతను
వగుమజినులకు | బ్రీతననొకనాడువిందుపెట్టుటకుంబదా | ధాకేశయంబు
గచాకంచాతత మతజేయజనియహాత సమితిన్ | క॥ పిలువంగబోయిననాతని
నెలితపదాధకములుబూచిగవ్వలముగచా | హ్యులకిడకమున్నయిటరా | పల
దెయొక్కడైనభక్తవర్యుడువేగన్ | మ॥ అనిచింతానంత ప్రతిత్తయగన్ | నాయ
జ్ఞాప్తిమోబన్గపోధన వేషంబునకూలినిల్వగని తాత్పర్యంబుసంరంభభీత్య
నురాగంబునుండకిం గొనగసాష్టాంగ ప్రణామంబున | ర్చినిజాంగంబుద
దంభిఁగిఁగూలిబూమంజేసెన్ సముల్లాసతన్ | క॥ తదనంతరంబదపనిన్ | సదన
ములోపలికిగొంచుచనిభక్తి | బదపద్మాబులుగడిగిద | దుదకంబులు గ్రోలి
యాననోష్ణునీయన్ | క॥ ఉపవిష్టుంజేసికవలి | విప్రులపలాశంబువైచి వెనవె
నబ | దిపక్వపదాధకసాక్షాం | భద్రాకపటతపస్వికినిదనియ గావడ్డింపన్ |

శివశక్తియనుచు నాయెర । గొడ్డియపుండ సివపురుగొట్టుచుమరియున్ ।
 నడ్డియమనుచుగడుచుచు । నడ్డాడ్డ పబుకునంతటిలోనన్ క॥ ఆతరుణీప
 ణిచ్చుచు । వేతనసి గుడ్డువృద్ధినిపెలచి నివై । జీవగవాయిటు సేయగనా
 ణిసనిహాపుండనుడచిలిగదకక॥ ఉ॥ జైనులసేతగాసీవడిచావకచూపుము
 తరిచూపుగా । గానితపస్విదన్ గడువ । గానిడసెన్నడునిట్టిపిట్టవే మైనను గార
 గంబుగలదాతపరాజుకనీకు గాకయు । న్నెనిటుచాపసేమిపయె మ్మొలబూడి
 గొట్టుజంగముక॥ క॥ ఆలనిమ్మినవాయిలు । నేలంగలిపితచిచ్చెల్లు ససతశివ
 ాన్మొలంపును సూటలు । జాలుపదననుచు గీలుసమ్మెట్టవైవన్ ఉ దాని
 కను నుంపనితకత్తరమండకయిందు శేఖరన్ । ధ్యాను సేయుచుడతను
 దాకకయిప్పురిగుళ్ళనెం । చైనకనన్తయాహతులనందర దకగడొ
 ల్లునెత్తెనిమ్మె నులకత్తమిడికడిమికిల సృక్తుమనిచ్చవెచ్చునన్॥ క॥ ఉలికు
 టికిడుచుగెల । కలగలయగనుంగొనుచు న్ను గాలగనగరం । బులనొడ్డి
 కొనుచువచ్చట । దొలగంగంతుగొనుచుదొన్వనబడిచన్॥ క॥ లేచుచునొ
 కరొకరిముగము । జూచుకొనుచుభ్రాతులనుచుజుద్రునదాకన్ । హఠేడితి
 వనుచునెత్తిని । దాజరుచుచుననులెక్కి ఎరుధగురుకుచున్॥ క॥ గండులు
 గొండులుదురుచు । గుండుచుమొర బెట్టికొనుచుగోడుగడుచుచున్ గ్రిందు
 లుసొచ్చుచు । వెనపెందుందురపిల్లిచును క్రట్లొగింగనుగొనుచుక॥ క॥ పర
 ణుచునొక్కరుడొక్కరి । చురువులుతొచ్చుచునొడిగ్లుమంటలునుండంజెరు
 వలమునుగుచుపృథ్వుము । లరిచురిబ్రాకుచును విహ్వలాభ యులగుచుక॥
 క॥ జినవెనుకకేగిజాగుచు । మనుషటితవకర్కఫలము డలంబుచుజ । చ్చినదై
 నమేలనుచుచు । జినరాధుడుచచ్చెననుచుభీచ్ఛియనుచున్॥ క॥ పెట్టెలవెం
 బడినెత్తురు । బుట్టంగజూచివచ్చెనూర్పుచుగిరమత్ । చెట్టులదాకిచికొను
 చున । బిట్టిటరానిచూగ్గులంద సమరియున్॥ క॥ తొల్లిపిట్టవృక్షపిట్టారగించి
 రాచవెట్టికింబోయిన గట్టుపట్టిపెనెమిటిట్టలనంబునం దట్టనెత్తింజెట్టి కొని
 గునిగునిసి చూడుచుంబాడుచుక సోలుచునాలంబు సేయుచు బససేయనీవి
 ణంబు గనుం గొనియంబాలవారు వడుగకడకుంబొచ్చుచిచాటుచాటునవ్రే
 యువేట్లతనిందాకకజోడుచు హి పాలునినకలనియొగలుల వారిందాకుగతి
 వైజువృద్ధిపంబడు । వేట్లువైకవ్వందాకక యెళులజనులనిగూలముల
 గునిచొక్కరి క్కటి క్కయునుఖుబులై తాను గానొప్పికోర్కవేక॥

సీ॥ ఆచార్య మనిషోయి యగడితెలో గూతే శ్రీచంద్రము
నిషోయివనదియొక్కెయిరికె । నహంతుమనిషోయియడవియందునగ
లనెక్షుపజే॥ మాని మంచమక్రిందజూచారె । విప్రులేంద్రమనికుంచవిడి
చివెల్లెరాశేంద్రమానూర్వమునింగె । నాజెనకులగురుడంతలో తెలిదొర
గెనట్టులందరుజడియంగందునొక్క॥ గీ॥ జై నకులసంభవుండువైజకనుజూ
చిధీగరిష్టుండుదలపోసెదేవదేవు । మహిమ గాబోలునెడియాలనగునొట్ట
వద్దనుచుమాన్వియడ్డంబువచ్చెంత॥ చ॥ వెలువనియుపవాసబడివెగపాదేచ్చె
నజాడజాటిపెట్టులవాలిబోవ జై నులుగమన్వేరగందరి వైజశ్వసుగ్గృహవ
భక్తిష్టమరిమానుగగాంచియుగానన । ట్లలనుటబుట్టి జ్ఞులసంపదత
లగందికుందగ్గ॥ చ॥ అంతియకాదువెండియను॥ చ॥ జనులకుమహాకట్టినవి
శేషపదార్థముమున్నయొక్కభ । క్షునిడిచారి నెన్నడిదూరమవైవియెన్ని
భంగులన్ । నినుచునసేమినిచ్చయమునీదెసమాకునుటొకచుట్టగన । జను
మేడకైనననగాంశని శాంతమువ్రావుచున్ । సీ॥ వెనకనెన్నడుయల్లు వెడలి
యెరుంగమనడుగులు దడబడనడచినడచి । యేలేంచుచుక ధిఃడితల
యొకవనదినిజనుచానతిదివుటగాంచి । జై నాలయము శివస్తావంబుద తొగ్గి
గాంచియెరుంగనికారణమున । నదిశివాలయమకామచినెంచి హరిశర్వశాం
కరీప్రాణేశశరణమనుచు॥ గీ॥ మోక్ష్యగేబుఫాలమునశేచిత్రానిగుడిజొచ్చు
మాతలోనకూలిపాణి । జై నరూపుగాయశతఖండజగ । రభ్యంతమాన
లిగభాతివెలసె॥ క॥ ఆలింగమూర్తిగనుగొని యాలింగమాచరుచియం
గమునేలన్ । వ్రాలబలుమారులొక్కచు । ఫాలాత్మకమునగాంశనివ
జితయై॥ క॥ పతిశంకరభక్తికివిర । హితుడైవిడిచి ననియు ఏమేళ్వగు
గొల్వక॥ వెతమ నీనద్దసీకెను । సోశుభదపదఃబురిదియనియట్లున్నక॥
క॥ మనుచునిభాచులనాలాయని । యనుననసూయయనునవిహారానొ
ల్లనితమపతులదొరగిం । భుగొలిచియకాచెకసరి మేక్షులనియున్॥

చిలక వ్యకథ.

చ॥ ఇలదీక్షివ్వగావెలయునింకమహేశ్వరపాదభక్తిం । దొలగనిభర్త
పొందుగనధూర్త శిఖామణినాడభాగ్యమై । నలగిడిధి పురాడయిననానవ
యాచితగాచిమారణి । న్నలయజాన్పిడాగెరజ నీకరశేఖరంబు దిక్కు
నన్॥ క॥ వెలువెంటచేనినటియు । జనుడెంకి మహాపాదకిబకటయై

డాగెనవనికొంగుహస్తం బునదివియునుపురుషభావమునపట్టెన్ ||
 క॥ శివభక్తిః ప్రముఖాని భువిలోననువిందుమెపునుబుధజనములచే సవిశేషభ
 క్తివైభవ । నెవముంగననయ్యెనుకనిసద్భక్తుల్ ॥ క॥ వైతతతులైతతనపుర ।
 ఒనములుఘేయనుచువేడ్కజయపెట్టగానా । జ్ఞులువెరగంబవైజావ్యుతిం
 చినచిత్తార్థవాగ్యభరణ ॥ క॥ ఆవైభవవిర్రు । భావంబుననుదయమా
 టునిపలిగెపురికా । చేల్పండువైజాధుడు । నావెలసెలనుగమునువినవెసీ
 నటిం ॥ క॥ చన్నమహాత్ములశౌర్యము । లెన్నిగలపుజెప్పనేటికినేడాపన్నగ
 ధనుండుముదిశెను । తన్నిజనునుభక్తిహిమదరగెనుజెపుహ ॥ క॥ చిటిపుటి
 మీసమయముబుడు । పుటకంతటివారుచలయుఁగొమ్మనవలది । ప్పటికిమేమె
 జాలుదుముడత్రుటువగుస్వరూపావులగుటకా ॥ గీ । అన్నుగొనిమీమతమ
 యాదికాదియనుచు । చనటివలబల్బలూరవాడునకుమమ్మబిలది । మార్కొ
 నగాదనిగెలిచివచ్చుటేనుకవె । యనిమితియువాడిట్టులనియె ॥ చ॥ గతబహు
 భాషాంబులనకాలమొగింగడవంగనేమీ । మతమయవాదియని ప్రథమం
 బుప్రమాణము జూపీనమ్మల । జ్ఞతులుగజేయుమవ్విధమునేయన శక్యము
 యేమోనము । ద్రితమభివృద్ధినిండుటయదీర విచారమునాకుజూడకా ॥ చ॥
 అనవినిరాముతంజెయ్యది కాగ్రహజైనినరోజై నమీ । ఘనజినవాధమందిర
 ముగగ్గులకాడయిమల్లమీజినే । శుచితలనెయ్యగూలుటయనుమ్మనినర్చిన
 మట్లుగూర్చుకొ । మనసిజ్ఞైరియంటవెయనన్నినిజైనులునట్లుకాకనకా ॥ గీ । వా
 రుదానుహరిమవసరికినుపవాడు । వచ్చునంతలోనవసదిజైన । ప్రతిమరూ
 పునూగుప్రయ్యలుగాగూలి । యున్నజైలువెరుగునొందిరపుడు ॥ క॥ నిజవ
 కపదునేడునుచననిలనిం బీప్రతినిట్లునిఖిల్వారుతులకా । మనుమిడిజయించి
 యుటునినడనియెయ్యెకాంత గాముడధికంబలుకున్ ॥ క॥ ముదిలంజతోల్లిదన
 కున్ । నిరురకుఘాతయెలలీల నెదొంటిధర్ । సనువరగబడతెమొరటదవం
 కయబంటనాడుడాగెనగుచే ॥ గీ । సేడశిరమిచ్చిక్రమ్యురనేడబడయుటికియు
 జిత్రంబెయ్యిస్తైవాధముడ । యిపుడుశిరమిచ్చియేగించియేడువాళ్ళమీద
 బడయుదు శినిమూసుమెచ్చిబొగడ ॥ మత్తకోకిల । ఓజైనివాస మొండును
 ఘండకుండగజేసెమాం । కొరికొల్పెడుజైనమూర్తులరూపుమాసినగాకమిమ్మి
 రసంతసనేమిజేసిన నేమిపెద్దంకంబునాన్ ॥ క॥ జినులాతనికొడబడికడుఘన
 మునొకవలముగట్టినిచిర । ట్లనబసవన్నయతద్భక్తవహామనురా

వతం దెకడకొలుపుండెన్|| భూనయకండునొకడ | దానివిజ్ఞానుర
తీనతనిపార్శ్వములన్ | మానుగనిచిచిరజల | యినిగజిజ్ఞాసవచ్చి
ట్లున్నతనిన్ || సీ|| ఆఖిలజనంబులునాశ్చర్య వచదంగగ్రీవుచ్చక
యింకగాని రీతి | చిన్నవత్సవమోముశెన్నగ్గలింపంగ భక్తగణమలకుభ
మ్రొక్కి | యరులుబెగ్గిలనార్చియసిగుత్తకన వర్చితమృదాచేతనమ్మిట్టి | యాసురింబస్థి
యునమిశిరంబట్టి బాపిడాకలచేతబట్టికొన్న || గీ|| బసవడికాంతరావ
య్య | బ్రస్తుతింఁచె | ఆఖిలభక్తులుఘోషయార్యదొడగి | రివనినాధుండు
దలయూచిహస్తయగము | ఫాలపట్టికజేర్చినమోలలిం | క|| పారులు
శెయ్యెట్టగవా | ద్యౌరవముమిన్నుమన్నవద్యనగనటనా | ట్యూరింభసంభ్ర
వంబులు | భూరిగతంశైలగటకపురవీధికలన్ || క|| కుడిచేతశాత్రు
కడుగు | సెడపకరంబునశిరంబునేపారంగా | నదును
మిశిలములకు సెడపకరంబునగనచదత్తస్తలులన్ || క|| తాలాస్తా
లనహస్తము | కాలమెరిగిత్రోక్తి చురడికారమునీదన్ | వ్రా
లితరణనుచునిల్చుచు | నూడికపెడబొబ్బరిడుచు హేయ
మనచన్ || క|| భూకాంతుడువెరగందగ | నాకళ్యాణమున
సేడహముమెరిసిన | వ్యాకులతందొట్టిహరుగుడి | వాకిటి
కొవచ్చియల్లవారుకవిసగన్ || కీ|| ఏకాంతవీరుడపగత
తాకికవర్తనడకర్కలంపటంపితుం | దేకాంతరమద
పుడుతోకాంపముగానజ్జేవలొకమబలెచె | క|| జీను
లారనాయెసర్చిన | సుంరమగుపతిశెల్లగదయంబందలిం | చిర
యాధిశక్తిందగు | గనునొసగింకబంకముపైబెట్టెన్ || గీ|| టక్క
సంకొంయిచుం యెరిగియంగ | సత్తగిరమటతోడు
పదికికొనియె | హరుడుదైవంబనుటకు సేకాంతరాము | శిర
గురియైయతయైన్చుచె || ' || ఏకాంతవీరుడనగత | తాకిక
వతానుడుగొంపటగునే | యోకాంతరాముచేకము | వే
కాంతములవెన్నుచిటొకమలందున్ || క|| ఘనపాత
నలగుదమ్మం | గనగాదుముట్లు సెడనుగంబిడియనొ
యం | చువజిజ్ఞాసగడిబుడచె | ఘనచేసినశేకిచ్చి
కళవళబడుచున్ || గీ|| భక్తసభప్రమోదనోపద్యో
గము | యఖిలఫలకంబులదెల్లనచ్చమెత్తి | యార్చి
పెడబొబ్బరిడుచుభక్తశ్రేష్ఠ | లంచితంబుగనాశ్ర
మయిం | గీ|| సంగమేశ్వరస్వరూపంగ | బసవడికాంతరావ
య్యగొల్ప | బరమదత్తస్వభవగోష్ఠీ బానుకలపాలశసీ
యించి యిండునామానవృత్తి || క|| యోకాంతరాము
కధకినవాకాంతంబుదవ బాయనహ

స్వగపన్ని | ప్రాకటనిషబ్దరోగ | వ్యసలములు దలగు సుఖములగు
హాసకరుణాన్ ||

పోడల శేవు - బాచనార్కుకథ.

క॥ వెండియుచున్నాఁడుఁడేమీ । మండలమునధీరచిత్తుండు యోడ్డలకేను
బాచనా! రుక్మశంకజమద్దనోదార్యశా । రుక్మశానిమతియింపనెవరికిననికా
దు॥క॥ సిగ్గునీతిలేంద్రియము । జ్వగోకథ్యమదుర్గుణాపవారణచణుడు॥ తేర్పత
సతతవిరాడిద్వర్తపదధ్యాంకరణపారీణుండన్॥

క॥ ఉ॥ గ్రాంబకసంస్కృతాః । షోడశీనదచుగ్రహసదాగ్రహకరణోదగ్రతరశా
 య్యజనగస । ముగ్రకృపాంభోసి ధానమనజనుమరియున్ ॥ క॥ చుభావరహి
 తజిత్తుడు । గణావిద్భావమూర్తిలితుడుదృఢధి । నిభాకరనియమశ్రితుడు
 త్రు । నగ్భవభయభంగచంగనశ్యాశయుడున్ ॥ క॥ శాంతనిశాంతస్వాంతుడు ।
 దాంతపదవాంత రసమణువిదారుణాడగజా । కాంతుచరణభక్తిశ్రీకాంతు
 డు । కాంతాదిమోహగరూరుండున్ ॥ క॥ పు॥ జేవమదాంధకరతీమరివర

దైవాంధ్రమును సూర్యుని నుండి పుట్టిన తరువాత కలదైవాంధ్రము
 దిక్కుంధుల వృక్షన నెలయును॥ సీ॥ నలుకప్పుచు దేవుని వ్యసంగిచ్చు భృంగి నాకుని
 యేకలింగనిచ్చు॥ వీరభద్రస్వామి వివ్రలరా॥ దరసంబు భృంగుని చిక్కిన అస్త్ర
 కలన॥ యీ॥ గా॥ అసారము॥ తయివొక బోట గూర్చి పేర్చిన వెటక గురువు
 కున్నా॥ సీ॥ దుని మోడ్చుచేవు గావలె నే॥ గాని నా డిట్టి మహిమ లోకము॥ గీ॥

లక్షా! మాధ్విజాన గళలయుగరుద్రునితపః । మునుచుజనులధిక్గీర్ణంపఃను
 లికకర్-॥ నీ॥ సిద్ధాంత వేదంబుగళాకృతంబుల తంత్రతాత్పర్యము
 లను! మునిసారిత స్థితములకాన్త్రంబుల నాచిపురాణముఖ్యార్థములను!
 న్యాచుడై శేషీభ్యుల నాన్త్రంబులనిరుక్తిలక్షణవాప్రయోగములను! జా
 తిజన్మలలనైత డోక్తులబహుళము వహాక్రమచతులను! గీర్ణతపః
 తిలచింవాచులనుప్రతిభదూర్షి । నకలనంభవసంస్థితములులకును । నా
 దికాంబు డులనుండలనుప్రతిష్ఠ । జేసెనసమయాలగొట్టివేసిపరియు॥ నీ॥

అంతఃపురముననున్న యాచార్యుని కుమారునిని వివాహమునకు వచ్చి
 యాచార్యుని కుమారునిని వివాహమునకు వచ్చి

ట్టణమున కరిగి శివరాత్రి శైలిండునర్థితోడ నట్టిదిన మేగు దెంచుడు యవని నాథు
ననుమతంబుబోయెదనంచువచ్చి క॥ జననాచుకసారాష్ట్రంబున జాగరణ
బుజేసివునరాగ మనం । బాసరించెదవేపెగమ । యనవిజ్జలుడిట్లుబక్కెనాత
నితోడన్ క॥ పనిచాలగలదు నేటికి జనరాదు కొట్టరులక్క-జదివితుడకబ
ల్ల నువేయింపగవలయుక । జనునెయిరు దెనలకొల్లుసాగింపంగన్ క॥ బా
లింతలంజగతీమా । యూళిగమునుశలభభక్తీయ క్తియునడుపక । బోల
దుమాకొలువించెట । జాలించితి నని । జనుమున్నవృండుడనై క॥ కాదని
సారాష్ట్రంపుమ । పదేవుడువచ్చేనేనియర్చింపుమువో । రాదిప్పనిదప్పిం
చు । మూదరిజుతిలేఖవ్రాయుమనమిదిలాక॥ క॥ పదవాదులదర్శిధ
ల । నరపతిపొవకుమనంజనకసిలిచిమహీ । వరుడుమదలించిలుకగ । నరు
గుటమాఖ్యకంబుగాదెయతడన్నగక॥ క॥ నృపుడాడినట్లసారా । వ్రాపతి
యొచ్చుటికివచ్చుజనదేకున్నం । గృహననుదనయున్నకడకు । నిపుణతగొని
పొవుగాకనియతిచెరుచునే॥ మ॥ అనినిశ్చింతతనన్నయాభునుగడాయకసో
మనాధుండుచ । య్యనమహేశ్వరుడూతచందమునహస్తాబ్జంబునకనందికే
తనముకవ్రాసినలేఖయన్ వెలయనుద్వల్లిలనేతెంచిధా । న్యనికాయ్యాదికృ
త్యంబునన్ మలగుబాచామాత్యకెంగెలికి॥ క॥ అలేఖయిచ్చిసారా । వ్రా
లయొడిచ్చటికిదానియరుదెంచుచుజం । ధూలగతిం జనుమననను । వాలా
యముజేసిపంపవచ్చితినుడుక॥ క॥ ఒకపూటలోననిచటికి । నకటిలగతివ
చ్చునమాగమమునబా । యకయుండెడునాపెనుగా । దెకొలుచుదీవియిం
పుమాప్రదేశమునందున్ క॥ ప్రత్యక్షంచొననియత । ఉత్యక్షతమైవహింప
నదిగనివారల్ । సత్యముగసోమనాధుండత్యనురాగిమునయిచటికరుదెంచు
జాడీ॥ ఉ॥ రావణుమెచ్చిపోనిగతిరాకటునిల్చుదురావణుండనక । గావిలస
త్త్రపొబలుడుగానిశివై క్యదుగాడుశూలిధాక్రావళిపెట్టుకెట్లగుతదన్యులకుక
సులభుండుగాడుముం । బోవదెభక్తవత్సలతనూలోగనగుండయొడు
బ్రోలికి॥ క॥ పడిహరిచందమునని । కడకున్జనుదెంచినతంబు బోలుట
మీ । మృదుడటుగాదెభూమింబడిన్దృశ్యమాటకుంబ్రభావముగక॥ గీ॥
చ్చిలేఖచేతికిచ్చిబాచార్యుతో । నెల్లిసోమనాధుడిటకువచ్చు । ననుచునానతి
చ్చి యంతహితుండయ్యె । శభుడగుటకేమిసంశయంబే॥ వ॥ అనియిట్లు
కల్యాణకటకంబునంగలసకలజనంబునిగ్గింపనగ్గలంబయి క్రమ్మతనమ్మదా

శృంగసందోహంబులకప్రళయకంబులలంకరిపుడు శిరసావహించిపురంబి
 వ్యశోధనాభీష్టంబుగావింపందగువారిలంబించి బాచరాజన్యుయు చితకృ
 త్యంబులంబరగుచుండనినుండస్తగిరి శిఖరిశిఖరాగ్ర ప్రసరాస్త్రసహస్కుండ
 గుచు నిశుడనంభ్రమప్రమోదంబు లాననాంబుజంబులం బూడజూపనాట్టి
 గంబురంగలను నంగమదభంగుభక్తిపుంగవులును బసవండుచంగన్నులపం
 ధుపయ్యయిండి యాటలంబాటలంగాలంబుగేలగకేళ గడుపుచున్న సమ
 యంబున॥ మహాస్రగర్॥ అదేవచ్చెన్నచ్చెరాదివ్యపథము సెనలపౌరావళుం
 వీదృష్టిపొన్నన్ । మదమచ్యుత్తవార్ధ్యున్నతరవగతతోనాకవాద్య స్వనింబు
 ల్ । చదలన్మోముంగసారాష్ట్రపతికడకకగొట్టుపెన్ గాడెక్రిందన్ । వి
 దళద్భూభాగుండయి నెగడెదెగడెనల్ దెసలోలివడకన్॥ ౧॥ సిగ్ధరావయ్య
 గారుశ్రీశైలమునకుదాసరిగిప్రాథకనజేసియాశ్శువుకి । శ్రీమల్లికార్జునస్వా
 మిగొంపోయిరి కాని యీబాచప్రధానుకరణి । తనయున్నకడకగొట్టుననీ
 శురప్పింపనరైరిపుడితడూరెరుంగ । భోరునరప్పింకసారాష్ట్రసోమేశు
 నిట్టివైష్ణవులెందు నేనిగలరె॥ ౧॥ యనినుతింపంగపిరివిజ్జిలావనీశుం । డరిగిజా
 గిలిబడిమొక్కనతనిమంత్రి । వగఁమునుభటవగఁబువరుసమొక్కె- బా
 చవిభుప్రస్తుతింసేనాబనవరాజు॥ ఉ॥ కొట్టురుబోసిగావయలగొట్టుననుబ్బు
 ననెలమ్ముగాగొట్టికనధకనస్పటికమ్మమధాములజేసివైషణి । ధట్టసువ
 ర్ణ శోభితకధామముప్రేమనమర్చిచుట్టునం । బెట్టునకొటగోపురముపెద్దగ
 దీచెనిమేడమాత్రలాసి॥ ౧॥ అవనిమోడ్డలదేవుణాచయ్యనడక । భక్తికెల్ల
 నునెల్లమైపరగనన్యసమునుకోలాహలండ్లనివైపులతని । బొగడవినినైపకొ
 కనామఘావిభుండు॥ వ॥ పరవాదీజనంబులు కొందరుగుడుకొని ప్రతాప
 నారాయణపురంబున బ్రాకారగోపురోపశోభితంబుగా నొక్క గుడిగట్టిం
 బియందుగోవిందప్రతిమగావించి మంచుమాత్యులైన ప్రతిష్ఠసేయనను
 రాగంబున నఖిలనియోగంబులుం గొలువ దానచ్చోట గొలువిచ్చియున్న
 యెన్న రేంద్రుండందరుంబాచి బాచిరాజచటికిరాని కారణంబేమితాశివభ
 క్తుండననియో యిమ్ముహూత్సవంబు చెల్లుతెరంగెరుంగడో యెరింగిలెక్క
 నేయడోమాకొలుపుచాలించెనొనేల నిట్టియొడ్డోలగంబునకు రాకుండునే
 యని ఆగ్రహించి పలుకువిజ్జలునకు బసవండ్లియై॥ క॥ చెప్పినయొడిగము
 సేయక । దప్పించెనొచ్చముననుదలంగినియినో । పచ్చేమిదేస్యమాతని॥

యిష్టమగుకోపించిమించియిట్లాడుటగుకొక॥ కరలింగనిష్ఠులగుశివ । శరణు
లుబరదైవవిశేషశరణుములకువ । త్తురొచ్చాత్తురొక్కన్నులజా । తురొచ్చెవుల
విందురొపారిత్రోవననుతురొ॥ గీ॥ హరునియడమవంకశక్తిబ్రహ్మం । డంగ
నచటదక్కదక్షిణార్థము । నకుభృంగిచాధుడేకలింగవెలుంగ । మొక్కెన
నగసింకజెక్కలేల॥ శా॥ ఘంటాకర్నుడనంగశంకరునిభక్తిశ్రేష్ఠుడొక్కం
డుముక॥ ఘంటవీనులనంటగట్టుకొనితద్గంభీరరావంబుమి । న్నంటకమ్రాం
యంగజేనియారవశిలన్యధావనుల్ । వింటంజేర్చకభక్తియుక్తిసమసంజెఛా
త్రిపైవెండియున్॥ గీ॥ అవసినరవత్తుముత్వరకార్యుడగుచు । వెలయుమహే
ద్రమంగళమచపురమున । నెలమిలింగైక్యనిష్ఠానిష్ఠుడగుచు । నతనినియమం
బుజెప్పచోద్యంబునవె॥ మ॥ తనమ్రాలకపరదైవనామమనముద్యల్లిలబే
ర్కొన్ననె । వ్యనివైనంగలచ్చించివైచునియతికవతికంఠమండంగనా । తని
గేహంబుననొక్కబ్రాహ్మణుడురుద్రంచాస్తవర్లింపుచుం । జనుదేరంతకుద
పుట్టుకుండగుచుభిక్షాంజేహియంచున్వెనన్॥ ఉ॥ అక్షయసంప్రమోదయు
తుడైగృహిగావునభైక్షకాంక్షకీ॥ భిక్షముచానగొంచుజనిబెట్టగనొటక
డునన్యదేవనా । మాక్షరముల్వచించెనుధరామర ముఖ్యుడుదానికల్గిత
తుకాక్షికరస్తలస్తగితగుర్వగుద్యుక్తవచ్చెబచ్చినక॥ చ॥ అదిగినిప్రతిల్లతగ
వారడిబోవనుభిక్షకునీనిజా । స్తుదమానకేతెంచినద్విజామునికన్నముగలైసే
నిభిక్షదయచుటెట్టగావలయునల్లరయంచున్ । లేదుపొమ్మనాగదగవుగాక
యిట్లుమిడుకంబడిచాతవధింపవచ్చునే॥ గీ॥ అవనిబ్రాహ్మణానహంతవ్యయ
నుసూక్తిచెప్పజేసేవేదమొప్పజదువు । వవనిదేవుజెప్పనరియమయనుచిత్తు
డతడుధన్యుడగునెయకటకట॥ చ॥ అనిమదిహారగావగచియందరుగుడ
ధరాధినాధుజేరనరిగిజెప్పినన్ । విధరావరదాయనవిల్వబంచినప్రసినిటులే
లచంపితివిబుద్ధినిహీనతనేమిదన్వజే । సెనతడుదప్పుగల్గిననుజెప్పముగాచెద
జెప్పవేనియున్॥ చాపదము॥ సరసరనిను చంపెదనన్న । నరవరుగన్గొనినవ్వె
లయంగా । నరయబల్కెభయంబించుకయుంబొరచునినెక్కడిబొంపరిబో
వక॥ గీ॥ చంపితినినికొమ్మెత్తైచంచంపదగిన । యట్లదప్పనుచంపినయన్నిధం
బు । శంభుడయెరుంగుననుగావజంపకతక । యతడుగాకేలమిచేతహతుడన
గుదు॥ క॥ అనవినిజనపతియుం । కనితనితోబలుమాటలేలధాత్రిసురుజా । వు
నకున్సతిగాజంపుం । డనవుడునారికలుగొంచునరుగుదెరువునన్॥ చ॥ హ

రులఁబులుగాంచినయింజనియో హరభూషణంబుదు | భారమదవత్తు
 దైవరమపాతకుతోసరిచంపబంచెన | న్నరకదురాత్ముతోడసరినాకునుజా
 వవచ్చునయ్యయో | శ్వరయనుచుగగర్వితయిసంభృతతాళములిచ్చు
 చుండుగన్ || వ || అప్పుడయ్యమరాజులింగస్వకంజారియిచ్చమెచ్చి || తే-గీ || అ
 న్నదేవాభిధానదురక్షరములుబలుకుభవితోడనినుమహాభక్తునెట్లు | సాటిసే
 ఁంగదగునంచుమేటికరుణ | దనదువత్తుంబుచొరచొరమునుచుడెరచె || చ ||
 అరియమలింగగర్భముమహాప్రమదంబునజొచ్చియుత్తరిక | నరపతిసేవకా
 శీయహినాఁడుకథామనురంబుజొచ్చెనం | చురువడిగూడరాగగనియుగ్రు
 నివెచలజొచ్చువేగనం | బరముచొండుమూరెడహిమండనువేల్పులజిక్కి
 గ్రక్కనన్ || క || నరవరమాశీరభక్తులు | వేరవిడెపరదైవతములవిననొల్లమి
 క్కె | గురిగాదెయర్యమాఖ్యుల | వరదివ్యాంబరముగానవచ్చుటమరియున్ ||
 వీరశంకరయ్యకథ.

క || మనుజేశవీరశంకరు | డనవెండియునొకభక్తుడవనివెలయుత | డ
 నశోతమువినుస్వప్నమం | దైననునతండుపరదైవములన్ || క || తలపడుము
 ట్టునుతోడం | బలుకడిదియనితిగాగబట్టినడచునాతలపొకపొద్దునిసంటం | గ
 లగనిమేల్కొనినిచారకలితాత్మండై || గీ | అంటగారానిపొద్దునిసంటుగొన్న
 తనుచదలపోకుకుకొమ్మట్టినఘటంబు | దానిగాల్పుటయెందునుదగవుగా
 దె | చుచుకృతనిశ్చయుండై యాచుటంబు || ఉ || శ్రీవగసీమకేగి యతిశిష్టత
 రంబగు, ఁటకేశ్వర | ప్రానమునన్జ్వలజ్వల సతత్యమహాయనసాత్ర | లోన
 వాసీనతనొందివెండియున శేషతరాయుధకృత్తగాత్రుడైభానుజవైరిసత్తు
 ఘనుచాత్రతగాంచేవంజకస్తితి || క || కావునఘోరపర | జైవావలిజా
 డంగబనగనంటకొదగమా | శైవులకుంగానివానిని | యివిశ్వంబెల్లనెరుగ
 నేటికిజెప్పన్ ||

శివశంకమంచయ్యకథ.

సీ || మరయునుశివతంజమంచయ్య యనకరకంఠభక్తుడుశ్రీకాశీలాన్స
 మనుచుండుకనువినంబుపమితనపుచేళ్లు భండించితక్రియుక్తి | ముప్రొప్పు
 జ్ఞబూజించుమదమునుబంబయి భూజనులువిస్మయ నుందిసన్నుతింప | న
 గొన్నిదినంబులధిగమింకగనంతన భవభక్తావేశమంగలించి || గీ || శంకడిగ
 ద్రానిపరవాదిజనులునుకు | గొయ్యయేనుటెక్కెమెత్తించిగోపవాహు

డీశ్వరుడకతకవీరమాహేశ్వరోరు | పదమయు త్రమమసినిల్ప బరులుగనలి॥
 క॥ వడిబనిచక్రగాధరు | గుడికడపెనుగుంపుగూడిగూర్చుండిముదం | బడ
 రగవాదంబునకు | స్పృడుభక్తునిబిల్వబంచగుద్యద్యముతై॥ చ॥ పిలిచినమం
 చిదయ్యెనని పెద్దయిలేడొకమంచనాంహ్వాయం | డలరుజవంబునంజనుడు
 నన్యమతుల్మదశాస్త్రప్రదతుల్ | వెలయుగ నెత్తినా రొగినివేసరకంబరక
 స్నియుక్తులిం | పొలయగ జెప్పి గెల్పినగ మోత్తులు సాత్తులుగాగ జేల్పుచు॥
 గీ॥ అట్లుగెల్పినపరవాడులంతబోక | చదువులునుగిడువులును నింక బాలుద్య
 ప్త | మొకటైననుజూపగ నొత్తు చేసిగెలుపు | నిజమన్నమండయ్య గెలుపున
 ట్లు॥ క॥ దూవిష్టురితనయంతన | మావిశ్వేశ్వరునకుంపమసృష్టిసేయం | గా
 వడినడిపించెదమో | గావలయునుజూడుమన్నకథలేమిటికి॥ వ॥ అనిపల్కి
 యాశివ లెంకమందన పంచశరహరు శరణులశరణంబులూతఃకరణంబు నన్న
 రణంబుగావించి చుట్టరించినకు నుద్దేశించి ట్లునయై॥ క॥ ఓరోరికృష్ణవి
 శ్వా | ధారుండగువిశ్వపతికిదండము బెట్టెం | గారారమ్మనయపుడ | వారణగు
 డివెడలెబుడమివడవడవడంక॥ గీ అట్లు వెడలిమంచనా రాధ్యులకు మొక్కి
 యంతని వెంటనచుచున్నట్లునయను | జూచిపరసమయలుస్పృకుచు నగ్నిట్లు
 వడినడిచిరిచ్చి పతివరుండ॥ క॥ హరుభక్తి సంయుతుడై | హరినిగతివిశ్వనా
 ధునగ్రమునకును | ధృరగతి నడిపించుకపో | యిరయంబున మొక్కి జేసెనిల
 యురమంటన్॥ వ॥ శివభక్తప్రభూర్మణునుమాట యోటుపడకుండనాకుం
 డలీమండలేశశయనుంపంచన పండితులుపంచిన బనిసేసి బదుకుడునని వచ్చి
 భక్తినిచ్చరకంటికి మొక్కియొకకాడనచక్క జాగిలంబడిలేవక చిక్కియుం
 డుట నేడునుండెల్లంబకాదెవాదులు నెత్తసత్తువలేక చూచుచున్నవారుగా
 వున॥ క॥ హరునకుబ్రతిలేమిటిని | హరిరూపమసాక్షిభక్తులలిగినజడుగూ
 ర్పిరయేనిబ్రతుకు హరియింద్రరవిసుధాకరు లకుమినుధరణీనాథా॥ జీ॥ శం
 కర దాసిరాన పరశంకరమూర్తికలండతండు కోపాంకితదృష్టిగన్గొనినయా
 త్మగామాత్రనయన్య దైవముల్ | బొంకముదూలివెయ్యలటు పృథ్విపయ్యు
 డునిట్లుధాత్రిని | శృంకతనంచలింపగన సహృతబల్లహుసమ్మఖంబున॥ ౧॥
 జగదేకమల్లడనువా | డగణితమాయాబలాధ్యుడై తొడరినన | జ్ఞగణితవ
 త్సమయులు | దిగులుకుడువమిగులకోపదీపితుడగుచున్॥ క॥ పాలాభిలంబు

కథవ | కీవావళిబర్వనతమకనిసిగనుగొనన్ | నేలంగల యలదెయచ్చట | నీలా
భ్రానిభాంగమేనునీరెపెలచడ |

నీలగలయల... ప్రాంత్యమయిదురాశిమాడ
... వసుతటిలకము || ఈనీలిమ
... యంతయునేడుజూడం | గారా
... సాగాష్ట్రినాయకునిజయ్యన దోడితే
... దట్టములకుబృహతిమితమనుదినముం | దెట్టిం
... నారిపేరొక్కండం || గీ || కవిలెనిండ
బంకమీ | సువాసి | నునివేయడిగినమితప్పకతమ | వెనుసుకప్పక జెప్పు
నెప్పకనుగ | నంగి మండంగనే జెప్ప నేటికధిప || వ || ఇటమీదీపనాలునుజిర
కాల బుతకు నుదుగాకేలమిట్టిపడియదవనివిట్టు బలిక-బసవండీవుత్తాంతం
బంతయునిన్ను వించిపంచిన వినీవాదంబన్ననాదరంబున నాకడకుంబోకయు
నీగాదంకదలివచ్చి యుగ్గుటనున్నచిక్తులకు మొకే-మొకే-అండై నిలుచు
న్నబాచిరాజుజూచియేదిన యాగ్రహంబుద్రేకింపనా సూపాలుండతఃకిట్ల
నియే || గీ || అభిలలోధి నాయకుడైన యట్టిహరిబ్రహ్మగు నీయమాత్యవ్రజం
బు | వేటక-జులకేరనికల వెళ్ళివిట్లు | జెల్లు నేనునవినికోపశీలుడగుచు || ఉ || పుట్టు
చుగిట్టుచుకో వెళల బొంక శురండుదుర్భవాధిలో | జుట్టుచుదెట్టుచుందిరు
గుబొమ్మనివేయుల జూపినియిం | కెట్టుచుపాలకతకయం యిప్పుడుబలిగొ
లికతకగట్టురా | పట్టినుగంపగాక మరీనతకలు కతకలులేరు వీరిలోన్ ||
క || కనకలమగంకయగును | తగ-కమహేగుం డొకంకతకవర్ణదకాకర్త
యగునును | నుని కీతికంబు వానినొగ్గిములునొరుగవే || గీ || ఎల్లెడలను
మాక | నయ హెచ్చెయింతు | విష్ణువాక్యంబునదినియువినీయుమరియు | వరు
న | గిగినానినిరలుగిరలు | కతకలనిబలుగనట్టిమార్త్యమాగలదె || క || జని
నకాత్రి ధామంబె | దనలములపింపలేకలెనుండునెన్ది | త్వచుశాసనుం
... | నసదగనుగుబాచకుంకలిపకలచే || మ || జినబుగ్గులెవర దైన
తంబుగ్గెక | త గారులెబగు | క్షుచాధులైబ్రహ్మమాకృతులైనజను
హంబు | కతులత తమ | నునమిత్తేధయిపెన్నడించిన చారం గారాదు
... జె | బా | స్థురా సంయుధాత్రిమీదనిదెబ్రహ్మశంయు నీశ్రింపగద || గీ || మా
యదైవంబు గాదనుమానమేల | యునిచ దైవంబగునుమాంబు యునగదగునె,

హార్యజులహారునధికారులమ్మువురును । వేదబాహ్యులుకతలేవీరలెల్ల॥
 క॥ ఆయేవురుకర్తృత్వం బేయెడధరింపలేమియీశుభుగభ్యం । త్వాన్య
 తనములుదర్శనములు । నియిలసిరుమూడయగుటనియి నెరుంగఁగె॥ క॥ వి
 నుడేకియేవరుడ్రో । యనుశృతుభిశ్చరుని శిష్యునితరునితె । స్వదేగరుమ్మ
 లదైవములన । జనపదవ్యాతములగుట చాసోముఖుచేన్॥ క॥ షిత్తదైవమేని
 మలమూత్ర । తతకి నెలవగు నెడలముదైవంబేసెం । దగవగు నేర్పి కాటల
 యతిమరుసరచేతిగుంట యెడ ముసాగునె॥ నీ॥ అనలంబు పైవలంబుగనెని
 సర్వభక్షకుండున జను నేహుండులమున । గరువల్పైవలంబు అలలంబులతమ
 దిక్షతీయైయొకరి దెసనయొస్తే । యాకాశమదియైదైవమంద మనెయొద్రుత
 యంబునొందునెప్రమదాశ్చితే । కవలా ప్తభులదైవమలంబమృత సంత
 తాటనపరిత్యజియతులను॥ తే॥ యాత్మయింతటికికర్తయుచెన్వసన । పౌత్ర
 దుఃఖంబులకుజిక్కిరుజుగుచున్ । యిన్నియునైవములయొనెని యొట్టు
 కొకటి॥ యొకటిజనియించె జన్మజనకతలెలయన్॥ నీ॥ కాకయొకకుగతగ
 ర్మ్యంబు మయ్యనేకర్మంబుబడవదిగాదుగత॥ యెల్లనయెయెమేనిశేసిన
 వాని కర్మంబుపరచునొకతలగలహా । తేదన్నద్రిపుటియులేకపోవలయును
 గలదన్నకర్మంబుకతగాదు । ఘనకర్మఫలముననుభవింపగజేయు హారుడు
 కర్మాధీశుడతడగతె॥ తే॥ కర్తకర్మముయదు సమఖులుజేసి దక్ష సిద్ధింతుం
 డునోతరీద్రీశిరము॥ గొట్టెనెట్టెనెట్టెనయ్యోటకొటనికినిహరుని । శేరంగవ
 చ్చునోయగిసికొనుడు॥ వ॥ అవస్థననుభోక్తవ్యం కృతకర్మశుభాశుభల
 నువాక్యంబు కర్మాశుభవావస్థకిత్య సూచకంబుగాని కర్మ త్యసూచకంబు
 గాదు అట్లునుండాకి (ఏకఏవమే వ్రోనద్యసయ్య) యనిశ్చకికొటి జాటుం
 గావున కతకలతకతమదనమదమాతకయకాక హరిపురస్సరసురీతన యా
 వరంబునంబని పూసికొలిచి యుండుటశువులుగాని పశుపతులుగాని నీయం
 తృయంత్రణాపరతంశ్యంబునంగార్యకారణ ప్రవర్తితులై యవాంతరక
 తలై చెప్పినబతులెయు వారుజెప్పినపనులంబు బద్ధంబులకుంగతలగు
 దురేకతలుగావి కి మర్త్యంబునందూరము సకలజనంబులకు విస్తృతంబు
 గాదెలసి యుండునదిజెప్పెనవినుందు॥ వత్తకోకిల॥ గోరబోవగొడ్డలేటికి
 గోపవాహనుగుట్టులక । సారసాత్మముఖమరుత్ పరిచారికాకృతి గొల్చి
 యు॥ న్నానోవాంలగుశృంగుట్టులపినాకినొకెడదైనగ । న్నారోజెప్పుడగు

ట్టులేల జనంబులెల్ల నెరుంగగాక॥ అట్లునుంగాక॥ సీసమాకిక॥ అప్రతిమా
కారుడగులింగమూర్తికి బ్రతిశెరించెడిహరినతగులెనయె । నిర్మలత్వనిష్ఠ
ర్మదేశునకును దుర్మలదుష్టదుష్కర్ములెనయె । శుద్ధప్రబుత్వానరుద్ధదేవునక
ప్రళిద్ధబాద్ధనశుద్ధజినులుసరియె । జాపుబుట్టువులేదేవదేవునకును వగచచ్చి
పుట్టుచైవతములెనయె! బ్రహ్మమాయాకారపకుపాశభతకు బ్రహ్మవిష్ణు
పురోగపకువులెనయె! శంకరునకువిష్ణుకంకాశధరునకు శంకీతులై చనులెంక
లెనయె! బ్రహ్మయంబునొందించుబరమేశ్వనకును తత్ప్రళయభీతులు వేల్పుబ
న్నలెనయె! అభిలగోశ్చాశుండగు లింగమూర్తికినర్పించు నర్చకులమరులె
నయె నొసలయాడవఁన్నుపసరించుహునకు లెండుకన్నులవేల్పుతండమెన
యె! హాలాహలాగ్నిస్తవహార సాహసుచకు హాలహలాగ్నిద్వద్ధాంగులెనయె!
ద్రిపుర రావవ భంగనిపురావిశ్రమునకు ద్రుపుర చైతేయచాధితులుసరియెయం
భకముఖ్యచైత్య మివాపహాయనకు యంధకాద్యసురభయార్తులెనయె! హరి
కమలజకపాలాస్థిభూషణునకు హరికమలజముఖ్యసురలుసరియె । యావిర్భ
వింపని యట్టియభవునకు దేవకీపుత్రాదిదివిజాలెనయె । యభిలంబులోగొన్న
యట్టిలింగమునకు లింగమధ్యస్తుతాలైంగులెనయె॥ గీ॥ యెలమిసర్వేశ్వనకున
సర్వేశ్వలెనయె! రమణసర్వజ్ఞుశోనసర్వజ్ఞులెనయె! భూమియోడ్డల దేవుతో
సోమనాధు! తోడనునత్తురే వెల్పుకూడగొడ్లు॥ వ॥ వెండియహారసర్వేశ్వ
రభవపరత్వపరమేశ్వర పశుపతిశ్రవ హరిదేవాది నామంబులు దక్కినవేల్పు
లకొక్కండకై ననుంగలవె యంకియకాదు(తద్విష్ణోఃపరమంపదం) బనవి
ష్ణునకుం బరంబైనపదంబునయెను (పశ్యంతిసూరయె) యనకృతార్థులిట్టిమ
హాదేవుని భావంబులంగాంతురయెను వేదంబుచాసాదంబులు సాదరంబు
నంబలకొనినయెనుగు మతులయెనుసచ్చాస్త్రంబుల శైష్వంబడ్డచందంబున
వాకుకొపాబుడొకొలంబోసిన వోపంబునవోనాముమేసిన మోసంబునం
బొడమినమతిభ్రమణంబుననో గానికొందరు మందభాగ్యులు సద్గోచాహ్యు
లునగు వెడబంపు చాడలు దేవతాతారతన్యంబులు దప్పశైష్వదురవసేశవా
రలప్రచారణభాషణంబులు వినంబనిలేదు విడువుమనిమరియును॥ గీ॥ హరికి
పునభవతత్వమునద్యుతత్వమును । నిజంగుగల్గినమనుజనాధ । నైవవరుత్త
గుమాభ్యగుశాపమునను । బుడమిబదిమార్లుదన క్లెల్లపుట్టుచెవును॥సీ॥ సా
మంబువిష్ణోః పితామహోయనపితామహుని గుదంబునమాధవుండు । డతో

జన్మించి యథోత్పాదనునామవనిలో బ్రహ్మతమయ్యెగాదె । యిదియేల
యదితికినిం బ్రానుజుండునై జననంబునొందడే శార్దూలపాణి । కాదరాయణు
డన బ్రభవింపడేకొరి ద్వాపురంబున నెల్ల వారువినగన్ గీ॥ నియ్యగమనందు
కృష్ణాఖ్యుడయ్యెగాదె । విష్ణునిలయంబునందుతద్విష్ణు పదము । గోరిభిజియిం
చువారికిమారవైరి । యొసగువిష్ణుత్వ ముందుడురొక్కరొక్కరు॥ డ॥ ఎక్కడ
వట్టియన్ననగునీహరి బన్నములిన్నిబాములున్ । నీకొమకానివాబలిమి నెండ
యొనర్చుటకానరేంద్రయీ । వాకులసాక్షియొక్క మునిపతమునన్నిననా
చ్చిమచ్చయెలమికునబాయదెప్పడు నరాధిపవెండియువనుమ్ముజెప్పెదన్॥
మ॥ తగదూర్వానుదురుక్కిణీయతముగాదన్ను న్నెడిచ్చండిపె । న్నాగలంగ
ట్టికళాభి ఘాతములచేనొప్పించునీపుత్రో । తెగయంగొట్టుచుబండియెక్కి
దిశలందీర్చించుటల్ ద్వారకా । నగరంబెల్లనెరుంగుగాని నృపతీనామాటలేకా
దికన్ గీ॥ పుపమనుపమన్యమునిమహాతపముజేసి । పాలమున్నీరుభవుజేతబడ
సీక్రోలునపుడు । లోడబడయాదీనారాయణాఖ్య । గళమననుబడమయడే
కేకరించి॥ సీ॥ హరిసిజలంధరుండనురాక్షసేశ్వరు డలయించిచంపడేయంబ
రమున । జలజసేత్పడుజరాసంధుచాజినినోడి కామించుకొనడెదుర్గములగ
ములు । యిభదైత్యముఖులుకైటభదమనునిబర పరెపలుమార్లుబరమునను
వ్యుజాతిభండాలమగు గార్ధభమున ప్రాణమువట్టిచనందె॥ గీ॥ నవ్యశాస్త్రివ
కమునవైషవీపొంగి । చక్రమపుడువిరిచివైచిదధీపిత స్వన్నడింప । తెగడితన
మునయెరుగక తెగువజేసి । పారిపోవందె వెన్నుండుబందియగుము॥ క॥ సురబ
లమునసురబలముల్ । బారిగొనవిషమారగించిచర హుడమృతం । బురుదయ
నిచ్చిసమెచ్చుచు । హరిమగటిమబోయియాడవయ్యెనుకాదో॥ క॥ బలిగిట్టిభూ
తలచిమ్ములగొన్న యథులబువలనమరవైరిభూ । వలయంబుగోలుపడిఘన ।
జలధిసారగవలసెగాదె జనులెరుగన్॥ తోటకము, ఆలికేదాద్విజహాత్యకుల
వై నేనగలంతయు నెమ్మిభ్రమింపం । గాలమునిండినగ్రకులనబోడె । వ్రాలి
ననెవ్వగరాముడుభూమిక॥ క॥ పోటరివిష్ణునిమాయ । న్నాటకమునకేలభ్ర
మసి నారోజములుకా ఘో । రాటవినోకొనిషాదునియేటునగల్గండెలోకమొ
ల్లనెరుంగన్॥ సీ॥ వెన్నముచ్చిలిపోయి వ్రేతలనెలయించి రంతకాడనికొరకం
కలేక । నందికేళుడుతననాసానిలయవెంట వీడువందాతండ్రికడబార । హరి
దానదయివంబుననబలిగియెరు లింగమాతికాగానగలేక మోసపోడె । హ

రుద్రేశ్వర యుగములనాత్మజనర్థి చి కొలువడెమేఘమయికుంభధర్ధరుడు॥౨౬
 మస్మిన్మనుబరిమార్చిమారవైరి । యంత్రసంతకదలచ బ్ధివట్టజగతి॥
 కనుతకరటికఘాలంబుగాదెహరుని । హరిలతికాంతరాశంబునంబువెలగ॥
 క॥ శరభాకారింబుననరి । హరిజిత్రవధంబొనర్చియీతనివర్ణం । బరుదార
 హరుడుదాల్చుట । శరభాధ్యాయంబునంద జడువగవివరే॥ ఉ॥ అంగజవై
 రిహస్తమునరాదీవరాహముఘోరదౌంప్రమై । పుంగడివిక్రమాస్తిభుర
 భంజనుశాస్త్రరోశమందుఖిట్యంగమభంగిమండువనజారిశరంబుశివాం
 గంబుగా । నంగబడుంగళారినియనబు మహేశ్వరుగాలవ్రాలగ॥ క॥
 వనజాక్షుడెవనినగా । వినవచ్చునెహరుమమున్నువిష్వక్సేను॥ మనశూ
 లుబునబడబోడి । చినిగికెత్తినతదగ్రశీమన్నుండు॥క॥ అత్తరిగలకేతనగ
 తి । నెత్తురువరపడెనుహీనుసంపత్తుమున॥ సత్తుగనితయుగనియు॥బ్రే
 మెత్తహరింగర్తగాగమరికొందరిల॥ క॥ సమధికరాద్రోదేకక్రమమునరు
 ద్రుండుహరిహరంతంబునవే । దములుమొరికెట్టెవెట్లుని । సమయించుటహరి
 హరాఖ్యశంకునకయ్యె॥ క॥ పన్నుగయజ్ఞస్యశిరిచ్చిన్నంబనిశృతులమో
 యశ్రీకంతుమయి । జ్ఞోన్నతిపురుషుంబొరిగాని । జన్మంబునవెన్నుశిరము సరి
 ద్వంపండే॥ ఉ॥ అరిమహాధ్వరంబుననుదాంధమునన్మరవైరిమస్తక । చేద
 మునొందగేహానిజేతనతండెయనంగనేలగ । రోవయలెవ్వరుగజహరో
 పహతాక్షులుగాకయతుండి । మేదిపైత్యూంబిడిన మించెనురాచ్చితలెత్త
 జాలిరే॥ గీ॥ మించెనుహిమించినట్టిరించిమించి । పంచమశిరంబుచ్చంపడే
 సుచనులును । హరిగమైకూతునరియింపనజునిశీవ॥ మభవుడేయడేత
 గమ్యగన్యాధుడగుదు॥ ఉ॥ అతనిమానసాత్మజాడహంకృతిసంగతినున్నున్న
 సం । జాతునితేనుడెగివుడునశ్యకలినుతుడాత్మహస్తసం । జాతమమీదిక
 త్తిధరకారిమదైవశక్తిన్నదచ్చుకం । బేతెరువద్యెనొమును జెప్పనినరేశి
 వకేతనంబులన్॥ భుజంగప్రయాతమ॥ అక్షియావలేపాధ్యుడైరావణా
 భ్యంబుమాడేవిగంపింపనుపింపిగిక్తలాసమ॥ మిదికెత్తంగసర్వేశుడంగు
 వ్వసందోత్తడభితిసంతోభమెంపన్॥ గీ॥ మలహరుతోడమెండాడ్డిమారు
 మనలి । కంతుడేటేటగాలంగగానరాదె । కాలుడేతులకైచంపగాగాదే
 నూలి । నూలమునగృచ్చియిచ్చులసురలుదలక॥ నీ॥ దక్షుడుగ్రోవ్విందల
 గొట్టుటకుతీసా మేషశీర్షముదెక్కుభాషలేలి । యభిలలోకా యుండనగు

దుదాననభృగుకన్నులుగెలకడెకాలగళుడు | శివదూషణముగేయచెడ్డ
భద్రుండు పూపుపండ్లునుపొవబొడివెగాడె | అతిసత్యమునజత్వా గ్రుండు
దాననగాడ్పుకాళ్లునునరకం దెహరుడు || గీ॥ ద్రోహిదత్తునిచేరహతులు
గ్రహించి | తుడిచిబాహులుజింహలుగోలువడడె | అగ్నియనిమిషపనిచె
య్యినదితిముకుర- | చెక్కిరదెవీరభద్రుండుచక్కగాగ || క॥ అమృతకిరణం
రణంబున | జురదెవిధిభామమకుర-స్వహావన్ను | నిమిషంబునగోయ
డెను | జ్ఞమునకుదమరాకమిగులసఫలతనొడక || చ॥ వెండియుకల
ర్వంబునందిండికై యజ్ఞభూమండలిందండతండంబులై యందుదుండగవుచె
ల్లులంజెందిచైవం దెయంతియకాదతందెల్ల లోకంబులవెల్ల ముపుతలపు
నం బరతెందుగంగాకల్లోపినెల్ల నల్లనకరపల్లవా గ్రంబునంగళింబిజగ
ద్రక్షణార్థంబుగా చూల్చిగీరింపడె మరయునర్వ సర్వంసహాచ క్రధుగణాస
హస్త్రిం పితంబగు శేషశత్రు జీమద్రికం గాలించిచిటికిన వేలందాల్పు
డె యదియునుగాక మింటిదెస నొండొంటిగూడకవ గ్గుంటవడి పొడగట్టు
కట్టడిరకగనుల పట్టణంబులు చూపనొక్క పెట్టుచరిగట్టి వింటనంటుకొ
నగంటులేనితమ్మి కంటితూపు మోరమంట పాలుకావింపడె యియ
నంగాక యు ధిమధన సమయసమద్యూత ప్రధూతభూతశత్రో భీతి
మూల బగు సోహహలంబు జంబూధలంబు మ్రొంగుగతి మ్రొంగం దెయంతి
యకాదు అంధకగంధకుండు రుజలంధరవ్యాఘ్ర జటాలానురాదల శంప
డమొత్తి మోదరలాడం దె యింతేసిపనులకుం గంతుహంతగా వలదతని చి
రుగణం బొక్కండైవనుం బుండరికభవాండంబులు దివియందెట్టం జాలున
ట్టుగావున మాదేవులవేల్పు లెందును లేకభూరవణ యిక్కొండుజెప్పె
దనాకర్పంపుము || చ॥ హరువొక బండునిత్యుడుమురాంశకముఖ్యులనిత్యు
తొటకున్ | సరియగుగాచొకంసమురఘస్కరివాగ్రహణ స్తిమస్తకొ | తే
రధరణంబుదానదియకాదెతలంపగజ్జానకంబుశం | కరుడశదియ్యసంహృతి
కిగారణమవుటకుగ రయొటకున్ || గీ॥ అవనినాయకయోషవన్రుడగుముసేం
ద్రు | చేతశివదీక్షవడసెరాజీవనేత్రుడింద్రనీలంపులింగంబుస్వభక్తి | నజ్జ
నిడికొలుచుముప్పొద్దుశ్రద్ధశోడ || చ॥ హరిహరువేయిదామరలనర్చినసే
యగనదునొక్కపం | కరుహముదకురవైనతనకన్నుబ్రయంబునదెల్లగించి
త | చ్చరణముబూర్పవిష్ణుఘనసాహసభక్తికినిచ్చిమెచ్చిశం | కరుడొసగం

దేవక్రమునుకన్నునుమన్నిటియట్లయిండగన్॥ వ॥ మరియు మత్స్యవతా
రంబున శ్రీవత్సలుండు లంకాద్వీపంబున కంకణాకృత వాసుకిమచ్చేశ్వరనా
మంబున ప్రతిష్ఠయె నర్చి పేర్చినసప్తగోలువండె కూర్మావతారంబునం గూ
ర్జనాథుదార పాధోనిధిప్రాంతంబునన్నిభిభక్తియుక్తుడై భజయింపండె
రామావతారంబున రామచంద్రుండును శ్రీరామనాథుసేతుబంధంబు పై
సంస్థాపనంబుజేసియు పాసింపడే యంతకమున్నున నతొందునత్యంత తా
త్పర్యంబున శ్రీరామంబున రామేశ్వరునారాధింపండే ద్వారవతినారం
త ప్రాద్దుగోవిందేశువినివే శుతుంజేసియాసక్తి సేవింపండే వెండియు య
లంఘూరబ్రహ్మేశ్వరుం బాదుకొల్పి పూజలసలుపండే యట్లయిండ్రుండు
నత్యంతతాత్పర్యంబున నిండ్రేశు నెడపడని భక్తింబూజింపండే వ్యాసుండు
మహాఃస్థానంబునం గా శిష్యాసేశ్వరుంబెట్టి నెట్టిన దాస్యంబొనర్పండేవా
రు వీరనకసకలమును మనుదేవదానవాదు లాదిగావారణాశితమతమ బే
ళ్లంబింగప్రతిష్ఠలుజేసి యాసక్తిగోలుచుటతట టెల్లగాదెకావున భావభ
వభంజనుండు దక్కనొండొక్కర వేల్పులకక్కడి కర్తృత్వంబేడయు పా
స్యస్వంబతండయగ్నితుండై యభిమతార్థదాతయగు నిధింకలకాస్త్ర పురా
ణాగమనిగమన సిద్ధంబు॥ గీ॥ అట్లుగాక విష్ణుడైంపిదిధియెన । నేరకేమియు
సగిరిప్పితార్థ । మమరమనుజదనుజయ్యుం గాదల । కీశంధియ్యకున్న నీప్పి
తములు॥ నీ॥ అక్షియుగంబుననర్చింపగా శిదాసునక కన్నులరాని సారదినోసగ
ననురక్తిశివనాగమయ్యకుబ్రతిసోమవారింబకన్నలువారికిడైభానునిసేవింప
బోనికుష్టమడంచివినుత జేహముమయూసునకిచ్చె । బాణుడప్పుడుకరపల్లవం
బునరికినతనికప్పుడయూ డెనంగజాలి॥ గీ॥ దండగీర్తింపవారిచేతదలగనట్టి నేత్ర
రోగంబుహరియించెచిత్రమనగధూపమొనగినచేఱు టతోడగూడగొనివన
డెయోహిళయ్యనుదనదుపురికి॥ క॥ అవనిందేవరదానికి । దవఃధియొసగండె
బాసదప్రమికిమహి॥ త్వపుడగుచుమిండప్రాణం । బవలీలకలాలగుండయా
ఖ్యునకిడే॥ క॥ కరికాలచోడపురమన । బరగింపడెపైడివానప్రమథులువెర
గం । దరయంబునదగనెకాడు । శిరిగడ్డయొసగె బసవశైరమజేగ॥ క॥
మునునిమ్మవ్వకుగానే । ధ్విసములుతనపురిగవములుదేరపింపడెద । య్యజ్ఞం
వ్యయ్యచేజచ్చిన । వనమ్మగమ్ములగొనివనం డెస్వపురంబునకు॥ గీ॥ మా
ర్చితోభయకర్మకుమార పాల ఘూర్జరునితంత్రయుతముగాగొనివ । నడె

యట్లపిళ్ళనయరారుయను। మహాత్ముగ్రామసహితం। బుగాదన్నకలపికొన
 డె॥ నీ॥ వరగొండ పెరుమాణినరులెల్లనెరుగంగ గొనపోవ డెతారకుధరము
 నకు। మోలబాడగమెచ్చితాళంబుగూడ శంకరుగానివిడె స్వప్నరమునకు।
 పోడశగణంబులసొరదీపీతంబుల నిలుపం డెనేడునిశ్చేతనుండ। తెరసగణము
 లవీరభక్తిమెచ్చికైవల్యమొసగ డెగారవచున॥ తే॥ పొంచిచ్చగమునకైనిద్ర
 బోవకున్న। చెంచునకునీడెళివరాత్రిసేవఫలము। చర్మభక్తులకథిట్టివెన్ని
 యైన। గలవుచానినయేటికిగణుతిసేయ॥ క॥ హరునకుసరిగలరనుటయు। ప
 రగగనేకాళ్ళవాదపరతయుహరినా। హరమయుడనుటయునజ్ఞత। యిరు
 నాగుమూర్తులునుమహేశుడనుటయు॥ క॥ దుష్టమనుష్యులలోకోతక్కు
 వ్టమహాభక్తసంతతికిబోల్చుటద। తక్కువరోక్తులువినుటయు। సృష్టిచాతక
 ములనుచుపేరరుశిష్టుల్॥ గీ॥ పిలువబంపంగనిటకురావలసె। నేమినిగలదు
 జెప్పడన్నభూపాలుడ। న్యమతులమోములుసూడనయ్య తగులువుడు। తల
 లువాంచిరిపెదవులుదడిసికొనుచు॥ క॥ గామబిడనట్లులందరు। మేమరచివ
 చింపలేకమిన్నకతమతమ। మోములుజూచెడివాదుల। కామహితగాంచు
 బ్జితాననుడయ్యెన్॥ గీ॥ త్రొవ్వడిగితారిక-కులుకుకు-గునిదప్పడెచ్చి కొన్న
 విధంబైనదికుమాళి। బాచరనుమర్త్యమాత్రుగాబలకబోకి। ద్రోహమా
 తండుప్రత్యక్షురుద్రుడతడు॥ క॥ కొలువునులిక్కునవెరసెన్। విలవిలతారిక
 కులుదానుబిజ్జలుడేగెన్। మలహారుభక్తులుబసవడు। నలఘుడుబాచయ్య
 నరిగిరాయ్లుబాగడక॥ వ॥ ధరణిన్మోడ్డలదేవుబాచ యవిచిత్రంబైనచారి
 త్రమె। వ్వరుసద్భక్తసభాంతరాళములలోవాక్యవ్వగావింపువా। రరయం
 గావినరంతకప్రథితవాహద్వీణిటతగంధరాం। తరశీమాదృఢరజ్జుబంధవిలు
 తద్ధుంటాఘనౌతాగరముల్॥ స్రగ్ధర॥ బసవశ్రీనామధేయ॥ పరిమితమహి
 మాప్రాణలింగంతరంగా। బసవశ్రీపాదకప్రభవయ్యగళ సద్భావచాస
 క్తబిత॥ బసవశ్రీమత్ప్రసాదప్రచురరససధాపానసంప్రాతజేహ॥ బసవ
 శ్రీలింగదత్తోల్పణకరణగుణ ప్రాణదేహభిమానా॥ క॥ నేదపురాణాగవసం।
 పాదితనుతసూక్తిరచితబసవకృతిసుధా। స్వాదనసమకసంతతన॥ మోదతతి

శ్రీమద్భగవద్గీత

వభక్తిలముక్తిచిలోలా॥ మూనినిశ్చయదమయతవృత్తాసద్వృత్తాయుక్త
చిత్తా॥ యమనియమసమేతాహారపుణ్యప్రభూతా॥ సమదతులమహిసాన

వచిద్వ్యస్తపాహీ॥ సమహితమహిమూఢ్యాసతతోద్బుజమాఢ్యా॥

గద్య॥ ఇది శ్రీమత్పాలకునికి సోమేశ్వర గురుప్రసా

దలబ్ధనిబంధనశైక్తియు కశ్రీవిదుపరిబసవనా

చార్యవర్యసత్పుత్ర కులపవిత్రసోమ

యనామధేయ శివకప్రణీతంబైన

బ స వ పు రాణంబను

మహాప్రబంధంబనందు

వష్టసుశ్వాసము

సమప్తము.

(*)

శ్రీరస్తు.

బ స వ పు రాణ ము.

సప్తమాస్వాసము.

శివ గమయ్య గారికథ.

శ్రీనందీకేశ్వరపదధ్యానా॥ దీనాంతరంగడుబవితహిత॥ జ్ఞానాం
చికిసిర్మూలిత॥ సూనాశుగపాలకుకి సోమారాధ్యా॥

గీ॥ జేవమున్నుమీరుద్విపదగావించిన॥ బసవరితయేనుభవదను
జ్ఞ॥ పద్యహృదయకావ్యభంగినానేర్చిన॥ యిట్లువిన్నపింతునవధరింపు॥ చ॥ మరి
యనుభవక్తగీమణిసమంచితకీర్తిధరుండుభక్తులం॥ దరుగొనియాడుచుండ
మనునన్యుడిలక॥ శివనాగచయ్యనా॥ వతలుచుదారమూర్తి॥ బసవప్రభుచే
బ్రణిపంతంబుండుచు॥ దరుగనిభక్తివృత్తిమెయినిష్ఠ॥ ఘరాంబుధినింబలాడు

చున్ క॥ కడువేడుకనతడుండగ॥ బుడిబుట్లంబోవనట్టిభూసురులెల్ల॥ నృధి
జుఁబిజ్జలునియె॥ కుగడుమచ్చరికముననిట్లుగూడిరిపెలుచున్॥ ప॥ వినుభూ
పాలకపెద్దభక్తులనుచున్ వేవేలచందంబులన్॥ వినుతెంచునబసవండువారిగని
నన్ వేమెకుగవార్డించిబో॥ యినయుచ్చిష్టముతోడనేగుడుచు దానిట్టిట్టిబా
డయ్యెన్వ॥ చ్చనిచందంబుని నెన్నుదాయజనుడెంచు॥ జేయుసిద్ధాంతమల్॥
ఉ॥ వారుపురంబువీధులును వచ్చుచుబోవుచు క్రొవ్వనన్చుము॥ జీరికైనచే
కొనరుసెంబలిసెంబలి నారమ్యాని॥ మారవిహీశయాపురము మాలల
పాలయిబోయెనింకనా॥ చారమువర్ణభేదములు సాగుటయెగతి నీదుమేది
నె॥ గీ॥ రాష్ట్రకృతపాపమెందును రాజుజెందు॥ రాజకృతమువురొహిత
రాజీదనులు॥ గాన నెరిగింపవలసెదతెగర్తృజనుల॥ శిశుయెనరింకీచన్న
జెందుసిన్ను॥ క॥ అనవినిజనపతిమనమున॥ గనలుచుబసయ్యెలివగా॥ బం
పుడునా॥ ఘనునిశివసాగమయ్యె॥ దనయందలమందునుంచి తాబరిచరుడై॥
క॥ నడతేరగాంచివిఫ్రులు॥ కడమయొకింతయునుమాల గలుపంగానీకడకత
నిందోడుకనిదెవ॥ చ్చెడుమదిభయమింతలేకశివీకముమీదక॥ గీ॥ నీవుబాడం
గనీరీతినేగుడెంచు॥ వాడుమాబోట్లనెరుగునేవసుమతీశ॥ శంకలేకయలేడువ
ర్ణసంకరంబు॥ నేయుచున్నాడుదనకట్లుజెల్లుటెట్లు॥ క॥ అనిపలకవిప్రవర్ణ
ము॥ దనపడినడలేరనతడుతనమోసలచా॥ చ్చినగాదానరిగివెల్సన్॥ జనపతి
గొలుచిచ్చియున్నసమయమునందున్॥ చ॥ నడకగడాయనచ్చుశివసాగమనీపికి
నాసంబుగా॥ మడివినిజాంగవస్త్రముసమాదరణంబున బెట్టిభూపతిన్॥ బా
డగనివిల్వనంపితి పిహామిపతిపనియేమినావుడన్॥ గడుకలుపించి జలుడు
కన్నులంబులురాలిట్లనెన్॥ క॥ అదినవద్దయ్యెవర్ణవిభేదంబులలేవేదేడుపే
రొగన్నవియే॥ వేదములుచెప్పగమ్మిక॥ గాడేటకలములగలపంజనునే॥
క॥ నీతలనపుట్టెనేవుక॥ కేతనసరిభక్తియిట్టికిల్పింపనుక॥ భీజనింపక
యెట్లవి॥ నీతులమీరున్నగుయేనేవపంబుల్॥ క॥ పండునెమీరుండిన
భూ॥ మండలిమోమోటకతనమరియొండనకి॥ స్తుండులుగాకనవిబసవండు
బలికెనధిపుతోన వార్యుడగుచున్॥ గీ॥ మనుజనాయకగోవిందమాచనాశ్వా
జెనటియుత్తమవశజుంజేయదలచి॥ స్వర్ణభేనుగర్భముననవ్వనెతననిచి॥ దా
నిసిండగముగ్ధుగ్ధములుబోసి॥ గీ॥ పోయెబూర్వాశ్రయంబుచు భూతలేశ॥
యట్టిగామాంత్యజకు మ్రొక్కియంతబోక॥ దానియెంగిలిధగ్ధుమల్ద్రావిర

దీయః । గాక యజ్ఞేనువును గడిఖండలుగను॥ సీ॥ వండంగదరి
 గాడువడువునజెందుచు నొందారుచే॥ వేసేయుబ్బు మీరి । పలతసోమూ
 సులబలగంబుభాగంబువెనుకచట్టలుబ్రహ్మవిదులపాలు । వాలంబునాధ్యయ
 నవర్గంబునంశంబుకోలెమ్మువేదవిటోకటిసొమ్ము । బిరుదుప్రధాకరభట్ల
 యాధీనంబును రముషడంగాలయొజ్జసొమ్ము॥ గీ॥ పక్కావ్యకరణమువారి
 పాలు । మారుతోకలునుజీల్లి గడ్డత్రేకులవంశంబు । పక్కాముకులుప
 ర దేశివరులపాలు॥ గీ॥ అనుచుగోహస్యజేసిఫయ్యెట్టియూర॥ మాలలిలద్రాట
 మాలలుమరియుబచ్చి । మాలలునుమీడ్చి ముటలుమానవేశ । వినగబొస
 గునెయెట్టి వెర్రికైవల॥ క॥ వేదంబులొనెంచుం । జోతిషమునుజాతిధర్మను
 గతులుచడ్యే । దోడితమతానాకావాస । మాదరమానజెప్పుమంటివమ్మిదిని
 నుమా॥ గీ॥ వేదచోడితజాతులువెలయురెడు । ధరబ్రవర్తనమునివర్త
 నముగాగవరుసభవకర్మజనుడువర్తకుండు । ప్రకటశివసంస్కృతాడు
 నివర్తకుమనువ్వె॥ గీ॥ సకలవణంబులందునుశంభుభక్తి । వితతివణం
 బుయెగురుదురీతలేశ । భాగ్యహీనుమచేపట్టబసిడిలోష్ట । మైరగతిగాడెభ
 క్తిహీనులకులంబు॥ క॥ హరుమూరటనిగ్రహములు । హరుభక్తులలోకము
 ననరాకృతులై యీ । ధరదోతురుగావుననరవరతన్మాహాస్మి మెరుగవ
 చ్చునెమీకున్॥ మ॥ కరికింబందినమానమేహారికికుక్కల్సాటియే హేళి॥
 పరభిద్యోతముమీడ్చేచుదునుకుకనక్షత్రసంఘాతముల్ । సరియెక్రందలు
 గంగకుకప్రీతియెవెచ్చల్వార్ధితల్యంబులే । యరయంగాగివనంగమార్యకెర
 దో గుగ్గోళయీగాడయల్॥ క॥ సురభికిసూరదుష్టులు । సరియనగాదగునెదే
 వసాలముతోడక॥ జూరయునెబచ్చలిహరహర । పురహరశరణులకుదుష్ట
 భూసురులెనయె॥ గీ॥ ఒక్కరివభక్తులకుకోటియొద్దిసురులు । పాటిగారని
 శ్రీవతిపండితయ్య । పచ్చడంబునసిప్పులుపట్టడేయి । నంతపాలాతుసత్స
 భాభగ్గంతరమున॥ క॥ శివదేవునిసద్భక్తుల । భవనంబులమెలగునట్టిమషికం
 బులకున్॥ విపరింపగసాటిగారి॥ యవనిసురులవనినాధయియెట్లన్నన్॥ గీ॥ అ

కల్లిదేవయ్య గారి కథ.

ల్లహాసరళపురాంతరమున । కల్లిదేవయ్యనానొప్పునునయశోధ । నుండు
 రుద్రాపగావతారుండుగాని । కనుగొనగమర్త్యమంత్రుడుగాడతండు॥
 క॥ ఉరగముకటిజపురమున । బరమేశ్వరుగేహసీమబాయకయందున్ పర

గ్నః పులిప్రించిన । బసమునగరచికరచిచంపుచుండున్॥ ౪॥ అ సూర
ముగాకనిస । మృదమునజనిమదనమధనుమంచెరమందుం । గడరంగసార
గమాయన । పదమాయహిగరచిజత్వేబ్రజలరువందన్॥ ౫॥ కరుణాకరు
డగుటనునీ । యురగమునకువసువులాసగియ్యెనుశింశుకా । గరమగ్నిశుభా
క్తిస్థిరమతిమనుచుండగొన్నిదివసంబులలోన్॥ ౬॥ తమగృహదాసియెప్పుటిచి
ధంబున భాంజనుగొంచునర్ఘ్యున । బృములకునేగుచోనాకధరామరుణేం
తనుసోకదాసిభాం । డమచటవైచిపించితలశంచువిధూతి విధూషి శాంగి
యై । క్రమమువచేరెనూత్తునుటిగైకొనిక్రమమృనీటికేగగన్॥ ౭॥ అదిగ
నియాపురంబుద్విజులందరు గంటిరెకండుక్రోవుధూ । త్రిదశుడుతన్నుజోకన
నితేంపున దాసిఘటంబువైచిభా । స్వదమలభిస్సృభాసితమవల్లికయైచురి
యొండుభాండముం । ముదమునసంతరించుకొనిమాకలుసోకకయూరకేగ
డిన్॥ ౮॥ అగ్రవజ్జులకీతరులచంటగాదు । గాకయతరులకంటగాదెద్ది
జుల । నిట్టిభర్తంబులిలబుట్టెనేమియనగ । వచ్చుననుచునుధూసురవగఁజూ
వుడు॥ ౯॥ శలియగురుద్రమూర్తిగతకల్యణవతనగుల్లిజేవునిం । విభువ
గబంచుట్లునిశిమాపరిదారుల నాగడిలగా । బలకరొకళ్లుదామనకుట్రా
ణములిచ్చినవాడమేముని । స్పృటకడగంటినాటికినినేడమిముఁగనుగొంటియ
పులికా॥ ౧౦॥ మంచిమాతనిమిమ్ముమన్నింతుమేముమీక్రింబుజోయితమమ్ము
గొంచెగపడె । నంటనిప్రదుగానుసాక్షాద్యశిష్టనివంటియతలృష్టవిద్యజ్ఞ
ముండు । వైదులవారిదామోదవజ్జులుజోదుప్రివికమసోమయాజిసమిధ
లకీగుల్లసంకులనేగంగవాత్రోవదానుదకంబులకును॥ ౧౧॥ జనుచునుండవారిస
ద్యకరముదన్ను । దాకెననుచుమీకురాసివేత్తి । కడవవేసిభస్మకలితాంగి
యైనూళ్లు । ఘటముగొంచునేగెదకములకు॥ ౧౨॥ హీనులముట్టనజేల
న్నానముచేరుంగవలయుసద్విజులకునెం । నైననుఃప్రబుముష్టిన్ । హీనున
కునున్నసక్తతృప్తిమెచ్చటజెప్పుకొ॥ ౧౩॥ నీతిచందాబాయిధర్మనియతిలాగొ
వేదచోదితమొపురాణోదితంగా । బూటకంబులొయిదియునెచ్చోటనైన
చెల్లునేభక్తులకునిట్టిప్రలదములు॥ ౧౪॥ తగవుగాదనికాకమీదాసిపుట్టు । మాం
ల్పరేయెప్పుడునుపెద్దమంచుగాదు । పుడమిదలక్రిందుగానిట్లునడువదగున్ ।
యెదురెదురమిమ్మనేమందుమింకననన్॥ ౧౫॥ ఆరాటరత్నవినికల్లిజేవుడిక
నేలాసంశయంబంచుభూ । దేవానీకముతోడనిట్టులనువాదింపగరాకుర్చినుం

మ॥ ఏవేదంబయినన్ స్వరత్రితయభూయిష్టంబుగా నెత్తుమా । యీవిప్రావళి
 మోలినన్నవినియోయిం లేక దా యట్లనేయంచున్ వినుడంచుదంభతనుండు
 శునకాకారస్ఫులికరుద్రుండె । త్రెన్వేటాన్ కమలాసన మ్మడమువృత్తద
 మక్షహారునిల్పుచుక॥ నీ॥ ఆదికుండలిత క్రినాకుంచనముజేసిమార్చవండ్రు
 లవెలిసుడియనీక । నాసాగ్రమునదృష్టి నాటినిల్వగ జేసి మేరుశృంగాగ్రంబుమె
 ట్టునిల్పి । జేవునిబరములోజిక్కి-జొక్కగ జేసిభిన్నభావంబులబిలుకమాడ్చి
 తానునుదానయైతనన్మయావస్థయై యానందచాప్యాంకితుండఁగుచు॥ గీ॥
 మృదులమధురస్వరంబులజెదరకుండ । త్ర్యక్షరమునాదబిండుక శాత్కంబు
 వై నయలంకారసంసారమాచరింప । నంతలోననయావిప్రులంతసంత॥క॥
 కృతదండనమస్కృతులై । స్తుతియింపుచుండఁబుగ్యజుర్నృభ్యవతు । శ్రుతిత
 తప్రాతిపదక్రమ । గతులననుష్ఠించెకరుగకౌతుక మెనగక॥ గీ॥ అప్పుడాకల్లి
 దేవయ్యయతిమదమన । దగుతుతగునికువేదపితామహాఖ్య । గనిరివిప్రులు
 చాలించువేదపాఠ । మనుషుచాలించిఁమైకై తదంఘ్రిలకును॥ క॥ ధర
 ణీశయట్లుధరణీ । సుగులయెదురవేదవయముశంసకమచేతం । బరగజిదివి
 చినిజమం । దిరమునకుంచసియెక్కల్లి దేవయవిరియక॥ నీ॥ అఘదైరిసిద్ధరామ
 యగాదిమతమునఘైకాళి రాగలదొక్క-కుక్క- । దానిగురువిడిదీసిమహాత్మ్య
 మేమనిజెప్పవచ్చునోజనవశేబ్బ । యదియునుగాకమహాకాళియాశ్వండుజం
 బూరినుండుదత్తమయమునను । సారమేయమమేయసారమేయమువేదరా
 జిదానికినివాలాజులంబు॥ గీ॥ యాత్మభృతకాదమస్కృతితో జేయ । నప్పడు
 చిత్రనూక్తులదియకదని । చదివెగానిభక్తనడనకుక్కలతోటి । పాటికేయు
 బెట్లుమేటిద్విజుల॥ వ॥ వెండియు చిత్తుండననొక్క- భక్తుండు సకలవేదపు
 రాణశాస్త్రపారీణులయిన విద్రావుంగవు లొక్కొక్క-కోరియు మక్క-టి
 భక్తునకుం బ్రతిరారినియనేక హేతుదృష్టాంత వాక్యంబులం బ్రీష్టించిమిం
 చిననతనికిం బ్రత్యక్షరించిచ్చు తెరంగచ్చడకయొక్క జన్మనారాయం
 బాయనిమధ్యనలుబరింబెచ్చు వెరుగుచున్జిన్జిన్॥ గీ॥ చదువుగలవారితమవిమ
 శక్తినిజముగల్గ యంచురుగల్గినక్కొంబటలడు । యదియుఁక్కొండొనిజోవి
 దితగాక । దృష్టులులుగానిమాటలతేగదువామ॥ క॥ అనిపలుకుటప్రలుంగను
 గొనిశివచిత్తుండునిజాన్యకొనియొకడండ్రా । సుననెద్దభక్తుజప్తికి । ఘనపిరు
 లుదీరియెత్తుగలిగి రేసిన॥ క॥ అనవినియెప్పునివిప్రులు । గెనయొకడయొక్క

దానిసరిగాలేరై । రసభక్తపాదరతుల । శేనయనగానెట్లువచ్చునీధూమ
విబ్బదాచయ్యగారికథ.

రులన్ క॥ మనుజేశమరియుగోబ్బా । రనుభవమునవిబ్బదాచయ్యము
మునుద । ధ్వులెరచారుచరిత్రముననుబోటులుజెప్పబోకసగుదాటరయన్ క॥
బసఁ బ్రస్తుతి మొదలెన । మానంగారాదుగొంతమాత్రంబైనన్ । నానేర్పు
నెట్లుజెప్పెన । భూనాయకసావధానబుద్ధిన్ వినుమా॥ క॥ జంగమమహా
ప్రసాదము । యంగమప్రాణంబుదనకునై యేపొద్దున్ । లింగవీలనమనగ్గు
త । నంగదజయనగ్రహారమందధికుండై॥ క॥ అప్పునునువ్యలకైవిధి । కల్పిత
వణాశ్రమాదిగతిదానితయి । జల్పితభక్తిస్థితిసం । కల్పవికల్పములదాసి
కృష్ణగుడున్నన్॥ క॥ ఆమాటరెండామడమూడామడపదియామడందునై నను
భక్త । గ్రామణ్యార్చకృత్యము । శేషేగలిగిననువినిమహియ్యప్రీతిన్॥ చ॥ ఆ
నిరభభక్తిభస్మమనిజాలగముల గల యంగబూసక । దావివరవత్సకంధరశి
రఃకరబాహుయుఖస్థల బులక । శివునదభక్తకంఠపులజెప్పలబిల్లులుదాల్చి
బండిపై । పవడపదాల్పలిప్పరదుబచ్చెనగానెయ్యకెట్టియందులన్॥ క॥ గొ
డుగులునుపదిముద్రల । పడగలుగలయ గనిలిపిపలిమికటిమినా । వృదుడె
క్కుడునందీశ్వరు । దడబరపగవచ్చువంగదగుగోడెలకున్॥ నీ॥ ఘంటలుమొ
వ్వలుఘల్లుఘల్లుని మోయంగంధరొంతరవలనంగల గొగట్టి । యంఘ్రులనంది
యమొందగజెట్టిపదదరముల్కొమ్మలనవధరిచి । చితగజ్జియలపేరరు
తదాలిచికోమొమ్మలనపరంజికుప్పెలునిచి । రుద్రాక్షమాలికారూపిత
సౌవణికపటములనొసల్లనుబడిలపరచి॥ నీ॥ యుగ్రవాహనవినిమయయో
గ్యమైన । యుట్టిగుర్రలగమిబండిగట్టిబండి । మోలచాంగుభశార్భటుల్ మో
యజేసి । యాటపాటలుసొగయింపనచటికరిగి । చ॥ హరిచరణాబ్జశేఖువుని
జాలికమంటగ్రమొక్కతత్పదాం । బురుహజలామృతంబునదిబొంగుదుగు
త్తుకగుంటగ్రోలిత । త్వరవశచిత్తవృత్తివరతాత్వికశ్రీగురుతుల్యజంగమో
తురపరిభక్తశేషగతకౌతుకజాతమధూతలింగగణ॥ నీ॥ శుద్ధసిద్ధప్రసిద్ధస
మిద్ధసుప్ర । సాదసంఘంబుగాంచియొగ్గదమొదవ । త్రివిధలింగప్రసాదన
తిస్తవాస్త । త్రిమలసంహారనతిస్తుతేయంబు॥ క॥ ఓలికినడించినయొనిచిన
సలలితనుతజంగమ సాదాన్నిముగం । పలయంచుంచుబిబుండెం । గొలదికి
మీరం బోసకుతకచ తోడక॥ ఉ॥ ఎప్పటివాద్యభావములుయొప్పటి నేమిధ

నంబులుకయుగాం । తాపుతిఘేషభీషణములై చెలరేగగవందిబృందము ।
 బ్యాప్తుగనప్పటప్పటికి హేయనబాదనివేట-వెల్లిలో । బెప్పలదేలికొండుజ
 శత్రువతగొబ్బరికప్పరంబునన్ ॥ ౪॥ అట్లుదెచ్చినప్రసాదంబునం బరంబునందు
 ముఖోద్ద నుపయో గిండుగింపచులైన మహీనలింపులు దమతలంపులందమ్మ
 లనున్నలింకంబులం ముమ్మరంబుబడిబుళ్ళంబోవు సమశంబునన్ ॥ ౫॥ అయ్యాయ్
 తిషెద్దభక్తుని । కణ్యనునమహాత్మవంబుకరపుటంట । బాచయ్యతి నెన్న
 టట్టుల । చయ్యనవచ్చటికినేగినంత్రమయ్యుతుడై ॥ ౬॥ చరలింగమంగళశ్రీ చ
 రణసరోరుహపరాగసంవాసితభా । సురమస్తకస్థలుడై । సరసంబగుతద్గణ
 ప్రసాదంబెల్లక ॥ ౭॥ అవనిబడకుండనలపబిమంచబడి । మీదిపాపింకయివ
 డినిండబోస । ముందటట్లుబండిముందటబిబ్బ । బాచయ్యనటనమీరనరుగుదేర ॥
 ౮॥ గొడుగులగొడుగులసందడి । బడగలుబడగలునుమగుల పలుమరునింగిన్ ।
 ముడివడకుంగళవాద్యము । లుడుమార్గముదోడుకపాటలూ సుపరినులియన్ ॥
 ౯॥ పాయకనెడినెడిఛాగుధ । లాయనురావములు గళలితధ్వనులన్ । హే
 యసురవమునటయ్య । ఘేయసుశబ్దములువాద్ధి కిలమోయంగిన్ ॥ ౧౦॥ బొబ్బ
 లువార్చులుచెలగగ । కబ్బులుగొబ్బురినడుమనుత్సవములతో । గిబ్బియ
 బ్బిబ్బిబాదయ । కబ్బరముననేగగాంచిసీచుటవిప్రుల్ ॥ ౧౧॥ వినుదవీరికర్జన
 తపినులుచిల్లులువ్రావనేడుగ । న్నోనబడియెన్ భళియనుచుగుంపు బుగ్గటినఘా
 నురాలియ । మునయ్యతుజేరబోయిమునుగందు మొవిందు మొయ్యిబ్బిమ్మయ
 నువుదలంప తత్ప్రథకయట్టుల నున్నదినిబ్బడంతెటక ॥ ౧౨॥ డిడిసే
 యెదరొబెకుర దెరంగులబండిచన్నిపై । దండులువచ్చునేజనులుదల్లడందె
 దరిందుమాళిధ । క్తుండోగిజచ్చెనా మొరలుగుతలబొబ్బలుకట్టిపట్టెద
 ద్భండనమేలయింపనిది ప్రల్లవప్రత్తియకాకయంతయున్ ॥ ౧౩॥ అట్లుగాక
 గొంగనింబోడిచివంగని వ్రాచిందిగిచినవారి శేరంగునం బొంగిని గిసెంగులు
 డెలంగకూతులు సేయబడయేమివిచ్చల విడిమీరమిచ్చామెచ్చుకొనుంచెచ్చ
 పెరిగివిగుగుబడుచుగొడుగులుం బడగలతడబడబడమి వడవడవడంకం దం
 కవడతేరం గారణ బేమి చరవశక్తవర్తివందంబున సంగధరచేదిరంబున
 కందరుంగనుం గొనజనగలవార మోడికుర మాలినభంగిమాచుగిహార బు
 జొచ్చివచ్చుటకు మీకుజనవిచ్చినవారెవ్వరు కులభ్రష్టులయెండ్లును గలయం
 గదేలిబండిపైనిండబోసిట్ట పుట్టంబుపైజుట్టివట్టి గుట్టిడికొనియెగరు గాక

ముట్టాపైచూచిననం దొక్క-విశేషంబైనం జూ-నోపుయ రేప ద్దెబడి పెద్ద
రికంబు పోనాడికొనకయూరకనూయూరువేడలండననిని క॥ బాకారులుచ
నేటికి మి-కొలదియెసుమ్మరిగిమరిపలుక గా । శ్రీకంఠభక్తతీర్తి మిక్క
మున్నెన్నిచాళ్ళమేరదలంపక॥ క॥ నూరికివగినకిగొనగు వీరుమిచ్చైకడ్డ గు
డ్లువెలికురుకవుకో । మీరెక్కడమేమెక్కడ శారణ మిగిమికుమాకుకలదెనిల
పక॥ క॥ జగమువరుంప్రసాంబి బెంగిలియచిపలి తృప్తినేటియొకటా జం
గముమాపుంగలవా । రింగాలునునరకవహ్నిబేల్చటపిరె క॥ ఆటమీది
చేటువపుచు యిటవచ్చేడిబాల్చిదప్పజెరుయమీరి । కలబుధ క్షధుక్తశ్చేష
ముమ్మలముగగణంబుదాడుబాడగవశమే॥ గీ॥ అభవభక్తులకదిపరిమామ్మ
తంబు । భక్తిహేతువగును మదిప్రళయవహ్నిచలను । కార్తీచ్చులోపలవ్రావి
యోలి బొలయుమిశతలగతి గాకినియవంగలరే చ॥ గడువగబలుగు-పెల్లగొ
రగాదరచెప్పితిగానదీనీ । కడమయు సుకుగల్గటలు గాదనివిప్రులమమ్ముజం
పనే ముడుగనేత్రుత్పభావము కొకకబల్కెడుబాచనార్యుకో । నడక
బల్కెడుబాదంబుకో । నునుగకబల్కెనాదీజగం బుల్కడిచ్చల మత్సరి
పగక॥ క॥ సొంగిలిపులియొధు జంగముశృంగియొయబూచి । గంగజేసే
దరులు నొలివిఘోసగలవా । పంగలవారనుగుడగువబ్బిరిదమలోక॥
సీ భక్తులపన్నము పుచ గారంబుచగలసకెద్దదినస్తుకూచి । మద్దదామోద
ధూర్తుల సొంగిల్పుబుభ చ్చిచ్చుకేత వర్షులగట్టెలు తడిధోతురుగ
డబెట్టుడుబట్టుకునెగడకేళ్ల । పలువుల నెగకొట్టునిలగూలముట్టుండు ముగ
ములుబగలూ మోముపిల్లి గీ॥ ఎడగ మెత్తుండుగ్రంథుడుబండిత్రాచి కుం
డలింపుట లెడు మాతంహకాని । యుచునుండడిబడు బాడబాధములను
గాంచి గబ్బుచుచయ్యగనొదిలికె నీ॥ నుగుగులా నీటికిచుత్తలపడమకజూ
డవేడుక మేగిజూడుడుచు తొడుతొలుడువొజన్మననించి ప్రసాదంబుమ
దిరస్త్రాబునూకి కరములన జగదొయించి పెత్తన మాత్రలోజేదీప్య మ
నమగుచు కెంజాయలయిచి కేళియెను సభ్యాం న పత్తిగను
మెరుగు॥ గీ॥ దీగ వెలుగుదులెదుల ప ఎక్కడెక్కోననుటమీసే
య బాలికీలికిభావళి నెల మాత్రంబు మిగిలెను బలంబు క॥ కాకో
లముగన్నుగుగా । నీంబులజూడహడి వ్యవహారంబు । అంతే బాగు నగు
లోకముపైజల్ల జెల్లలోనుబుజూచక॥ ఉ॥ బల్లి . ప్రసన్న . ఉంగమలంగ

విశేషశేషముః కల్లూని సవర్ణమనికాయముకా. యముశేరకంసచి । ద్భుజశ
ముల్లకస్వస్తిభిపావకశిలుమంటలేచిము । పుల్లెలుజేల్చిచట్టిక్రియభగ్గంసగా
త్వేమేవమాత్రలాన్ ॥ ౩॥ అష్టవవీడినకచ్చలు । దస్యంగాదోనానుచుడల
మడిచికొన । జూపుడకకారిమారపు । దిస్పలైలచివరిపిజేవతలెల్లన్ ॥ ౪॥
నిశ్చిరబరిల యెము । కేర-కేర-కేర కేంచి నిశ్చూర్నుబదట్టంపుగాని గుడించి
కించివాకుచి లనమూఖంకజులై శిశునందాట్లని శిఖరఘోవంబులభా
షించిరి॥ నీ॥ శ్రీధరభట్టిల్లచిచ్చుమచ్చుమడిచెమాధవప్రసముల్లుమంటగల
సెగండుమగోసి గుఃకడిశెగమగిపోనె డొడ్డబాసగులుల్లుదోలుతమం ॥
చ్చునగ శెశాస్త్రి కొంపబూడిదెడికె బ్రహ్మన భట్టిల్లుబుగ్గిగలసె । వాచన
ప్రసముల్లువాసమలేకైస్రీమయాజులయిండ్లసొంపుదరి ॥ నీ॥ త్రేమల
ప్రసముల్లువాసో వారిసె । కిట్టనాదిత్యకూచియంతమవారిసె మూచ్చతా
డిచిగే యిహాయమయ్యె పచ్చబవ్యలికేళపాకగాలె ॥ ౬॥ వానపుభట్టు
యింటబోవథకన మొందినన్దిమాసకో । వాసమువాసముల్ । మెనవివా
యవశంబునవచ్చివచ్చి సన్యాసులవామనాఖ్యల యంబులయెంబుగబొంద
శేసిత । గ్భాపితమంటపస్థలమభస్మముశేసెనునిస్సయంబుగ ॥ ౭॥ అశ్వము
వారిగృహంబుల । గుశదగ్ధలపన్నయొజ్జకొంపయనుధరా । దశబొందశేసి
నంబుము । వశమేవర్తింపన్దేవారిలకైవ ॥ ౮॥ ఈడాడయనగనేటికి బాడబ
వర్గంబువాడభస్మంబైనన్ । గోడలుజికెనుదూషకు । లిడేరంగలదెభక్తులి
చ్చంగినియన్ ॥ ౯॥ అనిభక్తులుబ్రేళయానల । ఘనకీలలుగాంచియార్చుగణము
లపగిడిన్ । ననమునలరుచునింహ । ధ్వనులొప్పంజేసిరప్పడుద్యద్విజులెల్లన్ ॥
౧॥ ఇలువెడలంగనీకతమ యిండులలోననచచ్చవారునిల్వెడలియొ బారలేకన
మవీధినజచ్చేడువారునగ్నియాదలల । క్షణాయుడగ్గిగలదల్లడపండుచుగు
ళ్లుజూచ్చువారలుబలు । గడ్డముల్ గమరగ్రకుగనబావులుజొచ్చువారలున్ ॥
చేలములు గాలశివభ । క్రాలిమరుగుజొచ్చువారునట్లవయవమల్ । గాలికయ
మున్నశివభ । క్రాలయములపంచబొంచియలరెడెవారున్ ॥ ౧౧॥ శనువులదరికొ
నిగాలంజనిభక్తులకరణజొచ్చిజరిగెడువారున్ । మునుమునుచిచ్చబాచయ
వెనుకదెసన్నిలిచిశరణవేడెడువారున్ ॥ ౧౨॥ చిచ్చునవెడవిడచుచు । చచ్చి
యనిబ్బంగినగముసాపకయాచి । ప్రోచ్చయమభక్తతతితో । విచ్చరమిప్ప
లత్యజించిమంజులనతులై ॥ నీ॥ పప్పకొమ్మన భట్లబొప్పన ప్రేదియదచ్చ

టాడెనదొప్పపెద్ది | మంగళాస్త్రీనగడియంగపిన్నియుం శెప్పకూచియు
సింగరాజు | అబ్బనమంచియుగబ్బుమైలాగుండుడబ్బరాదిత్తుండు | బ్బనయు
ను | బొడ్డురాఘవుడుగుగడ్డయిపెద్దియు నడ్డగారాడెనదొడ్డకూచి | గీ | వీరలా
దియగుచువెలసినగొబ్బూరి | ద్విజులుధక్తజనులేదికురమాకు | యనుచుదీను
లగుచుచమరయబ్రహ్మణ్య | హీనులగుచుభక్తవరులశాశి || క || దికురలకు
నోళ్లుదెరుచు | నకరటకముపశులగావునుచునువఁబో | వెక్కుచునేడ్చు
చుచ్చెక్కుచు | మొక్కుచునెట్లనిరిరాడబురోదిసీంశన్ || క || దీనులనపగతన
మృజ్ఞానులదుగ్ధనుల నధికజాడ్యులశ్రేయో | హీనులమగునత్యదురభి | మా
నులనపరాధయుతులనుముగావగవలదే || క || శిష్టసపక్షిదూర | బ్రష్టులక
ష్టులనునుగతబాహ్యులనుకోచా | విష్టులనష్టువిచేకులదుష్టాత్ములచుమ్ముగా
వునుగవిదూర || గీ || ఊరజనమేజుతితివోత్తముండు | గాచుధారివోయు
టకల్లనేకునీచ | కరుణమాకగ్రహారంబుగాగనోసగ బరగువారముమీబ్రహ్మ
పురులమచు || గీ || ఆచుచునావిప్రజనులుసాష్టాంగవినతు | లధిగావించిలే
వకయ్యులు | జూచిలేలెండనుచునిబ్బబాచకారి | యాప్రసాదంబుకంజలి
మాడగిరి || గీ || సుప్రసర్వాత్ముడైయటబాడదదన | యాప్రసాదాగ్నిగ్రస్తు
నాగిరి || గీ || గోటయెవచ్చిబిబ్బబాచకారిహస్త | ములయందునీలిచె
క్కునీలి || క || పాదులనిలబంబుం | జూపట్టెందంటిచెట్ల జూడరెవి
క్కున్ | గీ || పాదులయిదిమున్నటి | బ్యాపారంబేండ్లననవలదును || క || మా
బసవరాజు పురమద్దుగుల్చినమాలరెంటిసే | మాలడువెలవుమాలడ
గున్నగుగోల్వరివిపులైచెజె | మాలబుభక్తమాలడనుమాలలయిధరరా
టమాలబు | మాలంమాలలకోబయిసుమాలినమాలలుబద్ధి మాలలకో ||
క || మాదరజెన్నఁజెప్పొత్తున | శేడిత్యకయంబకశముశివుడు గొనడెయి |
భూదేవాశముబోధల | మాదేవునిభటులజన్మైమాలలనగన్ || క || భూదైత

మాదరదూడన్యకధ.

సురియవిశుభువి మాదరదూడన్యమనంగమహివెలయు | దనియ్యోదార
దెరితమెట్లన | భూదేవుండొకడుకుప్పుభూయిష్టుండై || క || పరగునునొకదిన
మునన | రథాతమునబతువుచెనుకందాజననదీమా | దరదూడవిభునిశేహ
ము | చొరచారుడునరుడుదానజోప్పనజనుచున్ || గీ || అమ్మహాత్ముడర్థినాడిన
జలకమురోపి | తొడలుమునుగద్రోసివెడలియా | పుద్రిప్పికొనినిజావాస

మనకేగియడు | సుగడిగికోసగనాడుగంబు || ఉ|| ఈప్తువడంగి పాదములతో
 మలకాంతవహింపవాద్విజ || శ్లేష్టుడుపెన్గుడుగ్ని కడు శ్రీమముః కొడనతద్దిశాన
 తనే | దిష్టవిరిష్టబలకమునదేలుపు రాతనమానవ ప్రభాః ప్లితాపైమెదలస
 తదియ్యపదద్వితయాంకంబునన్ || క|| తం మేనుగెడవియెడదా | ఘనావ్యగని
 చనియెదానిగనిననవయ | ప్పనమాదరదూడఁగయ | డిసజలమలగ్నం
 కకన్దుశీగెహ్వమనక || క|| అదిత్కునకున నొహయ | పాదాంబుస్సస్తిగు
 ప్పువాసెననం గామేదివి టింఁటిమి | మాదరదూడఁచువహింసమహనియ్య
 ముగక || క|| అంబులునిమిశసేయగ విచః శద్వాగిగ్నంకవిగతామయ్యులై
 చనిమనియేడ్చుచుగూ | దనుజారులుసుగియునినలెధరణీరాధాగ్ని
 ధ్వీలోపలహాసనభీమనాభుగ | డంగులుకడ్డవిప్రులకంకంబుకన్దునమా
 టనివరతో | విందరభకన్దునండాశులైరయ్యాకర్మచూమి || సీ | సావచే
 దులునాగబరగుచి బోత్తముడాశాధంబునరుగు పుడు | శ్వవచ్యానా
 నొప్పుశంభు భక్తుడొకడు పిపినభగ్గంబువెధియుశమగ | శేభునైచే
 ద్యంబునదృక్తిశయమ వింకీధిదనుసామజేదిగాచి | తద్దప్తగ్నప్రబంధము
 సంధిలకయుండబోవుననైద్యము || గీ|| నదిగనుంగొని కలుషి చియా
 ద్విజుండు | శ్వవచడబలుటకుంసంబునండుచియు | ఎమ్మబొడని
 జెప్పునమాటులేసి | సిట్టికపటాశ్శుకు డగునెయిసిండు || క|| అంతలయకం
 తనూత్రవ | తనమా త్రికశ్చ క్షియపేతపథోవశబా | నిన్దుసేధింబుకలం
 దొ | ప్పనబడగా చిమగులు శ్చేర్యముశోక || సీ | సామజేదూడబ్బశ్వప
 చయ్యగారితిచరణంబుజగులకు | శంఖోన్చేగ్మగ్నజైవాదిచేసి ఓటవడ
 సితత్పరమప్రచంద్రభావమునను | సర్దితోమప్పదీయారు శ్చవాదిగొని
 పోవడేయీశుగొల్వనకును | నామలేది సేమపాదుభావంబునసహరభ
 క్తిగతిచినుమవనింధ || గీ|| శ్వవచుడే యునెదధ క్తిసహింపజేన | ప్రహ్లా
 ణోత్తముడీశ్వరో వాస్తీలేది | సర్విజుండైశ్వవచునినాటిరాడు | చచ్చసే
 యంగనిదిశాస్త్ర సన్నకంబు విరియును || క|| ఉద్భటదేవుడనినరుగ్భ

ఉద్భటాగ్నినికథ.

వదూరుండుగోరవో శ్చనితుమగ్నదూర్భవదమె డయ | ఉద్భటాగ్నిమయమి
 తనిమహిమచనిని విచమ || క|| బల్లికికనుపుమనకులు | బల్లిఘడగు
 భోజనునుజుల్లగునెండు || ల్లానితుజేసెద్యత | బల్లిభిమునలనం

దశనియిచ్చుదగ్గఁ || క॥ ఆశీశంబునఁగలర | వాడులవేదాగమానివాదం
బులబో | నూపుచుపెచ్చినికలజ | నాద్యశుద్ధైయుండుమండుఁవరమం
దున్ || క॥ బాణసజ్జోష్టుఁమనునతి | యోగేశ్వరునుభాసబోకకంబాడును
విలశాన్ము | గురుననులకు | గాఢాబునలూపర్వికారాకృతియై ||
క॥ ఆబిలఁగూర్చితివనున | నేత్రైయునేసినుట్టులింబుట్టెనొద | నావ్యపా
రమెకగదెనయు | శ్రీతివాగకుంబాదనిఁయదగ | నేడ | భక్తమునకు
మాలికిఁబాయనీయమచేనుబోనశం | భుక్తుగఁగంబునంకెడఁబోవగని
యదుదిత్తవ్యజ్జివో, వస్యయమఖ్యదుగఁకావశంచదతఁజనవీయగట్టినిం |
దగ్గిసెత్త | ముద్యుటుదత్తు వీధిగా చెవేడుకక॥ క॥ ఇరకిశుభక్తి
రంబు | ఎగ్గుపుంబునరయకాగనిహితగోష్టి | బరవశులగుచుపగన్ప
ర | పిరహాసహదిత్తవృత్తివిహరింపెగ్గ॥ ఉ వారపువృత్తినింబిపూ
దులహీనకులొద్దనుడిసం | సారముచే యుచునగ్గరచెనంధ్యజనంబులతా
ద్విజనజ్జే | యూరికివానకెద్దరుచకూరికయన్మద్రమఁమఁచుధూ | ధా
రునిగాంచికేటపడఁగలంబుదెప్పిరినున్ | చ పిరికతి కలుదామరలవీ
నులజేసికవచ్చినామెయిట్లు ననునె వాళ్ళకి దారవణీమణితొట్టివీన
జే | సిరమనన్మగ్నమైతియొగ్గుచున్నది ప్రసర్పముల్ | పిరిగోగనవి
జేకగివింబు చన ద్విపాఠగ్గ॥ గీ వారివాదకానించి వసువతీసు |
దాశ్వుగు నిగుసింపుచొప్పుజ | సేయదుంకవలంపుడగన్ము |
గలఁ నెచ్చుంబునెచ్చుంబుబొంబు || నీ॥ భోబాడనఃస్వరిధూసురుల
గలగల గ్రామకేయినసంమవ | నానింకల భూమికామచెం
తెతెగ్గుగాని గుచ్చునావలంబ | నానిటాహారాకామెగ్గిజేరి
యసెచెచకొనడూరునాత్మకంబ | శూదూగలచ్చుప్రీతిలకము
నకేగననగ్రహారాధ్యరిగిన్బుగ్గి గీ భూమిచిట నానిచెమందు
నుంబుగానిలిగాకయెచ్చురెనుచు వెబువేచ్చె | పేయనియచ్చ
జనగ్గుకంకంబు పనికావనిపెను || క॥ ఇరకిశుభక్తినింబి
టపికిట నకునుచచ్చినిగియి | తిటకతిచిగ్గిగూడవ | కటకెను
నానిచెడుపెచ్చులు 7నూ॥ చ॥ అ. పినికట్టు మాత్రం నరాధిపత్రోనచు
ర జయూపటంబునన సమూడు వేలు సుపముల్పసింబింబింబుగ్గుడేదిన
మనెజెల్లినొకమకుదిశ్యపదంబును చెన్నుటబ్బునోగి యనుచునుగిన్ననేవొక

మహాకటిచీచ్చువచ్చివేగుచున్ || స్రగ్ధర || నః పోకిరిలేకంజేజిడిదపన్నే
 మనేవచ్చుమాత్రంగవిత్తద్వేళికేంఁగఁజవరవిలసదృగ్మూలప్రసన్నీర్తి
 దలశాఘభావంబుడైనింతలుకిగియొకనేదక్కనేడూఁగమాత్రంబులకున్ || గ్
 లాసనాసంబులిగెదవకువీరకలేదయ్యెగండీ || నీ || ధనగూడితనబోధ
 ప్పిలఁధనుచెయ్యగదనీనగాచికులకుంచి || నట్టితెరంగవైద్యనారంగబండి
 చియిరపడ్డినియనుకయ్యెమగయు || నిండవిడికిండులబ్ధినివానిజాడ
 యొక్కరాఁగల్పబుదికి || చాళువిడ్డలిగన్నసంతనామయ్యెమోచఁజుశలక
 యాయవఁమీదఁగీ || నెల్లుభరియింతునేడ్వకయెట్టులుందు || నింతగాలం
 బునుండుటయట్టులయెగ్గ || నేమిసేయుదువోడివాఁరెల్లశివుని || నేరహాయి
 నుంకిట్లుజెపుకవలెనొక || సరనాధనీవురాకొక || ఘనమార్గముసేయుమీ
 నుహారోదధురిపు || స్మరుపాలికికావ్వంబులు || దరికొల్పిమగౌరవాన్నిద
 ట్టముమీదన్ || క || అవిగవెలబడియగిరి || చాళుఁమీమనకేనజనగల
 ప్పెనహృ || దప్పనరయవామునేల్లఁగుబాపివరముజొకికొనుదుబ్రాకదనభ
 మునీ || చ || అంబిభోజరాజుఁమీలాంబునందనంకంజకండుముల్ ||
 గవగురుకృములేవాఁగిఁగ్ధః భీశిఖుకూచ్చిపట్టిత్రాకెగతిననాఁగనుమి
 త్రక్తేవలుముండుకసారెల్లశోడనడికిలిచుకొచ్చునుదటంబునభూతము
 భూతరాధుని || ఊ || చేరభజింపుచుండవృషసింహువుత్రపుఁలకాకత్ర
 భూమహాశాఖలరికిరిపోయినహేత్వరుగాది || మొక || త || త్సారకృ
 పకగణేకపదసంగఁగైకొనెనుద్భటయ్యి || ప్తారమహాత్మవంకసేనవెనా
 నుజరాపతిచేరభూధుజా || క || సికిరముమరియెగగజోహరకిరయినవె
 లయుగాకకధరుభక్తుక || డొక్కరకులడవకిధర || యిక్కపటద్వజాల
 కాలడవెరిసుమీ || క || విద్యాసుండాకరజానగ || రద్యామనాదుబాత్ర
 రామసేనం || సద్విధిబట్టుకజీవియు || నెత్తాతత్సలునలకనదియెట్లు
 న్నక || నీ || విధిగపాలముబట్టివిధుమాల్గిభిక్షుంబుజేసి నకిధవట్టుజెప్పగాని ||
 శాత్రులనునవిప్వక్సేనబొడిచెత్తిహరిమిన్నిగొన్నచోఁపేనగ || డంబ
 జాత్తునుబలినగఁగిసింగికకలరాబులు మునుగాబుచ్చగాని || రగరకం
 కానింబూరుమదత్తిగబాపిపెరిచేసట్టుటచేర || నందు || గీ || గాకవిన్నుం
 దు || రిసరిగానవదు || ప || న్ద్రయ్యుమిత్తెననికొఁముడగా || శనభజా
 న్ద్రుగమెట్టిరచ్చుండు || హు || సీ || శ్రీ ||

మయిండుప్రేమారియని యెడువానిశిరముచెంచినశివుశైవుడెల్లడు | నరసిం
హుడైరేరద్యాయను సుకారిగారిండుటయుశైవుగాని | యతనిశరభరూ
పముదాల్చిగారితిత్తెవై నినపెద్దిశైవుడుజనులువివగ | వినుపకనర్నంబుః
మ | యంబునుగానివిషునమాస్త్రక్రిల్లకర్త || గీ || హరుజనండుజగత్తులకద్య
తుండు | కలకాయనుగానిముతసికలకశంభు | ఉనడువిశ్వాభిధానుండనం
తుండయి | గానిశ్వేర్వరుడుకాకంతుడనడు || ౪ || హరియనహమాయ
యు || హరిమెవరిశక్తి యుపనుగానితి | శ్వేనవైరిమాయయను
నా | పు శక్తిపురుగుగాగటలుకడు || ౫ || హరివారుండున నొకడ
కావాడుగా | హరిహరి మంహరుకయ్యెనహకల్లుడు | పక్షపాతముప
లుమాబలునుగాని | శ్రీతాథకముపం దాండకుం || ౬ || కడువకయూ
రీవిభుమాల్చిరించెచువిప్ర పల్లరువులువిసహించు | జాలకః కియ్యజయ్య
నగదిసియాఽస్త్రిజంపుటహాసబుద్ధి | పుస్తకంబదహింసజాలియపాప
మునిక్కసశ్చయంబయికిసేవాని | కొంకలనచేతిదొంకె బొడిచిరాదిగి
చితచ్చిన్నంబుడెంచుకుపు || గీ || చించిలయందులోనగింపించుగును | నరగ
నావిప్రమైబూవులగుచువెలసె | నిదిమహీసురులెగుగ రేయిలమవేయు జను
లభక్తులగొండాడమనుజనాధ || గీ || వరియమనుజేశవినుము కెంచావియెనె

భోగి జేపయ్యకథ.

కు | పురములోగావురంబుండుఘాసురుండు | భోగి జేపయ్యయనజేపభోగి
భూష | భక్తపదభక్తిభావనాసక్తుడగుచు | మ | అతడార్తిపంగజంగమన
పర్యానక్రిపకంపంగక | శిలికంతుడుతదియ్యహృద్ధి పస్పిషింపవ్విచా
రించిపం | చనప్రాపించినలింగమాతమెడమైనంధి చిరుద్రాక్షముల్ | శితభ
స్కంబును దాల్చియ్యజగతిశెంపిరినెలంగన || ౧ || కనియాభోగనిభక్తి
కలహనునపూరంబుల్పించియా | యనహంసంబున మోచికోన్మశివ
జన్మంబువెనంబాధిరచింజాననము | లోకకిలిచిదిశస్త్రిపుత్పదాం భో
రుకల్పనజేభజరి | పెన్నరెయ్యకశ్రుతశ్శాదిసౌచియ్యముల్ || ౨ || అదిసందు
గంబాంబిక | మదహంతుడతఃకలయె మోసేనముశె | ప్పెదవినుము
యింపనలంపై | నరమగ్నహంసంబుగాని నహంమహాద్ధి |

గీ | నిన్నుజేపకానయ్యలయెనునగు | పెన్నగొనెబోలుపంపించిపెట్టుకని
నాదికల్పాగుగ్గనమెకాని | యెన్నకాని డ్విపదచిట్టకడు || ౩ || జే

హముమాలుగున్నయవిసీవచవక్ష్మాభగంబుచిభవ । క్షోణిఃశ్రేణిక్షును
 క్రేపుబలిపగశేసిపైయము । త్సారూమెంపుచగ్గెన చమిం గుగూ
 సాదయంచునం । దేహముచూయంతము దిగిబిరుదొచ్చిసి ప్సాగ
 సన్ చాపిలిచినచూతకోవిగబింబలిచాన వచ్చి గుంకట ప్సాగ
 మిటికి న్నెగగం దెదుభక్తుడాటక । ముఖంబుండుగొమోచ నాగోగోగు
 వలూపుజే కా । పిలవ గుగోగగ రమింక కం . పండు పుకొ
 ఊ గావి త్వహంబి నుంప సం నుచ్చగి గిం . కాపిచా ధే
 ము నర్హిదుక చ పోత్తూక చూ । పైకల ర్పభూముంబు ప్సాగ
 భుజి పుంబట్టి చో । చావిపు గ్రహార గుంబుంబు దతి ప్ర
 చుకొండు గుంబుబట్టి ముగోగా । రొంబొకగడచూచూ దుగ్గరింబు
 పుకొ రెండు మూపుపులొ జోరు డుంబుమనె కివాగో మహాదామన్
 గీ । వాకిగోస గిరొక గిరొకటి । పచ్చింకి శేలగొని భిగగగొట్టు దీపు
 రంరంబుచెనుమభోగయ్యున్న । బుం నావి పవకం బుంబానా నీ
 అంశ్యహ్యంబున్న యుంకి మూర్తి కుంబిగొంగ్గరంబు నన్న
 కాభాపథోగయ్యెనాలి పడలబాది ముంబు బుంబానా గుంబునరచానం
 త్యలక నుభక్తలయంబు బుంబునెగ్గత్తవ హ్యగి । బుం కిరి
 శినిదింబు గ్గచక । శిఖిలిబాన గానాశిచేలంబు నెగ్గచే పివేపు
 నీచమతుల । దావకు మిమ్ముగొంగదోవంబు గుంబునాటల
 డింబు మిగలువులు ముట్టుకొనింబునెగ్గచే గుం । నాం గుంబునెగ్గచే మి
 తలంబుడిదిగొంబుమివొనగొల్లకొ । ఏపబునెగ్గచే । నెగ్గచే
 రెండుశివభక్తులుగి ప్రాపులవారు న్నేచును । వేపుచే గుంబునెగ్గచే
 లంబుచుచాన్ । ఉ నైరలచినజుగిగంబు శార్దూప గాంబునగ్గచే
 వావళిపంప్రస్థితయలై వసులింగమిలుచుంబునెగ్గచే । భూంబంబంగమూ
 ర్తులనుభోగయ నెబడిబాచుచుండెనం । తేవడిశివభక్తులకు దేవుడేను
 డుగాకమెడియున్ । చాతన తమెంత గుంబునెగ్గచే వాయునూకయే గు
 లి । గములునునోస సూత్రంబు గుంబునెగ్గచే మిగమూరుబుకొక్రవంబు
 నబూపు గానాబుకొచ్చికి పిరి గుంబునెగ్గచే నీ । మివి గుంబునెగ్గచే
 దవిచే గుంబునెగ్గచే గింగమూర్తులకొ । ఉ గుంబునెగ్గచే బుకొదదదదదద
 నుగిగగూర్తులకొ । క్రేమచుతో చాడుచుగ భీగతివజసులింగ మూరు

లున్ | కేమరునొండొరుక గది గువేగమపారేడులింగమూర్తున్ || భూమికి
 కాలైజన్ బొదివిభోరుననేగమలింగమూర్తున్ || ఉ | భూవరభేదరంబులము
 పొంగుచునేగితిలింగమూర్తున్ | వేదను వేమకంబవన వేగముచన్ జనులింగ
 మూర్తున్ || వేదన లేకయొ మృగననవీనగతింజంచులింగమూర్తున్ || లోచనగ
 వ్యతైంగికమనోహరపర్వభంగి శిగగన్ || క || భోగివిభూషణభక్తున్ | భోగ
 య్యముగింగములును పురివల్వడి నేచ్చాగతిజెగునుజనెగెం | భోగిపురంబి
 ట్లుపామనోరుదునుడున్ || సీ || వెండిముమేదిలనుడలగంపించెవాడెసస్యము
 లీలనాతెదరులు | పగలు పుకలలుబుట్టెపాపులెల్లను బట్టెమిరముల్ హేచ్చ
 నన్నునునుబుచ్చె | వనములును న్యవనములు నీరయ్యెచ్చ పగుపక్షులుమేత
 లుకిగె | నేలగాలగనెందుగాలూద రాదయ్యెగాలియు భూభిముగల గునె
 గనె | గీ || భోగిదేవత్య వెంటకే దాగి వెడలి | లింగమూర్తులపొన్ సీలిలనధిక
 ధామనోత్పతములపుట్టెదివిరుచునె | కరుణవడముకయివడక్కి గావటం
 ము || క || ఎను గూర్చులు | ర్చులు | బెగగః భోగయ్యగంజివిశ్వయ్యన్
 ద్విపకుసుచుములపాపాస్తా : | గనసాస్రూతలీరచించికిరములుడలచన్ || క || నె
 లకొల్పికరణదోర్చి | మలసుగ్యపాద్యష్టిమమ్మనజ్జలభలున్ | కలయంగ
 నుగొనినూయా | యల శేడిమాంపుముబట్టమరెడ్డదనుచున్ || క || నీకాసుల
 కాసులమగు | ఈ దోనను లెప్ప మైచమటులమనుచుద | స్థానాడభ్యుగడ
 పిలు హా వైశ్వహానో బయకం భోగయమున్ || క || సభయలగుమండివిప్రు
 ల | కను సుమి సోభోగంబంబయాశ్చ మహాహా | విభవమును సన్నుతైంగిక
 నిభవమునొదివిరాజమలును సే గుణ || క || ఆలింగములయోగ్యని జాలయ
 మాలిలిరసేనతయే చిత్రకర్త | శ్రీలిలవకుండియాంబుల గోకములందుదృష్ట
 మయి వెంగొందున్ || సీ || పెద్దపీఠమునపిన్నలిగంబులు పెద్దలింగముపిన్నపీఠ
 మును భీలింగంబులైరా లింగమును భీమలింగము గామపీఠమునచ | గృ
 టికపీఠబా లింగంబులు స్థానికలింగంబుదాదాపీ | రజితపీఠిక మహారిజిలిం
 గంబు మరజితలి గనుచు హాజిరిపీఠ || గీ || కేమపదవిత్వేభోగయ్య వెంటమర
 లి | వచ్చిలింగంబులయ గావనుచుతీక | సాక్షి గాదరా హేచ్ఛరుశరణులెం
 దు | సంగలములుటకేలెసానియన్ ||

గుర్జరపురధ

క || జగదీశ్వరయమమ | దిగె గనులైన త్యోగ్యదీ కాద్యక్ష

క్రగరిష్టగుడ్డనయనం । బొగడొందునుకన్యతోత్తమున వినుమెల్లక॥ క॥
ఆముప్పుజెలతమగ్గుత । మీయిల నెట్లన్న జరగ హేర్వరసలే । వాచుతప్ప
త్రికదననగరాయతపీధికజవంగచావువిప్రల్॥ చ॥ కనుగొనికన్యరోగము
నకాళ్లుచు చేతులునింతవంతై । తునిసిడంగ భూసుగులుదొడ్డ, దీన స్మర
ణంబునంజం । బనిదన కేముగల్గో గౌరమాలినమూలితయంగగ్నినా । విని
తనయింటికి స్మరలివేక మేయేగితింకే నీకైనాన్॥ క॥ పారాష్ట్రసో శేఖర
పారకృపాక్షీవారిపాగావారో । చాపిశి కుప్పునుజానం । సారిం గాకిటకును
రలిచనుచేననుచుక॥ క॥ వదినిశ్చయించికతయ । పదముల చనునెడనువో
యింపగలిగెదరణిం । దుగ్రహస్థముపినురిగొంతపోడవునడిచెనుమనోహ
ర్థకమునుబలిమిన్॥ గీ॥ అట్లుచనజపాదంబులవడినల్వః కుర్చుగరములు మో
ళ్లునున్నవిపి । కొండదర్శనగనయనుగుడియబడి । నవుడెనుబడిమీనువిరి
యబొలసాగె॥ అంత॥ శా॥ స్రష్టంభోరుహనేతముఖ్యులినశ్శుశ్రూజ్య
డాత్మాశ్శుశ్రుసం । దష్టాశ్శిప్తిముక్తివైభవదుమాన్యదృష్టిగజ్జకీయా
యస్తాశ్శిప్తిషుశ్రుశుభలమందామ్నాయగమ్యుడసౌ । రష్టాశ్శిశుడు
సోమచాధుడుకృపారిమ్యా యుతాపాంగుడై॥ చ॥ ఎవరుగనేగుడంచితలే
తుగామేగదంబుమాన్వన । మృదవత్రైమికే లేచిః జమాళికరంబులు సంఘ
టించియో । మదనరోధిభృగసమజుళభావలబ్ధుశింపగా । వదిగృప
బుట్టియాప్రేమమికకపికవృగాక్షియట్లనెక॥ గీ॥ శిష్టిభవదివ్యగచ్ఛక్తి
దర్శమునకు । నాస్తిమెచ్చితిస్తానకమడుగు నిన । దేవమిష్టనామిని
తెలుపుమానె । కంటిమీనునాకావరమితకంటెగులదె క॥ శిష్టిధిజూచిన
చాట్టునామన్నగనుగబోవునధమమనులుగలరే । పన్నగధరమీపదములుగ
న్నపిదపనాండువేసుగరటియగలడే॥ క॥ ఏరములుకేనొల్లన్ । నావిందిగ
నీశనిలిచిరాచేచినుక । సేవలుగైకొనునునవుడునానటనపారుదులిగలట
ంబనెలకొనినెక॥

క॥ ధరలొగుడ్డనమాహే । శ్వరభక్తి నెల్లయగుచు కథికలెడద । త్ర
రునినింపించినభూ । సురులకెల్లగుడ్డనప్పకపట్టెనెల్లెడక॥ క॥ కాశివభ
క్తులంగుల । హేమలనంజమైకుభినిశ్వరలింగంబైన పిదపశివలింగమ పూను
కశిలయన్ననూరుపువ్వదెశెపుమా॥ చ॥ అనుపమలింగ సన్నహితాడైనమహా
త్మునిసంతృప్తాతివా । డనుటయులింగమూతికశిలయందల్ల ముటయెన్సమం

బుమే | రుసగముసోకికాకనునురుక్మమయంబగుగాఁగయంతకన్న | నుగశయ
మాహేశ్వరునివద్దొంభ కులము క్తిజూడగన్ || సీ | భృంగంబుచేబడ్డపిరపంబ
తంకంబుగ్గింబుగాక మతగమన | వాధిగుంపిననీప్రవాహములువా
ధిమయంక కేవలమలగుటెట్లు | రసవేధచేయవనకబగురాగతాంబం
బగు ననువర్చు బుగాక | గురు సన్నధీపూర్వ మలగడంచినభక్తలనలకు
నుచేరేలయగల || ౩ || యెల్లచారి-బార్వతతల్లిండ్రు | శ. భుజివేదశా
స్త్రోత్రశస్త్రమట | లోక-త దుడ్యలకు గనుద్యవించి | నట్టిప్రజలకుకుల
మువేరయగల || ౪ || ముసనబుగట్టిన భాసురుత్తంబుభాగ్యధ్య దయు
నందరి | చేసినద్రువాంబుచెడు నేడమి || ౫ || అడుసునుట్టినతామర |
మృదుపూజనుభ్యసగుమమేయునుకాదే | పుష్పకలబుట్టినయనలము | క
డుమాజ్యమెకాకప్రవృత్తిమలకు నెల్ల || ౬ || ఇట్టిదేశాదేభక్తు | డెట్టికుల
దూకుడై నేమగుచ్యయ | డట్టినుమిడుబోయితకు | బుట్టినతడుభూను
రులకుబూజ్యుడయ్యెన్ || ౭ || అంతకాదెవగముం | డెంతటినుడనిజన్మ
మొన్నయనిచే | చింతంపక నూర్వశియును | జంతనుబుట్టినదివారిపతిగాదా
కో || ౮ || మాంబంగడమనినత | మాతగికిబుట్టినతడుమహాదీనవన్ || ౯ ||
భూతుండుగాడెనిండెము | భూతలమనదొంటమునుల పుట్టువులరయన్ ||
౧౦ || దుష్టుకేనకమువనచర | గాదె భక్తిగుభ్యజలతు గ్గిగులయ్యెన్ ||
దుర్మత క్తులు గారే | ర్మిసనారాధనప్రభావమెరిగెన్ || ౧౧ || అందుట్లబస
వన్న బుగ్గిధర భయలవాశ స్వబుసవిస్తారంబుగాప్రసరించెవిం బిజ్జ
లుంబుభుజికోపంతోమృసేబయోనిసంగీ గ్గినానియండై బసవన్నెనియె ||
౧౨ || చమలలుశాస్త్రములొదలు చడకలుసోకిన్యమాగుకలం | చి మిన
నెపుట్టు పశిప్తనన్సభక్తి హమల | చిమయపాలుగా రేడిని దెప్పె
దెమయనూచే || ౧౩ || వరనిశ్చలమైబసవన్నగ్గడా ద్విజుల దుక
వి || ౧౪ || ముంపుభక్తకాడెచెననుమబుగ్గినత్రో వలజనుశబదోహ
వయ | చెనాంబు విత్తాశమముమోచకాంబుప్రభావాంబుధా
భము | మహానిగ్రహములతోపదేశవిహితుడు చుడప్రతిభిప్రను
ణు | వాధిగోవాగనియదేగానికర్మచుడాలతిములు || ౧౫ || బుట్ట
ప్రవాహమోదపతలద్రు | జనబుజ్జుదొండనజాగియెట్లు | మనుదు
రాత్ములువిశానకైంగడిచి పాతకమునుచేతొండ్చిప్రీతిమరియు || ౧౬ || భూ

నామకవినుమునురా । పానసమానముగసోమపానముసేయం । గానోడబ
దుదురుచంపం । దాశేన్నడుజన్మిజంపెదరనన్ధూర్తుక ॥ క॥ బ్రట్టినికృష్ణునితో
నా । కొట్టులుప్రతిసీల్పియాడలింపగుననినే । గుట్టుననొయన్నం । బట్టి శివభ
క్తియుక్తిపంతముజేడదా ॥ చ॥ అశివనాగమయ్యవిమలాంగమునందసేకున్ద
దుగ్ధముల్ । జననమునొందశేయుదురసాతలనాయకసీవునీచుహా । జనమున
యిలలోనయజ్ఞములునద్వీధిజేసినసోమమాడిమై । గొనికొనిమీరుసీరయిన
గోబ్రునబాపగజేయమీయెడన్ ॥ మ॥ ఘనభక్తిశివనాగమయ్యకునమస్కా
రంబుగావించిలే । చినిలికంపగవసాయితాయధముచే దేన్నారసంధించి
యొ । య్యచాయయ్యకరాజ్యముల్తనదుహస్తాంతస్తయన్సేసియె । త్రివ
మాత్రవ్వనదుగ్ధధారలుడువీధింబరైవనాప్పరగక ॥ క॥ శివభక్తిసురభిఘవి
చ । న్నవిసితితెకబసవవిభవకన్నపయియెన్ । శీవుడుకరికాలునకున్వర్త
వృష్టిగురియించినట్లురంజితమయ్యెక ॥ చ॥ మలములుమూటినింగురు సమక్ష
మునందెగదోసీవేసినిర్మలతరస్యదేరభహులైమర్త్యమున్ శివభక్తులందునే ।
కులమలయెందుబుట్టిశివగోత్రకులైచనుమీకునిడెదు । ర్మలజలరుశ్వసారు
ధిరమాంసమయావయశాదసినురుల్ ॥ క॥ అశివజనులపొగడవ్వంబునబసవ
దుగ్ధావభక్త్యుంగవులెల్లక ॥ మనముననలరగనిజ్జల । జనపతిశివనాగమయ్య
చరణంబులకక ॥ ఉ॥ గురునమ్రొక్కిలేచికరకంజములంజిలిగాఘటించిమా
డికిరటుచూడుకరుణ దీటుకొనన్ శివనాగధీధికి । మ్రొక్కినగాచుమీరుమా
ముందలపోయుడుసాపరాధులం । డెక్కడిసద్గుణంబనుచునెంతయుదైన్యము
తోడబల్కగన్ ॥ గీ॥ శరణువేడుదునున్నయించండివివ్రల । కరుణతోగాచి
నవ్యుడుగజనుమీద । నాగదేవయ్యనెక్కించినమ్రలీల । వెనుకదానెక్క
కొంతనవీటికరిగె ॥ క॥ శివనాగమయ్యచరితము । సమిరళగతిజదువవిన్నన
ట్లీధింక ॥ బ్రవిమలశివపదభక్తియు । నవులజపతుంగకములరయంబున
బొందుక ॥

క శ్వాసాపురీభక్తులువిజ్జలరాజుసభకుంబోవుట-

క॥ రుద్రాపరావతారులు । భద్రేభహరప్రతిసలుభద్రావాసుల్ । త్సుప్రే
తరవృత్తులుగిర్నిద్రులుకశ్యాణకటకలయలుభక్తుల్ ॥ క॥ పరవాదిపద్మప
ద్ములు । పరవాదిబలాహకప్రభంజనులునహా । పురుషులుదృష్టప్రత్యయ
కరులాకల్పాణపురీనికాయలుభక్తుల్ ॥ వ॥ వారెవ్వరనిన ॥ గీ॥ మడిబాలమోచ

అర్ధవృక్షశ్రమములు సూత్రమై పుష్కలమును భక్తమహత్వమును భక్తాభిష
 ధ్యమును భక్తసచ్చారిత్రమున భక్తవైభవమునం గన్ములారం గనియుగ
 న్నువారించేవిని యు భక్తిరసంబు తలకెక్కి- శేవలక్ష్మణైవమహాపరిమలప్రదీప్తి
 త జటాభర శాసనధరులు లింగధారులంబూచి తారును వారువారు లిం
 గవంశులై సంతతపీఠ శైవాచార పారీణత్వమున ననూన పరమపావన
 ప్రసాదోపభోగులై చనుసమయింబున॥ ఉ॥ బోఃచలుమూక గూఢునిసభూ

బోయలుప్రసాదభాగం నిమగ్నములు

వసుగన్లుని ముక్రికి-దేవని । వీలయినది నేలగమహీ సురచ భుజులపై ప్రిం
దినే । శేయంపించు మేళిక చెట్టయబుట్టుదుమాదుబీసన్ ! పాఠములై
పోయె శివభక్తులు మత్తగ్రామనందు హెచ్చుటన్ ॥ ౩॥ క్రీకంఠశివులుగారి నాధ
శివులును శ్రీపరమానందశివులుగారి । శవులును లోకశంకరులు శ్రీలోచనశివు
లును నీ శివులు సమల । శివులు దాపచ్చదశివులును బరమ ॥ ౪॥

[illegible]

మడియునుగన్నకొక భూవసుడునిండుకోపము । నవేగబసవయ్యుబిలువను
 చూతలబంపన్॥ గీ॥ వచ్చినచ్చినబసవయ్యలనుజూచి । వ్రుడమిరేడిట్లనిబలె
 నీబాంబులకు । శివప్రసాదములుభువిశెల్లనీకమీగుగుడిచెడదీయే మిమేరమో
 యి॥ క॥ ఇదివైదిక మొబల్సియు । చతురమువైదికముయేరిసాహసమన్నన్ ।
 వగులుముపారలయంశం । బిదిమొదలుగనన్నబసవదీట్లనెన్నపుతోక॥ గీ॥ ఆ
 దిభండీకునకునీశుడొక్కేష । భాగలుచ్చిలగుచ్చపాలవినుము । పాణబా
 ణస్ఫురికత్న పౌష్యమఖ్యలింగశేషాంశుచ్చుటలేడుమొదలు॥ క॥ ధరమా
 నవమాతృలకీ । శ్వరునిప్రసాదముమాళీపానగన్నం । గరములముట్టినరౌ
 రవ । నరకంబశిశ్యతులలోనవినబడుగాన । ప॥ పెండియు శ్రీగురుకృపాలం
 బుంబునునగు సుగమేశ్వర మహానిర్గుణ సాంబు మలయమాయా భక్తు
 ధైతరాత్ములగు మీకెట్లుభోగించనగు ననుబాటుగాక భద్రగజకలభంబు
 డొద్రగాధక భగంబునక బుట్టునెవట్టి కట్టుకొడి గట్టుకొని మీకుబె
 ట్టుక పిరిదిపట్టు వట్టిమొనెట్టనప్రసాదంబిచ్చిన బుచ్చుకొనిన బట్టునుంగలదె
 నీవలధనము లేకున్నమూఁ భావంవబునను నుండుడన్న నిన్నరపతిసమక్షమం
 బుంకెరా రాతులిట్లని॥ క॥ వారాణశ్రీగిరిగము । సారాష్ట్రబాదియైన
 శైవస్థులం । దారూఢిగశెల్లంగా । మీరేటికెట్లనికమీపురములలో॥ క॥ క
 యబల్లిదులైమిరి । నదుమకమమ్మంతలబోసాడి వైరక । గూఢాచారము
 విశవము । విమలముమాయనువలనిగనెనిబసవంబు॥ క॥ ప్రల్లదములువ
 లెందునా । భిల్లులగునుగొనలనకుదుపెను గాలికగుత్ । వెల్లగిలునమీకువ
 ట్టిదింకెల్లెలా॥ గీ॥ తెలియదాస్యవ దులుచేలుగాక । గుండ్లుచేలునెయెం
 దునుకుతులార । బలిమిభక్తులశ్రీహరిబ్రహ్మలైవ॥ మాహొనగలేరనంగ
 మిమాటలేల॥ క॥ చలయేడిగివనుడుజైవ । స్త్రులందక్కంగవీరశైవులుమీ
 కీ । యలనెన్నడైనిచ్చిన । పలనుదెలుపుతోత్తులవాగ్వాదములేలా॥ గీ॥ మొ
 చలవైవమంగకమునచరిపుడునవ్వు । వీరవైవవృత్తివెలయువారు । ప్రాణలిం
 గశైవభాంబులకై । రేమరములారయాదహోలె॥ క॥ ఎలదైగోనరకం
 బును । గూలబడ్డెట్లుశేనులొనిచాచరస్థస్థిలిం । చేహశేషము । వాలా
 యు నెనుగుగొనగల ఛిరవేదంబు । చి॥ ముదికెరాతులెల్లనిశిశ్యతులేకాంకి
 తాగగొనెను । జరుంబుచ్చుమాకు మున్నగుధీ పరచంగనంగమే । శున
 బుగూఢాచారముభక్తునియాపిడికర బునె । నీనయలిత్తు గందరిసేకొ

ననోపరమోనిపొండన్ || చ || వినియబోయలుమేలుమేలుబసనాపిశ్వలభరా
 మండలిన్ | నినుబొలంగబధానులెందుగలరెనిర్యాజితలవమ్మది || పసా
 పాణుంబుదలంచితకటకటాప్రాణంబులజూసితి || పసాకాసీ || పసాగ
 లుంగలరెయేలోకంబులంజేసయన్ || గీ || ప్రాణమి కటిగొంగుబడునది పసా
 శినుకబ్రతుకవచ్చులెగువనుచచ్చి | పడయనట్టిభలమగుదునువానిమ్మనిచొ
 డ్డుబసరాజుతోటివారు || గీ || కొరకునకుబొయిబడిగల్లుగూలిచచ్చు | పాక
 సంబురాగయ్యెనునట్లుగాక | గొల్లుగనబొయిమ్మెగోకగోలుపడ్డ | జాడమా
 కవ్యెకాణాచిచాలునయ్యన్ || క || ఈమహిగనకవాములు | రామదముకప్రే
 ల్చుకొనినతద్విధమయ్యెం | బ్రేమంబులరగనిడ్డల | వేమూరునశ్రులనుచంపవిధ
 మయ్యెగదా || గీ || ఈరసంబునమీరలేమేసబడికి | నవెరెగలచెమకడువము
 ద్రావహాలవాల | ముమున్నుహారునకునర్పించవారు | గలరెకొన్నవారముగ
 లరెకరడయిన || క || కలిగినదెలుపుడగొనియెద | ములమెనిపదార్థమెల్లయది
 మిపాలుం | బలువిషములుమాపాలును | భిభిభిశిశున్నట్టిదయ్యెబసనమం
 త్రి || క || మాకిచ్చునట్టివిషమీ | రెకొనుడిశునకుసీచ్చియిల్లకన్ న్మన్ | మా
 కిడకనుమాభాగము | మాకుకుమీకునుబ్రజ్జపహీనిదిగానన్ || గీ || పరిజ్జ
 లుండుభయతా | ద్యనుమతమన నెవరేవునాలయనునకన్ | జ
 నసశనివెంటంబోయలు | జనరచటికి వాణునధ్వజులు గ్రాణన్ ||
 వాబసవండునసంఖ్యాతభక్తియుక్తుండయిసరిపపర్షంబునకా బాణుచ్చట ||
 క || కాశోలకాలకూట | ప్రకటహాలాహలాదిబహుశిషంబులే | వేరూర్చునూ
 రగాద | ద్భీకరగంధాంశుగంబుదిక్కులనెల్లన్ || ఉ || ముచ్చకటివనావకురు
 ముకురన కెక్కినజీవులెల్లవే | పంచతనాంధినిజనబర్హిన గానిగ్రోలగాన
 భో | సుచరదంజువజ్రముచేర్చిధరాతలిగూలజూచియే | క్రిందకశలలే
 కవిషమెక్కినగులిరిదార్ధ్యభంతున్ || క || చనబోట్లకైనపేలలు | దునియం
 గనూరినద్రావదుస్తరమగుగాదనివేరశెప్పనేటికి | ననబోయలుమెల్లమెల్ల
 నందరుజారన్ || చ || అలయకయపుకవ్విసమలన్నియగూడిచియొక్కపాటి
 గా | గలపిపసిండికొప్పెరలగ్రకురసంకగవోనిశలభుధ | క్తువహునియ్య
 మైనసభున్నడుమన్నడిసింపభక్తిని | శ్చలమతినర్పించులు | చారపరంకర
 తోడగూడగన్ || గీ || భవ్యకంచపహుచ్చపలనవియ | సహజనశీర్దిబ
 సదనచక్రిచక్రి | యననిమిడిన లుమావశ్యయూనియై | భక్తవశ్యులకెల్ల

నుఁ ప్రాణుడు గుడు॥ శా॥ భద్రాకారులభక్తులంబొగడి శ్రీభాస్వరగీతాహార
రత్న॥ మద్రోల్లాసపిషాభిధానహుతభుజ్జ్యోత్సాలహేతుత్మహా॥ రుద్రాభీ
లలలాటమారుతసఖిక్యరాకృతిగాలురు॥ ద్రోదేకంబునజూడగాటాగులు
పేద్రాకెన్నభోమార్గముక॥ ఊ॥ అవిషవహ్నివేడిమికినంబు జబంధుడుదప్ప
గృంకిల్॥ కావలియవ్వలీచలయ్యారడిబొందినమస్తజేవులున్॥ నావిషమా
పరిస్థునిగిలాజలువేదినజిట్టుపడ్డయ॥ ట్టివివులాతలింబడియెక్కడజూచినజు
క్కతండముల్॥ క॥ పొగలుభుగల్లుభుగల్లున్॥ నెగసింబ్రహ్మాండమెల్లఁదిన
వుడుపూదునూ॥ నగమలుకాటుకనగములు॥ పగిదింగనుట్టదిగులుపడిరి
దిగిశుల్॥ క॥ బడచానలమిరిపొవ్వు॥ జడనిధులేడునుగలంగెనంపరాగ్నిక॥
బొడమినమిడుగురులనివడ॥ వడవంకెనిధాతభీతివశమానసుడైకబంగా
రుపంటిదేహము॥ శింగారముచెరిచినల్లశేసినవిషమం॥ చుంగడుభయపడి
యగుమర॥ భంగుడుతనతోంటిభంగపాటుదలంచెన్॥ గీ॥ అవుడురుదృండు
వెంగందెనాన్యకం॥ గరికెమెప్పుడువెడలెనుధరణినుచు॥ దేవదేవుడునొ
సలికనైరచెననుచు॥ ప్రసుధత్రుంగవులానందభరితులగురి॥ ఊ॥ అణుతినింగినే
లయునునాక్రమణంబొనరించికాలకూ॥ బాంతువహ్నిదానిగనియాబసవ
న్నప్రసన్నచక్ర॥ బోయలజూచిమీడుబుడిబుట్టిక॥ జెల్లవుచేవకోసనుదాయడ
కంటివారివినమైతిమింటిమింకనుండరున్॥ ఊ॥ భర్గునిధక్తులేబరచుపావన
మూర్తులుభగూడెజగద్భ॥ ర్తలయాదికక్రయలుసత్తుగజేయగనాదికర్తతై
స్వగీకరివలజూడగప్రసాదముమాయదిగానియన్నదు॥ ర్కగుణుదత్రుసా
దచుకరంబునవైనినుముట్టయోగ్యతే॥ క॥ అదియవుగాదనుద్రోహులవదగొ
నిర్జ్ఞితుగరళవహ్నిచుఖమునం॥ బిదపనరికింతునందులు॥ ప్రదులకనధోగ
తులజేతుభీకరంభంగిన్॥ వ॥ అనియనెకప్రతిజ్ఞావచనపూర్వకంబుగానలుకు
వలికేబసవదూదాదీశుండుభండేశవరదండండును కుండలీకుండలుండునునగుసం
గమేశ్వరునకు గొంతవేరనంతంబు శోనియర్పించియంచు కేనియంగోంద
కొనుచుండంగనివనని జూరిభక్తులుప్రొంగినింగి చుచ్చవనార్చివేర్చి విసవిస
నప్పనిండి శొప్పెరలకరగవియె గోనకరిజుష్టుబు బహ్వాపిస్తోకమీవాశీష్టమ
న్నంపిమిశ్రుతిమనునాగమోక్తిబాటించిస్వగ్నమయగలంతి కాకస్ఫురచ్చ
వక్రముఖినిభిలఘాతంబుల నతిమాత్రముగావడ్డిపించుకోని తమతమయి

భక్తులుప్రసాదకాలకూటబునారగించుట.

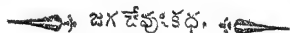
ప్రలింగంబులకపికంచి హేచ్చిసావధానంబునతత్ప్రసాదంబు సాదరంబునం
బుచ్చుకొనుచుతనలో తారుపినాదాలాపంబులాడం దొడంగిరదెట్లనినసీ॥
సమాళిక॥ సందడిసేయకుసంగమేశ్వరదేవచిందగ్రోలుచిట్టిదేవ । తెచ్చుద
జుచ్చుయ్యిప్రేమరాదిదేవయ్య విన్నేసిగూర్చుండువిమలదేవ । కాలకంఠయ్య
కుజాలదించుకదెండు జాలునానీకునిరాళదేవ । వేగమిత్రైలయ్యవిరూపాక్ష
దేవయ్యయ్యగరిగెడు పాలుభోగయకును । కాలగదెత్తునాశంకరదేవయ్య
ఫాలలోచనపట్టుపట్టుమింకయెంతైన నాస్వాదమేపురాతయ్యకుజింతింపవల
నరాధ । కొంకకుకొంకకుశంకరశాధయ్య యింకనుదెత్తునేలకట-మించిపా
డియేచలదనపర్వతదేవయ్య కూడవడ్డింపుడీగురువునకును । శివశివశివయదీ
దెన్నదేవుండు బ్రవిమలదేవుండుబాసనడిపె । మద్దులాడకపట్టుమార్చిదే
వయ్యగారు । దొడ్డయేయెంతైన ధూర్జటయ్యసంబరవడకయ్య సర్వజ్ఞదేవ
య్యకెంతాగిభోగయ్యకేలియేల । నీకొలదెరుగవేనిజభావదేవయ్యమాకేమి
మహాదేవమరియుబట్టు । సంతోషమేనీకుచంద్రశేఖర దేవమంతనం బేలని
ర్మలుడనీకు । నుసులగునుసులకుకును మేశ్వరుడనీవు గనిమనింగెదవేలకల్లినా
ధప్రడ్డలింతేలయ్య పోడ్డలదేవయ్యవడ్డింతునేనీకుదొడ్డలిరగ॥ గీ॥ మిండుసం
గయ్యతీర్చకుమీసరుకు । బాగలేటికిబలికెకుబల్లడయ్య । యర్ధిగడుపారగ్రో
లుకల్యాణదేవ । కుడికడైనగుదెత్తునాగొల్లవాళ్ళా॥ సీసమాళిక॥ మొకట
ళంబేటికిముదునూరుసంగయ్య చిక్కంగమీకుమీశిరిగిరయ్య । దుగ్గళవ్వయ్య
నుసద్యోజాతదేవియీ గొగ్గవ్వచహదేవిగడ్డ । పయ్యనుమమ్మవ్వ సకలవ్వ
యచల దేవియనిమ్మవ్వళాంత వ్వబ్రహ్మవయ్యను । గాళవ్వకేతవ్వకా
మలదేవియిపోడనబస వచ్చిసోపలవ్వ । అకటచోడవ్వయ్య నానందదేవి
యచిక్కవ్వరామవ్వసిద్ధవ్వ । పోల్లవ్వకల్లవ్వ హేచలదేవియీ నల్లవ్వమల్ల
వ్వయ్యమిషవ్వ । కేతలదేవిపురాతవ్వగారు మీరేతెంచికూర్చుండుడిరల
పంక్తి॥ గీ॥ననుచుచంద్రుడమలోనసహజమొంది । యిట్టిసందడిమున్నెందు
నెరుగవనుచు । బసవమంత్రికిదెలుసుయీభావమనుచు । మరియొన్నిట్లుమిద
స్సూక్తిమన్నులైరి । రగడ॥ ధన్యరచాన్వికళిరమకమనుచు । యమ్మాటికికా
సికదేనచుచును । మెల్లనసడలుపుమొండెమనుచు । గొల్లగనిప్పడుగొందుకోక
నుచు । గడుపుబెరుగనీల్లకుమీదనుచును । కడుపుబెరిగిననుకరవేయనుచును ।

అయ్యకుదలముచుకె గ్యబొప్పునుచు । నియ్యవెయింక సేవయ్యననుచు । నిది
 యెక్కుడుగాదీయకనుచు । వదలింపుముమానుడుసరసముమాతోనరుచును ।
 నాయనుజూడుండాస్వాదమనుచును । నీయందమేనియునేటు బోవడునుచు
 నొరిసె త్తిసారన్న గాదనుచు । తనచుదిగోరియ దాశిపొన్నునుచుదలయూ
 పకుమీకతండ్రినివనుచు । వలెనటమాతోవా గ్వా । దమనుచుకడుపువడినెరా
 ఘముగాననుచు । బిఱుగుహటలాభ క్తిలోననుచు । దుప్పిబోదుపాత్రలద్రో
 వకుచుచు । గొప్పెరలకునురుకుమగాకయచుచు । గెల్లులారకార్గింతురమ్మను
 చునల్లవోపిలచేరనాయ గ్యయనుచు । క్రేస్త్రప్రేమనెజేవయోసనుచుబూ
 న్నకతోలికెబుచ్చలేచెను । బల్లెరచులుగులువారెడుననుచుచు । పెల్లుగనిం
 డజేలేదవనుచు । వొలుకకుమోయయ్యయనుచు । నొలికినబసవనికుండుగా
 కనుచు । వేరకొప్పెర దెండుతెండనుచు । హారహార వాభేదమయ్యనికనుచు ।
 నవనవగరళమునాకుచెప్పునుచు । శివునకునిచ్చుచుశివశివయనుచు । జుట్టువా
 దిగినిజుట్టుచుజూపుచు । గ్రునద్రేవుచుకాళ్లుజూపుచుచు । నిక్కుచునీళ్లుచున
 దెక్కిలింపుచును । బొక్కుచుబొలుచుచుబుక్కలింపుచును । దెక్కించుకకనురె
 ప్పులుచూయుచు । గ్రకుటనట్రుంగుచుగంతులువేయుచు । గ్రాలుచుగ్రోలు
 చుకడుకడుకడుగూచుచు । చ్రాలుచునుఖునుచువారధిజేలుచు । సురముకప
 శ్లేరముదడుకలేచుచు । సోలిడినించుకించుకచవిచూచుచు । నాడుచుగొప్పెర
 లరచేతబట్టుకబాడుచు । సురుకుడుబరుపులుబేర్చుచు । మురియుచుగునీయు
 చుమురకటింపుచు । నొరిగాలిలసైనూది యాడుచును । మొక్కుచు
 చేతులుమోడ్చిప్రాసాదము । గ్రకుటనబుచ్చ కగంతులువేయుచు । హె
 చ్చబుచ్చకొనియిలవైనడుచుచు । మచ్చికబొత్తులమానకకుడుచుచు । పెక్కు
 నెరంగుల ప్రియములుగూచుచు । గ్రకుటనబలుమరుగొగిట నేచుచు ।
 నొండొరుముంపరనుండెడు పాత్రము । లొండొరునొడియుచునురుశిర
 గాత్రము । మెసపరినుబ్బుగనోయని యాచుచు । ససమశరారిమ హ
 త్వముదీచుచు ! నుల్పబుమతినిట్లు గ్రునిభక్తుల కిచ్చిషయవిష కేళిసల్పగ
 ను । క్షితి భక్తులు ఏవకేళిరచించిరి । గతిచెడబో చులగర్వ మడంచీ॥
 క॥ వెండియుబసవండహిరాట్ । మండనునిప్రసాదసేవ్యనవ్యవిషభా । మం
 డలపతియాత్తలపం । దండిగబోయింపనసిచిదలచినకూర్చిన్॥ సీ॥ కొట్టెరువు
 లవారిగుంజెవారలచాలనట్ట దువారలగొట్టెవారి । చుట్టాలపక్కాలనుతు

అనుబౌత్తులబట్టపు చేపులభ్యాసహితుల । బండాదులను నడచు శృంగేడులను
 దండ వాయుకులను తంత్రపతుల । దాసజనముల విశ్వాసులబట్టి, దాసిజన
 ముల విలాసములను॥ గీ॥ వాద్యములవారి గాయకవందితక । కులను పరిహాస
 కులబండితులనుగవుల । సకలజనములపంక్తులు సాగజేసి । విషమువారికిబో
 యించెవిశ్వమెరుగ॥ గీ॥ అట్లుబోయంగనవ్వవలబవసినాథు । తంత్రముల
 ల్ల బాలుఁ ఘృతంబుననుచు । నుండ గాఢాచిబసవండునిండువేటక । దనగజ
 బుల దెప్పించెతత్తణంబు॥ ప॥ అట్లుపంచినమానవంతులేతెంచి॥ సీ॥ కాలాగ్ని
 రుద్రునిగణనాథుడంతకులవతంసరాయకొలాహలంబు । గంగాధరప్రియసం
 గరవిజయుని లింగసన్నాహంబుమంగళయశు । భద్రేభసంహారఖరవాదినీ
 రవిరాజునివీరభద్రావతారు । చౌదంతితిలకంబుజగదేకవీరునిపంచాశ్యబ
 లభవభంగుచెంగు॥ గీ॥ సంతకాంతకుడూర్విప్రదంతభగ్ను । నస్రమత్ప్రసి
 ద్రిపురాంతకాఖ్యజంగ । మప్రసాదినిమొదలుగామత్తకరుల । దెచ్చిముంద
 రనిలిపినబెచ్చువెరిగి॥ క॥ తనలాయంబునగలిగిన । ఘనవాజులసెల్లదెడుగ్ర
 కుకాననిననె । వ్యవముననలరుచువాహకు । లునుపటుగతినేగిమందిరాంతర్గ
 తులై॥ సీ॥ హయరాజసిర్మలునప్రతిహతబలనితపరాజునుభగనిధర్మకీ॥
 తత్వజ్ఞువరమనిదాయరంపమునుప్రసన్నునిచషకర్మసంహారునిని । శివపా
 లునిమదదృష్టమదనుచిత్రాంగుదుదాకంతుచంద్రాతపంబు । శృంగారవా
 రాణినికెరమప్రియు వాయువేగంబునింద్రాయుధంబు॥ గీ॥ శాశ్వతీశాశ
 ముఖ్యాశ్వసమితిచేర । వాజిరాజిగజావళివరుసనిలిపి । కొప్పెరలుడత్పు
 న్ధలింగూటకింప । నున్నవిషమెల్లనపిచల్లనూటుకొనియె॥ ప॥ వరవడిబోయ
 లిట్లువెరవేకులబొందివడంకుడుండని॥ శ్వరగణసంఘముల్గృహప్రసాదసుహృ
 త్కరవృష్టిముంపనం । బరముననుడిరుదులతిభక్తిగమంగానదివ్యగుండ
 భుత్ । సురయగవిజ్ఞులండుప్రజనివ్వెరగందియఘేయఘేయనన్॥ ప॥ మతి
 యు సతనిమహత్స్వంబుగాంచి యుచితోక్తుల లోకానికెట్లునిసన్నుతింకె॥
 సీ॥ నదసులగాత్రప్రసాదైకసత్త్వాత్రసజ్జనమితవిజ్ఞాననేత్ర । ప్రవిములచూరి
 త్రభవలతాశివదాత్రపరమశివత్రసద్భక్తిగోత్ర । ప్రోగ్గితసూత్రమహద్గూఢ
 సత్పుత్రవంజంగమతే శవాదిత్రైత్ర । సద్గుణైకచ్చక్రిజననాబుధివహిత్రభ
 క్తికళత్రకృపాతిమిత్ర॥ గీ॥ భక్తిసంఘదానబసపన్నబాపుబాపుభాగ్యరంభిర్భ
 వసపన్నబాపుబాపు॥ నల్లవోలునవేళ్లగన్నదిముఁ ద్రి॥ పారుకుజగన్దీక్ష

ధృతముగనంబుధిసంభవమైనయట్టియూ । గరితముమ్రుంగనొకఁ జక్కతపడం
బునఁజేయఁగాఁత । చ్చరంహిమఁబడెంత బసంపదాగిధిక్తిహితాధృతమైభ
యం । కలగరితరంబుదంకంతమంబుగగ్రోతమేలనన్ ॥ క॥ అమృతము
గ్రోలియిడేవలె । లుక్కుబొమ్మదురుతఁడక్షుప్తదినములన్ । డెమలకబ
సజశుభవిష । ముక్తావియుదివ్యదేహసయ్యుతుడయ్యెన్ ॥ చ॥ అఁకొని
యాడబోయి మహాభయమంది చుగరికిండుచున్ । సవనతబ్రీతిజేయుచు
వనీలజాగలముగ్ధుడుగృహం । వసఁధిమగ్నగావుబసవక్రభవర్యశరణ్యదే
వను । ఉనభంబు నమచ్చిఁచుగూడుకొముగతాపర ధులన్ ॥ గీ॥ వ
సములొడచునీలవారిమయ్యె । మన్యుబరిచుటనీకశౌర్యమైతలప । మహి
సిదుష్టజనులతోడిమైక్రంతు । శిష్టతొవైరమైనశిష్టపరము ॥

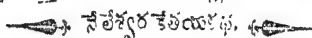
వ॥ కావున దేవయేసిధంబునవైన సముగచిరక్షించిడివెనఁబొం
దుము సేవుదక్కరిదికుఁ డెసమాను నెవ్వగులేని వేషవిధముల నిన్నునిం
చుదు విని॥ క॥ బాచెయియదృష్టి । గంధనీగిద్దడిఁ మాత్రఘనపాం
భములున్ । బ్రోచెకమూలుగుధరణి । దోసింబ్రభాగ్రత యశఁ దంభవ్రతి
భాన్ ॥ క॥ మాపెన్బోయలగర్వము । సూపెంబసాదంబుఁ హినిశృతదృష్ట
ములున్ । మోపెన్సంజేహములకు । బాచెనాదయలచారిధక్తినింగన్ ॥
క॥ నిలదెదలనంబునొందక । గెలిచెకప్రస్థవముజనులు కీర్తింపంగ । దల
చెన్సద్ధక్తిమెయిన్ । బాలిచెకవీరమునన్దిపుణ్యులుగలరె॥ క॥ అలీలకబస
వుండువిష । కల్పింపమునసాదకృతకృతయ । భూలోకమునకుదెలి
పెన్నాల్లలంబుజరుచుఁ గుబహుశుభచుల్ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥ క॥ వెండియుజగదే
వుండను । దండధీశుండుచంద్రధంవదసేవా । మండనుడకర్మయోగర ।

జగదేవుఁకథ.

తుండయిమనుచుదున్నదూరుండగుచున్ ॥ చ॥ అతడతివై భవంబునశుభా
వహకాగ్యము సేయుచున్నాన్ । రతిబసవన్నజేరజనిరాజితభస్మమ్రమో
లదెట్టిది । శ్రుతదీపుమద్గ్రహమజొచ్చినమాత్రమనందనే । గృతాధృత
వహితంబు । బసచరాజుదరిస్థితచారువక్త్రుడై ॥ క॥ వినుముజగదేంద్రాని
యినసేవచారుధక్తిజససమాగమమునకో । ర్చనబాలునేమిశెప్పెద । వసవిని
హృషికంబుతోనిజాలయమునకున్ ॥ చ॥ వసజనియితల్లసంపద వగ్గలమైనమ
మొరక్తి । ద్రుసంపదవకశాకములుఁ బ్రతరంబుగసన్నతాన్నపా । య

సాధిగగ్ధమాగలనెల్లపసార్థచాభోజనాహ్వానం । స్తునమితర దీనాచ్చతగ
దొంతులు వేదకాశేసి వేదకన్సీ ॥ గీ॥ రచణబసవన్నయిడటికాకమున్నగులు
భ్యర్చకంబు గావించుచుచుభక్తి । నాగెరుంగకజానరుప్లుచుచరి । కడు
భయంబునబాంలం ప్లుగడుగ॥ క॥ బసవహతనపరిచారికి । విసరిముచేస
వ్వినంబు సినియాతఃయా । వసుధయినకుబోవుటమానినచగ్రాగ్రహము బె
గకినెగడగననెన్ ॥ క॥ జగదేవుడుచనుచెంచిన । భుగభుగతోపాగ్నిశిఖలు
బొంగనగనినం । మొగమిడింపకరామిన । రుగఃట్లించెచిత్తపురోభా
గమునన్ ॥ ప॥ అటపట్టిచి తెరమగుంగందముండి యాడుడ చాధుతోడి
మొగమాట వీడుకొట్టి పృథుభక్త సభాభ్యంగిరంబు వెలువడి పొమ్మకుల
దైవంబునిచేట్లు నైనమలహరుండుండుబలు త్రోవలంబోవంబాడిమెయ
ధేంపకొట్టివశుంధుమధుల కేలసమకూరునట్లునుం గాక॥ చ॥ హరిమఖదేవ
తాధిపతివాడిభజించియుల్కజేపురు । నవరువెడలైవభావనమనంబున
బూనుటయెట్లులోమహే । శ్వేతజలకంబులాదకాచునవారిజయుగ్గముచే
తదుగకాణా కరలగునిప్రకీపచుచకాశ్లరతింగడుగగవచ్చునే ॥ గీ॥ తలమీ
దశవుపాదజలములకు విడులభవలకాళ్లనుగీళ్లుంట్టుగునె । శ్రీమహాదేవులూ
జీనుభక్తులకు నామాలకుకలబూన్పమాకామగునె । మరహారాచ్చున
కుమిన్పెట్టుకెట్లోయియలగ్రాటమాలలకెత్తగునె । నవమలలిగిప్రసా
దోపభోగకిఁ భుజూభిసద్భక్తిమిమ్ములైన్ ॥ గీ॥ కిర్రచాండాలో ప్రలలలసిగు
డువ । మోహకిర్రంబుగుడుచుట గాకయు నె । వినిబిరిమెగొగమా
ర్గంబుమనసిబారి । భక్తపుంగవమందిరాభ్యంతరమన్ ॥ ప॥ మెలగెడుపుత్ర
దారభటమిత్రసగోత్రులచావులాదిగా । గలజనులెల్ల వింగయుతకాయలు
గామితదియ్యసంగతిం । దలకొననంత్యజనుల్లునుదారునబాత్తులనున్నపా
తకం । బులయునసంగభక్తులకుయొక్కమెయ్యులకర్పలియ్యగన్ ॥ ప॥ వెండి
యు (దశకనాదపిపాపదా) యనుగానదర్శన స్వర్ణచాలాకన సరిపరి
భోజనాననదానంబు లితయలకెట్లు నేయవచ్చు బశుపతి భక్తిపదంబు ప
శువులకైన భక్తియుక్తులం జేయునది యెట్లునన్ ॥ క॥ ధరవెలయుమరియు

నేలే । శ్వేతకేతమెరాగశంభుసద్భక్తుడడ । చ్చరి గాశ్చస్యంబని । తరము
లభలబసెనుప్రతరెట్లునెన్ ॥ గీ॥ పులిమిత్రకేతస్వగోగ్రంబులు బంబాహ

సీతపశువుగోపాలకుండు । శునకమాణిముగ్ధమాదిగాదనగృహమున । గలి
గినందరలింగసంగతులజేసి॥ క॥ తానొకయశ్వజైన భవిష్యజ్ఞాడడుమా
టలాడడా । హీనులనాత్మలోదలపడెన్నడువాండ్రు దూష్యవాక్యముల్ । వీ
నులజేప్పడాడదులవేళ్ళయ్యు ద్రోహమున్నులొడు । తద్దానముదాగొనండ
టులదానున సీతుకొనండునమ్మగన్॥ క॥ పారపరిహితజనలకుదా । నెరలిం
దెరవడుగబోడ పాంగమునం । బాగయి డ తటికేమని । బెరయందేపట్టు
లంగున్నధుతరనిట్టన్॥ క॥ ఈరీతి భవినసంసం । దారరహితుడగుచు మెలగు
నధ్యస్తులుభ । త్రూహితిపెచ్చిపొగడగ । పరీతివనుచునున్నచు సవయ
మునక॥ గీ॥ పాపులాతః పహి గమాపాపలే । యెగ్గులెన్నినొన్నననించు
క్షేన । దెమలియేమేనగొనమదాదిగనిన । భక్తిదార్ధ్యముకలిమినాభక్త
వరుడు॥ వ॥ అట్లుభవులాభక్తుచిత్తం బెత్తెర. గున మెత్తంబడమి కుత్తలప
డి యెగని విత్తులగాడెలంత గాల్పించమంచి వెడగదును చెడకుండ నేమివి
త్తుగొనునో చూతముకాక సియాతులవలుగాది యలచంబిచ్చులు పెట్టి రట్టి
యెడ॥ క॥ ఏలేశుకేతవాహ్మయుడా మోకులద్రోహ మెరిగియెల్లనగుచుం
గాలుం గాకేయిత్తన । జేలంబిత్తింఁచెనీరుచెచ్చారంగ॥ క॥ తత్తరపడకగదా
గని । విత్తిచివజేయగొండ్రవెలకమిగులంగొత్తగపడుడెచాతని । జిత్త
మలోభక్తిసేవశివుడేయరుగన్॥ గీ॥ అచారోహిహాళ బ్రహ్మయ్యకుచేలు ।
విస్తకయపండునఁమున్నులింగ మిచ్చుడు । కన్నలారంగగఁ టిమి కాలకింఁదు
శోణులకుచిచోద్యమేధరణిసనకు॥ క॥ హరభక్తు బొగడమరియు । హర
సమచూధములచగ్యభావంబునశం । కరభక్తులమికుక్షిం । భరులగుటయు
కాకభక్తిపశులగుగల జే॥క॥ చూతము గాకనుచు బశంప్రాతంబులబట్టబోగ
వర్తముబంపం । బ్రీతీంజనియామందను । వేతోలుగకదోలీరండువేర్గాకుండన్॥ గీ॥
అట్లుదోలుకపోవంగ వా పశువులు । ప్రాణలింగంబు తనదొడ్డిపట్టునం
సే॥ విక్రియన్నకతంబునజేసిత్రోవ । నిరశన ప్రతయెతు డట్లనివ్వ టిల్లె॥
దు మొలవయెబగువ యుమొలిచినచేవికెలబండినపొలములజ్జడేట । జల
ములనిందారుగొలకులకెలకులలిచి సప్పుమనబిబుముదరియు । సమయంబు
విస్మరంబుల దైవపుయగవచ్చనిరుబరిసెడైన । ప్రావదంతియ కావుదజ్జలం
బునొప్పుజూచ్చుచోయనిట్లుదొచ్చునవుడు॥ గీ॥ ప్రాధములుదికెత్తుక పోవు
నొగ్గి గిష్టనోపవిసంబులనెగడుచండు । తనకొలుబొదిమిగుల చోద్యంబు

నోంఁగి తనమనంబుననిట్లనిదలచిరవుడ॥ గీ॥ ఇట్లులేడుదింబులద్యై పశువు
లుకంచుమొనవపుకర్లున్నకడుకుజఁచు । నిలుపుకొనియుండింఁగెనుభయముగ
లడుఁజచ్చునేడెల్లినన్నియుహచ్చుచునిగి॥ చ॥ కడుకడ పాపవీటు కగట్టుకొ
నంగనటుచు తగరుత్ । విడిచిననాగవుద్రజము వేడుకతోడత పేనులం
పగా । తొడితొడెదాట్లుగొందునెడుదోకలువీవులగ్రామసేదానా । స్వీకృత
చన్నతొవగడవెల్లనద్రిన్మరె యేడుజాలలోక॥ ప॥ అట్లుమరలిచనుదెంచి
నపశువిసరంబుసేలేకుకేతయ్య కవ్వకవ్వలగాంచికోపి చికిని ప్రశభృష్టల
గోష్ఠంబుబొరసిరాదని చొడ్లచాకిండ్లకడ్డంబుగా బలుగండ్లువైచి చూసిక
పొనుకీపక్షిను జూచినంబాపంబని యూగకండెన వ్వంబు జనంబుట్లొది
డసెట్లుచూడవచ్చునని కనవుదెచ్చివైచనవియాకనవు । గొప్పలైనంబూడక
మరియుమరియు సేలేకుకేతయ్యమన నీయ్య మఖఃభోజ బహో కింపును
దామతమవతముదప్ప మయ్యగనిజెప్పమాటికం భోజనియరగుచున
లయెత్తిమాచుచు నాలగులుకడనింపుడు దొడ్డిచుట్టుచుట్టక తిరుగుచు దొడ్డి
పైమూతులు వెట్టి మున్నుదాముసమున్నుతిం గొలుగులి గలుగు దొంగతో నీ
చూచుకలోకిలంఘింప నగ్గలించి కేవలగ్గకు వెరికిలదుయొకన నల్లిన
గిదిసలబడునప్పుడు॥ క॥ ఆపసులకేపున్నయ్య లో వికేతగ్గక బాటు
దమనుడుక॥ వాపోయెడుతమతల్లుల శోషట్టకయొండె పతనంబుదెసక
కన్॥ క॥ ఆలేగలవృధాక్షకు యేలేవ్వకుకేతనాగ్గకేవల నక్రో అప్పులారు
గోళ్ళువచ్చుచు । చాలదెసమదృష్టిసొలకనఁజా సులంక కింకరచుచు
వులునోళ్ళగిగునకరీగొకనకేతలగనినుండంగా మరీదలన భేదగులనే
తేరంబుల్లల పసువులతివ్వరితమునన్॥ నీ॥ ఒడ్డుండుచూచ్చు నూగల్గో
ట్టుచును తలపడుచునత్యగ్గవము । సేలేకుకేతయ్యగోళికినెల్లచుతలలు
లింగంబుతోచాకజేసి । కొనుచుమారొగనుచు గ్రుక్కకెమ్మెక్కి నలిగొం
చునీలింగదేవునిసేమవాసి । పోయినదాదిగాబుల్లనిరునుట్టమని ప్రమాణ
సేయుననువుమో॥ గీ॥ నిత్యనియమమున జరింగసంప్రృష్టి । యాచరించ
కేతచార్యునకును । వంగిరణజాన్విత్తతంబుతోబారికడుపదేర । మేనెక
నువుజోవు॥ క॥ ఎడనెడన దక మగ్రావుచు । వుడవిపయంజాగబడుచుపో
రలంబడుచుం । గడవలగతిహడుగులదే । పడరగగ్గలధరించుచుదేరును
చున్॥ ఆలేగబతునదల్లల । సేలేవ్వకుకేతచార్యుడికికరుణం । బాంప

టేంగి యగవగ । నూలింగిపింపగల్గులుగులరక ౪॥ దేవకుడుపగాక్రేత్ర
ల । నేరంగగువులుపెచ్చపెచ్చచెధాక్షిం । రూపింపగకేతరుగృహ ।
గోప ప్రియశ ధుభక్తిగోమరునగన్ ॥ కి ఇగరులగూడినుగ గా । క్రతులకుద
గవగు నెవారివగుతగతపతి । క్రతుకునునడవగవచ్చు నె మడిలోజ్యోతుమాకు

సవరదనాచయ్యకథ.

మాగకమె మిదియున్ ॥ ప॥ చెండియుసరగరాచయ్య గన కుంజలికుండలు
నిధక్తుండుసనముగ్గియకు ప్రొద్దులనె నొచ్చుప్పడా లింగంబున గ్రహించు
కొయు డియుద్ధోషయకాలాబున గులింగంబున ధయం చెనయ్యుచిదియు
దరంబుచుగవల వారడదుటంజెసి యుంతురంబుతోడి బాలుండు దయించెన
నిచేడియజెప్పని వీకినున్నలింగంబు సంగ్రహింపంబడమి వీడుపదమీ
నుండు గావునం బారవైపుండువీరిమొగంబుచూడ గాదు శరణోక్తనరణిన్ రో
దయకాలాబునంగ గురులింగ సంగత్యంబు సంభవింపదని నాచి కేవయ్య
యాయభిలంబు నెనుంగదన శేచయవిసజ్జిం చెనినియు వేదోక్తనన్నా
ర్గ బుబుజ్జగించి దుర్గాగంబవల చించి పంచశభ జనుభక్తి లంబెరుం
గనిత్రాటమాలంకల చువచ్చు నేయనిచెండియు ॥ సీ॥ పశుపాశపతియనుభ
గుడుడుడగ బండపశు జీవు కు బెట్టుపశ జనమల । బట్టినుకలు మొదల్
మొట్టంగ గోయించి యుటికెలబ్రామిపశెమపుటెట్లు । కాలకంఠరుడిట్టిక
గ్గులయొద్ద యుండు నెభక్తులొద్ద గాక । యతులితశుద్ధజైవాకాంమర్మంబుఖ
లుడవీకేటికిగానవచ్చు ॥ గీ॥ దృష్టిసీనుడు గాంచు నెడిపకిళికె । బధి కనకువివ
చ్చు నెన దూరవము । జరయుతుమస్సిగ్ధదుగ్ధంబువవియెరుగునె । గప్పగోదె
రుగునె మెండుకడ్దిలోతు ॥ క॥ ధరలోవానిం మెరుగునె । గప్పగోదెరుగునె
యెండుకంధిలోతు ।

క॥ అజ్ఞులకతులితశివభ । క్రిజ్ఞానంబేలతేటతెల్లన దెలియున్ । ప్రాజ్ఞులగుభక్తుల
కుస । ర్విజ్ఞులివుమహిమ గానవచ్చెదుభంగిక ॥ క॥ ముంగిటనున్ననిధానము ।
తంగెటిగన్నజుప్పదలపోయంగా । నంగిటను నెడియవృతవ । నంగాజనునే
కలిగినైష్టికభధాన్ ॥ గీ॥ అట్టిగద్దక్రిమాకంబునతకరించి । కానిపదమల
చరియించిడగుటెల్ల । ఖండశర్మ రయుడవాకాంతదివుమ । బొక్క లాడె
డి శుంట్టిరీలుపుగా ॥ సీ॥ చచ్చాచుచుచోడబుండుగా మొకిగనుగియు

కాశించెడివాఁడుగాఁ దె ! చేరువనచకల్పభూరుహం బుండనేండినమానుచు
నుచుటననువుగాఁ దె । యుండధిదాటగనోడనొద్దయుండగఁజేత వధనూతగొను
వాసివడవుగాఁ దె । రవణి క్యమగురత్నరాజముండగ గాబు పెంకులేరెడిదా
నిచెప్పుగాఁ దె॥ గీ॥ దొడ్డిలోనురధేనువుదొంగియుండ । గొడ్డుజేపట్టంగబో
వుకొలదిగాఁ దె । మంగళంబగుశివభక్తిమాగకముండ । దుష్టకర్మక లాపంబు
దోడుకబోవ॥ క॥ తేనెసహస్రంబసేస్తే॥ మానశ్రుతిమోయు చుండమతి
హీనినరుత్ । ఏలవినియునుభక్తిలోనైచరి యింప రెట్టిలోలాత్సులాశో॥
క॥ అపయెట్టిదగోరువదం । బుదకములోమంచిముంచియుదికినదెలుపై । నది
గల దెకురుగరముతో । కదల్చిదికట్టంబకకాగానేర్చునే॥ చ॥ జలములలోన
నెప్పిడివసంబులునానినరాలుమెత్తనై । పాలుచనుపాలుకొల్లలుగబోసిరయే
నియుక్తూరభోగికిన్ దలవివమించుక జెడునెచాలగ జేసియు బోసిమారినం
దలగునెవేముచేదధు ధౌతముచేసినమన్నుపోవునే॥ వ॥ అట్లునుంగాకపశం
డివాగటంగసవుగట్రంజి క్కంకుండం దెకురచాళ్లుయన్నిములక విత్తులువెదవె
ట్టునధమంబిధిమనను సారఘనసారభూరుహంబులు ఖండించిచెముడుజె
ట్టాలమట్టల వెలుంగుపెట్టిట్టకూళపాళంబుననె పవిత్రవీతిహూత్రమధ్యం
బునన పవిత్రముత్రంబు పోగొల్వొందొడంగు వెంగళివిప్రవృత్తంబును య
ఘ్యూకఘ్యూకపాదారుప చారంబులాడంగూర్చి కక్కలకాళ్లు గడగంగదొ
డంగుచెడుగులవడవుప పుడలిగపరాజ్యభానే కాన్యదైవ భజనంబులు
నొక్కరూపంబుచెడియ॥ గీ॥ బండకడవబోసియున్నజలంబులు । నీడలేని
భారుణేరుహంబులు రాజరాజసఖిపరాజ్యభుక్తుజలు । నిష్ఫలంబటండ్రు
నిగమవిదలు॥ క॥ శ్రృంగపరాజ్యభుదైవమును । దక్షాడుక్రతువాచరించితల
గోల్పడదే । పక్షముపక్షురాము । డిక్షీతభూసురులొసగియేమయ్యెవదిన్॥
క॥ ఇలయెల్లనెగొడ్విభలను । బలమునుభజియించిపడదెబంధనమునవి । ప్రి
లకన్నమిడగగౌతము । గలపడెగోహక్యబహుళ కాలముదాకన్॥ ఉ॥ వేదర
హస్యవేది పృథివీసురకోటికినన్నదానను । త్యాగరబుద్ధి బెట్టునగునట్టిఫలంబగు
శంభుభక్తిసం । పాదకుడైనధక్తునకు బెట్టెడుభిక్షముపెట్టినంతనే । తాదృశి
వైరికోక్తులకు దప్పిచరించినచేయదప్పనే॥ చ॥ అనిబహుభంగులబసవ దానతి
యిచ్చినతత్సదుక్తులన్ । విజగ జేవుడశృయత సేత్రియగుడయి రెండుచే
తులున్ । ససలతావృత్తిప్రవధప్రతిమానులభక్తపర్యులన్ । వినుతులొనర్చు

మహాస్వగుణవిహ్వలవర్షావృతముగాగిల్లునున్॥ గీ॥ కర్మబంధుఁడకన్య డభలు
 డమగ్గు॥ దాంధశోపేతుఁడనుకమ్మతాలయుండ॥ బ్రజ్జహులినయజ్ఞానిపా
 తకుండ॥ శ. కలేనినురాచారసమ్మతండ్॥ గీ॥ అనియును నేలయేనుసర్వా
 పరాధి నామొనర్చినపాపంబువాయడందు॥ విడుతుప్రాణంబులాజ్ఞాప్తిచేగ
 నొసగు॥ డమమబసవన్నపలిక భక్తానుమతిన్॥ ఉ॥ సాహసమిచ్చడేమిటికి
 చార్వీరుజెప్పెదనిప్పరిన్ శివ॥ ద్రోహముపుట్టగాగలదు మూకొనికొన్నిదినాల
 మీదద॥ దో॥ గాఢధానమాంపుని దృంపగనిన్నుననుగ్రహితు నుత్సాహము
 తోడ॥ భక్తవశ శంభుమన్యుఁడనుడయ్యెడిక॥ క॥ తరియతకిహరునిశరణు
 లానందముబొందిచ్చునందురదములో॥ పానిం గాగరుణించిరి॥ మామీము
 మున్నుటికిననుమానంబొకన్॥ క॥ లేలేత్తులేమ్మువానిని కేలినికమ్ములుశిర
 మునగిల్లొలిపివృషాం గా॥ పాలుండైచిక్రమతాం॥ బూలమ్ముకొనియె
 మేయబొంగిచెలుగన్॥ చ॥ బసవనమంద్రియన్తు శివభక్తులుదానునువేటూశోడ
 ధా॥ వసవము దాకబోమునునవైభవుడాజగ దేకమంద్రినం॥ తనమునజేయు
 సత్తియెలు దాగత్తైకొనివచ్చునర్విధ॥ క్తనముద మేష్టగోష్టిమయిగాల
 ముపుచ్చుచునుండేవేమకిన్॥ గీ॥ మరియునుంటయల్లయునుధువయలన॥ బ
 రగుమునుకుకొకతొప్ప క్రవశ్య॥ అనులింకైక్యప్యానయతులుజంగ॥ మాచ్చ
 నానుక్తచే నులమరహితుల॥ వారలుధంపమశివ॥ చారప్రతిపాలనీయ
 సత్ప్రీతులరూ॥ గానూఢికెమర-బసవము దారుచునధికాను రాగతన్వయుంగన్॥
 వ॥ బిజ్జలుండు తనకుజేటువాటిల్లుకాల బాసన్నం బగుటంజేసి బసవదం
 డాదీశు భాసురప్రభావంబును భక్తి సాధ్యర్థంబును దెలింగియు నెరుం
 గనియుట్ల పడేమిత్తటచుల్లయ్యె మధువయ్య గారలరప్పించి తప్పేమియుం
 జెప్పం జొప్పుగాకుండియుం గండక్రోధానం గన్నులు ఘప్పించె నదిగాంచి
 సకలజనంబులు కటకటనిటలతటి ప్పేటుకృపిట సంభవుండగు శంభుభక్తుల
 కోపాటోపంబు దనకుం గ్రోత్తయే వారలలిగి నందరపట్టణంబు పట్టపగల
 బయలై బోవకుండునే తనపట్టణంబు నెమలువట్టంజై తానుచుంబొటుమై
 రులై బోవకుండు నేనును బుడిబుల్లంబోవుచుండెరవు॥ చ॥ బసవమూ
 న్నుగానఖిలభక్తులతోపపరితపక్తులై॥ యనదృశేలిలర్చుంకుంపుడనేత్ర
 ములిచ్చియున్నుం॥ మసలుజునారసుండుట కుమాకనుకూలముగాదటంచు
 భ॥ ప్రసమిలించుబలికెకనక॥ జగదేవమూవరొమ్మతోక॥ క॥ తొల్లి

తివాసమయిప్పుడు | శిల్పిని... పుష్పమయిచెప్పినవతిభా | గోల్లెల్లసీతాశక్తిభా
లు | కల్లులుగామడిచిపెట్టెను || నీ | అట్లుజేసినవారంతబోవక బల్ల నాక
టుకంబునుపొందుజేసేయును || మిడిపురమెన్నగ నెన్నడుపాదగు ననుచుశాపంబులి
చ్చి | మడివాలుమాడె... దిరావయ్యయ్యకేశరాజయ్యయ్యిన్నరయును | కన్నడ
ప్రహ్లాదయ్యకక్కయ్య... సుసిడిపోడయ్యయ్యమనయును || నీ || నాదిగాగలభాగము
నాపురంబు | కన్నడ... నాదిగాగలభాగమున | బసవవరదాధినాథుండుభక్తి
ప్రసాద | జనియె... గంగ మేల్వయ్యవరదాధిపతి || వా | వారలట్లునుపెడలుమాత్ర నాథాశ్రీకృ
ప్రసాదించెను || బసవం బురంబునాథాగ్యంబునుం బొనుంగుబడిపోయెనప్పుడు || నీ ||
భాగ్యవంతులగునాథాగ్యంబునుం బొనుంగుబడిపోయెనప్పుడు || నీ ||
తెడదెడివైచినవైచినవానివంతులగునాథాగ్యంబునుం బొనుంగుబడిపోయెనప్పుడు || నీ ||
నాథాగ్యంబునుం బొనుంగుబడిపోయెనప్పుడు || నీ ||
ఇట్టియుత్పత్తియగునాథాగ్యంబునుం బొనుంగుబడిపోయెనప్పుడు || నీ ||
గదేకమంత్రియై నిజమయ్యెను || నీ ||
ఇవగనాశ్రీహరియచెప్పెడివైచినవానివంతులగునాథాగ్యంబునుం బొనుంగుబడిపోయెనప్పుడు || నీ ||
యపుడతానైనవయ్యంగ... గునదిగ... || మిరెంటిలోపలనేవియుజేయంగ... ||
ప్రాణవంచనపరునకు | కుటిరాశ్వు... గునదిగ... || మిరెంటిలోపలనేవియుజేయంగ... ||
|| నీ || కూర్చునేయెలయిట్లెకోసరయిన్ను | సీపుప్రాణవంతులగునాథాగ్యంబునుం బొనుంగుబడిపోయెనప్పుడు || నీ ||
య్యవసరమునకిచ్చినది | గాకయి... తమచేతిగాదెచ్చెను || నీ || వాగ... ||
డలుగవారిజనంభవంభద... డముల్ | భోరు... గాదెముని బుద్ధినిహింపతదతినిదీర్చు
రుక్ | నోరగొలంబులాడగ... నోరగొలంబులాడగ... || గొరి... ||
గానానరింపనిన్నుపెడియెను || నీ || ఇలవ... ||
ని పంటే | తులచెవులజేచ్చయపుడునిలువునసీరయ్యెగాదెనిభిమునెరుగెను || నీ || కాపు
నసీపుశక్తికరభక్తిగ... ||
మకయింపంగు... ||
జెఱుపుప్రసాద | మెట్టుంగిగుడి... ||
నానరబట్టమిడినియిచ్చిచ్చెయెను | పెట్టె... ||
జల్లి నెత్తువగు | ననుచుకున్నభాగినా... ||
|| ఈవాత... ||
యల్ల ప్రహ్లాదయ్య... ||
|| అట్లుచేసుచెందినదేవుల... ||

శ్రీరాధాకృష్ణ మ. న. న. న.

5284

వి స వ త్ర శా నా మః,

[illegible]

సుభిమనేతైకానకున్ననుచ్రమదా|నీకంబులయాననకునియ్యవసుమి|| ముప మానంధ
సయానుభూతివిలసద్బుచత్వపితాశ్విక|స్ఫురకాధిక్యసీభవత్త సమనోధుచ్చానా
నేంద్రియా|చగోశేచదత్సగృదాబ్ధృతాభాస్వద్భక్తికృత్యుండవై | మలస్సస్పృశిన
న్న శేనానమిద్గృజేమదికాబాడగ్గః|| చ||అనిబసవన్నయిట్లుఃనయంబుననిన్న పమాచ
రింపుడం|| నుగురమూతికాసాశ్వికవిశేషమనంగృ తోడగంగమే| భువిగుడిపైవడం
గఃతిహా||తదంభియంగంబుఫాంనుంటనకులభక్తిబోవనకడకమెయింబ్రణమిల్లివెం
డియె|| శా|| ఆనందాశ్వుపరమైభనట్టిదవహద్వాత్కరోమాచన|| శ్రీశేష్మేనికేఘా
మణంబుగలనద్గ్రీవోద్ధమద్దగ | ధ్వాసమ్మల్గురుకర్ణనత్వములుగా శాత్వ్యముకా
భాక్తిగూణ||త్రోసంగిల్కొనియన్నయాస్మిగుతునాలోకించిమైపెంచుచు||క||అక్కన
జేరిప్రసాదము | దక్కకడయనాసగితనయుదాలోగానుచు|| గ్రగ్గునగుడిభోనిడి
జని | యక్కడనయట్టిశ్యమయ్యెగాశ్చగ్గగతి|| క|| సలగయదేవుడునద్గుర్భుగిజను
దెంచియిట్లుదసవదనలో | నంగలికొనుటకచ్చటిజంగి మనఃఘంబుసలతసంబంధం
గ|| సీ|| శ్రింగతూర్థ బుబుసంగజలంగంగభూత్వములుమీదబావిచుకురియి||దోయభా
క్తికాంబు||న్నమఃశ్మినుగ్రీవనల్ గిరి|| ౨౦|| దంబుచూడచుభోసంధడియో
య | వినికు గ్రీవేకల్ వెలయుచు|| మోచిం బయ్య యమచివాగుమాచయ్యనాదిగా
గలభిన్ను శిముదవన|| సీ|| బలిరీతితిబండారుబసవను | గలపెన్దగ్గరిలయోటగిల
నశెందుభక్తితంబుగ్ధుత్యరూంబుదోచ్చ | నిజపంబుదయెక్కుమెన్దగ్గ|| సీ||
గాలిలోనసగుర గాలినాప్రభాగిచి గాలోవెండియుగలసింట్లు | బలమతో, దిగం
ద్దసంభవంబుంబిట్లెలులలోనచురసయనట్లు | బలభోదగగంబుమడక్కుక్రమ్మరగి
నాజ భిలోనేకమైజరగునట్లు | పుడుపిధియందుచుగ్గల్గిఉచియిం చిపుడునీధియందతావ
దగుట్లు|| సీ|| సగ్గురూగృపానక్తిసంభవంబి|సగ్గురూర్పుపాథూతిజాలమెరసి | స
గ్గురూర్పుస్థామిర్భవికాంతినిపుడు|తగ్గుతుండయెలింగితత్వంబునందు|| ఉ|| కావునదేశ
నేంద్రపదంకజంబనకొర్చిట్టిభ| క్షాంభిశ్చృప్యోజములనాబసవయ్యదోలంగః
శ్చుడుకా | బూవునుదావివోతెహిర్భూచ్చములేకవసి | పియన్నవా|డివిపులాతలింబనద
డిల్లునెభక్తులుగల్గునంతకు|| చ|| అనిభోనియాడుచుకామనసిధాంతకుభక్తవరేబ్రహ్మ
ల్లిపా | జ్ఞతసఖామృతంబునిధజాలగవేడుకి నోలలాడుచు|| జన్మతభిధిమారులయి
జింగమకోటులర్చనిచ్చుచు|| గానకొనకొంతకాలమిలగోరభజింపుచునుండిరీశ్వరుడా
చ|| వసుమతిలోపభక్తియభివర్ధన మొండగజేయుచుండశ్రీ | బసవపురాణమవద్విసద
పద్ధతిజెచ్చునుపాలకురిపో | మనుకపియామహమకుడును త్రిలదేశికుడౌటదా|| పెం
కెసగగబద్ధభారతిరచింకితిసేనుతిదంకితంబుగి || ఉ|| ఏగచియించినాడనన శంక
కెశ్వ | గుర్రయో | పాంగుడె||శోగ్గు| పిలికర్తిప్రసాదమ భుదా | దాసవ

ప్రథమాశ్వాసము.

౧౫౨

పపురాణము:

సాక్రమముదప్పకయుండగదత్కృపారసం | ప్రేరణతత్కృతాబ్జముః శ్రీభిశ్చింతయన్
 రియాద్రీయన్ || చ || బసవపురాణమధిపతివభక్తసభాస్థలంబుకరిపగా | విను
 భయ్యలకువేగముఁ బునుశంభుభక్తియా | బసవపురాణముంబరమభక్తిభిజి
 చారిక | త్వనదృశ్యతైంగికానుభవనాభ్యునుభవభింబుజేకురున్ || చ ||
 మున్మేలి-భక్తులనత్కృపచాలగల్గిరి | బసవపురాణముః పునరావృత్తము
 ణంబయి | బసవపురాణముకొనినిసంభగ్గప్రసాదనుభవైకసిద్ధిరయి | బసవ
 సునహయకగల్గునభిప్రీతార్థముల్ || క || ఈమహిబసవపురాణము | ప్రేమ
 ముద్రప్రేమందించుం | దేవుర్యులుపుజింపుదుగామహింబులను మెడవా
 క || అమృతమునగానేటికి ప్రబలనదృక్తియుక్తిబసవపురాణం | బసవ
 సునివర్తపదేనిహంసార్థసిద్ధులుగలుగ || మహాస్వగ్ధర | గురుహంసార్థసిద్ధులు
 రకరుణాకుంఠహస్తోదితాంగ | మరలింగయత్తవిత్తాహరసమయపురాణ
 పేత్తా | చరలింగాచ్చునరత్తాచరహరగురుశేషప్రసాదానుభవైకావైత్తా
 దమాదిభాగిజగదీశాప్రసాదానుభవైకావైత్తా || క || ఈరామతాత్రవర | రలి
 వ్యసనవిసరరాజత్పైత్త | హాహాహితబహుబహాణ | విలసిల్లిభాగిజగదీశ
 శివైత్తామహా | మహాశివ | బలంబునమహామహాదేవ | భాగవత
 శివైత్తామహా | శృతిమతహితచర్యాకుద్ధసద్భక్తవగాయ | వితతసుగుణజానన
 చాతిలోలా ||

గద్య || ఇది శ్రీమత్పాల్కురికిసోమేశ్వరగురుప్రసాదలబ్ధప్రబంధనిబంధన
 శక్తియుక్తశ్రీవిడుపతిబసవనాచార్యసత్పుత్రకులమత్ర
 సోమయనామధేయశివకవిస్రవీతంబైనశ్రీబసవపు
 రాణంబునుమహాప్రబంధంబునదుసంగంబుచు.

సప్తమాశ్వాసము - సంపూర్ణము.

